

கண்ணகி உழிபாடு

பார்வையும் பதிவும்

கவிக்கோ வெல்லவூர்க் கோபால்



கண்ணகி ஓடுபாடு

பார்வையும் பதிவும்

கவிக்கோ
வெல்லவூர்க் கோபால்

வெளியீடு



மட்டக்களப்பு தமிழ்ச்சங்கம்,
இலங்கை

நூல் தரவுகள்

நூற்பெயர்	:	கண்ணகி வழிபாடு - பார்வையும் பதிவும்
வகை	:	ஆய்வு
ஆசிரியர்	:	கவிக்கோ வெல்லவூர்க் கோபால் (தேசியக் கலைஞர் - கலாபூஷணம் சீ. கோபாலசிங்கம்)
பதிப்பு	:	1ம் பதிப்பு (2018)
பதிப்புரிமை	:	நூலாசிரியர்
பிரதிகள்	:	1000
வடிவமைப்பு	:	கோபால்
பக்கங்கள்	:	275
அச்சுப்பதிவு	:	வணசிங்கா அச்சகம், மட்டக்களப்பு, தொ.பே. 065 2227170
விலை	:	700.00

Title of the Book	:	Kannaki Valipadu - Parvaiyum Pathivum
Editor	:	Kaviko Vellavoor Gopal (National Artist - Kalabooshan S.Gopalasingham)
Edition	:	1st. (2018)
Copies	:	1000
Type Settings	:	Gopal
Pages	:	275
Printed By	:	Wanasinghe Printers, Batticaloa.
Price	:	700.00
ISBN	:	978-955-42694-5-3

Manuvetha Publications

143/23, Boundary Road, Batticaloa (Sri Lanka)

Ph: 065 2222993, 0718938367, 0764644460, 0750584427

e-mail: manuvetha@gmail.com



சமர்ப்பணம்

கடந்த சில ஆண்டுகளாக
 கேரளம், தமிழகம் மற்றும் இங்கையின் அனைத்து
 இடங்களிலும் கண்ணகி (பத்தினி) வழிபாடு தொடர்பில்
 நாம் மேற்கொண்ட களஆய்வுகளின்போது
 முழுமையான ஒத்துழைப்பு நல்கியும்
 மனதார ஆதரித்தும் உதவிய அனைத்து
 நல்லுளங்களுக்கும் இந்நூல்
 சமர்ப்பணம்.

ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர் - ஆய்வாளர்

எஸ். ஆர்.கே.பணிக்கர் அவர்களது

வாழ்த்துரை

எனது அருமை நண்பர் கவிக்கோ வெல்லவூர்கோபால் அவர்களது நீண்டகால முயற்சியின் அறுவடையான 'கண்ணகி வழிபாடு பார்வையும் பதிவும்' நூலின் வரவு குறித்து பெருமைகொள்பவர்களில் என்னையும் நான் முதன்மைப்படுத்திக்கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமரர் பெரும்கவிக்கோ மீரா போட்ட முடிச்ச எங்கள் கரங்களை மாத்திரமல்ல, அதற்கு அப்பாலும் உள்ளத்து உறவாகவும் மண்சார்ந்த உறவாகவும் நிலைபெற்றிருப்பதை என்னைப்போல் அவரும் மறுதலிக்கமாட்டார். எனது கேரளாவையும் அவரது மட்டக்களப்பையும் ஒருசேர நேசிப்பவராகவே அவர் இன்றுமுள்ளார். அவரது மலையாள நாடும் மட்டக்களப்பிற்கும் உதவ முடிந்ததைப்போல் இந்நூலுக்கும் - கேரளத்தில் தகவல்களைப்பெற எனது நண்பருக்கு ஓரளவேனும் உதவமுடிந்தமையை பெருமையாகவே கருதுகின்றேன்.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக குடும்பத்துடன் அமெரிக்காவில் வாழும் நிலையில் எனது நண்பரின் வேண்டுகோளை நிறைவுசெய்யமுடிகமாக அவரது புகழ்பெற்ற மட்டக்களப்பை இதுவரை தரிசிக்க முடியாமை துரதிஷ்டமாகவே இன்னும் தொடர்கின்றது. அந்த வாய்ப்பு விரைவில் நிச்சயம் வருமென்பதில் முழுநம்பிக்கையுண்டு.

கடந்த நவம்பர் மாதம் திருமண நிகழ்வு ஒன்றுக்காக கேரளா வந்தபோது நண்பர் குழாமுக்குள் கோபால் பற்றிய பேச்சு எழுந்தது. வெல்லவூர்க் கோபாலை சிலர் கேரளாவைச் சேர்ந்தவராவே கருதுவதும் அதன்போது வெளிப்பட்டது. விக்சிப்பீடியா இணையத்திலும் அது வெளிவந்திருந்தமை எனக்கு இன்ப அதிர்ச்சியைத் தந்தது. கேரளாவின் கோட்டயம் மாவட்டத்தில் சங்கனாசேரி (Changanassery - Vellavoor) உப

பிரிவின் கிராமப் பஞ்சாயத்தைக் கொண்ட அழகிய கிராமமான வெல்லாவூர் அவரது கிராமமாகவும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இது எவ்வளவு பொருத்தம் பாருங்கள்.

கண்ணகி வழிபாடு தொடர்பான நண்பரது ஆய்வுகள் இலங்கையில் மாத்திரமன்றி தமிழகத்திலும் குறிப்பாக கேரளாவிலும் பெருமளவு கவனத்தை ஈர்க்கும் என்பதை நம்மால் நிச்சயப் படுத்தமுடியும். கண்ணகி வழிபாட்டை கேரளம், தமிழகம், இலங்கையென விரிவாக முன்னெடுக்கும் முதல்நூலாகவும் இது அமையுமென நம்புகின்றேன். கோபால் அவர்களது மலையாளநாடும் மட்டக்களப்பும் சில கேரளப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வுகளுக்குகந்த நூலாக ஆவணப்படுத்தப் பட்டுள்ள தன்மையில் இந்நூலும் முன்னுரிமைபெறும் எனத் திடமாக நம்பலாம்.

பன்னூல் படைப்பிலக்கியவாதியான நண்பரின் 21வது நூலான 'கண்ணகி வழிபாடு - பார்வையும் பதிவும்' நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கக் கிடைத்தமை நிச்சயம் எனக்கு ஒரு பேறாகவே அமையும். நண்பர் கோபால் தொடர்ந்தும் தனது எழுத்துப்பணியை முன்னெடுக்க வாழ்த்துக்கள்! அவர் நோய்நொடியின்றி நீடுவாழ இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

எஸ். ஆர். கே. பணிக்கர்

கிழக்கு ருதர்போர்ட் (East Rutherford)

நியூயோர்க், அமெரிக்கா

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியல்துறை இணைப்பாளர்

சிரேஷ்ட பேராசிரியர் ப.புஷ்பரட்ணம் அவர்களது

சிறப்புரை

கண்ணகி வழிபாட்டிற்கு புதுவெளிச்சமூட்டியிருக்கும்
அறிஞர் வெல்லவூர்க் கோபால்.

யன்முகப் புலமைகொண்ட ஆய்வாளர் கவிக்கோ வெல்லவூர்க் கோபாலின் ஆழமான ஆய்வுப் படைப்பாக வெளிவரும் கண்ணகி வழிபாடு என்ற இந்நூலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவது எனக்கு மிகுந்த மனமகிழ்வைத் தருகிறது. சமகால ஈழத்து அறிஞர்கள் மத்தியில் தன்னைக் கவிஞனாக அறிமுகப்படுத்தி பின்னர் இலக்கியம், வரலாறு, சமூகம் சார்ந்த ஆய்வுப் புலமையால் தனக்கென தனிமுகவரி தேடிக்கொண்டவர் வெல்லவூர்க் கோபால் அவர்கள். அதை மேலும் அடையாளப்படுத்திக்காட்டும் இன்னொரு படைப்பாக இந்நூலைப் பார்க்கிறேன். அறுபது வயது தாண்டிய நிலையிலும் இருபது வயது இளைஞனுக்குரிய துடிப்புடன் தான் எடுத்துக் கொண்ட ஆய்வுக்கு வேண்டிய ஆதாரங்களை மனச் சோர்வு, உடல்சோர்வு பாராது கடும் உழைப்பால் தேடிக்கொள்ளும் புலமையாளன் என்பதற்கு இந்நூல் நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இலங்கையில் தமிழ், சிங்கள அறிஞர்களால் பெரிதும் ஆய்வுக்கு உட்பட்ட விடையதானங்களில் ஒன்றாக கண்ணகி வழிபாடு இருந்து வருகிறது. ஆயினும் இந்த ஆய்வுகள் குறிப்பிட்ட பிராந்தியம் அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு ஆலயம் பற்றியதாகவே பெரும்பாலும் இருந்துள்ளன. ஆனால் வெல்லவூர்க் கோபால் இந்நூலில் தமிழகத்தில் இருந்து ஈழம் வரையான கண்ணகி வழிபாட்டின் நீண்ட வரலாற்றுப் பயணத்தை துல்லியமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியிருப்பது இந்நூல்

லுக்குரிய மிகச்சிறப்பான அம்சமாகும். கண்ணகி வழிபாட்டின் மூலமாகப் பார்க்கப்படும் சிலப்பதிகாரத்தின் தோற்ற காலம் பற்றி அறிஞர்கள் மத்தியில் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு. இந்த வேறுபாடுகள் கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றம் பற்றிய கருத்துக்களிலும் வாதப்பிரதிவாதங்களை ஏற்படுத்தி வருகின்றன. இந்நிலையில் ஆய்வாளர் சிலப்பதிகார காலத்திற்கு முன்னரே கண்ணகி வழிபாடு பற்றிய கருப்பொருள் தோன்றிவிட்டதென்பதற்குப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கியங்களில் இருந்து ஆதாரங்களைக் காட்டியிருக்கும் முறை சிறப்பாக உள்ளது. ஆழ்வார்கள், நாயன்மார் எழுச்சிக்கு முன்னர் தமிழகத்திலும், கேரளத்திலும் கண்ணகி வழிபாடு மேலோங்கியிருந்ததையும், பிற்காலத்தில் பிராமணியச் செல்வாக்கால் கண்ணகி வழிபாடு பலபெயர்கொண்டு அழைக்கப் பட்டதையும் பல ஆதாரங்கள் காட்டி வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இதற்காக தமிழகத்தில் உள்ள வரலாற்றுப்பழமை வாய்ந்த ஆலயங்களுக்கு நேரில் சென்று ஆய்வுகளை நடாத்தியதுடன், இத்துறையில் புலமையுடைய தமிழக, கேரள மாநில அறிஞர்கள் பலருடன் கலந்துரையாடி தமிழகத்தின் வரலாற்றுப் பழமைவாய்ந்த கண்ணகி வழிபாட்டு ஆலயங்கள் பலவற்றின் புகைப்படங்களுடன் முன்வைத்திருக்கும் புதிய கருத்துக்கள் வெல்லவூர்க் கோபாலின் ஆய்வுபுலமைக்கும், அயராது உழைப்பிற்கும் கிடைத்திருக்கும் வெற்றியாகப் பார்க்கிறேன்.

ஈழத்திற்கு கண்ணகி வழிபாடு பரவிய வரலாற்றை விரிவாக ஆராய்ந்திருக்கும் ஆய்வாளர் அது தமிழரிடையே கண்ணகி வழிபாடாகவும், சிங்கள மக்களிடையே பத்தினி வழிபாடாகவும் பரிணமித்த வரலாற்றை ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக்காட்டி பத்தினி - கண்ணகி வழிபாட்டின் மரபுகள், விழாக்கள், பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள், கிராம நகர மக்களிடையே இவ்வாலயங்கள் பெற்ற செவ்வாக்கு என்பவற்றை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இதன் மூலம் தமிழ் சிங்கள மக்களிடையே இருக்கும் சமூகவழக்காறுகள், பண்பாட்டில், சமய நம்பிக்கைகளில், பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் என்பவற்றில் உள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் முறை இந்நூலின் இன்னொரு சிறப்பம்சமாகும்.

முன்பொருகாலத்தில் கண்ணகி என்ற பெயரில் தனியாலயங்கள் இருந்ததை வடமாகாணம், மேல் மாகாணம், தென்னிலங்கை முதலான தலைப்புகளின் கீழ் ஆராய்ந்துள்ள ஆய்வாளர் அங்கிருந்த ஆலயங்களின் வரலாற்றுப் பழமையை ஆலயங்களின் புகைப்படங்கள், அவை தொடர்பான இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுக்கள், வரலாற்று கதைகள் ஊடாகச் சொல்லியிருப்பது எதிர்காலத்தில் கண்ணகி வழிபாடு பற்றி ஆராய்வோருக்கு பெரிதும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இலங்கை வரலாற்றில் சமூக வழக்காறுகள், சமய நம்பிக்கைகள் என்பவற்றில் கிழக்கிலங்கைக்கு தனித்துவமான இடமுண்டு. அது கண்ணகி வழிபாட்டிலும் காணப்படுவதை இந்நூல் சிறப்பாக வெளிச்சம் போட்டுக்காட்டுகிறது. ஆரம்ப காலங்களில் முன்று கண்ணகி ஆலயங்களைக் கொண்டிருந்த கிழக்கிலங்கை 18 ஆம் நூற்றாண்டில் 15 ஆலயங்களையும், தற்போது 60 ஆலயங்களையும் கொண்டிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கும் வெல்லவூர்க் கோபால் அவ்வாலயங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து இவ்வழிபாடு கிழக்கிலங்கை யில் முதன்மை பெற்றதற்கான காரணங்களை பிற ஆய்வாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் நியாயப்படுத்தி இருப்பது சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இவ்வாலயங்கள் பற்றிய ஆய்வினூடாக ஆய்வாளர் முன்பொருகாலத்தில் கிழக்கிலங்கையில் தமிழர் சமூகம் வாழ்ந்த இடங்களையும், எல்லைகளையும் படம்பிடித்துக் காட்டுவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளார் என நம்புகிறேன்.

ஆகம மரபு சாராத கிராமிய ஆலயங்கள் தமிழகத்தைப் போல் ஈழத்திலும் தமிழரின் தொன்மையான மரபுரிமையின் அடையாளங்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கும் ஆய்வாளர் தமிழகத்தில் பல்லவர் ஆட்சியுடன் ஏற்பட்ட பிராமணியச் செல்வாக்கால் கண்ணகி வழிபாட்டு ஆலயங்கள் பல பெயரில் சக்தி வழிபாட்டு ஆலயங்களாக மாற்றமடைந்ததை மிக ஆதங்கத்துடன் எடுத்துக் கூறுகிறார். தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றங்கள் சமகாலத்தில் ஈழத்திலும் ஏற்பட்டதையும் அதற்கான காரணங்களையும் ஆராய்ந்திருக்கும் வெல்லவூர்க் கோபால் ஈழத்தின் பண்டைய கண்ணகி ஆலயங்கள் சிறப்பாக கிழக்கிலங்கையின்

சில ஆலயங்கள் பிற்காலத்தில் சத்தி ஆலயங்களாக மாற்றமடைந்த வரலாற்றை இந்நூலில் பதிவு செய்திருப்பது இந்நூலின் மிகச் சிறப்பான அம்சமாகும்.

மொத்தத்தில் இந்நூலின் ஊடாக திரு.வெல்லூர்க் கோபால் அவர்கள் தமிழர் சமூகத்திற்கும், எதிர்காலச் சந்ததிக்கும் பயனுள்ள மிகப் பெரிய பணியைச் செய்திருக்கிறார் என்றே கூறவேண்டும். கிழக்கிலங்கை தொடர்பான ஆய்வுகளில் அகலக் கால் பதித்திருக்கும் இவ்வாய்வாளர் அவற்றைப் பட்டம், பதவி கருதிச் செய்யவில்லை. மாறாகத் தான் பிறந்த மண்ணிற்கும், தனது மக்களுக்கும், சமூகத்திற்கும் தன்னால் முடிந்த பணிகளைச் செய்வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில் செய்து வருகிறார். அதில் வெற்றியடைந்துள்ளார் என்பதற்கு இந்நூல் மேலும் ஒரு சான்றாகும். அவரின் ஆய்வுப் பணிகள் தொடர எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

சிரேஷ்ட பேராசிரியர் **ப. புஷ்பரட்னம்**

தொல்லியல் இணைப்பாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

கலாநிதி வல்லிபுரம் மகேஸ்வரன் அவர்களது

அணிந்துரை

‘சிலப்பதிகாரம்’ என்ற காவியம் நமக்குக் கிடைத்த பெரும் சொத்து. தமிழ்ச்சூழல் பல்வகைமையான இலக்கியங்களையும் அவற்றின் செல்நெறிகளையும் நமக்குத்தந்து செழுமையூட்டியுள்ளன. ஆயின் சிலப்பதிகாரம் போன்று காலத்தால் நிலைத்தும், பரவலாகியும், பல்வகைமைத்தான சடங்காசாரங்களுக்கு இடந்தந்தும் ஜனத்திரள் மத்தியில் நிலைபெறு கொண்டதுமாக விளங்குவது சிலப்பதிகாரம் ஒன்றே. சிலப்பதிகாரம் தமிழ்ச் சூழலில் முதலில் ‘நெஞ்சையள்ளும்’ காவியமாகத்தான் நமக்கு அது அறிமுகமாகியது. அதனுடைய கதைமரபு அவ்வாறாகத்தான் இருந்தது. மேலும் கற்புடைப் பெண்டிர் என்று தொன்மங்களில் பேசப்பட்ட சாவித்திரி, அனுகூலைய, அருந்ததி முதலிய பெண்களுக்கும், இதிகாசங்களில் பேசப்பட்ட சீதை, திரௌபதை ஆகியோருக்கும் மாற்றீடாகத்தான் தமிழ்ச்சூழலில் ‘கற்புக்கடம்’ பூண்ட பெண்ணாகக் கண்ணகி முன்னிறுத்தப்பட்டாள். இன்னோர் வகையிலும், சிலம்பு, பெருங்கதையாடலுக்கு உள்ளானது. அது அதனுடைய கலைத்துவம் பற்றியது. தமிழ் இசைமரபையும் அது எவ்வாறு நமக்கு கையளித்தது என்பதை அடியார்க்கு நல்லார் உரை தெளிவாக்கியது. அதனை அடியொற்றி சுவாமி விபுலானந்தர் யாழ் நூல் எழுதவும் அது தூண்டியது.

மேலும் சிலம்பு தத்துவப் பள்ளிகளினாலும் விதந்துரைக்கப்பட்டது. மார்க்ஸிய கண்ணோட்டத்தில் தொ.மு.சிதம்பர ரகுநாதன் எழுதிய ‘இளங்கோவடிகள் யார்’ என்ற நூல் அறிஞர்களிடையே பெரும் சலனத்தை ஏற்படுத்தியது. தொடர்ந்தும் சிலம்பு சமூக அடையாளம் கொண்டதாக நிலை நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அதனை விளக்கமுற பரப்புவையாளர்கள் உருவாகினர். சிலம்புச்செல்வர், சிலம்பொலி என அடைமொழிகளுடன் அவர்கள் இயங்கினர். இந்தத் தளங்களைத் தாண்டி கண்ணகி சிலையாகவும் முன்னிறுத்தப்பட்டாள்.

அண்மைக்காலங்களில் பண்பாட்டு மானிடவியல் நோக்கில் சிலம்பு பன்முக வாசிப்பிற்கு உள்ளானது. அதனால் அது சமூக அரசியல், நிலவியல், பண்பாடு ஆகிய பல்வேறு தளங்களில் எல்லாம் வாசிக்கப்பட்டு வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டது. இவ்வாறான தொடர் வளர்ச்சி தமிழ்ச் சூழலில் தோன்றிய எந்த இலக்கியத்திற்கும் இல்லை என்று கூறலாம்.

தமிழ்ச்சூழலில் சிலப்பதிகாரம் என்ற சொல்லாடல் மூன்று நிலைகளில் நிலைபெற்று நிற்கிறது. முதலாவது அதனுடைய காவியத்தன்மை, இரண்டாவது அதனுடைய பொதுமக்கள்மயப்பாடு, மூன்றாவது அது சடங்காசாரத்துடன் இணைந்த நிலை. இந்த மூன்று நிலைகளையும் தாண்டி இன்னொரு தளமும் அதற்குண்டு. அது தமிழர்கள், மலையாளிகள், சிங்களவர்கள் ஆகிய இனங்களிடையேயும் பரவலாகச் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது. ஆகவே, வேறு எந்த இலக்கியப் பணுவலுக்கும் இல்லாத பன்முகத்தன்மை சிலப்பதிகார கதை மரபுக்கே உண்டு.

சமூக மரபுகள் சார்ந்து கட்டமைக்கப்பட்ட வாய்மொழி மரபுக் கதை ஒன்று இலக்கியமாகியிருக்கலாம். அது அல்லது இலக்கியத்தின் பரவலாக்கம் காரணமாக கதைமரபுடன் சடங்காசாரங்களும் நிலைத்திருக்கலாம். தீப்பாய்ந்த அம்மன் என்ற சீதையின் வழிபாடும் திரௌபதை வழிபாடும் இவ்வாறாகத்தான் ஜனத்திரள் மத்தியில் நிலை நிறுத்தப்பட்டது. அவை இந்திய உப கண்டச் சூழல் சார்ந்தவை. இது தமிழ்ச் சூழல் சார்ந்தும், அவை போலவே சிலப்பதிகாரக் கதை கடல் கடந்து இலங்கைக்குப் பரவலாகியிருக்கின்றது. அந்த பரவலாக் கத்தின் விளைவு, இலங்கையில் கண்ணகி பல்வேறு வகையில் கொண்டாடப்படுகிறாள். சிலப்பதிகாரம் என்ற காவியத்திற்குப் புறம்பாக இலங்கையில் அக் காவியத் தலைவனும் தலைவியும் பாடுபொருளும் முக்கியம் பெற்றவையாக விளங்கின.

வடமாகாணத்தின் கோவலன் கதை நாடகமாக நடிக்கப்பட்டதாக வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். கோவலன் நாடகத்தை இணுவில் சின்னத்தம்பி புலவர் எழுதியதாகவும் சில குறிப்புகள் உண்டு. இந் நாடகத்தில் கோவலனே பிரதான பாத்திரமாக முன்னிறுத்தப்பட்டான். ஆயின் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பில் சிலம்பு கூறல் என்ற நாட்டுப்புறக் கதையினூடாக 'சிலம்பு' என்ற பாடுபொருள் முன்னிறுத்தப்படுகின்றது. மட்டக்களப்பு பிராந்தியத்தில் கண்ணகி வழக்குரையாக

அது தோற்றம் பெற்றுள்ளது. இலங்கைத் தமிழர்களிடையே கண்ணகி வழிபாட்டின் முக்கிய மையப்புள்ளியாக விளங்கும் மட்டக்களப்பில் கண்ணகி பிரதான பாத்திரமாக முன்னிறுத்தப்படுகிறாள். ஆக, இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் சிலப்பதிகாரக் கதை மரபிற்குப் புறம்பாக பொது ஜனங்கள் மத்தியில் கண்ணகி கதை புதிய புதிய வடிவங்களைக் கண்டுள்ளது. இலங்கைத் தமிழர்களிடையே மாத்திரமன்றி சிங்களவர்களிடையேயும் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குவதனை பேராசிரியர் கணநாத் ஓபயசேகர அவர்கள் தமது நூல் ஒன்றிலே விரிவாகக் கூறுகின்றார். இலங்கைக்குக் கண்ணகி வழிபாடு எவ்வாறு வந்தது என்பதைப் பற்றியும் பல கருத்து நிலைகள் உண்டு. சிலப்பதிகாரத்தின் வஞ்சிக் காண்டத்தின்வழி சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு விழா எடுத்தபோது 'கடல் சூழ் இலங்கை வேந்தன்' கஜபாகு மன்னன் அங்கு சமூகமளித்து பின் கண்ணகி வழிபாட்டினை இலங்கையிலே நிலைநிறுத்தினான் என்ற ஒரு கருத்து உண்டு. மணிமேகலையில் குறிப்பிடப்படுகின்ற மணிமேகலைப்பாத்திரம்தான் பத்தினித் தெய்வமாக இலங்கைச் சிங்களவரிடையே உருமாற்றம் பெற்றுள்ளார் என்ற கருத்தும் உண்டு. தமிழ் மக்களிடையே அதன் பரவலாக்கம் பற்றிய இன்னும் பல கதை மரபுகள் உண்டு. அது பாண்டி நாட்டுடன் தொடர்புபட்டது. நாட்டுப்புறக் கதை மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

கண்ணகித் தெய்வமானது உருவாக்கம்பெற்றது சேர நாட்டில், எனவே சேரநாட்டில் கண்ணகி வழிபாடு நீண்ட காலமாக நிலைத்துள்ளது. இதனால் கண்ணகி பிறந்த இடமான சோழ நாடு, அவள் எரியூட்டிய பாண்டியநாடு, தெய்வமான சேர நாடு மற்றும் கடல் கடந்த இலங்கை நாடு ஆகியவற்றில் இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுவது போல அவள் 'வம்பப்பெரும் தெய்வமாக' வணங்கப்பட்டாள். தமிழ்ச் சூழலில் பௌராணி கதை மரபின் அடிப்படையில் தரவிறக்கம் செய்யப்பட்ட ஆரியப் பெண் தெய்வங்களிற்குப் பதிலாக தமிழ்ச் சூழலில் நமது பண்பாட்டுள்ளிருந்து உருவான பெண் தெய்வமான கண்ணகியை தமிழ் மக்கள் கொண்டாடியதில் வியப்பில்லை. சிங்கள மக்களிடையே அவள் கொண்டாடப்பட்டதற்கு பூர்விக சிங்கள மக்களிடையே தொன்மத் தோற்றங்கள் இன வரைவியல் அடிப்படையில் ஆராய முற்படின் சில உண்மைகள் புலனாகலாம். எது எவ்வாறாயினும் கண்ணகி

வழிபாடு என்பது பெருந் தெய்வ வழிபாடாக பரவலாக்கம் பெற்ற அதேவேளை தனது புராதன அடையாளத்தை இழந்துவிடாமல் நீண்டகாலம் நிலைத்துள்ளது. அவ்வாறாக நிலைத்த கண்ணகியினுடைய கோவில்களைப் பற்றியே இந்நூல் ஆய்வு ரீதியான பார்வையைச் செலுத்தியுள்ளது.

கண்ணகி வழிபாடு என்ற இந்த நூலின் முன்னுரையாக சிலப்பதிகாரக் கதைமரபு, அதனுடைய பரவலாக்கம், இலங்கையில் அதனுடைய பன்முகத்தன்மை பற்றி விபரிக்கப்பட்டதன் பின் கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றுவாய் இன்றைய கேரளா, தமிழ்நாடு எல்லையிலுள்ள கண்ணகிக் கோட்டம் பற்றி மிக விரிவாகப் பேசப்படுகின்றது. இது பெரும்பாலும் சிலப்பதிகார வஞ்சிக்காண்ட கதைமரபை ஒட்டியதாக அமைந்துள்ளது. இது தொடர்பான வரலாறு, இன்றைய நிலை, அதனை இன்று தொடர முடியாது போனதற்கான அரசியல் பின்னணி, அங்கு நடைபெறும் வழிபாடு பற்றியெல்லாம் விலாவாரியாக விபரிக்கப்படுகின்றது.

மேற்குறித்த விடயங்களைத் தொடர்ந்துதான் கண்ணகி வழிபாட்டுக் கோவில்கள் பற்றிய விபரணம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. இந்த விபரணத்தில் முதலில் சேரநாட்டை கணக்கில் எடுக்கின்றார். கொடுங்கோலூரிலிருந்து முக்கொலைக்கல் வரை கண்ணகி ஆலயங்கள் பற்றி அவற்றை கண்ணகி ஆலயங்களாகவும், மங்களதேவி ஆலயங்களாகவும் அடையாளப்படுத்துவார். அதுபோலவே தமிழகத்தில் மதுரை செல்லத்தம்மன் கோவிலில் ஆரம்பித்து தொட்டியம்பட்டி பொன்னமராவதி வரை 11 ஆலயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவற்றை விட தமிழ்நாட்டில் மாரியம்மன் வழிபாட்டையும், சமணத் தலத்திலுள்ள கோயில் ஒன்றையும் அடையாளப்படுத்துகின்றார். இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாட்டின் வரலாற்றைக் கூறியதன் பின்னர் பௌத்த சிங்கள மக்களிடையே நிலைபெற்றுள்ள பத்தினித் தெய்வ தேவாலயங்கள் பற்றி குறிப்பிட வந்த ஆசிரியர் நவகமுவ கண்ணகி கோவிலிலிருந்து 17 பத்தினித் தெய்வக் கோயில்களையும் பத்தினித் தெய்வ வழிபாட்டுடன் கூடிய சடங்காசாரங்களையும் விபரிக்கின்றார். மேலும் வட பிரதேசத்தில் வற்றாப்பளை கண்ணகி தொடக்கம் மடு கோவில் வரையான 20 கோவில்களையும் வட மேற்கு மற்றும் தெற்குப் பிரதேசத்தில் சிலாபம், கொழும்பு ஆகிய இரு இடங்களில் காணப்படுகின்ற கோயில்கள்

பற்றிக் குறிப்பிட்ட ஆய்வாளர் மட்டக்களப்புப் பிரதேச கண்ணகி வழிபாட்டுத் தலங்களை பட்டிமேட்டிலிருந்து ஆரம்பித்து சுமார் 39 கோயில்களை அடையாளப்படுத்துகின்றார். இதுபோலவே திருகோணமலை மாவட்டத்தில் முகத்துவாரம் கண்ணகியம்மன் தொடக்கம் கும்புறுபிட்டி கண்ணகி வரையான 14 ஆலயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேற்குறித்தவை வெறும் விபரணமான கூற்றுக்களே. ஆயின் ஒவ்வொரு தலங்களுள்ளும் நுழையும்போதுதான் ஆசிரியருடைய புலமைத்துவம் நமக்குப் புலனாகின்றது. நம்முடைய பாடல் பெற்ற தலங்களை வரிசைப்படுத்தி சிவஸ்தல மஞ்சரி என்றொரு நூல் தொகுப்பு வந்திருக்கின்றது. அது தமிழகத்திலும் தமிழகத்திற்கு வெளியேயும் பாடல் பெற்ற சிவத்தலங்கள் பற்றிய பதிவைத் தருகின்றது. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனும் மூவகை சிறப்புக்களையும் அவை யாரால் பாடல் பெற்றவை என்ற விளக்கங்களும், அதனை அடைய ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரயாண மாற்றங்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இதுபோலவே பாஸ்கரத் தொண்டமான் முதலியோரின் முயற்சிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

மேற்குறித்த யாவும் சமயமரபு சார்ந்தவை. சமயத்தை முதன்மைப்படுத்துவதுதான் அவற்றின் நோக்கங்களாக அமைகின்றன. ஆனால் இந்த நூல் ஆய்வு ரீதியான பார்வையைக் கொண்டமைந்ததால் அந்தத் தலங்களின் இட அமைவு, அவற்றின் வரலாறு, அவற்றின் தற்போதய நிலை, அவற்றில் நிகழ்ந்த மாற்றங்கள் பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பேசுகின்றது. இந்த நூலின் மிக முக்கியமான சிறப்பு என்னவெனில் அது பக்திரசம் சொட்டச்சொட்ட எழுதப்பட்டதல்ல. மாறாக நிதானமாக வரலாறு, பண்பாடு ஆகியவற்றின் கண்ணோட்டத்தில் ஆய்வியல் முறைகளைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டது. கண்ணகி கேரளாவில் கொடுங்கோலூர் கோவிலின் இன்றைய அவலம் அங்கு நம்பூதிரிப் பிராமணர்களால் மேன்றிலையாக்கம் செய்யப்பட்டதனால் கண்ணகி கோவில்கள் பகவதி கோவில்களாகவும் மங்கள தேவி கோயில்களாகவும் மாற்றப்பட்டமை பற்றி விரிவாக விளக்கம் செய்கிறார். எனினும் அவற்றில் நிகழ்த்தப்படும் சடங்குகளில் பாரம்பரியமான தொன்ம அடையாளங்கள் இன்றும் நிலை பெறுவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

தமிழ்நாட்டில் நிலவுகின்ற கண்ணகி கோயில்களே காளியாகவும், நாச்சியாராகவும், பசுபதியாகவும், அம்மனாகவும் அடையாளப்படுத்தும்

மரபு மாரியம்மன் கோவில்களும் இந்தக் கண்ணகியம்மன் கோவில்களாய் இருந்திருக்கலாம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் நீலகிரித் தோடர்கள் சமூகத்தில் இந்த வழிபாடு நிலைபெற்றுள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற பொழுது முனைவர் பக்தவத்சல பாரதி நீலகிரி தோடர் சமூகத்தைக் குற்றக் குறவர்களாக அடையாளப்படுத்திய கூற்று ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

இலங்கையில் குறிப்பிடும் கண்ணகி வழிபாடுக் கோயில்கள்தான் ஒப்பீட்டளவில் அதிகமாக உள்ளன. அந்தவகையில் கண்ணகி வழிபாட்டின் பிரதான மையமாக இலங்கை விளங்கியிருக்கின்றது என்பது முக்கியமான அம்சமாகும். வரலாறு தொடர்பான கருத்து நிலைகள் ஒருபுறமிருக்க ஒரு நாட்டில் வாழ்ந்த சகல சமூகத்தவரிடையேயும் நிலைபெறக் காரணம் யாது என ஆராய்வது இந்த இடத்தில் முக்கியமாக வேண்டப்படுவதாகும். வடபுலத்துக் கண்ணகி வழிபாடு பற்றிக் குறிப்பிடும் அவர் பத்தினி கோயில் எல்லாம் மேல் நிலையாக்க கருத்துநிலையில் அம்மன் கோயில்களாக மாற்றம் பெற்றதும் அதற்கு ஆறுமுக நாவலரின் பங்களிப்பு எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். வட புலத்திலுள்ள பல கண்ணகி ஆலயங்கள் ஆய்வாளரால் அடையாளப்படுத்த முடியாத போதும் பன்றித்தலைச்சி அம்மன் பற்றிய விபரணமும் மடுமாதா கோவில் பற்றிய விபரணமும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. பன்றித்தலைச்சி அம்மனை தொன்மக் கதைமரபுடன் இணைக்காது அதன் தோற்றத் தொன்மத்தின் அடிப்படையில் பரட்டைத்தலைச்சி அம்மன்தான் பன்றித்தலைச்சி அம்மனாக மருவியது என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. 'மெய்யில் பொடியும் விரித்த கருங்குழலும் கையிற் தனிச்சிலம்பும் கண்ணீரும்....' என்ற சிலப்பதிகார வரியை நினைவூட்டினால் பரட்டைத்தலைச்சி அம்மன் என்ற வாதம் அர்த்தமுள்ளதாகத் தோன்றும். மேலும் மடுமாதா தேவாலயம் என்று கத்தோலிக்கர்களால் அழைக்கப்படும் தலத்தின் பூர்விகம் கண்ணகி கோவிலை அண்டிய ஆதாரங்களுடன் நிறுவுகிறார். இந்த மாற்றம் சமய முரண்பாடுகளால் வரலாறு முழுமையும் இடம் பெற்றிருப்பதை அவதானிக்கலாம். பல்லவர்கால பக்தி இயக்க காலங்களில் பௌத்த பள்ளிகளும் சமணக் கோவில்களும் சைவக் கோயில்களாக மாற்றமுற்றன என ஆய்வாளர் குறிப்பிடுவர். இன்னும்சுட ராமஜன்ம பூமி குறித்த வாதப் பிரதிவாதங்கள் நம்மிடையே நிலவுவது இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமுடையது.

சிங்களவரிடையே நடைபெற்ற பத்தினி வழிபாடு, அது தொடர்பான சடங்காசாரங்களும் கணநாத் ஓபயசேகரவால் விலாவரியாக தந்தாலும் இந் நூலாசிரியர் அவற்றைத் தொகுத்தளித்து அறிமுகம் செய்வது பயனுடையது. தமிழ்ச்சூழலைப் பொறுத்தவரை மட்டக்களப்பு சூழல்தான் கண்ணகி வழிபாட்டின் மையத்தளமாக விளங்குகின்றது. அதற்கான காரணங்கள் பல்வேறு விதமாக ஆய்வாளரால் ஆராயப்பட்டுள்ளன. ஆனால் கண்ணகி வழிபாடு தல வரிசை என்ற வகையில் அவற்றின் பதிவு இங்கு முக்கியமாக அமைகின்றது.

தொகுத்து நோக்குகின்றபோது இந்த நூலை ஒரு தல மஞ்சரியாக அல்லது சேத்திராடனமாக அடையாளமாக்க முடியவில்லை. பக்திப் பரவலாக்கத்தை இனங்காண முடியவில்லை. மேலாக நமது தொன்மையான ஒரு பண்பாட்டை மீட்டெடுத்து அதனை உரிய முறையில் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்ற அவாவே மேலோங்கி நிற்பதாகத் தெரிகின்றது. இந்த நூலின் ஆசிரியர் பன்னூலாசிரியர். அவருடைய ஆய்வுச் செறிவையும் அவதானத்தையும் நீண்டகாலமாக அறிவேன். எழுந்தமானமாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லிவிடுபவரல்ல அவர். எதனையும் ஆழ்ந்து நோக்கி ஆய்வு அறிவுப் பின்புலத்துடனும் புலமைத்துவ மனோபாவத்துடனும் முன்வைக்கின்ற பாங்கு அவருடையது. மேலும் ஓர் ஆய்விற்குப் பட்டறிவு அவசியமானது என்பதையும் அவர் உணர்ந்தவர். தமிழகத்திலும் கேரள மாநிலத்திலும் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தவர். எனவேதான் கேட்டவற்றை, வாசித்தவற்றைவிட கன ஆய்வினாடாகத் தரிசித்தவற்றை வெளிப்படுத்த முனைந்துள்ளார். ஆகவேதான் இந்த நூல் அவர் கூறுவது போலவே ஆய்வு ரீதியான பார்வையும் பதிவுமாக அமைகின்றது. நூலாசிரியருக்கு என்னுடைய பாராட்டுக்கள்.

கணநதி வ.மகேஸ்வரன்

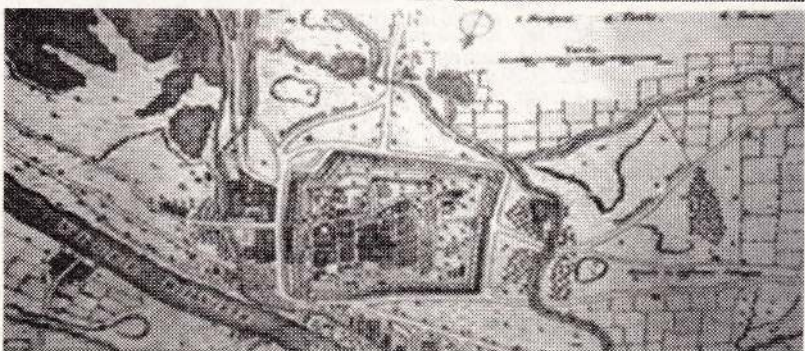
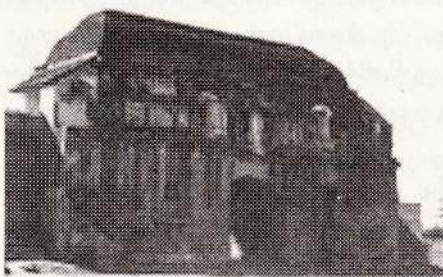
தமிழ்ப் பேராசிரியர் - தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

நுழைவாயில்

எனது 21வது படைப்பாக வெளிவருகின்ற “கண்ணகி வழிபாடு பார்வையும் பதிவும்” நூலின் பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலான எனது முயற்சி பெருமளவு முழுமைபெற்றுவிட்டதாகவே நான் கருதுகின்றேன். 1800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உருவான தமிழர்தம் வழிபாட்டியலில் முத்தமிழ் நாடுகளிலும் தமிழ்த் தேசியத்தின் அடையாளமாக வெளிவந்த கண்ணகி காலப்போக்கில் மலையாள நாட்டின் பகவதியாக தமிழகத்தின் பல்வேறு தாய்த்தெய்வங்களாக தென்னாட்டின் சமணத்தெய்வமாக பௌத்த சிங்கள மக்களின் பத்தினித் தெய்வமாக ஈழத்தமிழரின் கண்ணகை அம்மனாக இன்று பரந்துபட்டு விசாலித்து நிற்பதைப் பாரகின்றோம்.

1991ல் சிவகாசியில் சில மாதங்கள் தங்கியிருந்தநிலையில் மதுரை செல்லத்தம்மன் கோவிலில் அழகுவிக்கிரகமாக மனக்கண்ணில் பதிந்துவிட்ட கண்ணகித் தெய்வம் அதன் வரலாறு மற்றும் வழிபாடு தொடர்பான தேடலுக்கு வழியமைத்தது. சிவகாசியில் வாழுகின்ற எனது பள்ளிக்காலம் முதலான அன்பு நண்பர் திரு.பொ.சக்திவேல் அவர்களது நெருக்கமான உறவினர்கள் மதுரையில் வாழும் நிலையில் அது எனக்குப் பெருவாய்ப்பாகவும் அமைந்துவிட்டது. எனது ஆர்வத்திற்கு அங்குள்ள நண்பர்கள் விருப்போடு உதவினர். அதனைத் தொடர்ந்து நெடுஞ்செழிய பாண்டியனது நினைவிடமாகக் கொள்ளப்படுகின்ற பாண்டி முனிஸ்வரன் கோவில், மாட்டுத்தாவணி பஸ்நிலையத்தை அண்டியதாக அழிபாடுற்றுக்கிடக்கும் மாளிகையின் எச்சங்கள், கோவலன் கொலையுண்ட இடமாக அறியப்படுகின்ற கோவலம் பொட்டல், அதிலுள்ள நினைவுச் சின்னம் மற்றும் மதுரைப் பாண்டியர்களின் மாளிகை அழியுண்ட இடமாக ஆய்வாளர்களால் கருதப்படுகின்ற - இன்று பொலிஸ் தலைமை அலுவலகம் அமைந்துள்ள பகுதி போன்றவை தொடர்பிலும் பெருமளவு தகவல்களை என்னால் சேகரிக்கமுடிந்தது.



1998ல் நாங்கள் வதிவிடமாக்கிய தமிழகத்தின் கோவைபுதூரிலிருந்து 21 கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள பாலக்காடுப் பகுதியின் பல இடங்களில் கண்ணகி பகவதியாகக் காட்சிதந்தநிலையில் அவ்வாலயங்களின் வரலாற்றுப் பின்னணியைப் படிக்கப்படிக்க அனைத்து

நிலையிலும் கண்ணகித் தெய்வமே என் கண்முன் நிழலாடுவது நிஜமானது. குறிப்பாக மூத்தாந்தரை - கண்ணகி நகர்- கண்ணகி தொடர்பிலும் அங்கு வாழுகின்ற செட்டி வம்மிசம் தொடர்பிலும் தகவல்கள் பரிமாறப்பட்ட நிலையில் அவற்றின் உண்மைத்தன்மைகள் குறித்து நான் வெகுவாக ஈர்க்கப்பட்டதுண்டு. அதேபோல் எர்ணாக்குளம் மாவட்டத்தின் பண்டைய கண்ணகி அம்மனின் சோட்டானிக்கரை பகவதி ஆலயத்தில் ஒருகையில் சிலம்புடனும் மறுகையில் வாளுடனும் காட்சிதரும் கண்ணகியின் வழிபாட்டியலிலும் பெரம்பலூர்மாவட்டத்தின் சிறுவாச்சூரில் மதுரைக்காளியாக வீற்றிருந்து “சங்கத் தமிழ்முகை கண்ணகிதேவி இங்குவந்தாள் என்று சொல்லுங்களேன்” எனப் போற்றுதலுக்குள்ளான கண்ணகியை வாழ்த்தி வணங்குவதும் நமது தேசத்தில் கண்ணகியம்மனை காளி, மாரி, சரஸ்வதி, இலக்குமி என வெவ்வேறு வடிவத்தில் வழிபாடுசெய்யும் தன்மையைப்போன்று துர்க்காவாக இலக்குமியாக சரஸ்வதியாக உருவகித்து வழிபாடுசெய்யும் தன்மையும் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

அதேபோன்று நண்பர் பேராசிரியர் பணிக்கருடன் சேரன் செங்குட்டுவன் முதன்முதலில் கொடுங்களுரில் (கொடுங்க நல்லூர்) கட்டிய கண்ணகி ஆலயத்தின் பரணிவிழா காணச்சென்றபோது அங்குள்ள பகவதியாக உருக்கொண்டாடும் - கண்ணகி தொடர்பான ஆடல்பாடல்களும் அம்மக்களது எங்குமே காணாத பக்திப் பரவசமும் கண்ணகி வழிபாட்டின்பால் மிகுந்த ஆர்வத்தை என்னுள் தூண்டிய தாகவேகொள்ளவேண்டும். இதன் தொடர்ச்சியாகவேதான் இந்நூலில் சொல்லப்படுகின்ற பெரும்பாலான வழிபாட்டிடங்களில் எனது நேரடியான தரிசனமும் அமைந்தது. இதுதொடர்பில் கேரளம், தமிழகம், இலங்கையின் பெரும் பகுதிகள் என ஒரு நீண்ட காலத்தினையும் பலநூறு கிலோமீற்றர் பயணத்தின்பொருட்டு குறைந்த வருமானத்தில் பெருமளவு செலவீனத் தையும் எதிர்கொள்ள நேர்ந்தாலும் இதில் இதுவரை அடைந்த மனநிறைவு வாழ்வில் நிச்சயம் கிட்டமுடியாத பாக்கியமாகவே அமையும்.

இந்நூலுக்கான களஆய்வு தொடர்பில் நூற்றுக்கும் அதிகமான வர்கள் எனக்கு உள்ளன்போடு அன்புக்கரம் நீட்டிய நிலையில் மிக முக்கியப்படுத்தப்படவேண்டிய அனைவரையும் முடிவில் பட்டியலிட்டுள்ளேன். எனது நன்றி அவர்களுக்கு போதுமான கைமாறாக அமையாது என்றாலும் எனது உள்ளத்து நினைவாக நிச்சயம் அவர்கள்

உயிருள்ளவரை இருக்கவேசெய்வார்கள். இதில் ஆர்வம் கொள்ளவும் தொடர்ந்து பயணிக்கவும் உதவி ஒத்தாசை நல்கிய மனைவி, மக்கள் மற்றும் மருமக்கள் ஆகியோர் என்றும் என் இதயத்திருப்பர்.

இந்நூலுக்கான மிகச்சிறந்த மதிப்பீடுகளை பல்வேறு ஓய்வற்ற பணிகளுக்கு மத்தியில் நிறைவான நெஞ்சினராய் வழங்கிய ஈழத்தின் தலைசிறந்த கல்விமான்களான - நான் என்றும் மதிக்கின்ற தொல்லியல் துறையின் சிரேஷ்ட பேராசிரியர் கலாநிதி ப. புஷ்பரட்ணம் அவர்களுக்கும் எனது கிராமத்தோடு ஒன்றிவிட்ட - எம்மால் என்றும் நேசிக்கப்படுகின்ற பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் - தமிழ்ப் பேராசிரியர் கலாநிதி வயக்கேஸ்வரன் அவர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியினைத் தெரிக்கும் கடப்பாடுடையேன். அவர் தனது அணிந்துரையில் யாழ்ப்பாணம் பன்றித்தலைச்சியம்மன் பெயர் தொடர்வில் ஒரு முக்கிய ஆய்வுக் கருத்தினையும் பதிவுசெய்துள்ளமை மனம்கொள்ளத்தக்கதே.

கடந்த சிலவருடங்களாக எனது ஆய்வுப்பணிக்கு உறுதுணையாகவும் வழிப்படுத்தியும் வருகின்ற எனது உறவினர் ஓய்வுநிலை அதிபர் திரு.த.விவேகானந்தம் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகும். அத்தோடு, இந்நூலினை அழகாக அச்சிட்டு வழங்கிய மட்டக்களப்பு வணசிங்கா பதிப்பகத்தாருக்கும் உளப்பூர்வமாக நன்றிதெரிவிக்கும் கடப்பாடுடையேன்.

மேலும் இந்நூலினைப் படிக்கும் எனது பெருமதிப்பிற்குரிய வாசகர்கள், கல்விமான்கள் மற்றும் ஆர்வலர்கள் தொடர்ந்தும் என்னை ஊக்கப்படுத்திக்கொண்டேயிருப்பார்கள் என்ற முழுநம்பிக்கையுடன் நிறைவுசெய்கின்றேன்.

என்றும் பணிவுடன்,

கவிக்கோ வெல்லவூர்த் கோபால்

உள்ளடக்கம்

»	வாழ்த்துரை	04
»	சிறப்புரை	06
»	அணிநுதரை	10
»	நுழைவாயில்	17
1.	கண்ணகி வழிபாடு - முன்னுரை	23
2.	சேரநாட்டில் (கேரளம்) கண்ணகி- வழிபாடு	46
3.	தமிழகத்தில் கண்ணகி வழிபாடு	65
4.	இலங்கையில் கண்ணகி (பத்தினி) - வழிபாடு:	87
5.	பௌத்த சிங்கள மக்களின் பார்வையில் கண்ணகி (பத்தினி)	92
6.	வடபிரதேச கண்ணகி வழிபாடு	123
7.	மட்டக்களப்புப் பிரதேச கண்ணகி - வழிபாடு	152
8.	திருகோணமலைப் பிரதேச - கண்ணகி வழிபாடு	207
9.	கொம்புமுறி விளையாட்டு	221
10.	கண்ணகி வழிபாடு பார்வையும்- பதிவும்	225
11.	மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் கண்ணகி வழிபாடு மேலோங்கக் காரணம்	235
12.	கண்ணகிக்கு மீண்டும் புகழ்சேர்க்கும் புகார் நகர்	237
»	இணைப்பு 01: வழிபாட்டியலில் கண்ணகியின் வடிவங்கள்	242
»	இணைப்பு 02: ஆய்வின் முக்கிய வழிபாட்டுத் தலங்கள்	248



கவிக்கோ வெல்லவூர்க் கோபால்
(தேசியக் கலைஞர் கலாபூஷணம் சீ.கோபாலசிங்கம்)
143/23, எல்லை வீதி, மட்டக்களப்பு, இலங்கை

Kaviko Vellavoor Gopal
(National Artist -Kalabushan S.Gopalasingham)
143/23, Boundary Road, Batticaloa, Sri Lanka
T.P: 065 2222993, 0718938367, 0764644460, 0750584427
e-mail: manuvetha@gmail.com

கண்ணகி வழிபாடு

01

பார்வையும் பதிவும்

கண்ணகி வழிபாடு - முன்னுரை

இன்றைய கேரளம் எனப்படும் சேரநாடு உட்பட்ட பண்டைத் தமிழகத்திலும் கன்னடத்தின் சில பகுதிகளிலும் ஈழத்தே தமிழ் சிங்கள மக்களிடத்திலும் ஆழமாக வேரூன்றிய தன்மையினைக் கண்ணகி பற்றிய ஐதிகங்களும் வழிபாடுகளும் வெளிப்படுத்துவதாக அமையும் உண்மையில் கண்ணகி கதைபற்றிய தொன்மமானது நீண்டகால வரலாற்றினைக் கொண்டிருப்பதை ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன. வாய்மொழி வரலாறாக விரவிவந்த தெய்வீகம் பொருந்திய ஒரு பெண்ணின் கதை சங்க இலக்கியமான நற்றிணையில் ஒருமுலையறுத்த திருமாவுண்ணி (முலை குறைந்த திருமாவுண்ணி) எனக் குறிப்பிடப்பட அதுவே இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகார காப்பியமாக உருவெடுத்ததாகக் கருதுவர். நற்றிணையில் வரும் வேங்கை மரத்தடியில் நின்ற திருமாவுண்ணி, சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் வேங்கை மரத்தடியில் நின்ற கண்ணகி அத்தோடு தொங்க மரத்தடியில் நின்ற இயக்கி மற்றும் கேரளம், தமிழகம், கர்நாடகம் போன்ற இந்திய மாநிலங்களின் மலை ஜாதியினர் இன்றும் வணங்கிவருகின்ற பாலைமரத்தடியின் தெய்வமான ஒற்றை முலைச்சி போன்றவையும் இலங்கையில் பௌத்த சிங்கள மக்களிடையே நிலவுகின்ற பத்தினி

பற்றிய ஐதீகங்களும் ஏழு பத்தினிகள் கதையும் கிரியம்மா வழிபாடும் இலங்கைவாழ் வேடுவர்களின் மரத்தடித் தெய்வமான பத்தினியும் மிகப் பழங்காலத்தை வரலாறாகக்கொண்ட தாய்த் தெய்வ வழிப்பாட்டின் வெளிப்பாடாக அமையும். இத்தகைய பழமை பொருந்திய தாய்த் தெய்வங்களை - Free Goddesses என மேலைத்தேய சமூகவியல் மற்றும் மானிடவியல் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். கேரளத்தின் கிராமிய மக்களிடையே காணப்படுகின்ற நீலி வழிபாடானது கண்ணகியின் முற்பிறப்புப் பற்றி சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் நீலியை இணைத்துப் பார்ப்பதாகவே கொள்ளப்படும்.

நம் மத்தியில் படிக்கப்படுகின்ற கண்ணகி வழக்குரை காதையும் கண்ணகி தொன்மத்தின் பாற்பட்டதே. எனினும் வழக்குரை காதை கொண்டிருக்கும் சில அம்சங்கள் சிலப்பதிகாரத்திலிருந்து மாறுபடுவதை நம்மால் அவதானிக்கமுடியும். இதில் குறிப்பாக அவளது தோற்றுவாய் முதல்கொண்டு திருமணம் வரையான பகுதிகளின் வேறுபாட்டினை இதன் அடக்கமாகக் கொள்ளலாம். வழக்குரை காதையில் சிவனும் உமையவளும் கைலையிலிருந்து பாண்டியனின் நெற்றிக் கண்ணை அழிப்பதற்காக நாமங்கலையை மாங்கனி வடிவில் மதுரைக்கு அனுப்பியதாகக் கண்ணகியின் தோற்றுவாய் அமையும்.

சிங்களத்தில் எழுந்த பத்தினி ஹெல்லவும் கண்ணகியின் தோற்றுவாயை மாங்கனிமூலமே வெளிப்படுத்தும். மாங்கனியை சக்கரக் கடவுள் எனப்படும் இந்திரன் உண்ணமுற்பட்டபோது அதில் ஒரு துளி பாண்டியனின் நெற்றிக்கண்ணில் விழ அது மறைந்தாக அது கூறும். பின்னர் அம்மாங்கனியிலிருந்து அழகிய இளவரசி வடிவில் பத்தினித் தெய்வம் தோன்றியதாகவும் அது குறிப்பிடும். இதில் ஒரு முக்கிய அம்சம் யாதேனில் வழக்குரை காதையில் நாமங்கலையை சிவன் அனுப்பியதாகக் கூற, பத்தினி ஹெல்ல மாங்கனியைப் புத்தர் அனுப்பியதாகக் குறிப்பிடும். இதில் இணைவுற்றதாக ஏழு பத்தினிக் கடவுள் தோற்றம் பெறுவதையும் இன்னுமோர் தொன்மம் வெளிப்படுத்தும். காவேரிக் கரையில் விழுந்த மாங்கனியின் விதையானது ஒரு பெண்தெய்வமாகத் தோற்றம் பெற்றதெனவும் அது அம்மை, தொண்டைக் கரப்பான், குக்கல், இருமல், வைகூரி போன்ற நோய்களை தோற்றுவித்ததாகவும் அதனைக் கண்டு அஞ்சிய இந்துக்களும் பெளத்தர்களும் அத்தெய்வத்தை நோக்கி அம்மா எங்களிடம் வாருங்கள் என இரந்து

வேண்டி அத்தெய்வம் பின்னர் உரமல பத்தினி, கரமல பத்தினி, கினி பத்தினி, தெவல் பத்தினி, சமன் பத்தினி, ஐரங்க பத்தினி, சித்த பத்தினி என ஏழு பத்தினியாக மாறி மக்களைக் காப்பாற்றுவதாகவும் அது அமையும். இதனை ஒட்டியதாவே கிரியம்மாவுக்கு தானம்கொடுத்து வழிபாடியற்றுவதும் அம்மக்களது நீண்டகாலப் பாரம்பரியமாக இருந்துவருகின்றது.

பௌத்த சிங்கள மக்களிடையே பத்தினியம்மன் பற்றிய தொன்மமானது பன்னெடுங் காலமாக நிலவியதென்பதுவும் அது அவர்களது வழிபாட்டியலில் ஒரு முக்கிய அம்சமாக நிலைநிறுத்தப் பட்டதென்பதுவும் பேராசிரியர் கணநாத் ஓபயசேகர, கலாநிதி மிரண்டோ ஒபேயசேகர மற்றும் ஆரியதாஸ் ரத்னசிங்க போன்ற ஆய்வாளர்களது தீர்க்கமான முடிவாகவுள்ளது. இராவண காலம் முதலே பத்தினி நம்பிக்கை நிலைநிறுத்தப்படுவதாக இவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். நில்லல் வளவ்வ எனுமிடத்தைச் சேர்ந்த பொத்குல என்பவரிடம் பெறப்பட்ட சில நூறு ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த 'ராவண கத்தா' எனும் ஏட்டுச் சுவடியில் பெறப்படும் தகவல்களை அவர்கள் இதில் முக்கியப்படுத்தியுள்ளனர். நீண்ட கால வாய்மொழி வரலாறாகச் சொல்லப்பட்ட சம்பவங்களை இது கொண்டுள்ளமை கவனத்துக்குரியது. இவ் ஓலைச் சுவடி மில்லாவ வன்னி பண்டார மகின்ன மகா கப்பின்ன விக்ரமசிங்க அதிகாரி என்பவரால் எழுதப்பட்டதாகும். சப்பிரகமுவயில் இருந்து ஆட்சிசெய்த ராவணன், பத்தினி அம்மனின் ஆசிவேண்டி மத்துள ஜனபத பத்தினி அம்மனின் தேவாலயம் சென்று அவனை வணங்கியபோது மயக்கமடைந்த நிலையில் தூய தங்கத்தால் ஆன அவளது விக்ரகத்தின் பாதத்தே அவன் விழுந்ததாகவும் அதன்போது அவளது நெற்றியில் காயமேற்பட்டு அதில் வெளியான ரத்தத் துளிகள் நிலத்தில் சிந்தியதாகவும் பின்னர் அவற்றிலிருந்து மத்துள பத்தினி தேவாலய வளவில் சிவப்பு நிறக் காளான்கள் உருவானதாகவும் அந்த ஏட்டுச்சுவடி குறிப்பிடுவதைப் பார்க்கலாம். அத்தோடு இச்சுவடியானது வாலகம்பா என அழைக்கப்பட்ட வட்டகாமினி அபய மன்னன் குறித்தும் அம்பொக்க குன்றிலமைந்த பத்தினி தேவாலயத்தில் அவன் வழிபாடியற்றிவந்ததாகவும் குறிப்பிடுவது அவதானிப்புக்குரியதாகும்.



வட்டகாமினியின் அழிபாடுற்ற பத்தினி கோவில்

சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்ட ராஜாவளி, கஜபாகு கத்தா, பத்தினி கத்தா, சிலம்பு கத்தா, பத்தினி தெய்யோ, பத்தினி படிம, தலுமுற பூஜாவ, பகம கம்புறா, பத்தினி கெல்ல, பத்தினி சிரசபது, பாண்டி நலவ, பத்தினி மாலாவ, பலங்க கெல்ல, சலம்ப சந்திய, கோகில சந்தேசய, அம்பவிதிம போன்ற இலக்கியங்களும் மற்றும் கண்ணகி வழிபாட்டிற்குரியதான சிங்களப் பத்ததிகள் போன்றவையும் இதற்குச் சான்றாக அமையும். ராஜாவளி வாய்மொழி இலக்கிய வடிவமாக இருந்து 16ம் நூற்றாண்டில் சிங்கள மொழியில் எழுத்துருப் பெற்றதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. கோகில சந்தேசய கி.பி 15ம் நூற்றாண்டில் சிங்களத்தில் எழுதப்பட்ட முதல் பத்தினி தொடர்பான இலக்கியம் எனும் சிறப்பினைப் பெறுகின்றது. பத்தினி அம்மனைப் பற்றிய சிறப்பான பாடல்களை 'பந்திஸ் கொல்முறா கவி' கொண்டுள்ளதைப்பார்க்கலாம்

மட்டக்களப்பில் படிக்கப்படுகின்ற பொற்புறா வந்த காவியம் கண்ணகிதொடர்பில் வேறுபட்ட சில தொன்மங்களைக் கொண்டிருப்பதாக அமையினும் வரலாற்று ரீதியான பல தகவல்களை அவை வெளிப்படுத்தும் தன்மையை நம்மால் அவதானிக்கமுடியும். கலிபிறந்து 3300ஆகச் சொல்லப்படுகின்ற கி.பி 198ல் (2ம் நூற்றாண்டின் இறுதி) நாமங்கலை என்னும் அம்மன் மட்டக்களப்புக்கு வந்த கதையாக அது அமையும். இதன் பின்னணியில் பட்டினகர் மற்றும் தம்பிலுவில் கண்ணகி தோற்றமும்

அதில் சேரத்துக் குடியினரான மழவரசன் குடியினரின் உரித்தும் வெளிப்படும். இங்கே குறிப்பிடப்படும் நாமங்கலை எனும் பெண்குறித்துக் கவனம் செலுத்துவது மிக முக்கியமானதாகத் தென்படுகின்றது.

சிங்கள மக்களின் பௌத்த வழிபாட்டில் கண்ணகியோடு தொடர்புறுத்தப்படும் நாகமங்கலையும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்தவர்களாக தங்களது வரலாறு கூறும் செட்டிநாடு (காரைக்குடி) செட்டிவம்சத்தினரின் நாகமங்கல தெய்வமான கண்ணகியும் (கொப்புடையம்மன்) ஒத்ததன்மை மிக்கவர்களாக அமைவதுவேயது. செட்டிநாட்டினர் நாக குலத்தின் ஒரு பிரிவினர் என்பதுவும் தங்கள் குல அழகியொருத்தியை சோழன் ஆசைநாயகியாக்க விரும்பியபோது அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது அச்சமிகுதியால் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து வெளியேறி புதுக்கோட்டை (சிவகங்கை) மன்னனின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்த காரைமரங்கள் சூழ்ந்த அடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசத்தில் ஒழிந்து வாழ்ந்ததாகவும் பின்னர் அந்த இடம் காரைக்குடியானதெனவும் கூறுவர். கண்ணகியும் அவர்களது வம்மிசம் சார்ந்தவளாகவே கொள்ளப்படுகின்றாள்.

யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் ஒருகால் வலுவான - கிராமியத் தன்மைகொண்ட - தாய்த்தெய்வ வழிபாடாக மிளிர்ந்து 1964ல் மேல்மட்டத்தினரின் ஆதிக்க மேம்பாட்டால் சமஸ்கிருத மயமாக்கலை வலிந்து ஏற்றுக்கொண்ட கோப்பாய் பலானை கண்ணகி தொடர்பான தொன்மங்கள் மிக்க பிரமிப்பை ஊட்டுவன. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் முன்னோர்கள் கண்ணகிக்கு முதன்முதலில் சேரன் செங்குட்டுவன் விழாவெடுத்த காலத்தே கண்ணகியை நோக்கி தாயாரே நீ எங்களிடம் வருவாயா எனக்கேட்க கண்ணகியும் முழு மனதோடு ஆமெனப் பதிலளித்து கோப்பாய் வந்து பலானையில் குடிகொண்டதாக அது தொடர்பான வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன .

இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடக்ககாலத்தினை கூறுவதாக அமையும் சிங்கள மக்களின் பத்தினித் தெய்வ இலக்கியங்கள் தமிழிலெழுந்ததைவிட அனேகம் என்றே கூறவேண்டும். ராஜாவளி, கஜபாகு கத்தா, பத்தினி கத்தா, சிலம்பு கத்தா , பத்தினி தெய்யோ, பத்தினி படிம, தலுமுற பூஜாவ, பகம கம்புறா, பத்தினி கெல்ல, பத்தினி சிரசபத, பாண்டி நலவ, பத்தினி மாலாவ, ராவண கத்தா, பலங்க கெல்ல, சலம்ப சந்திய, அம்பவிதிம போன்ற இலக்கியங்களும் மற்றும்

கண்ணகி வழிபாட்டிற்குரியதான சிங்களப் பத்ததிகள் போன்றவையும் இதற்குச் சான்றாக அமையும். கஜபாகு மன்னன் பத்தினியிடம் அருள்பெற்று, அம்மா! நீ எங்களிடம் இலங்கைக்கு வரவேண்டுமென விரும்பியழைக்க பத்தினியும் பெருவிருப்புடன் இலங்கை வந்ததாக அவை கூறும். அது தொடர்பான கதைகளும் கண்ணகி வழிபாடோடிணைந்த ஏழு கன்னிகள் வழிபாடும் கிரியம்மா தான வழிபாடும் சிங்கள கிராமிய மக்களிடம் இன்றும் நிலவுவதும் பத்தினித் தெய்வம் தங்களுக்குரிய தெய்வமேயென அவர்கள் வலுவான நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதுவும் நம் கவனத்தை ஈர்ப்பதாக அமையும். இதுதொடர்பில் புகழ்பெற்ற கல்விமானும் தலைசிறந்த சமூகவியலாளருமான பேராசிரியர் கணநாத் ஓபயசேகராவின் கருத்துக்கள் நம் கவனத்தை ஈர்ப்பனவாகும் .

சிலப்பதிகாரம் கூறும்

கண்ணகி கோவலன் கதை:

கண்ணகி வரலாறு தொடர்பில் பல்வேறு தொன்மங்கள், ஐதீகங்கள், இலக்கியங்கள், வாய்மொழிக் கதைகள் என மிகப் பரந்த அளவில் தகவல்கள் பெறப்பட்டாலும் இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகார காப்பியமே பொதுவான வரலாற்று இலக்கியமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. கண்ணகியின் காற்சிலம்பினை மையப்படுத்தியதாக எழுந்ததே சிலப்பதிகாரம். தமிழிலெழுந்த ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதிகாரம் கி.பி 2ம் நூற்றாண்டுக்குரிய நூலாகவே பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றது. முத்தமிழ் நாடுகளையும் ஒருங்கிணைக்கும் தன்மையில் புகார்க் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் என மூன்று நாடுகளதும் அப்போதைய தலைநகரங்களைக் குறித்ததாக இக்காண்டங் களுக்கான பெயர்களை இளங்கோவடிகள் சூட்டியுள்ளார். புகார் என்பது பூம்புகார் எனப்படும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைக் குறிப்பதாகும். உப பிரிவுகளாக இதில் மொத்தம் முப்பது காதைகள் உண்டு.

பூம்புகார் நகரின் பெருங்கொடையாளான பெருவணிகன் மாநாய்கனுக்கு ஒரே மகளாக உதித்தவள் கண்ணகி. அதே நகரின் வணிகருள் தலைமைக்குடி மகனாகத் திகழ்ந்தவன் மாசாத்துவன்.

அவனுக்கும் ஒரே மகன் கோவலன். கோவலனுக்கு பதினாறு வயதாக இருக்கும்போதும் கண்ணகிக்கு பன்னிரண்டு வயதாக இருக்கக்கும்போதும் இருவருக்கும் மிகச் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தேறுகின்றது. இருவரும் இனிமையான இல்லறம் பயக்கும் காலத்தில் தேவதாசிகள் எனும் பொதுமகள் வழிவந்த அழகின் ஆரணங்கு - சித்திராவதியின் மகள், பதின்மூன்று வயதினை எட்டிய பேரழகி மாதவி, ஏழு ஆண்டுகள் முறையாக நாட்டியம் பயின்று சோழனது நாட்டிய அவையிலே அரங்கேற்றம் காண்கின்றாள். அந்நிகழ்வு காண நாட்டின் அரசியல் பிரமுகர்கள், வெளிநாட்டுத் தூதர்கள், தலைசிறந்த கலைஞர்கள், பெருவணிகர்கள் என நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இதில் பெருவணிகளான கோவலனும் கலந்துகொள்கின்றான். அரங்கேற்றம் முடிவற்றதும் மிக்க மகிழ்ச்சியுற்ற மன்னன் மாதவியின் ஆடல் திறைமையைப் பெரிதும் பாராட்டி அவளுக்கு ஆயிரத்தெண் கழஞ்சிப்பொன் மதிப்புள்ள முத்து மாலையினையும் நாட்டியத் துறையின் தலைசிறந்த விருதான தலைக்கோல் விருதினையும் வழங்கிக் கௌரவிக்கின்றான்.

அக்கால முறைப்படி மாதவியின் தோழி வசந்தமாலை முத்துமாலையை எடுத்துக்கொண்டு பெருநகர வீதியிலே வந்துநின்று ஆயிரத்தெண் கழஞ்சிப்பொன் கொடுத்து இம்மாலையை வாங்குபவர் மாதவிக்கு அதனை அணிவித்துத் தனது ஆசைநாயகியாக்கிக் கொள்ளலாமென அறிவிக்கின்றாள். ஏற்கனவே மாதவியின் ஆடலிலும் அழகினிலும் தன்னைப் பறிகொடுத்திருந்த கோவலன் ஆயிரத்தெண் கழஞ்சிப்பொன் கொடுத்து மாலையை வாங்கியவனாக மாதவியின் இல்லம் நோக்கிச் செல்கின்றான். மாதவி அவனை எதிர்கொண்டழைக்க மாலையை அவளுக்கு அணிவித்துப் பின் அவனை ஆரத்தழுவிக்கொள்கின்றான். அவளின் அழகினிலும் அரவணைப்பினிலும் அன்பினிலும் கட்டுண்டுபோன கோவலன் கண்ணகியை அடியோடு மறந்துவிடுகின்றான். நாட்கள் மாதங்களாகி வருடங்களாகக் கழிகின்றன. அதனிடையே மணிமேகலை எனும் அழகே உருவான பெண் குழந்தைக்கு மாதவி தாயாகிவிடுகின்றாள். ஒருபுறத்தில் கோவலன் மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருக்க மறுபுறத்தே குல மகளான கண்ணகி வேதனையின் விளிம்பில் உழன்றுகொண்டிருக்கின்றாள். கோவலனின் பரிவுத்துயர் நாள்தோறும் அவனை வருத்தினாலும் குலமகளரின் அக்கால வாழ்க்கை நெறிமுறைகள் அவளை பூட்டிய விலங்குக்குள் இறுக்கமாகவே வைத்திருக்கின்றது. வெளிக்காட்ட முடியாதவாறு விம்மி

விம்மி தனது கணவன் இன்று வருவான் நாளை வருவான் என நம்பி நம்பி காலஓட்டத்தினூடே அவள் நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றாள்.

இந்த நிலையிலே பூம்புகாரில் இந்திரவிழா மிக விமரிசையாகத் தொடங்குகின்றது. வழக்கம் போல் மாதவியும் கோவலனும் அதில் கலந்துகொள்கின்றனர். மாதவியின் பதினொரு வகையான நடனங்களும் பார்ப்போர் வியக்கும் வண்ணம் மிகச் சிறப்பாக நடந்துமுடிகின்றது. மாதவியும் கோவலனும் புன்னைமர நீழலிலே தங்களது முத்துப்பந்தரின் மஞ்சத்திலே அமர்ந்து யாழிசைத்து கானல்வரிப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். விதிப்பயன் சந்தேகம் என்ற முடிச்சைப்போட்டு இருவரையும் பிரித்து விடுகின்றது.

வாணிபத்தை மறந்து மாதவியின் வளைகரத்துள் கட்டுண்டு கிடந்து கையிலிருந்த பொருட்கள் அனைத்தையும் இழந்துவிட்டவனாக கண்ணகியிடம் சென்ற கோவலன் அவளது காற்சிலம்பினை விற்று மீண்டும் வாணிபம்செய்து பொருளீட்ட கண்ணகியுடன் மதுரை செல்கின்றான். இந்த நிலையில் அரசி கோப்பெருந்தேவியின் சிலம்பினைத் திருத்துவதாகக்கூறி அதனை அபகரித்த அரண்மனைப் பொற்கொல்லன் ஒருவனிடம் கோவலன் வர அதனை வாய்ப்பாக்கிக்கொண்ட பொற்கொல்லன் பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியனிடம் பொய்யுரைத்து கோவலனைக் கள்வனாக்க அதனை ஆராயாத மன்னனும் கோவலனைக் கொல்லுமாறு உத்தரவிடுகின்றான். இதனால் கோவலன்தலை துண்டிக்கப்படுகின்றது. இதனைக் கேள்வியுற்ற கண்ணகி மிக்க துயரமும் பொல்லாக் கோபமும் கொண்டவளாக தனது மறு சிலம்பினைக் கையிலேந்தியவளாக பாண்டியன் அரண்மனை வருகின்றாள். பாண்டியனிடம் நீதிகேட்டு தனது கணவன் கள்வனல்லன் என்பதை நிரூபிக்கின்றாள். நீதி தவறிய பாண்டியன் நிலத்தில் விழுந்து இறந்துவிட அரசி கோப்பெருந்தேவியும் உயிர்விடுகின்றாள்.

பாண்டியனுடன் பாண்டிமாதேவியும் உயிர்விட இதனைக் கண்ணுற்ற கண்ணகி அவளின் உடலை நோக்கியவாறு 'பாண்டிமாதேவியே! கற்புள்ள மகளிர் பிறந்த பூம்புகார் நகரிலேதான் நானும் பிறந்தேன். உண்மையில் நானுமோர் பத்தினியானால் உன்னைப்போல் இப்போதே கணவனுடன் இறந்துவிடமாட்டேன். இந்த அரசை மட்டுமல்ல மதுரை மாநகரையும் அழிப்பேன். எனது வஞ்சினத்தின் தன்மையை நீ காண்பாய்' என ஆவேசமாய் கூறிவிட்டு வேகமாக நடந்து மதுரையை மும்முறை

வலம் வந்தபின்னர் தனது இடது மாற்பக்கத்தை திருகி எறிந்தான். மதுரைமாநகர் கொழுந்துவிட்டு எரியத் தொடங்கியது. 'பார்ப்பார் அறவோர் பசு பத்தினிப் பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி எனுமிவரைக் கைவிட்டு, தீத்திறத்தோர் பக்கமே சேர்க' என அக்கினியை ஏவினான்.

மதுரையின் மேற்கு வழியாக வெளியேறிய கண்ணகி எங்குமே நிலையாகத் தரிக்காமல் இரவுபகல் பாராமல் வைகைக் கரையோரமாக காடு மேடு எனத் தொடர்ந்து நடந்தாள். நெடுவேற் குன்றத்தை அடைந்த அவள் அங்குள்ள வேங்கை மரத்தடியில் கண்ணீர் சொரிந்தவாறே அமர்ந்தாள். சரியாகப் பதினான்காம் நாளிலே இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து தனது கணவன் கோவலனுடன் வானுலகம் புகுந்தாள்..

கண்ணகிபற்றிய தொன்மம் எக்காலத்தில் தோன்றியது என்பதனை அறுதியிட்டு கூற இயலாது. எனினும் கண்ணகி கதை இளங்கோவடிகளால் சிலப்பதிகாரமாக ஆக்கம்பெற்றபோது சேரன் செங்குட்டுவன், சாத்தனார், இளங்கோவடிகள் ஆகிய வரலாற்றுப் பாத்திரங்களின் சமகாலத் தன்மையை அது அடைந்தது. கண்ணகியின் கதைநிகழ்வுக்காலத்தே வாழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படும் சாத்தனார் மதுரை பற்றி எரிந்தது உள்ளிட்ட அனைத்து வரலாற்றையும் இளங்கோவடிகளிடம்கூற இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தை எழுதினார் என்பது அப்பதிகம் மூலம் வெளிப்படுத்தப் படுவதையும் நாம் கவனத்தில்கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

கண்ணகி வழக்குரையில் கண்ணகி கோவலன் கதை:

கிழக்கிலங்கை கண்ணகி வழிபாட்டில் கண்ணகி வழக்குரையே முக்கியத்துவம் பெறுவதாகும். இக்காவியமானது கி.பி 14ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலோ அன்றேல் 15ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலோ எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்றே நம்பப்படுகின்றது. ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்து இதனை 1968ல் தமிழறிஞர் பண்டிதர், வித்துவான் வி.சீ.கந்தையா அவர்கள் தொகுத்துப் பதிப்பித்துள்ளார். இதனைப் பாடிய புலவர் பற்றிய விபரங்கள் உறுதியாகக் கண்டறியப்படாத நிலையில் இதன் சில பாடல்களில் காணப்படும் பெயர்களின் அடிப்படையில் இப்புலவர் பெருமானின் பெயர் சகவீரன், காங்கேயன் ஆக இருக்கலாம் என

இதன் பதிப்பாசிரியரும் கூடவே இதற்கு அணிந்துரை எழுதிய புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையும் கருதுவர். இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த இப்புலவர் மட்டக்களப்பு காரைத்வில் தங்கியிருந்து இந்நூலை யாத்திருக்கலாம் எனவும் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிடுவதையும் காணமுடிகின்றது. இதனிடையே மகா வித்துவான் எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா அவர்கள் சகவீரன், காங்கேயன் போன்ற பெயர்கள் யாழ்ப்பாணம் சிங்கை செகராசசேகரனையே குறிப்பனவாதலின் அவரே இந்நூலினை யாத்தவராகலாம் எனக் கூறுவார். யாழ்ப்பாணத்தில் படிக்கப்படும் கோவலனார் கதையின் பதிப்பாசிரியரான திரு.செல்லையா என்பாரும் அதற்கு முன்னுரை எழுதிய திரு.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் போர்த்துக்கேயரால் சிறைவைக்கப்பட்ட நிலையில் யாழ்ப்பாணம் குடாரிப்பு கிராமத்தைச் சேர்ந்த வெற்றிவேலுச் சட்டம்பியார் என்பவரே இதனைப்பாடினார் எனக்குறிப்பிடுவதையும் காணமுடிகின்றது. இதனிடையே அக்கரைப்பற்றுப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் நவநாயகமூர்த்தி அவர்கள் கண்ணகி வழக்குரையில் தென்படும் மட்டக்களப்புத்தமிழ் மற்றும் சமூக வழக்காறுகள் என்பவற்றின் அடிப்படையிலும் அன்றைய திருக்கோவில் பிரதேசக் கலை இலக்கியச் சூழலை மையப்படுத்தியும் தம்பிலுவில்லைச் சேர்ந்த புலவர் ஒருவராலேயே கண்ணகி வழக்குரை எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டுமெனும் முடிவுக்கு வருகின்றார். அத்தோடு அன்றைய காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த கோவலனார் கதை திருக்கோவில் பிரதேசத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்த தன்மையில் அதன் தாக்கமே தம்பிலுவில் புலவரை கண்ணகி வழக்குரையை எழுதத் தூண்டியதாகக் கருதவும் செய்கின்றார். இவை அனைத்தும் ஒரு விரிவான ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டிய நிலையில் கண்ணகி வழக்குரையானது கண்ணகி கோவலன் கதையை பின்வருமாறு கூறிச்செல்கின்றது.

பரராசமுனிவரின் மகள் மிகுந்த கற்புடையவளாகவும் சிறந்த குணவதியாகவும் கடவுள் பக்தி நிரம்பப்பெற்றவளாகவும் மிளிர்ந்தாள். இதனால் மகிழ்ச்சியுற்ற சிவபெருமான் அவளைப் பூவுலகில் பிறந்து எல்லோரும் போற்றும்வண்ணம் கற்பின் சிகரமாக உயர்ந்து தெய்வப் பெண்ணாக நிலைபெற்று வருமாறு வரம்கொடுத்து அனுப்புகின்றார். அக்காலத்தே பாண்டிய மன்னனும் தனது தவப்பேற்றால் சிவனைப்போல் நெற்றிக்கண்ணை உடையவனாக செருக்குற்று வாழ்ந்துவந்தான். இதனைச் சிறிதும் பொறுக்கமுடியாத மனத்தினளாய் உமாதேவியார்

அவனது நெற்றிக்கண்ணை துடைத்தெறியுமாறு சிவனை வேண்டிநின்றார். இத்தகைய சூழலே பரராசமுனிவரின் மகளை பாண்டியநாட்டில் அவதரிக்கவேண்டிய நியதியை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்தது.

இக்காலகட்டத்தே பாண்டியநாட்டின் ஓரிடத்தில் புதுமைமிக்க மாங்கனியொன்று வெளிப்பட்டது. அதனைப் பறிக்க முற்பட்டோரின் கைகளில் அது அகப்படாமலும் கண்களுக்கு அது மறைந்தும் தென்பட்ட நிலையில் முனிவர் ஒருவரின் ஆலோசனைப் பிரகாரம் பாண்டியன் தனது கையம்பினால் அதனை எய்ததோடு அந்தரத்தில் தொங்கிய அதனை நிலத்தில் விழாதவண்ணம் தனது கையில் பற்றினான். அக்கணமே அக்கனியானது ஒரு நெருப்பு உருண்டையாகத் தோற்றம்பெற்று அவன் கையில் விழுந்தது. பயத்தினால் நெற்றியில் வியர்வை துளிர்க்க நடுநடுங்கிய மன்னன் அதனை நிலத்தில் போட்டவாறு தனது கையினால் நெற்றி வியர்வையைத் துடைத்தான். மாங்கனி எனும் கற்புக்கனல் பட்ட கையால் நெற்றியைத் துடைத்தபோது அவனுக்கு அகந்தையை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்த நெற்றிக் கண்ணோ அடியோடு அழிந்துபோனது. இதனால் மிகுந்த கவலைகொண்ட பாண்டியன் நிலத்தில் விழுந்த நெருப்புக் கனியைப் பார்த்தான். அக்கனி மீண்டும் தனது பழையநிலையை எட்டியிருந்தது. அத்தெய்வீகக் கனியை எடுத்துக்கொண்ட மன்னவன் அதனை தனது மனைவி கையில் கொடுத்து நடந்தவற்றை விளக்கினான். அவளோ அதன் தெய்வீகம் கருதி அதனை ஒரு பொற்குடத்துள் வைத்தாள். மூன்றாம் நாளில் அம்மாங்கனியானது ஒரு அழகிய பெண் குழந்தையாகக் காட்சித்தந்தது. பயமும் வியப்பும் மேலிட மன்னன் அரண்மனைச் சோதிடரை அழைத்து அதுகுறித்து விசாரிக்கலானான். புகழ்மிக்க கூடல்மாநகருக்கு இதனால் கேடுவிளையும் எனச் சோதிடன்கூற அந்தணர்தம் ஆலோசனைப்படி பாண்டியன் அக்குழந்தையை ஒரு அழகிய பேழையினுள் வைத்து கடலினில் விட்டான்.

இக்காலத்தே சோழ நாட்டினை கரிகால் பெருவளத்தான் ஆண்டுவந்தான். அதன் துறைமுக நகரான காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே மைத்துனர் முறைகொண்ட மாசாத்துவான், மாநாய்கன் எனுமிரு பெரு வணிகர்கள் வாழ்ந்துவந்தனர். மாசாத்துவானுக்கு கோவலன் எனும் பெயர்கொண்ட ஒரு மகவு இருந்தான். மாநாய்கனுக்கோ குழந்தைகளில்லை. இவ்விருவரும் கடற்கரையில் உலாவரும்போது பாண்டியனால் விடப்பட்ட பேழையானது குழந்தையுடன் மிதந்து வந்து கரையைத் தட்டியது.

அதனைக் கண்ணுற்ற இருவரும் ஓடிச்சென்று பேழையைத் திறந்தபோது அதனுள் ஒரு அழகிய பெண்குழந்தை இருக்கக் கண்டனர் மகிழ்ச்சி மேலிட்ட மாநாய்களோ அக்குழந்தையைக் கையிலெடுத்து அதற்கு கண்ணகை எனப் பெயரிட்டு வளர்க்கலானான்.

கண்ணகை வளர்ந்து பருவப் பெண்ணானதும் கோவலனுக்கும் கண்ணகைக்கும் திருமணம் நிச்சயிக்கப்படுகின்றது. அவளுக்கு அழகழகான நகைகள் எல்லாம் அணிவித்தும் மனநிறைவெய்யாத மாநாய்கன் அவளது கால்சிலம்பினுள் இடுவதற்காக பெற்றுகரிதான நாகமணிப் பரல்களை பெற அவாவுற்ற நிலையில் சோழநாட்டின் தென்பாலமைந்த தீவொன்றிலே அதனைப் பெறமுடியும் என அறிந்து கப்பல் படையொன்றினை மீகாமன் தலைமையில் அனுப்புகின்றான். அப்படைக்குரிய கப்பல்களைக் கட்டுவதற்கான உறுதிமிக்க மரங்கள் ஏற்கனவே ஈழநாட்டிலேயே பெறப்பட்டவையாகும்.

கப்பல் படையுடன் அத்தீவை நோக்கி மீகாமன் பயணித்தபோது அத்தீவின் தலைவனான வெடியரசன் மீகாமனை எதிர்த்துப் போரிட்டான். இருசாராருக்குமிடையே பெரும்போர் மூண்டது. ஈற்றில் வெடியரசனை மீகாமன் சிறைப்படுத்தியபின்னர் அங்குள்ள நாகமலையை அடைந்து நாகராசனை வணங்கி வேண்டிய நாகமணிகளைப் பெற்று திரும்பிக்கொண்டிருக்கையில் வெடியரசன் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டதை அறிந்த அவனின் தம்பி வீரநாரணன் மீகாமனை வழிமறித்துத் தாக்கினான். அதில் வீரநாரணன் கொல்லப்பட செய்தியறிந்த அவனின் இளவல் விளங்குதேவன் விரைந்து வந்து மீகாமனுடன் போரிடலானான். வேற்றிதோல்வியின்றி தொடர்ந்த இப்போரைக் கண்ணுற்ற வெடியரசனின் வேண்டுகோளையடுத்து இருசாராரும் சமாதானமுற்றுத் தோழமை கொண்டாடி மீகாமனும் நாகமணியுடன் சோழநாடு மீண்டான். நாகமணிப் பரல்களாலான சிலம்பு கண்ணகையின் கால்களில் அணிவிக்கப்பட்டுத் திருமணமும் சிறப்பாக நடந்தேறியது.

இது ஒருபுறம் நிகழ் மறுபுறத்தே இந்திரன் சபையிலே ஊர்வசியின் நடன நிகழ்வொன்று இடம்பெறலாயிற்று. அதில் நடனமாடிய நிலையில் சயந்தகுமாரன்மீது காதலுற்றவளாக நடனத்தில் பிசுகுற்ற ஊர்வசியை வீணை வாசித்துக்கொண்டிருந்த நாரதர் கண்ணுற்ற நிலையில் பூலோகத்தில் பிறக்க சாபமிட்டார். அவளோ காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் சித்திராவதியின் மகளாகப் பிறந்து மாதவி என்னும் பெயரில் ஆடல்பாடல்களில் வல்லவளானாள். அவளது நாட்டிய அரங்கேற்றம் கரிகால்வளவனின்

அரண்மனை அரங்கில் மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறியது. அதுகண்டு மகிழ்ந்த மன்னன் அவளைப்பாராட்டி பரிசில்கள் வளங்கி பொன்மாலையொன்றினையும் அணிவித்தான். அத்தோடு மாதவியை அடைய விரும்புவோர் ஆயிரத்து எட்டுக் களஞ்சிப் பொன்கொடுத்து அம்மாலையை வாங்குவதுடன் தினமும் அதேயளவுபொன் அவளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென நியதியும் செய்தான். மாதவியின் ஆடல் பாடல்களிலும் அவளது பேரழகிலும் மயங்கிநின்ற பெருவணிகன் கோவலன் அதற்கு இசைவுற்று மாதவியை அடைந்து அவளுடன் வாழலானான்.

காலம் இரண்டு ஆண்டுகளைக் கடந்துவிட்ட நிலையில் கோவலனது கடல் வணிகம் பெருமளவு குன்றிவிட தினமும் அவளுக்கு கொடுக்கவேண்டிய பொன்னை ஒருநாள் கொடுப்பதில் அவனுக்கு தாமதம் ஏற்பட மாதவியின் தாய் சித்திராவதியோ அதனைப் பொறுக்காத தன்மையில் - இதனையறிந்த கண்ணகை தனது கணவனுக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தைப் பொறுக்கமாட்டாதவளாய் தானணிந்திருந்த நகைகளை கொடுத்தனுப்பினாள். சித்திராவதியின் வேண்டுகோளின்பேரில் அவற்றைப் பொன்னாக உருக்கியபோது அதில் அரைமாப்பொன் குறைவுபட அதனை ஏற்கக்கூடாதென்ற சித்திராவதியின் கோரிக்கையை மாதவி ஏற்றநிலையில் கோவலன் பெரிதும் கவலையுற்றவனாக மாதவியின் அழைப்பின்பேரில் அவளுடன் காவிரிப்பூம் கடற்கரைக்குச் செல்கின்றான். பின்னர் அங்கு அவளுடன் எதுவும் கூறாதவனாக அவளைவிட்டுப்பிரிந்து கண்ணகையிடம் செல்கின்றான். தனது இழிசெயல் குறித்து மிகவும் மனம்வருந்திய கோவலன் இரவோடிருவாக கண்ணகியை அழைத்துக்கொண்டு மதுரையைநோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான். பின்னர் மதுரையின் இடையர் சேரியை அடைந்த அவர்கள் அங்கு சிலநாட்கள் தங்கியிருந்தபின் கண்ணகையின் ஒரு கால்சிலம்பினை விற்பதற்காக மதுரைமாநகர் செல்கின்றான். அங்கு அரசியின் காற்சிலம்பைத் திருடிய அரண்மனை பொற்கொல்லன் ஒருவனால் கள்வன் எனக் குற்றம்சாட்டப்பட்டு மன்னனது கட்டளைப்பிரகாரம் கோவலன் கொலைசெய்யப்படுகின்றான்.

இதனைத் தனது தீக்கனவினால் அறிந்த கண்ணகை கோவலன் வெட்டுண்ட கொலைக்களம் நோக்கி விரைகின்றாள். தனது கணவனின் உடலைக் கட்டித்தழுவி உயிர் பெறச் செய்து நிகழ்ந்ததனைத்தையும் அவன்மூலம் அறிகின்றாள். பின்னர் தனது மற்றைய சிலம்பினைக்

கையிலெடுத்தவாறு கோபக்கனல் பறக்க அரசசபைநோக்கி விரைகின்றாள். நீதி தவறிய பாண்டியனுடன் வழக்குரைத்து வாதாடி தனது கணவன் கள்வனல்லன் என நீதியை நிலைநிறுத்துகின்றாள். நிலைகுலைந்துபோன மன்னவன் நிலத்தில்விழுந்து உயிர்துறக்கின்றான். அக்கணமே அரசியும் உயிர்விடுகின்றாள். எனினும் சிறிதேனும் கோபம் தணியாத கண்ணகை தனது ஒரு முலையினைத் திருகி எறிகின்றாள். மதுரைமாநகர் கொழுந்துவிட்டெரிய அவள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க எரியுறாதுநின்ற இடைச்சேரியைநோக்கி விரைகின்றாள். அங்கே இடையர்குலப் பெண்கள் பால் தயிர் நெய் என்பவற்றால் அவளைக் குளிப்பாட்டி குளிர்விக்கின்றனர். பத்தினித் தெய்வம் இவளேயென்று அனைவரும் போற்ற கண்ணகையம்மனும் மனம் குளிர்ந்து மதுரைமாநகர் தழைத்தோங்க வரம்கொடுக்கின்றாள். இதுவே வழக்குரை காதையின் சாரம்சமாகும்.

பௌத்த சிங்கள மக்களின் கண்ணகி கதை (பத்தினி கத்தாவ):

பௌத்த சிங்கள மக்களிடையே பரவலாக அறியப்பட்ட 'பத்தினி கெல்ல' காவியம் மிக நீண்டகாலமாக வாய்மொழி வரலாறாகப் பேசப்பட்டு எழுத்துருப்பெற்றதெனக் கூறப்படுகின்றது. அதில் பாண்டிய மன்னனது அரண்மனைத் தோட்டத்தில் மிக உயர்ந்து வளர்ந்த மாமரம் ஒன்று இருந்ததெனவும் அதில் அழகிய பெரிய மாங்கனியொன்று யாருமே பறிக்கமுடியாத நிலையில் காணப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இந்தநிலையில் சக்கரக் கடவுள் எனப்படுகின்ற இந்திரன் பிராமணனாக மாறுவேடம் தரித்து வானுலகிலிருந்து பூமிக்கு வந்து அதற்கு அம்பினால் எய்ததாகவும் அப்போது அம்மாங்கனி நிலத்தில் விழுந்தபோது அதிலிருந்து சிதறிய ஒரு கனித் துளியானது பாண்டிய மன்னனின் கண்ணில் பட்டதாகவும் அதன்போது கண் பார்வையை இழந்துவிட்ட நிலையில் மிகவும் கோபமுற்ற மன்னன் அம்மரத்தை வெட்டிவீழ்த்த ஆணையிட்டதாகவும் அதனை வெட்டிவீழ்த்த பணியாளர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சி வெற்றி யளிக்காத நிலையில் அவ்வதிசய நிகழ்வால் பீதியடைந்த மன்னன் ஒரு தங்கத்தினாலான பெரிய குடத்துள் அம்மாங்கனியை வைத்து காவிரி ஆற்றின் நீரோட்டத்தில் விடுமாறு கட்டளையிட்டதாகவும் அவ்வாறு

விடப்பட்ட குடமானது கரையொதுங்கியபோது அதனுள்ளிருந்து ஒரு இளவரசி தோன்றியதாகவும் அவளே கண்ணகியெனவும் கண்ணகியின் வரவை இவ்வாறு கூறும்.

இதனோடு இணைந்ததாக பிறிதோர் கதையும் கூறப்படுவதைக் காணலாம். அம்மாங்கனியானது புத்தர் பெருமானுக்கு பிரசாதமாகப் படைக்கப்பட்டபொழுது பின்னர் ஆற்றில் வீசப்பட்ட மாங்கனியின் விதையிலிருந்து ஒரு இளவரசி தோன்றியதாகவும் அவளே பத்தினித் தெய்வமெனவும் கூறப்படுவதையும் அவதானிக்கமுடிகின்றது. இதன் அர்த்தப்பாடு யாதெனில் கண்ணகியை பௌத்த மதத்துள் உள்ளீர்க்கும் தன்மையின் வெளிப்பாடே அதுவாகும்.

இதேபோன்று பலங்க - கெல்ல, சலம்ப சந்திய, அம்பவிதாமன போன்ற இலக்கியங்களும் கண்ணகி கதையினை வெளிப்படுத்துபவையாகும். பலங்க கெல்ல கோவலனை பலங்க எனக் குறிப்பிடும். பிறிதோர் கதை கண்ணகி மலர் ஒன்றிலிருந்து பிறந்ததாகவும் இதனால் அவள் 'மல் பத்தினி' எனப்பட்டதாகவும் கூறும்.

கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடக்க காலம்:

கண்ணகியின் வரலாறு மற்றும் வழிபாடு தொடர்பில் சொல்லப்பட்ட மேற்படித் தகவல்களை நாம் உற்று நோக்கும் தன்மையில் இதற்கான அனைத்து மூலங்களும் இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரத்தை அடியொற்றியதாகவே அமைவது தெரிகின்றது. வழிபாட்டின் தோற்றுவாயாக கொள்ளப்படும் கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டு சிலப்பதிகாரம் வெளிப்படுத்தும் பல்வேறு தகவல்களின் அடிப்படையில் ஆய்வுகளில் சிக்கல்களைத் தோற்றுவிப்பதாக அமையினும் சேரன் செங்குட்டுவன் மற்றும் இலங்கைவேந்தன் கஜபாகு ஆகியோரின் காலத்தை மையப்படுத்தியதாகவே முடிவுறுத்தவேண்டியுள்ளது.

வரலாற்றில் செங்குட்டுவனின் மனைவியாகச் சொல்லப்படும் வேண்மாள் சிலப்பதிகாரத்திலும் குறிப்பிடப்படுகின்றாள். பதிற்றுப்பத்தின் ஐந்தாம் பத்தில் செங்குட்டுவனுக்கு குட்டுவன் சேரல் என்ற மகன் இருந்ததான தகவல் பெறப்படுகின்றது. கி.பி 2ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சங்கப் புலவருள் ஒருவரான பரணருக்கு அவன் பரிசளிக்கப்பட்ட

தகவலும் அங்கே சொல்லப்படுகின்றது. இமயவரம்பன் நெடுமச்சேரலாதன் கி.பி 1ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிமுதல் ஆட்சி செய்தவனாகின்றான். அவனுக்கு இரு தேவியரும் நான்கு பிள்ளைகளும் இருந்தனர். இமயவரம்பனுக்குப் பின்னர் செங்குட்டுவன் அரசுப்பொறுப்புக்கு வருகின்றான். ஏனைய மூவரில் இளங்கோவடிகள் துறவுபூண நார்ப்புடிச் சேரல் நன்றாக் குன்றத்தின் அருகே கொங்கு நாட்டின் வடபகுதியையும் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் குட்டநாட்டையும் சேரன் செங்குட்டுவனின் ஆணைவழியில் ஆட்சிபுரிந்தனர்.

இலங்கை வேந்தன் கஜபாகு, சேரன் செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கு சிலையமைத்து கோவிலெழுப்பிய காலத்தே வஞ்சியில் இருந்ததாகச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகின்றது. கஜபாகு கி.பி 114ல் பட்டத்திற்கு வந்தவன். மகாவம்சத்தை ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புச்செய்த டாக்டர் வில்ஹெம் கெய்கர் தனது முகவுரையில் இலங்கை ஆட்சியாளருள் கி.பி 114 - 136 வரை ஆட்சிசெய்த நாற்பத்தியாறாவது மன்னனாக கஜபாகுவைக் குறிப்பிடுகின்றார். இவையனைத்தையும் அடியொற்றிய தன்மையில் சிலப்பதிகார காலம் அல்லது கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடக்க காலம் கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டே எனும் முடிவுக்கு நாம் வரவேண்டியுள்ளது.

கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றுவாய்

கண்ணகி கோட்டம்:

கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றத்தினை அன்றைய முத்தமிழ் நாடுகளின் முதன்மைபெற்ற நாடாக விளங்கிய சேர நாடு கொண்டிருந்தது. சேரன் செங்குட்டுவனுக்கு மலைவாழ் மக்களால் சொல்லப்பட்ட சம்பவங்களின் பின்னணியிலேயே சிலப்பதிகாரம் இளங்கோவடிகளால் பாடப்பட்டதாகக் கொள்ளப்படும்.

அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாவதும்,
உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏற்றலும்,
ஊழ்வினை உருத்துவந்து ஊட்டுமென்பதுவும்,
சூழ்வினைச் சிலம்பு காரணமாகச்,
சிலப் பதிகாரம் என்னும் பேரால்,
நாட்டுதும் நாமோர் பாட்டுடைச் செய்யுள்-

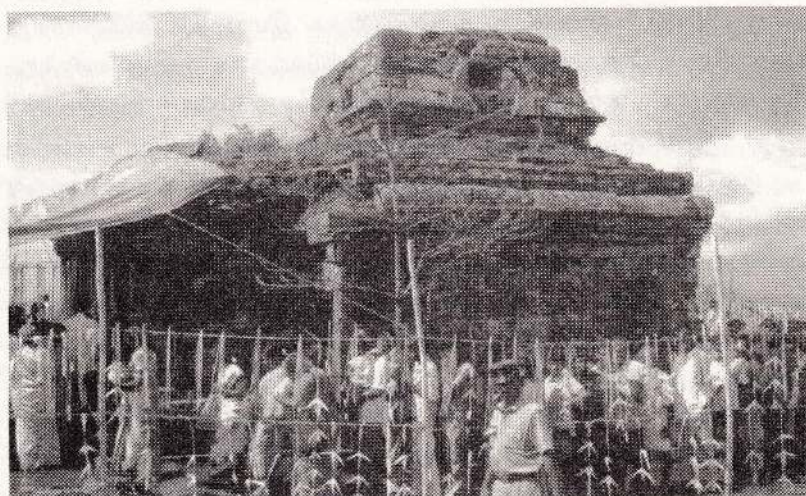
எனவரும் தொடக்கப் பாடலே அதன் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்து வதாகும். கற்புக்கரசி கண்ணகிக்கு சிலையெடுக்க வேணவாக்கொண்ட செங்குட்டுவன் அதற்காக இமயம் சென்ற தகவல்களை சிலப்பதிகாரம் மாத்திரமன்றி பத்துப்பாட்டின் ஐந்தாவது பத்தும் வெளிப்படுத்தும். இதற்காக அவன் மேற்கொண்ட நீண்ட பயணத்தில் செங்குட்டுவனும் அவனது படைகளும் கங்கை நதியினைக் கடந்து வடபகுதி செல்ல கலிங்கத்தின் சாதவாகன மன்னன் கௌதமிபுத்ர சாதகாணி துணை புரிந்தமையும் தகவல்களாகவுள்ளன. அக்காலகட்டத்தே சாதவாகனர்களும் சேரர்களும் மிக்க நெருக்கமான தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தமை வரலாற்றுப் பதிவாகும். கங்கையைச் செங்குட்டுவன் கடந்த பின்னர் அங்கு கனகன் மற்றும் விசயன் போன்ற மன்னர்கள் அவனை எதிர்கொண்டபோது அவர்களுடன் பொருது அவர்களைச் சிறைப்பிடித்தான். அதன் பின்னர் கண்ணகிக்கு சிலையமைக்க இமயத்தில் கல்லெடுத்து கனக விஜயரின் தலையில்வைத்து கொண்டுவந்தான் என்பது வரலாறு. இதற்காக மூன்றாண்டுகள் சென்றதாக வேறு சில தகவல்கள் கூறுகின்றன.

நெடுவேற்குன்றத்தில் கோட்டமமைத்து சிலைவைக்கும் பணியில் பல இந்துமதக் குருமார், ஞானிகள், சோதிடர்கள், சிற்பிகள், கைதேர்ந்த ஓவியர்கள், சிறந்த கட்டிடக் கலைஞர்கள் எனப் பலரதும் ஆலோசனைகள் பெறப்பட்டதாகவும் அறியப்படுகின்றது. கி.பி 2ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இடம்பெற்ற மிகப் பிரமாண்டமான சிலையெடுப்பு விழாவினில் வடநாடு உட்பட ஏனைய நாடுகளிலிருந்து அவனால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட அரசர்கள் அனைவரும் விடுவிக்கப்பட்டும் விழாவினில் கலந்துகொள்ளவும் அனுமதிக்கப்பட்டதோடு குடகு, கொங்கணம், மாளுவம் போன்ற நாட்டரசர்களுடன் இலங்கை வேந்தன் கயபாகுவடன் பாண்டிய மன்னன் வெற்றிவேற் செழியனும் சோழவேந்தன் பெருநற்கிள்ளியும் கொங்கு வேந்தனும் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

தனது தந்தையான நெடுஞ்சேரலாதனின் பிறந்த தினத்திலே கண்ணகிக்கு முதல் விழாவெடுத்த செங்குட்டுவன் கண்ணகி கோட்டத்தினை மும்முறை வலம்வந்து நாட்டுமக்களுக்கு கண்ணகி பெயரால் வாழ்த்துரை வழங்கினானெனவும் கூறப்படுகின்றது.



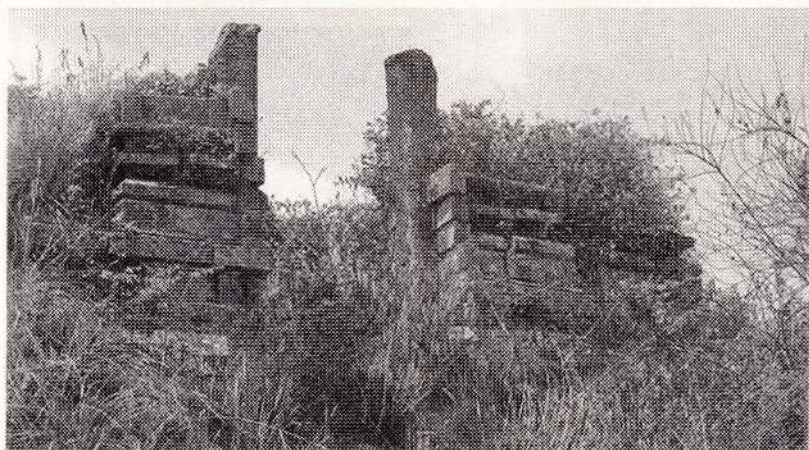
கண்ணகி கோட்டம் அமைந்துள்ள துன்றம்



சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு சிலைவைத்த இடம் [கண்ணகி கோட்டம்]

தமிழகத்தின் மேற்கு மலைத்தொடரிலே அமைந்த நெடுவேல் குன்றத்திலே கண்ணகி கோட்டம் அமைந்துள்ளது. கேரள மாநிலத்தின் இருக்கி மாவட்டத்திலுள்ள குமுளியில் கேரளமக்களால் வண்ணாத்திப்பாறை என்று அழைக்கப்படும் நெடுங்குன்றமேயது. தமிழக - கேரள எல்லையில் ஐயாயிரம் அடி உயரத்தில் இப்பாறை தென்படுகின்றது. இக்குன்றினை மங்கலதேவி மலையெனவும் கூறுவர். தற்போது அங்கு தென்படும் 200

சதுர அடிப் பீடத்தின் மேலேயே கண்ணகி சிலை வைக்கப்பட்டதாக ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இதற்கென இரு வாயில்களிலும் அமைக்கப்பட்டிருந்த மகரதோரணங்களை அழிபாடுற்ற நிலையில் இன்றும் அவதானிக்க முடியும். இதன் தமிழகத்தினூடான கிழக்குப் பக்க நுழைவாயில் பெரிதாக கி.பி 10ம் நூற்றாண்டுக்குரிய கட்டிட அமைப்பினை கொண்டுள்ள நிலையில் மேற்குப் பக்க நுழைவாயிலானது சிறியதாகவும் கி.பி 2ம் நூற்றாண்டுக்குரிய கட்டிட அமைப்பினையும் கொண்டுள்ளமை தெரிகின்றது. இதன் காரணமாகவேதான் சேரன் செங்குட்டுவன் இக் கோட்டத்தினை அமைத்தபோது இதற்கான பாதை சேரநாட்டினூடாவே அமைந்திருந்ததென அறியமுடிகின்றது. அத்தோடு 1ம் ராஜராஜ சோழனால் அங்கு கட்டப்பட்ட ஆலயமும் எழுதப்பட்ட வட்ட கல்வெட்டும் கி.பி 10ம் நூற்றாண்டுக்குரியதென்பதால் கிழக்கு வாயில் மகரதோரணத்தினை ராஜராஜனே அமைத்தான் எனவும் துணியலாம். அவனது வட்டக் கல்வெட்டு அங்கு கோவில்கொண்ட கண்ணகியை ஸ்ரீ பூரணி எனக் குறிப்பிட குலசேகர பாண்டியனுடைய தமிழ்க் கல்வெட்டு அவளை ஸ்ரீ பூரணிகிரி ஆளுடை நாச்சியார் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. ராஜராஜனது இவ்வாலயம் தற்போது அழிவுற்றுக் கிடப்பதை நம்மால் காணமுடியும். அங்கிருந்த அம்மனின் விக்கிரகமும் சிதைந்த நிலையிலேயே தென்படுகின்றது.



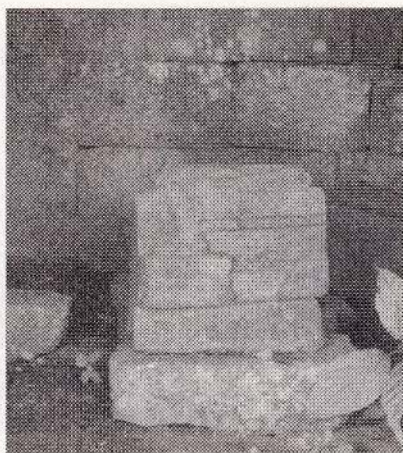
அழிபாடுற்றுள்ள கண்ணகி கோட்ட நுழை வாயில்



அழிபாடுற்றுள்ள இராசராசனின் கோவில்



அழிபாடுற்ற இராசராசனின் வட்டக் கல்வெட்டு கி.பி 10ம் நூற்றாண்டு



இராசராசனின் அழிபாடுற்ற மூலக் கோவிலும் விக் கிரகமிருந்த பீடமும்

குமினியில் அழிவுற்றுக்கிடந்த கண்ணகி கோட்டத்தினை தனது பதினான்கு ஆண்டுகால பெரு முயற்சியின் பின்னர் மீளக் கண்டுபிடித்த ஆய்வாளரும் அறிஞருமான பேராசிரியர் - முனைவர் சி.கோவிந்தராசனார் அங்கு தலைப்பாகம் சிதைந்த நிலையில் ஒரு கால் சற்று மடிந்தும் மறுகால் நின்ற நிலையிலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட இரண்டடி உயரமான கண்ணகி சிலையானது அதனது அமைப்பியலில் 1800 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்ததென குறிப்பிடுகின்றார். அங்கே சிதைவுற்றுக் கிடக்கின்ற அதே காலத்துக்குரிய செங்குட்டுவனின் கண்ணகி கோட்டமும் அத்தோடு சுமார் 1000 ஆண்டுப் பெருமையோடு அதன் அருகில் காட்சிதரும் சேரநாட்டை வெற்றிகொண்டு வஞ்சியைத் தளமாக்கிய ராசராச சோழனின் வட்டக் கல்வெட்டும் அவனால் கட்டப்பட்டு அழிபாடுற்றுக் கிடக்கின்ற ஆலயமும் வடக்கு மற்றும் தெற்கில் அமைந்திருந்த மகர தோரணங்களின் கற் தூண்களும் இன்றும் வரலாற்றுப் பெருமையைப் பேசிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். தமிழகத்தினதும் கேரளத்தினதும் எத்தனப் போக்கால் எழுந்துள்ள உரிமைப் பிரச்சனையானது கவனிப்பாரற்ற தன்மையினையே ஒரு வரலாற்றுச் சின்னத்தை உலகறியாது மறை பொருளாக்கியிருக்கின்றது. அத்தோடு இந்திய மத்திய அரசின் தொல்லியல் துறையின் பொறுப்பில் உள்ள இப்பிரதேசத்தே இது வரை போதுமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப் படாமையும் உரிய பாதுகாப்பு வசதிகள் செய்யப்படாமையும் கவலைக் குரியதாகவேயுள்ளது.

1962 வரை சித்திரைப் பெளர்ணமியை ஒட்டியதாக அங்கு ஒரு வாரம்வரை இடம்பெற்றுவந்த விழாவானது கேரள மாநில வனத்துறையின் கட்டுப்பாடு காரணமாக மூன்று நாட்களாக குறைக்கப்பட்டுப் பின்னர் ஒரு நாளாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இன்று வருடத்தில் ஒரு தடவை சித்திரைப் பெளர்ணமி தினத்தின் பகல்பொழுது மாத்திரம் அங்கு மக்கள் சென்று திரும்பிவர மிகுந்த கட்டுப்பாடுகளுடன் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். சித்திரைப் பெளர்ணமி தினம் அதிகாலை ஐந்து மணிக்குள் மலையேறப் புறப்பட்டால்தான் பத்துப் பதினொரு மணியளவில் கண்ணகி கோட்டத்தை அடைந்து மதியப் பூசையில் பங்குகொண்டுவிட்டு மீண்டும் மாலை ஐந்து மணிக்குள் திரும்பி வரமுடியும் எனும் நிலையில் ஒரு வாரம் கண்ணகிக்கு விரதமிருந்து அம்மனை வழிபடும் பக்தர் கூட்டம் அங்கே பெருகிவருதை அவதானிக்கமுடியும். இங்கு வரும் அனைவருக்கும் விபூதி, குங்குமம், மஞ்சள் என்பவை வழங்கப்படுவதுடன் ஆலயத்திற்கு வெளியில் தயிர்ச் சாதம், எலுமிச்சைச் சாதம், தக்காளிச் சாதம் என்பவையும் கொடுக்கப்படுகின்றது.

தமிழகத்தின் தேனி மாவட்டத்தின் தெற்கெல்லையிலுள்ள கூடலூர் - பனியன்குடியிலிருந்து அத்தியூற்று மற்றும் மூங்கிலோடை ஊடாக ஆறு கிலோமீற்றர் மலையேறியும் அன்றேல் கேரளாவின் குமுளியிலிருந்து சுமார் பதினைந்து கிலோமீற்றர் தூரம் அடர்ந்த வனத்தினூடாக நடந்தும் - அதன் பின்னர் மலையேறியும் கண்ணகி கோட்டத்தை அடையமுடியும். இந்த இருவழிப் பாதைக்கும் குறித்த ஒரு தினத்திலேனும் இவ்விரு மாநில அரசுகளும் தக்க பாதுகாப்பினை இன்றுவரை அளிக்காதுள்ளமை மிகவும் வேதனையானதே. இந்திய மத்திய அரசுகூட இதில் அக்கறை கொள்வதாகத் தெரியவில்லை.

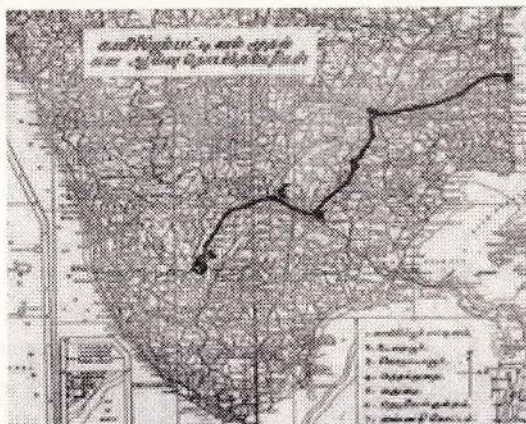
இன்று கண்ணகியின் கோட்டத்தில் அவளது தெய்வீகச் சிலை இல்லாமல் சுமார் 200 சதுர அடியினைக்கொண்ட அழகிய பரந்த பீடமே அங்கு தென்படுகின்றது. கேரளத்தில் பிராமண ஆதிக்கம் வலுப்பெற்ற காலத்தில் அவ்வழகிய கற்சிலை சிதைக்கப்பட்டுவிட்டதாக அதற்கு கவலையோடு பலர் காரணம் கூறுவர். அத்தோடு கோட்டத்திலிருந்த அழகிய விக்ரிகமும் காணாமல் போய்விட்டது. எனினும் ராச ராசனால்கட்டப்பட்ட கோவிலிலுள்ள சந்தணச் சிற்பத்தில் பதிக்கப்பட்ட வெள்ளி யினாலான கண்ணகியின் முகத்தை (முகக்களை) பக்தர்கள் இன்று தரிசித்து வருகின்றனர். கூடவே அரைத்த மஞ்சள் குளம்பில் வாடிவமைக்கப் பட்ட கண்ணகிக்கு வழிபாடியற்றலும் இடம்பெறுகின்றது. அங்கு ஒரு சிவாலயமும் தென்படுகின்றது. தமிழ்நாட்டு அர்ச்சகர்களே இங்கு பூசைகளை மேற்கொள்ளுகின்றனர்.



அரைத்த மஞ்சளில் செய்யப்பட்ட கண்ணகியம்மனுக்கு நிகழ்த்தும் வழிபாடு

சுமார் 1900 ஆண்டுகாலப் பழமைமிக்கதும் கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றுவாயாகக் கொள்ளப்படுவதுமான கண்ணகி கோட்டத்தின்

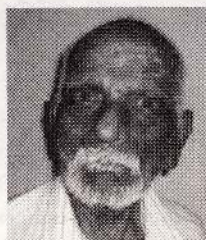
அமைவிடம் குறித்த தமிழக - கேரள மாநிலங்களின் எல்லைப் பிரச்சனையால் அதன் சர்வதேசப் புகழ் உரிய இடத்தை எட்டவில்லை என்பதே கவலைக்குரிய விடயமாகத் தொடர்ந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். 1817ல் கிழக்கிந்தியக் கொம்பனி நடாத்திய சர்வேயில் (நில அளவை) கண்ணகி கோட்டம் தமிழக எல்லைக்குட்பட்டிருப்பதாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. பின்னர் 1893, 1896, 1913 மற்றும் 1915 ஆகிய ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நில அளவை மற்றும் அது தொடர்பாக வெளியிடப்பட்ட வரைபடங்கள் போன்றவையும் இதனையே வலியுறுத்துவதாக அமைந்தன. 1976ல் தமிழக - கேரள மாநிலங்களின் அரசு அதிகாரிகள் கூட்டாக நடாத்திய நில அளவையில் கண்ணகி கோட்டம் கேரள எல்லையிலிருந்து நாற்பது அடி தொலைவில் தமிழக எல்லைக்குள் இருப்பதாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருந்தது. இருப்பினும் கேரள மாநில அரசு தனது நிலையை இதுவரை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை. தமிழ்நாடு அரசின் வசம் கண்ணகி கோட்டம் வந்தால் மாத்திரமே அதன் சிறப்பு உரிய இடத்தை எட்டமுடியும்.



கண்ணகி பயணித்த பாதை



சிதைவுண்டு கிடக்கும்
கண்ணகி சிலை



பேராசிரியர்
கோனிந்த-
ராசனார்

சேரநாட்டில் (கேரளம்) கண்ணகி வழிபாடு

கொடுங்களுர் பகவதி (கண்ணகி)

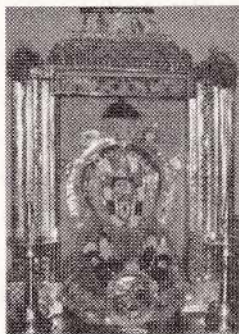
சேரன் செங்குட்டுவனால் கண்ணகிக்கு எழுப்பப்பட்ட கட்டிட வடிவிலான முதல் கோவிலாக கேரளாவின் இன்றைய திருச்சூர் மாவட்டத்திலுள்ள கொடுங்களுர் பகவதி கோவிலே கருதப்படுகின்றது. தலைநகராகவும் புகழ்பெற்ற துறைமுக நகரமாகவும் கொடுங்களுர் அன்று விளங்கியது. வஞ்சியென்ற பெயராலும் இது அன்று அழைக்கப் பட்டது. மணிமேகலை காப்பியம் இதனை வஞ்சியென்றே குறிப்பிட்டுள்ளது. இதனைப் பழைய வஞ்சிமாநகர் என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.



செங்குட்டுவன் கட்டிய கொடுங்களுர் கண்ணகியின் பண்டைய ஆலயம்



இன்றைய கொடுங்களுர் கண்ணகி (பகவதி) ஆலயம்



கொடுங்களுர் கண்ணகி (பகவதி) பரணி விழா

தனது ஐம்பத்தைந்தாவது வயதில் வஞ்சிமா நகரில் கண்ணகிக்கெனச் செங்குட்டுவன் இக் கோவிலை அமைத்ததானென இதன் வரலாறு கூறுவர். மணிமேகலை காப்பியம் இது குறித்துக் கூறுவதையும் பார்க்கலாம். கொடுங்களுர் அம்மா எனவும் சேரத்தின் காவல் தெய்வமெனவும் கண்ணகியே அன்று போற்றப்பட்டாள். கடந்த ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்வரை ஒற்றை முலைச்சியம்மன் கோவில் என இவ்வாலயம் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளமை கண்ணகி ஆலயமே இது என்பதற்கு நல்லதோர் சான்றாக அமையும் இங்கு கோவில்கொண்டிருக்கும் அம்மனின் சிலை பலநூறு ஆண்டுகளைக் கடந்தது என்பது ஆய்வாளர்களது கருத்தாகும். இதன் மூல விக்கிரகத்தின் சிறப்பு யாதெனில் கற்சிலைபோல் காட்சிதரும் இச்சிலை முற்றிய பலா மரத்தில் பொழியப்பட்டு மூலிகைக் குழம்பினால் பூசப்பட்டு செப்பனிடப்பட்டதென்பதே. சேரநாட்டின் காவல் தெய்வமாக கொடுங்களுர் கண்ணகி விளங்கியதையும் கைதர் அலி,

திப்பு கல்தான் போன்ற பல முஸ்லிம் படையெடுப்பாளர்கள் இந்து ஆலயங்கள் பலவற்றை அழித்தொழித்தோதும் இவ்வாலயம் எதுவித பாதிப்புக்கும் உள்ளாகாமையும் கேரளத்தின் வரலாற்றுப் பதிவாகவேயுள்ளது. இவ் ஒற்றை முலைச்சி அம்மனுக்கு அறுவடைக் காலத்தே பொங்கல் பண்டிகையையொட்டி மகர சங்கிராந்தியிலிருந்து நான்கு நாட்கள் தலைப்பொலி என்ற பெயரிலும் அதன்பின் மலையாள மீன மாதத்தில் (பங்குனி) பரணிநட்சத்திரம் முடியும் வரையான ஏழு நாட்கள் பரணிவிழா என்ற பெயரிலும் மிகக் கோலாகலமாக திருவிழா இடம்பெறுகின்றது. வைசுரி, கண்ணோய், அம்மை, வெப்பு போன்ற நோய்கள் அண்டாமல் மக்களைக் காத்து, மழை பெய்வித்து நாட்டில் பெரு விளைச்சலைத் தருபவள் இவ்வம்மன் எனும் முழு நம்பிக்கையால் கேரளத்தின் நாலா திசைகளிலிருந்தும் ஆயிரக் கணக்கில் மக்கள் இங்கு குழுமுகின்றனர்.

இங்கே கொடுங்களுர் தொடர்பில் சிலப்பதிகாரத்தை ஒட்டியதாக எழுந்த சாத்தனாரின் மணிமேகலை காப்பியத்தின் கூற்றும் ஒப்புநோக்கத் தக்கதாகின்றது. இந்திர விழாவைத் தொடர்ந்து கோவலன் மாதவியோடு பிணக்குற்றுச் சென்று மதுரையில் கொல்லப்பட்டபின்னர் அடுத்த ஆண்டிலும் அதன்பின்னர் நிகழ்ந்த இந்திர விழாக்களிலும் மாதவியோ அவளது மகள் மணிமேகலையோ பங்கேற்காமை காவிரிப்பூம் பட்டினத்து மக்களிடையே பெரும் கவலையை தோற்றுவித்திருந்தது. இந்நிலையில் தனது பேர்த்தி மணிமேகலை தங்களது குலத்தொழிலுக்கு திரும்ப வேண்டுமென்ற மாதவியின் தாயாரான சித்திராபதியின் வேண்டுகோளை ஏற்காது உதறியெறிந்துவிட்டுச் சென்ற மணிமேகலை கொடுங்களுர் கண்ணகி கோவிலுக்குச் சென்று தனது ஒன்றுவிட்ட தாயாரான கண்ணகியையும் தந்தை கோவலனையும் வேண்டி வணங்கியதாகவும் கண்ணகித் தெய்வம் மணிமேகலைக்கு நேரடியாகக் காட்சித்து அவளுக்கு அருளாசி வழங்கியதாகவும் பெறப்படும் தகவலானது கொடுங்களுரின் பெருமையை வெளிக்காட்டுவதாக அமையும். கொடுங்களுரைத் தொடர்ந்து சேரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் கோவில்கள் கட்டப்பட்டதோடு பாண்டியிலும் சோழத்திலும் பல்வேறு இடங்களில் கண்ணகிக்கு கோவில்கள் எழுப்பப் பட்டதாக பண்டைய வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இதனிடையே ஏனைய இடங்களைப்போலல்லாது கொடுங்களுர் ஆலயத்தில் மாத்திரம் பரம்பரை வழியாக தங்களை அர்ப்பணித்து நாளாந்த கோவில் பணிகளான பூமாலை கட்டுதல், சந்தணமரைத்தல்,

ஆலய வீதியை துப்பரவு செய்தல், பாத்திரங்கள் மற்றும் விளக்குகள் போன்றவற்றை பூசி மினுக்குதல், தரையை கூட்டி மெழுகுதல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுவரும் பெண்கள் தொடர்பில் கண்ணகி பற்றிய ஆய்வுகளில் மிகப் பரவலாக ஈடுபட்டுவரும் ஆய்வாளர்களான முனைவர் வீரராஜேந்திரா மற்றும் முனைவர் பிரதீப் போன்றவர்களால் மேற்கொள்ளப் பட்ட ஆய்வுகள் பிரமிக்கத்தக்கவையாகவுள்ளன.

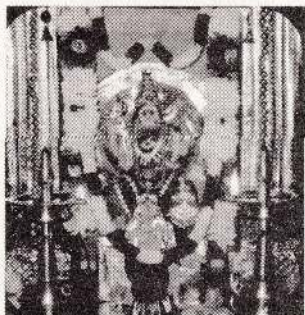
சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிகோட்டத்தின் திறப்பு விழாவின்போது கண்ணகி மற்றும் கோவலனின் நெருங்கிய உறவினர்கள், நண்பர்கள் உட்பட பலரை அழைத்திருந்தான். அதன்போது தேவந்தி மற்றும் அய்யை ஆகியோர் மதுரையிலிருந்து வந்திருந்தனர். பூசை இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த சமயம் கண்ணகி சிலையின் பக்கத்தே சென்ற தேவந்தி பித்துப் பிடித்தவளாக தேம்பித் தேம்பி அழுத்தொடங்கினாள். என் அன்பான கண்ணகியே! நீ ஏன் சிலையாக மாறினாய்? உனது தந்தையாரும் கோவலனின் தந்தையாரும் தங்களது செல்வங்கள் அனைத்தையும் ஏழைகளுக்கு ஈந்துவிட்டு சமண மதத்தை தழுவினதை நீ அறிவாயா? உனது தாயாரும் கோவலனின் தயாரான உனது மாமியாரும் மதுரையில் இடம்பெற்ற துயர நிகழ்வை அறிந்து தங்கள் உயிரை மாய்த்துக்கொண்டது உனக்குத் தெரியுமா? ஏதிலியான இந்த அய்யையைப் பார். உனக்கு நேர்ந்த துயரச் சம்பவத்தை தாங்க மாட்டாமல் இவளின் தாயார் மாதரி தீயில் பாய்ந்து தனது உயிரை மாய்த்துவிட்டளே அறிவாயா? எனக் கதறிக் கதறி அழுதபோது இதை அறிந்ததுகொண்ட செங்குட்டுவன் மிகுந்த வேதனையுற்றதாகவும் பின்னர் அவளை கண்ணகி கோட்டத்தின் பராபரிப்பாளராக நியமித்ததாகவும் இதன்போது கண்ணகியின் தந்தையார் அவளின் மீதமான நகைகளை அங்கு அனுப்பியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. பின்னர் தேவந்தியின் பதுகாப்புக் கருதி செங்குட்டுவன் கொடுங்களுர் கண்ணகி ஆலயத்தின் பக்கத்தே வீடமைத்து அவளை அங்கு தங்கவைத்ததாகவும் அவளின் பரம்பரையினரே அவ்வாலயப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவருவதாகவும் ஆய்வுத் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

மேலும் கொடுங்களுர் அம்மனின் ஆலயத்திலேயுள்ள ரகசிய அறையில் கண்ணகி அன்று அணிந்திருந்த தாலி மற்றும் காசமாலை போன்றவை பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் இவை மிகப் பழமைவாய்ந்தனவாகவும் அன்றைய செட்டிகுலப் பெண்களுக்குரிய நகைகளாக அவை தென்படுவதாகவும் அத் தகவல்கள் மேலும்

விபரிக்கின்றன. கண்ணகி மதுரையை எரித்த தினமாகச் சொல்லப்படுகின்ற ஆடிப் பூரணையில் அங்கு ஒளி விளக்குகள் ஏற்றப்படுவதை இன்றும் காணலாம்.

இன்றைய கொடுங்களுர் பகவதியின் வழிபாட்டுச் சடங்குகள், அங்கு நிலவுகின்ற பழைய மரபுக் கதைகள், அங்கு பாடப்படுகின்ற வழிபாடு தொடர்பான தோற்றம்பாட்டு பாடல்கள், விழா நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றை தொகுத்துப்பார்க்கும் தன்மையில் அங்கு நிலவிய கண்ணகி வழிபாடானது சங்ககாலம் முதல்கொண்டு கி.பி 16ம் நூற்றாண்டு வரை தொடர்ந்தமையும் அதன்பின்னரே பகவதி அம்மனாக மாற்ற மடைந்ததையும் அறியமுடிகின்றது. எனினும் அதன் பழைய மரபுகள் இன்றும் மறையாமல் பின்பற்றப்படுவதை ஆய்வுகளில் நிலை நிறுத்தப்படவேசெய்யும்.

ஆற்றுக்கால் பகவதி (கண்ணகி)



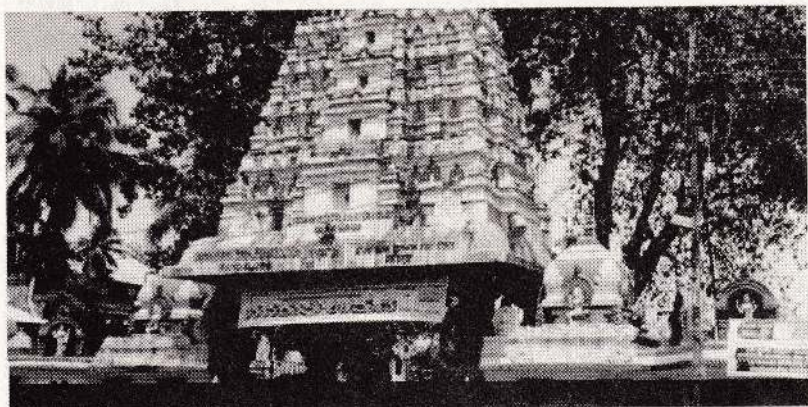
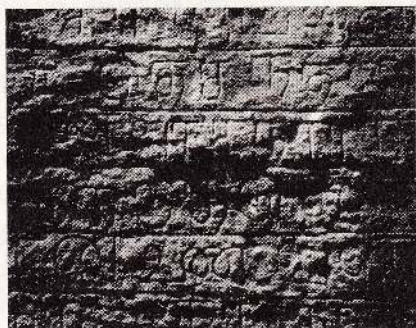
திருவனந்தபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஆற்றுக்கால் பகவதியும் கி.பி 2ம் நூற்றாண்டுக்குரிய பழமைமிக்க கண்ணகி ஆலயமாகவே சொல்லப்படுகின்றது. சேரன் செங்குட்டுவன் எடுத்த கண்ணகி விழாவில் கலந்துகொண்டு பின்னர் தனது நாடு திரும்பிய வேணாட்டின் சிற்றரசன் அய் என்பான் சேரநாட்டினை தனது முழுக்கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டிருந்த செங்குட்டுவனின் கட்டளைக்கிணங்க இவ் வாலயத்தை அமைத்தான் என்பது வரலாறு. மதுரையில் நேர்ந்த துயர நிகழ்வைத் தொடர்ந்து எந்த இடத்திலும் தரியாது பதிநான்கு நாட்கள் கால்நடையாக வந்த கண்ணகி இறுதி நாள் முருகன் உறையும் இவ்விடத்தில் தரித்து நின்றபின் நெடுவேல்குன்றம் நோக்கி சென்றுவிட்டதாக சிலப்பதிகாரத்தை சான்று படுத்திக் கூறப்படுகின்றது. இவாலயமும் பகவதி ஆலயமாக மாற்றம் பெற்றாலும் இங்குள்ள அம்மனைக் கண்ணகியாகக் கருதியே பொங்கலிடு கின்றனர். இங்கு கேரளம் மற்றும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த இலட்சக்கணக்கான பெண்கள் ஒன்றாகத் திரண்டு பொங்கலிட்டு தங்களது குறைகளை தீர்க்கவேண்டி அம்மனை வழிபடுகின்றனர். இவ்வாலயத்தை பெண்களின் சவரிமலை எனக் குறிப்பிடுவர்.

இதில் பாடப்படும் மலையாள மொழியிலான 'தோற்றம்பாட்டு' உற்சவப் பாடல் கண்ணகி கதையை மையப்படுத்தியதாகவே அமையும். வருடத்தின் கும்ப மாதத்தில் (மாசி) வரும் பூரம் நட்சத்திரத்தில் பொங்கல் இடம்பெற்று அன்று இரவு குருதி தர்ப்பணம் எனும் பலியிடல் நிகழ்வுடன் விழா நிறைவுறும்.

28.02.2012ல் வெளிவந்த தமிழகத்தின் ஆனந்தவிகடன் இதழ் இவ்வாலயப் பொங்கல் தொடர்பில் பின்வரும் தகவலை வரலாற்றுப் பதிவாக்கியுள்ளது. 2012ல் இடம்பெற்ற பொங்கலில் சுமார் ஐம்பது இலட்சம் பெண்கள்கூடி கோலகலமாகப் பொங்கல்வைத்து கின்னஸ் சாதனை படைத்துள்ளதாக அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கேரள அரசின் கணிப்பீட்டில் வருடம்தோறும் சராசரி 30இலட்சம் பெண்கள்கூடி பொங்கலிடுவதாக அறிக்கைகள் கூறுகின்றன.

நீதிதேவதையான கண்ணகி மதுரையை எரித்தபின்னர் திருவனந்த புரம் ஆற்றுக்காலில் பகவதியாக அமர்ந்து அருள்பாலிக்கின்றாள். அவளது கோபத்தை சாந்தப்படுத்தவே வருடம்தோறும் இப்பெரும் பொங்கல் விழாவினை இலட்சக்கணக்கான பெண்கள் செய்து வருகின்றனர். இதன்படி கேரளத்துப் பெண்களின் நம்பிக்கைக்குரிய தெய்வமாக இன்றும் கண்ணகி திகழ்வதை நம்மால் அவதானிக்கமுடிகின்றது.

தேக்கடி மங்கலதேவி



தேக்கடியை அண்மித்ததாக சேரத்தின் பாரம்பரிய கட்டிடக் கலைக்கு கட்டியம் கூறுமாப்போல் அழகும் பொலிவும் மிக்கதாக விளங்கும் மங்கல தேவி ஆலயம் இன்னுமோர் புகழ்பெற்ற கண்ணகி ஆலயமாகும். இவ் வாலயத்தில் சித்திரைப் பூர்ணிமாவில் (பூரணை) பெருவிழா எடுக்கப்படுகின்றது. இது கண்ணகி கோட்டத்தின் சிறப்பு வழிபாட்டினை மையப்படுத்தியதாக அமையும். நெடுவேல் குன்றத்தில் கோவில் கொண்ட கண்ணகி அம்மனை ஒவ்வொரு வருடமும் தொடர்ந்து கால்நடையாக சென்று தரிசிக்க முடியாமல் போன ஒரு வயோதிபப் பெண்மணிக்காக கண்ணகி அம்மன் காட்சிகொடுத்த குன்றாக இது கருதப்படுகின்றது. அக்காலகட்டத்தே அங்கு கட்டப்பட்ட மிகப் பழமை வாய்ந்த கோவிலும் அழிபாடுற்றுக் கிடப்பதை இன்று அவதானிக்கமுடியும். இதன் சுவரில் தமிழ் கல்வெட்டையும் காணமுடிகின்றது.

வடக்கனடை பகவதி (கண்ணகி):



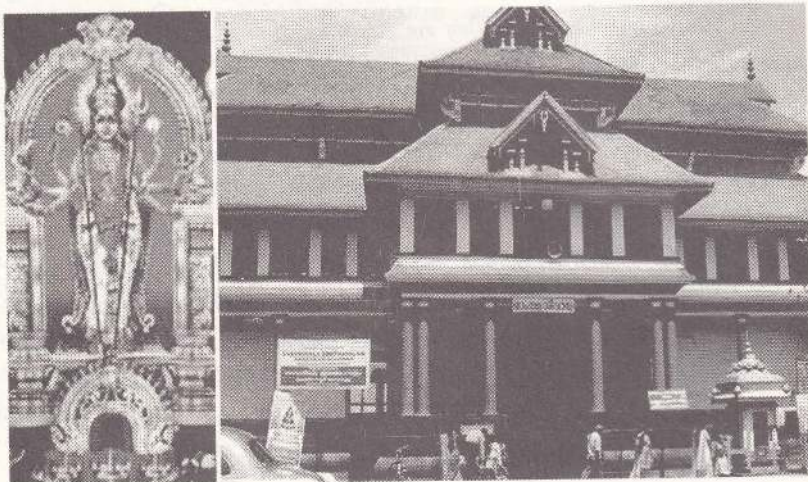
அழியுண்ட வடக்கனடை கண்ணகி ஆலயம் இருந்த இடம்

கொல்லம் மாவட்டத்தின் வடக்கனடையில் உள்ள 1800 ஆண்டு பழமைமிக்க கண்ணகி ஆலயம் கடல் சீற்றத்தால் அழியுண்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. தற்போது அதன் முன்னால் சிறிய ஆலயமொன்று பகவதி ஆலயம் எனும் பெயரில் சிறிது காலத்திற்கு முன்னால் கட்டப்பட்டுள்ளது. பழைய ஆலயத்தின் கண்ணகி சிலையானது கண்ணகி பிறந்த இடமான காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து எடுத்துவரப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாகக் கூறுவர். கடல் சீற்றத்தல் காவிரிப்பூம் பட்டினம் அள்ளுண்டு அழியுண்டபோது கொல்லம் வடக்கனடை கண்ணகி ஆலயமும் அழியுண்டதாகவும் அங்கிருந்த அழகிய மூலவிக்கிரத்தையும் கடல் அள்ளிச் சென்றுவிட்டதாகவும் கூறுவர். பின்னர் இவ்விக்கிரகம் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டு அங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாகவும் வாய்மொழித் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

வைகாசி மாதத்தின் தொடக்கத்தே தோற்றம்பாட்டு உற்ஷவம் எனும் பெயரில் பத்து நாட்கள் விழா இவ்வாலயத்தில் இடம்பெறுகின்றது. உற்ஷவ காலத்தே சிலப்பதிகாரம் கூறும் கண்ணகி கதை இங்கு சொல்லப்படுவது மிக முக்கிய அம்சமாகும். இவ்வாலயம் தொடர்பில் தொடரான ஆய்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளமை தெரிகின்றது. காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கண்ணகி விக்கிரகம் இங்கு மீளக்கொணர்ந்து பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதா அல்லது சோழவேந்தன் பெரும் கிள்ளியால் உறையூரில் கட்டப்பட்ட கண்ணகி கோவிலில் அவ்விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதா என்பதிலும் ஆய்வாளர்களின் கவனம் திரும்பியுள்ளமை அவதானிப்புக்குள்ளாகியுள்ளன.

செங்கன்னூர் பகவதி (கண்ணகி)

ஆலப்புழா மாவட்டம் செங்கன்னூரிலுள்ள பகவதி கோவிலின் வழிபாட்டு முறைகள் அனைத்தும் கண்ணகி வழிபாட்டினையே மையப் படுத்தியதாகும். மதுரையை எரித்தபின்னர் சேரநாட்டை நோக்கிவந்த கண்ணகி கோவலனுடன் விமானத்திலேறி வானுலகம் செல்வதற்கு முன்னதாக செங்குன்னு என அழைக்கப்பட்ட இவ்விடத்தில் ஒரு மரத்தடியில் நின்றதாகவும் அதனால் அவ்விடத்தில் கண்ணகிக்கு வழிபாடியற்றப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது.



செங்குன்னுவே இன்று செங்கனூர் என அழைக்கப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் செங்குன்றமே செங்குன்னூர் எனக் கருதுவாரும் உளர். எனினும் சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு கொடுங்களுரில் கோவில் அமைத்தபோது அவனது கட்டளைப்படி அவனது ஆட்சிப் பிரதிநிதிகள் சேரநாடு எங்கும் பரவலாக கண்ணகிக்கு கோவில் அமைத்ததாக வரலாறு உண்டு. கொடுங்களுர் ஆலயத்தில் இடம்பெறும் கண்ணகி தொடர்பான அனைத்து விழாக்களும் இங்கேயும் இடம்பெறுவதைக் காணமுடியும்.

சோட்டானிக்கரை பகவதி (கண்ணகி)



எர்னாக்குளம் மாவட்டம் சோட்டானிக்கரை பகவதி ஆலயம் பண்டைய பெருமைமிக்க கண்ணகிஆலயமாகும். இங்குள்ள அம்மன் இலக்குமியாகவும் சரஸ்வதியாகவும் துர்க்காவாகவும் வழிபடப்படுவதை அவதானிக்கமுடியும். கி.பி 13ம் நூற்றாண்டில் கர்நாடகாவிலிருந்து வந்த நம்பூதிரிப் பிராமணர்களும் தெலுங்கானாவிலிருந்துவந்த தெலுங்குப் பிராமணர்களும் கண்ணகி அம்மன் வெவ்வேறு சக்திகளின் வடிவங்களில் மாற வழியமைத்ததாக இவ்வலயம் தொடர்பான ஆய்வுகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் உள்ள சிறப்பம்சம் யாதேனில் இங்கு காட்சி தரும் அம்மனின் ஒரு கையில் சிலம்பும் மறுகையில் வாளும் இருப்பதே.

பாலக்காடு கண்ணகிநகர் மூத்தாந்தரைக் கண்ணகி:



பாலக்காடு கண்ணகிநகர் மூத்தாந்தரைக் கண்ணகி கோவில் கொண்டுள்ள இவ்விடமானது கண்ணகி நகர் என இன்றும் அழைக்கப்படுவது இதன் உண்மைத்தன்மைக்கு சான்றாக அமையும். இது இன்றைய

கேரளமாநிலத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டினை முழுமையாக வெளிப்படுத்தும் ஒரே ஆலயம் என்ற சிறப்பினுக்குமுரியது. இவ்வாலயத்தை சூழ்வர மூத்தான் எனப்படும் வணிகர் சமூகத்தினரே வாழுகின்றனர். கண்ணகியின் செட்டிச் சமூகத்தினரான இவர்கள் கண்ணகியின் வரலாற்றுக் காலத்தே தமிழ்நாட்டிலிருந்து வந்தவர்களாகக் கூறப்படுகின்றது. இதில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் யாதெனில் இங்கு ஒரே வளாகத்தில் அமைந்துள்ள கண்ணகி மற்றும் விசாலாட்சி சமேத சிவஆலயங்களைப் பொறுத்தமட்டில் கண்ணகி ஆலயத்தில் கேரள சம்பிரதாயத்தினைக் கொண்ட பூசகர் பூசை முறைகளை நம்புதிரிகள் எனப்படும் கேரளப் பிராமணர்களும் சிவ ஆலயத்தில் தமிழ் மொழியிலான பூசை முறைகளை தமிழ் அர்ச்சகர்களும் மேற்கொள்ளுவதாகும்.

இங்கு வரும் மூத்தான் சமூகப் பக்தர்கள் இரு வேறுபட்ட கலாசார முறையிலமைந்த பூசைகளைக் கண்டு மகிழவே செய்கின்றனர்.



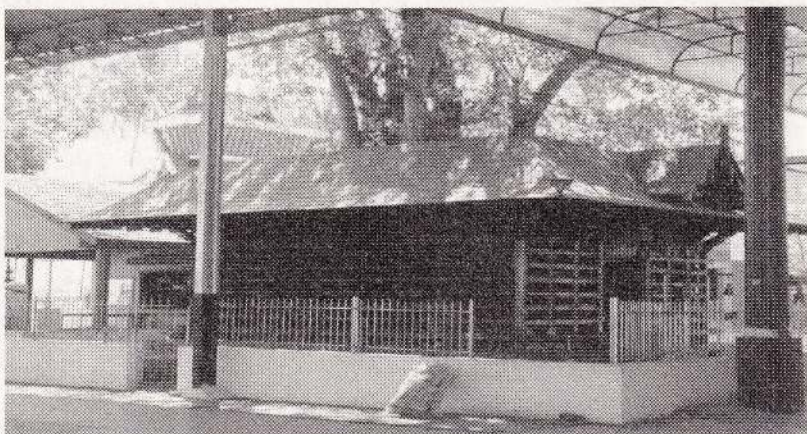
கண்ணகி கோவிலில்
இடம்பெறும் பூசை

தங்களைத் தமிழராக அடையாளப் படுத்திக்கொண்டு ஏனைய பாலக்காட்டுத் தமிழரைப்போல் மலையாள மொழியினையே இம்மக்கள் பேசுகின்றனர். இதில் இன்னு மொரு சிறப்பாக அமைவது இங்குள்ள அழகிய ஆலயத்தின் கட்டிட அமைப்பாகும். கேரளத்தினதும் தமிழகத்தினதும் கட்டிடக் கலையம்சங்களை இங்கே நம்மால் அவதானிக்க முடியும். அதிகாலை வேளையில் இவ்வாலயத்தில் ஒலிக்கும் சங்கு மற்றும் உடுக்கு சத்தத்தைக் கொண்டே இவ் வாலயத்தை சூழ்வர வாழும் மக்கள் துயிலெழும்புவர்.

கைதர் அலியின் மகனான திப்பு சுல்தானின் ஆட்சிக் காலத்தே இவ்வாலயம் அழிக்கப்படவிருந்த சூழலில் பக்தர்கள் ஒன்று கூடி அம்மனின் சிலையை பிறிதோர் இடத்தில் மறைத்துவைத்து காப்பாற்றியதாகவும் பின்னர் அங்கே கோவிலமைத்து வழிபாடியற்றியதாகவும் கூறப்படுகின்றது. கண்ணகி சிலையிருந்த பீடமானது வடக்கந்தரை பகவதி ஆலயத்திலும் சிலையின் மேல் விதானம் (குடை) பிறையிரி அண்மையிலுள்ள கண்ணுக்கொட்டு பகவதி ஆலயத்திலும் வைத்துப்

பூசிக்கப்படுகின்றது. இதில் ஒரு சிறப்பம்சமாக மலையாள மேட மாதத்தின் (சித்திரை) ஆராட்டு விழாவில் இங்கு இடம்பெறும் அன்னதானம் மிகப் பிரசித்தி பெற்றதாகும். ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் பங்கேற்கும் இவ்வைபவத்திற்கு பாலக்காட்டிலுள்ள அனைத்து வர்த்தகர்களும் உதவிபுரிகின்றனர்.

ஸ்ரீ கச்சான்குளம் திருப்புரைக்கல் பகவதி (கண்ணகி):



இன்று ஸ்ரீ கச்சான்குளம் திருப்புரைக்கல் பகவதி எனும் பெயரோடு பாலக்காடு நகரச் சூழலில் அமைந்துள்ள கண்ணகி ஆலயமானது பழம் பெருமைக்குரியதோடு வரலாற்றுரீதியாக கண்ணகியின் புகழ்பேசும் முக்கிய ஆலயமாகும். மதுரையை எரியூட்டிய பின்னர் கண்ணகி அங்கு வந்ததாக கூறப்படுகின்றது. மூத்தான் சமூகத்தினர் என அழைக்கப்படும் கண்ணகியின் உறவினரான வணிக சமூகத்தினர் கண்ணகியுடன்வந்து இங்கு நெடும்பதி மன்னம் என்னுமிடத்தில் குடியமர்ந்ததாக அதன் வரலாறு தொடரும். பாலக்காடு கோட்டையை தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கைதர்அலி கொண்டுவந்தபின்னர் அவனது மகனான திப்புசுல்தான் இவ்வாலயத்தை அழித்துக் கொள்ளையிட்டபோது கண்ணகி அம்மனின் அடியார்கள் அம்மனின் முழுவடிவிலமைந்த திருவுருவச் சிலையை தங்களுடன் எடுத்துச்சென்று மூத்தாந்தரையில்வைத்து வழிபாடியற்றிவருவதாகவும் ஆய்வுகளில் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

பாலக்காடு வடக்கந்தரை பகவதி (கண்ணகி):



பாலக்காடு - வடக்கந்தரையிலுள்ள பகவதி ஆலயம் இன்னுமோர் முக்கியத்துவம்பெறும் பண்டைய கண்ணகி ஆலயமாகும். மூன்று வருடத்திற்கு ஒருதடவை வடக்கந்தர விழா எனும் பெயரில் இங்கு இடம்பெறும் கண்ணகி விழா பிரதேசப் புகழுக்குரியது. உச்சப் பூசையென்னும் பெயரில் செவ்வாய் மற்றும் வியாழக்கிழமைகளில் இங்கு இடம்பெறும் கூட்டுப் பாயாச வழிபாட்டில் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் குழுமிக்கின்றனர். இதில் வழங்கப்படும் பாயாசப் பிரசாதம் மிக்க உருசியானதாகும்.

கொடுவயூரிலுள்ள மூன்று கண்ணகி ஆலயங்கள்:



குன்னம்புர ஆலயம்



வேப்பிள்சோடு ஆலயம்



கொடுவயூர் ஆலயம் பழையதும் புதியதும் (ஆத்திமரச்சோடு)

பாலக்காடு மாவட்டம் கொடுவயூர் (குடவையூர்) பகுதியில் ஒன்றையொன்று அண்மித்ததாக குன்னும்புரம் ஆத்திமரச் சோடு, மற்றும் வேப்பின் சோடு ஆகிய இடங்களில் புகழ்பெற்ற மூன்று கண்ணகி ஆலயங்களை பகவதி ஆலயங்கள் என்ற பெயரில் நம்மால் அவதானிக்க முடியும். இவற்றின் வரலாறு கண்ணகியை மையப்படுத்தியதாகவே அமைந்துள்ளது. இவ்வாலயங்களில் ஆடப்படும் கன்னியர் காளி மற்றும் தலைப்பொலி போன்ற கிராமிய நடனங்கள் மிக்க புகழ்வாய்ந்தவை. மதுரையில் பாண்டியன் அரண்மனையில் நிகழ்ந்த துயரச் சம்பவங்களைத் தொடர்ந்து கண்ணகி பித்துப் பிடித்தவன் போல் சென்றபோது அவளைப் பின்தொடர்ந்துசென்ற பெண்கள் இவற்றை பாடி ஆடியதாக இதுபற்றிக் கூறுவர். குடவையூர் பகுதியில் மேலும் ஒரு கண்ணகி கோயில் ஒடுவன்பாறை என்னுமிடத்தில் அண்மைக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நெடும்பதிமன்னம் கண்ணகி:

பாலக்காட்டிலமைந்துள்ளதும் முஸ்லிம் ஆட்சியாளரான கைதர் அலியின் மகன் திப்பு சுல்தானின் படையெடுப்பின்போது தகர்க்கப்பட்டதுமான நெடும்பதி மன்னம் கண்ணகி ஆலயமும் வழியங்காடி கண்ணகி ஆலயமும் இன்று முத்தாந்தரையில் மிக அழகாக மீளமைக்கப்பட்டவையாகும் பாண்டிநாட்டை விட்டுச் சென்றபின் கண்ணகி பிற்பட்ட சில நாட்கள் இங்கு தங்கியதாக இவற்றிற்கு வரலாறு கூறுவர். எனினும் மறுபுறத்தே கண்ணகி மதுரையை எரித்தபின் பதிநான்காம் நாள் விண்ணேற்று மலையிலிருந்து கோவலனுடன் சென்றுவிட்டதாகவும் அதன்பின் கோவலனின்

தந்தையும் கண்ணகியின் பெற்றோரும் மாதவியின் மகள் மணிமேகலையும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலிருந்து கடல்வழிவந்து வஞ்சியில் தங்கியதாகவும் மேலும் இதன் வரலாறு பேசப்படுது நம் கவனத்தை ஈர்ப்பதாகும்

ஒரிப்புறத்துதேவி ஆலயம்:

பதனம்திட்டா மாவட்டத்தின் தட்டையில் ஒரிப்புறத்து தேவி ஆலயத்தில் இடம்பெறும் நிகழ்வுகள் முற்றுமுழுதாக கொடுங்கனூர் ஆலயத்தை நினைவுறுத்துவதாக அமையும். மலையாள மீனமாதத்தின் பரணியில் தொடங்கும் இதன் வருடாந்த முக்கிய விழாவானது திருவாதிரையில் ஐந்துநாள் விழாவாக நிறைவுறுகின்றது. இறுதிநாளில் கண்ணகி மதுரையை எரியூட்டியதை நினைவுறுத்தும் தன்மையில் ஆலய வீதியில் பெரிதளவாக தீமுட்டி விளக்குகளை ஏந்தியவண்ணம் பக்தர்கள் ஊர்வலமாகச் செல்வர்.



ஒரிப்புறத்து தேவி ஆலயம்

முக்கொலக்கல் சீர்வக்காவு பகவதி (கண்ணகி):



திருவாளத்தூர் முக்கொலக்கல் எனுமிடத்தில் கோவில் கொண்டிருக்கும் சீர்வக்காவு கண்ணகி ஆலயம் அங்குள்ள பொற்றொழிலாள சமூகத்திற்குரிய பாரம்பரியம் மிக்க ஆலயமாக விளங்கிவந்துள்ளது. இவ்வாலயம் பஞ்சலோகத்தினாலான அம்பாளை மூலவராகக்கொண்டு வடதிசைநோக்கியவாறு அமைந்துள்ளது.

மதுரையை எரித்தபின் கண்ணகி கன்னியாகுமரியைக் கடந்து கொடுங்களுர் செல்லும் வழியில் இவ்விடத்தே தரித்துச் சென்றதாகவும் அதன்பின் இங்கு வழிபாடியற்றப்படுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. தொடக்கத்தே ஆயிலியம் திருநாள் மன்னரால் இவ்வாலயம் அமைக்கப் பட்டதாகவும் சுவாதி மீனத்தில் இடம்பெறும் உற்சவத்தின்போது ஒரு நீண்டகாலம் அரண்மனையிலிருந்து 'பட்டுப் பணம்' அனுப்பப்பட்டுவந்ததாகவும் இதன் வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்வாலயம் பகவதி பெயரைக் கொண்டிருப்பினும் கோவலன் கொலையுண்டபின்னர் தங்களது சமூகத்துக்கு தொடராக துன்பமேற்பட்டதாகவும் அதனைப்போக்க அம்மக்கள் இங்கு கண்ணகிக்கு வழிபாடுசெய்ததாகவும் அதன்பின்னர் கண்ணகித் தெய்வம் எல்லா நலத்தினையும் தங்களுக்கு அளித்துக் காத்துவருவதாகவும் இதன்வரலாறு மேலும் குறிப்பிடுகின்றது.

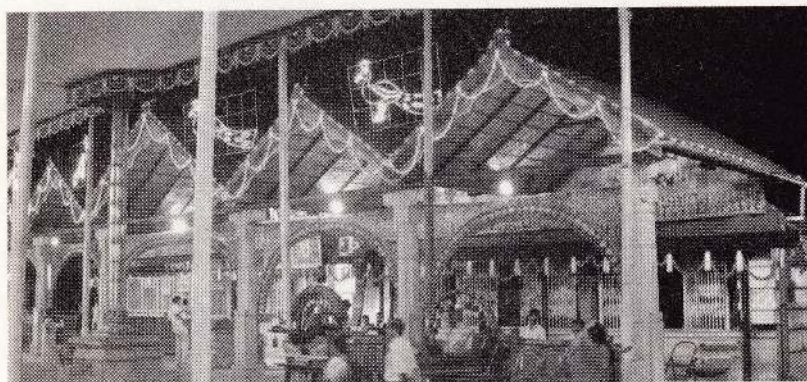


தென் கன்னடம் - மங்களுநர் மங்கலதேவி (கண்ணகி):



கி.பி 2ம் நூற்றாண்டு முதலாக அறிமுகமான கண்ணகி வழிபாடானது பண்டைய சேரநாட்டுடன் இணைந்தும் அதனை அண்டியுமிருந்த பல்வேறு

இடங்களிலும் பரவியிருந்ததாகச் சொல்லப்பட்டாலும் அது குறித்த விரிவான ஆய்வுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. எனினும் தென் கன்னட மாவட்டத்தின் மங்களூரின் கண்ணகி ஆலயம் சிலப்பதிகாரக் காலத்துக்குரியதாகக் குறிப்பிடப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம். செங்குட்டுவன் கண்ணகி கோட்டத்தை அமைத்தபோது துளுவ நாட்டின் தலைநகரில் மங்கள தேவியான கண்ணகிக்கு கோவிலமைத்ததாகவும் அதன் காரணமாகவே அவ்விடம் மங்களூர் எனப்பட்டதாகவும் வரலாறு குறிப்பிடும். இவ்வாலயத்திலுள்ள அம்மன் ஒரு கையில் சிலம்பை ஏந்தியிருப்பது கவனத்திற்குரியதாகும். கொங்கு இன மக்களால் பேணப்படும் இவ்வாலயம் சக்தி ஆலயமாக மாறியிருப்பினும் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும் மங்கல மடந்தையை நினைவுபடுத்தவே செய்யும்.



மங்களூர் மங்கலதேவி ஆலயம்

கேரளத்தில் ஒரு நீண்டகாலம் பரவலாக தென்பட்ட கண்ணகி வழிபாடானது காலப்போக்கில் பகவதி வழிபாட்டோடு இணைப்புற்றதால் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளானது. எனினும் இன்று ஆய்வாளர்களது அவதானிப்புக்கு உள்ளான நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட கோவில்கள் அடிப்படையில் கண்ணகி வழிபாட்டுக்குரியனவாகவே இன்றும் திகழ்கின்றன. இவ்வழிபாட்டியலில் பல இலட்சம் மக்கள் வழிபாடு நடத்துவதையும் அவதானிக்கமுடிகின்றது.

கோவலன் கொலையுண்டபோது கண்ணகி காளியாக மாறி நீதி கேட்கச் செல்கின்றாள். இந்நிகழ்வின் அடையாளத்தை அங்கு பல்வேறு இடங்களிலும் சாமியாடிச் செய்கின்ற சடங்குகள் வெளிப்

படுத்துவதை அவதானிக்கலாம். ஒற்றைச் சிலம்பினை அணிந்துகொண்டு தலைமுடியை விரித்தவண்ணம் உடம்பில் குருதி வழிய வழிய சாமியாடி அருள்வாக்கு கூறுவது கண்ணகி தொன்மத்தின் தொடர்ச்சியாகவே பார்க்கப் படுகின்றது. தொடக்க காலத்தில் சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்காக நட்பு மாசதிக்கல் வழிபாட்டுச் சடங்குகள் இன்றும் நின்று நிலைக்கவே செய்கின்றன. சில தாய்த் தெய்வங்களுக்காக பாடப்படும் பாடல்களில் கண்ணகி வரலாறு புகுத்துப்பட்டிருப்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இதில் முக்கியமாக அங்கு பாடப்படும் கண்ணகி தொடர்பான தோற்றம் பாட்டுகள் மற்றும் தெறிப்பாட்டுக்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படத்தக்கனவாகும்.



அன்றைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை சோழநாடு அதன் மத்திய பகுதியிலும் பாண்டிய நாடு அதன் தென்பகுதியிலும் தொண்டைநாடு அதன் வட பகுதியிலும் அமைந்திருந்தது. சோழ நாட்டில் கண்ணகி வழிபாட்டினை நெடும்முடிக் கிள்ளிக்குப் பின்ஆட்சிக்கு வந்த பெரும் கிள்ளியே அறிமுகம் செய்தவனாகின்றான். சோழநாட்டில் கண்ணகிக்கு கட்டப்பட்ட முதல் கோயில் அன்றைய அதன் தலைநகரான உறையூரில் அமைந்ததாக வரலாறு குறிப்பிடும். உறையூர் இன்றைய திருச்சியின் முக்கிய இடமாகும்.

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இந்திரவிழா இடம்பெற்றபோது அவ்விழாவில் சோழவேந்தன் நெடும்முடிக்கிள்ளி கலந்துகொண்டான். கோவலனும் தலை துண்டிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக அவ்விழாவில்தான் மாதவியுடன் இறுதியாகப் பங்குகொண்டிருந்தான். மாதவியின் கடைசி நாட்டிய நிகழ்வுகளும் அங்குதான் இடம்பெற்றிருந்தன. அதன்பின்னர் மூன்றாண்டுகள் சென்றபின் செங்குட்டுவன் எடுத்த கண்ணகி விழாவில் நெடுமுடிக்கிள்ளிக்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்த பெருங்கிள்ளி அவ்விழாவில் கலந்துகொண்டதோடு தலைநகரான உறையூரில் முதல் கோவிலையும் எழுப்பினான். இவ்விடைப்பட்ட காலத்தில்தான் ஆழிச்சீற்றத்தில் சிக்குண்டு சோழரின் துறைமுக நகரான காவிரிப்பூம் பட்டினம் அழிந்துபோய்விட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது.



உறையூர் செல்லாடியம்மன்

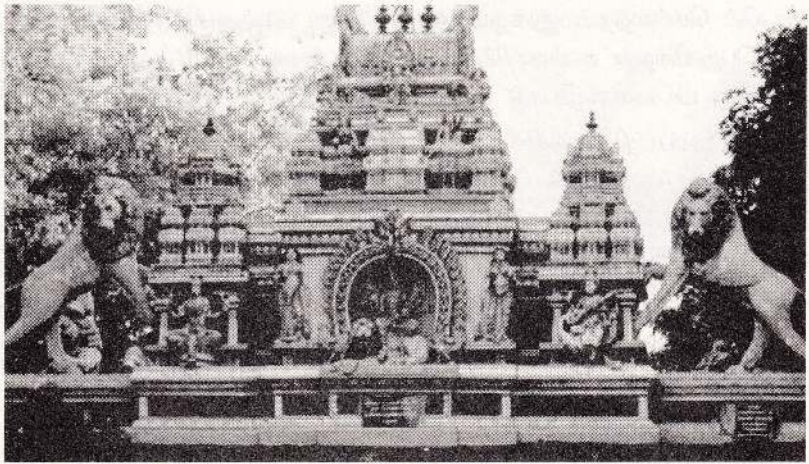
குல் மடந்தையான கண்ணகி காவிரிப் பூம் பட்டினத்தில் தனது கணவன் கோவலனைப் பிரிந்து வாழ்ந்த, சுமார் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள்வரை அவள் அனுபவித்த சோக வாழ்வும் அதிலிருந்து மீட்சிபெறச் சென்றபோது மதுரையில் கோவலன் அனியாயமாகக் கொலையுண்டதால் அவளுக்கு தொடர்ந்தும் ஏற்பட்ட துயரச் சம்பவமுமே சோழர்தம் புகழ்பெற்ற துறைமுக நகரான காவிரிப் பூம் பட்டினமும் பாண்டியரின் கூடல்மா நகரான மதுரையும் அழியுண்டுபோக காரணமாயமைந்ததென தமிழக மக்களிடையே ஒரு நீண்டகால நம்பிக்கை நிலவி வந்ததை பல ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மேலும் பெரும்கிள்ளியால் அன்றைய தலைநகரான உறையூரில் கட்டப்பட்ட கண்ணகி ஆலயம் எது என்பது தொடர்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் எதுவித முடிவும் இதுவரை எட்டப்படவில்லை. எனினும் இன்றைய உறையூரினையும் அதனை அண்டியுமுள்ள பகுதிகளிலும் காணப்படும் மாரி மற்றும் காளி கோவில்களில் ஏதேனும் ஒன்றாக அது இருக்கமுடியும் என்பதை பலரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேசெய்கின்றனர். உறையூர் செல்லாடியம்மன் ஆலயம் இதில் முக்கிய கவனத்தை ஈர்ப்பதாக பேராசிரியர் எஸ்.பாலசுப்பிரமணியம் போன்ற ஆய்வாளர்கள் கருதவும் செய்கின்றனர்.

எனினும் தமிழகத்தில் இன்று நம்கண்முன் வரலாற்று ரீதியாக விசாலித்து நிற்கும் கண்ணகி கோவிலாக மதுரை செல்லத்தம்மன் கோவிலையே முதலில் நிலைநிறுத்தமுடியும்.

மதுரை செல்லத்தம்மன் (கண்ணகி) கோவில்:

இன்று தமிழகத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டினை முதன்மையோடு முன்னிறுத்தும் மதுரை செல்லத்தம்மன் (செல்வத்தம்மன்) கண்ணகி கோவிலானது சிம்மக்கல் பகுதியில் வடக்கு மாசி வீதியில் அமைந்துள்ளது.



இங்கு கண்ணகிக்கு தனிச் சன்னதியுண்டு. இடது கையில் சிலம்பும் வலது கையில் செண்டும் ஏந்தியவாறு அருள் புரியும் கண்ணகிக்கு அடைக் கலம் கொடுத்த ஆயர் குலப் பெண் மாதரி இடைச்சியம் மனாக வடக்கு நோக்கி அமர்ந் துள்ளார். 1500 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமை வாய்ந்ததாக கொள்ளப்படும் இவ்வாலயத் தின் தல விருட்சங்களாக

வில்வ மரமும் அரச மரமும் உண்டு. இதன் தீர்த்தம் வைகையாகும்.

நீண்டகாலம் கண்ணகி வழிபாட்டினை மட்டுமே கொண்டிருந்த இக்கோவில் பகுதியில் அடிக்கடி தீவிபத்துகள் ஏற்படத் தொடங்கியதாகவும் இதனால் அப்போது ஆட்சியிலிருந்த செண்பக பாண்டியன் மிகுந்த கவலையுற்றவனாக மதுரை சொக்கநாதரை வணங்கி அம்பாள் சிலை யொன்றினை வடிவமைத்து அதற்கு செண்பகத்தம்மன் என நாமமிட்டு அதனை மூலவராகக்கொண்டு வழிபாடு செய்ததாக வரலாறு. இதன்போது கண்ணகிக்கு தனிச் சன்னதி உருவாக்கப்பட்டது. அங்கே கையில் சிலம்புடன் பெரிய அளவிலான கண்ணகி சிலையைக் காணலாம். இங்கு

முதலில் செல்லத்தம்மனுக்கும் அதன்பின்னர் கண்ணகிக்கும் பூசைகள் இடம்பெறுகின்றன. கண்ணகிக்கு எலும்பிச்சை மாலைசாத்தி தூலிப்பொட்டு அணிந்து மக்கள் வழிபாடு செய்வது இதில் முக்கிய அம்சமாகும்.

சிலப்பதிகாரத்தில் சொல்லப்படும் உச்சக்கட்ட நிகழ்வுகள் அனைத்தும் மதுரையிலேயே இடம்பெற்றுள்ளன. கண்ணகி தனது நாண் இழந்ததும் கூடவே நாடு போற்றும் சிறப்பினைப் பெற்றதும் மதுரையில்தான். ஏதிலியான ஒரு பெண்ணால் செங்கோலையே வீழ்த்தமுடியும் என்பது மதுரையில் நிருபணமாயிற்று.

மதுரையின் வடக்குமாசி வீதிக்கும் வடக்கு வெளி வீதிக்கும் இடைப்பட்டதாகவே செல்லத்தம்மன் கோவில் அமைந்துள்ளது. சிலப்பதி காரத்தில்வரும் இடையர்சேரி இங்குதான் அமைந்திருந்தது. மதுரை யாதவ சமுகத்தினர் பெருமளவு வாழும் பகுதியிது. இங்குதான் கவுந்தியடிகள் கண்ணகியை நம்பிக்கையோடு ஒப்படைத்திருந்தார். தனது மார்பை திருகியெறிந்து மதுரையை எரித்த கண்ணகி ஆங்காரத்தோடு அமர்ந்த இடமும் இதுதானென்பர்.

இங்கு கருவறைக்கு வெளியே மகா மண்டபத்தின் மேற்குப் புறமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்மனின் உற்சவச் சிற்பத்தினை தரிசிக்க முடியும். அதன் இடதுபுறமாக தனியான மேடையில் இரண்டடி உயரமாக செவ்வாடை பூண்டு வெள்ளிக் கவசத்துடன் அமர்ந்த கோலத்தில் கண்ணகியின் சிலையுள்ளது. இது பிற்காலப் பாண்டியரது சிற்பக் கலைக்கு சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்கின்றது.

கருணைபொழியும் முகம், இடது புறத்தே அழகிய கொண்டை, நீண்ட காதுகள், கூர்மையான நாசி, அழகான சிறிய நெற்றி, மங்கல அணிகள் நிறைந்த மார்பு, வலது கரத்தில் தாமரை மலரும் இடதுகரத்தில் சிலம்பும் ஏந்தி வலது காலைக் குத்தி இடது காலை மடக்கி அமர்ந்த தோற்றம் நம் நெஞ்சை அள்ளும்.

வணிகர் குலத்தில் பிறந்து வரலாற்றுத் தெய்வமான இத்தமிழ்ச்சிக்கு ஆண்டுதோறும் விழாவெடுத்து பெருமைப்படுத்துவது தமிழுலகுசெய்த பாக்கியமே. இவ்வழகிய செல்வத்து அம்மனை 'வடக்குவாச் செல்வி' எனத் திருவிளையாடற்புராணம் குறிப்பிடுவது கவனத்தை ஈர்ப்பதாகும். இவ்வாலயம் குறித்தும் பேராசிரியர் கோவிந்தராசனார் ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மதுரை செல்லத்தம்மன்

வரலாறு தொடர்பில் கண்ணகி மதுரையை எரித்ததைத் தொடர்ந்து பாண்டிநாட்டில் மழை வளம் குன்றி வரட்சி மேலீட்டால் பஞ்சமும் பட்டினியும் நோயும் மிகுதியாகி மக்கள் பெருமளவு மடிந்ததாகவும் அதிலிருந்து மீட்சிபெற கண்ணகிக்கு கோவில்கட்டி வழிபட்டதாகவும் பின்னர் மாதம் மும்மாரி பொழிய பாண்டி நாட்டில் மீண்டும் வளம் பெருகி செல்வம் செழித்தோங்கியதாகவும் அதன் பின்னர் கண்ணகியம்மன் மதுரையில் செல்வத்தம்மனாகி பின்னர் செல்லத்தம்மன் ஆக்கப்பட்டதாவும் அவ்வாலய வரலாறு பற்றி மேலும் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

மதுரை பாண்டிமுனி கோவில்:



மதுரையில் (நிங் றோட்டில்) அமைந்துள்ள காவல் தெய்மாகக் கொள்ளப்படும் பாண்டி முனிஸ்வரன் கோவில் வரலாறு சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தை அடியொற்றியதாக அமைகின்றது. அதுகுறித்து அங்கு பின்வரும் தகவல்கள் சொல்லப்படுவதை கள ஆய்வில் நம்மால் அவதானிக்க முடிந்தது.

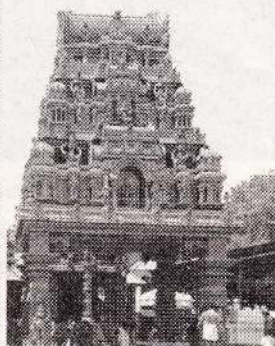
சிலநாறு ஆண்டுகள் முற்பட்டதாக கருவூரிலிருந்து ஒரு குழுவினர் மதுரையின் அப்பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்துவந்து தற்போது பாண்டிமுனி கோவில் அமைந்துள்ள இடத்தில் தங்கியிருந்ததாகவும் அன்று இரவு அவர்களுடனிருந்த வள்ளியம்மை எனும் வயோதிப மாதுவின் கணவிலே ஒரு முனிவர் தோன்றி தானே முன்னர் மதுரையை ஆண்ட நெடுஞ்செழிய பாண்டியன் எனவும் கோவலனுக்கு தவறான நீதியை தான் வழங்கிய காரணத்தால் தான் ஒரு பெண்ணாகப் பிறந்து சிவனைநோக்கித் தவமிருந்ததாகவும் தனது தவத்தினை சிவன் ஏற்றுக்கொண்டு தனக்குக் காட்சிகொடுத்



ததாகவும் தான் இறைவனின் பாதங்களைப் பற்றியபோது இந்த இடம் உனக்கானது. நீ இனி இங்கேயிருப்பாயாக எனக் கூறி மறைந்ததாகவும் இதேயிடத்தில் எட்டு அடியின் கீழ் தனது உருவச்சிலை (விக்किரகம்) உள்ளதாகவும் அதனைத் தோண்டியெடுத்துப் பிரதிஷ்டைபண்ணி கோவிலெழுப்பினால் காலம்முழுவதும்

தான் காவல் தெய்வமாகவிருந்து அனைவரையும் பாதுகாப்பதாகவும் உறுதியளித்ததைத் தொடர்ந்து அச்சிலை தோண்டியெடுக்கப்பட்டு பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கு அங்கு பாண்டிமுனி என்றபெயரில் கோவிலெழுப்பி வழிபாடியற்றப் படுவதாகவும் அதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

மண்டைக்காடு பகவதி (கண்ணகி):

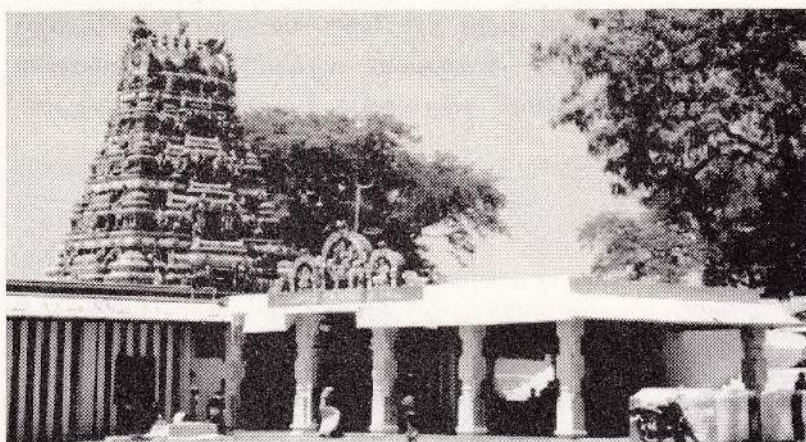
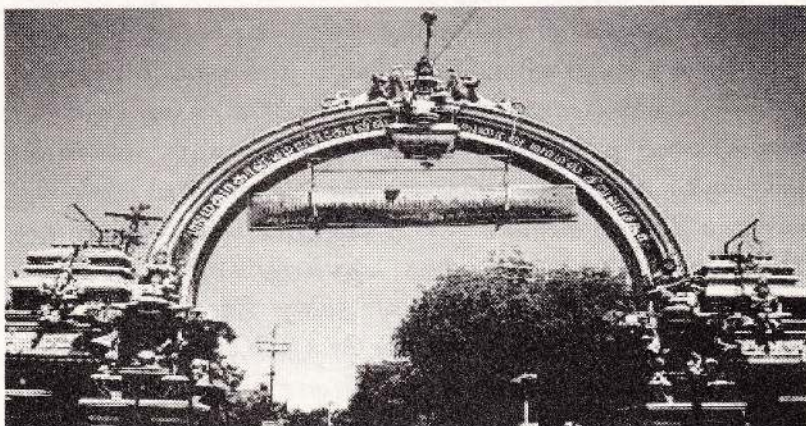


அன்று சேரத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த கண்ணியாகுமரியின் மண்டைக்காட்டில் எழுப்பப்பட்டதாக கருதப்படும் (கண்ணகி) பகவதி ஆலயத்தை இன்றும் புகழ் பெற்று விளங்குகின்ற தமிழகத்தின் முக்கிய ஆலயமாகக் கொள்ளமுடியும்.

இங்கு தமிழகத்து மக்களும் கேரளத்து மக்களும் ஆயிரக்கணக்கில் குழுமி நேர்த்திக் கடன் செலுத்தி வழிபட்டு வருகின்றனர். கண்ணகி மதுரையை எரித்தபின்னர் கோபமும் வேதனையும் மிக்கவளாக நடந்து

சென்றபோது இவ்விடத்தில் ஆயர்குல மக்கள் ஒன்று கூடி அவளைக் குளிர்விக்க வேண்டி வாழ்த்தி வணங்கியதாகவும் கண்ணகியும் அம்மக்களை உளங்குளிர வாழ்த்திச் சென்றதாகவும் இங்கு வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

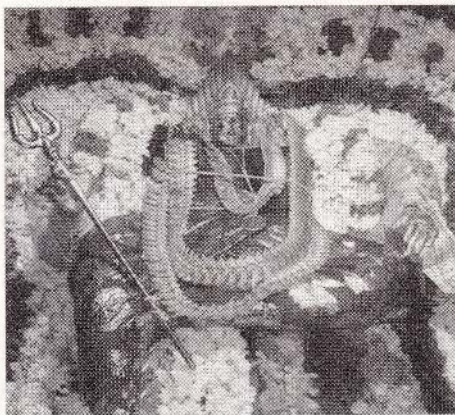
சிறுவச்சூர் கண்ணகி (மதுரைக்காளி)



பெரம்பலூர் மாவட்டத்தின் சிறுவச்சூரில் இன்று மதுரைக் காளியாக உருக்கொண்ட செல்லியம்மன் ஆலயமும் பண்டைய கண்ணகி ஆலயமாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. ஊரின் எல்லைப்புறத்தில் மலைகளும் ஏரியும் வயல்களும் சூழ்ந்த இயற்கை எழில்கொஞ்சும் சூழலில் மிகப்

பிரமாண்டமான கட்டிட அமைப்பைக்கொண்டு அம்மன் கோவில்கொண்டுள்ளார். இதன் வரலாறு இருவிதமாகக் கூறப்பட்டாலும் அதில் கண்ணகியே சம்பந்தப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது. பாண்டியன் நீதி தவறியதால் கற்புடைத் தெய்வம் கண்ணகி தன் கணவனுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதியைக்கண்டு கோபமுற்று மதுரையை எரித்தபின் மன அமைதியின்றி அலைந்தபோது அத்தலமடைந்து அமைதிகொண்டாளென ஒரு தகவலும் கண்ணகி மதுரைக்காளி வடிவெடுத்து நீதிதவறிய நெடுஞ்செழியனை பழிதீர்த்து மதுரையை எரித்தபின்னர் கோபம் தணியாதவளாக முதலில் வடக்குநோக்கி வந்ததாகவும் அங்கிருந்த கோவிலின் பெரிய மருதைமர நிழலில் அவள் தரித்திருந்தபோது அங்கே வழமையாக அவ்வாலய பக்தர்களுக்கு துன்பம் செய்துகொண்டிருக்கும் ஒரு கொடிய மந்திரவாதி அன்றைய தினமும் கண்ணகியுடன் தங்கியிருந்த செல்லியெனும் ஒரு இளம்பெண்ணை மானபங்கப்படுத்த வந்தபோது வாளெடுத்து அவன் தலையை வெட்டியதாகவும் பின்னர் அன்று இரவு அவ்விடத்தில் தரித்துவிட்டு மறுநாள் தெற்கு நோக்கிச் சென்றுவிட்டதாகவும் அதனைக் கேள்வியுற்ற மக்கள் அங்கு பெரும் திரளாக வந்து அவள் தரித்த இடத்தில் வழிபாடியற்றியதாகவும் அதன் வரலாறு கூறுவர். அத்தோடு பல சித்தர்களும் அங்கு வந்து அம்பாளை வணங்கிச் அருள்பெற்றுச் சென்றதாகவும் சங்கரர் அங்குவந்து வழிபாடுசெய்து அம்மனின் அருளினைப் பெற்றதாகவும் அத்தலத்தின் சிறப்புக்குறித்துக் கூறுவர்.





இங்கு திங்களும் வெள்ளியும் சந்தனம் குங்குமத்தால் அம்மனை அபிஷேகித்து மலர்களால் அழகாக அலங்கரித்து சிறப்பு வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அனைத்து விசேட தினங்களிலும் கோவில் திறக்கப்பட்டு சிறப்புப் பூசைகள் இடம்பெறும். ஏனைய நாட்களில் கண்ணகியம்மன் அருகிலுள்ள மலையில் வாசம்செய்வதாக நம்பப்படுகின்றது. அதனால் அம்மனுக்கு பூசைசெய்யும்போது முதலில் மலையை நோக்கி தீப ஆராதனை காட்டப்படுகின்றது. இதன் வருடாந்தத் திருவிழா சித்திரைத் திங்களில் அமாவாசைக்கு பின்வரும் முதல் செவ்வாய் பூச்சொரிதலுடன் ஆரம்பித்து பதின்மூன்று நாட்கள் நடைபெறும். இதன் தேர்த்திருவிழாவும் தீர்த்தோற்ஷவமும் மிக்க சிறப்பு வாய்ந்தவை. இவ்வாலயத்தில் குலோத்துங்க சோழனது திருப்பணிகள் இடம்பெற்றுள்ளமையும் வரலாற்றுப் பதிவாகவேயுள்ளது.

பச்சைக்காளி பவளக்காளி முத்துரத்தினக் காளி

இச்சைக்காளி மதுரைக்காளியம்மா

எங்கள் சிறுவாச்சூர் காளியம்மா!

சங்கத் தமிழ்முகை கண்ணகி தேவி

இங்குவந்தாள் என்று சொல்லுங்களேன் - அவள்

தங்கை செல்லியம்மன் துன்பத்தைத் தீர்த்திட

கோவில்கொண்டாள் என்று கூறுங்களேன்

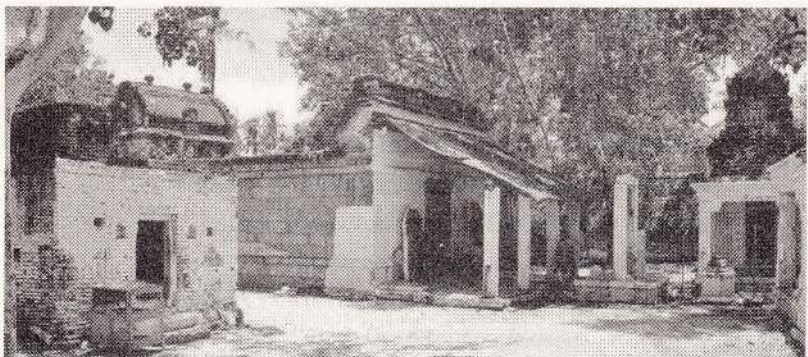
என்ற அவ்வம்மன் தொடர்பில் அங்கு பாடப்படுகின்ற பாடல்களைக் கொண்டு அதன் வரலாறு கண்ணகியுடன் இணைவுறுவது மேலும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது.

கருநர் வஞ்சியம்மன் மற்றும் வலங்கையம்மன் :



வஞ்சியம்மன் கோவில் - கருநர்

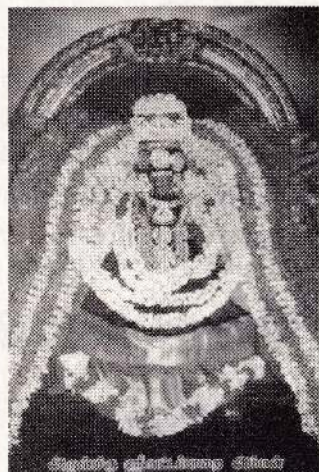
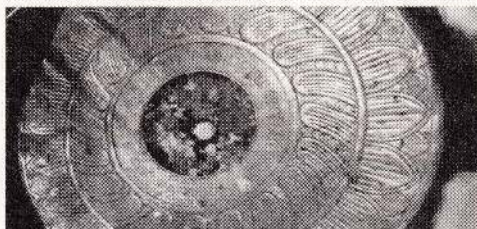
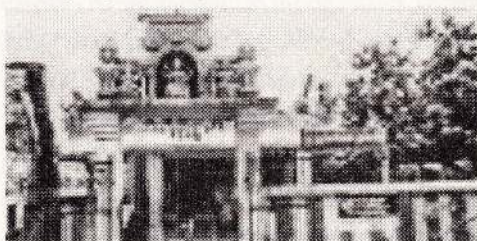
கருநரிலுள்ள வஞ்சியம்மன் மற்றும் வலங்கையம்மன் ஆலயங்கள் கண்ணகி வழிபாட்டினை பின்புலமாகக்கொண்டமைவன. அங்குள்ள வஞ்சியம்மனின் மூல விக்கிரகம் ஒற்றை மார்பினைக் கொண்டதாகும். சேரத்தின் வஞ்சிமாநகரில் (கொடுங்குநர்) கோவில்கொண்ட பத்தினி ஒற்றைமுலைச்சி அம்மன் என அழைக்கப்பட்டதைப்போன்றே கருநர் வஞ்சியம்மனும் முன்னர் ஒற்றை முலைச்சியம்மன் என அழைக்கப்பட்டமை வரலாற்றுப்பதிவாகவேயுள்ளது.



வலங்கையம்மன் - கருநர்

சென்னை திருவொற்றியூர் (வட்டபுரியம்மன்) ஆலயம்:

சென்னையின் வடபால் திருவள்ளூர் மாவட்டத்தின் திருவொற்றியூர் ஆலயம் பழம்பெருமை மிக்க கண்ணகி ஆலயமாக ஒருகால் மிளிர்ந்ததாகும். இன்று துர்க்கையம்மன் ஆலயமென அழைக்கப்படும் இவ்வாலயத்தின் இறைவி வட்டபுரியம்மன் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். கிழக்கிலங்கையின் மட்டக்களப்பில் படிக்கப்படும் பட்டினகர் கண்ணகியம்மன் காவியத்திலும் 'செம்பவளமாதே உனக் கோலம் ஓலம், திருவொற்றியாளே உனக் கோலம் ஓலம்' என ஒற்றியூர் கண்ணகியம்மன் குறிப்பிடப்படுவது நமது கவனத்தை ஈர்ப்பதாகும்.



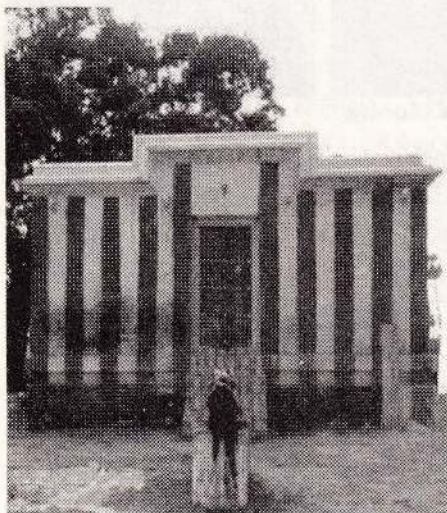
வட்டப்பாறை

இவ்வாலயத்திலிடம்பெறும் உற்ஷவத்தின் இறுதிநாள் விழாவில் கண்ணகி மதுரையை எரித்த சம்பவம் நினைவுட்டப்படுகின்றது. இதற்காக பாரிய அளவில் பந்தலமைத்து அதனை எரியூட்டுவர். சித்திரைப் பௌர்ணமியில் இடம்பெறும் இதன் தீர்த்தோற்ஷவம் மிகவும் சிறப்புவாய்ந்ததாகும். அன்றைய தினத்தில் அம்மனை திருவொற்றியூர் கடலில் நீராட்டி குளிர்ப்பிப்பர். தற்போது வருடத்தில் ஒருநாளாக மாறிவிட்ட கண்ணகி கோட்டம் வழிபாடும் சித்திரைப் பௌர்ணமியல் இடம்பெறுவதை நாம் இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாக அமையும். இவ்வாலயம் தொடர்பில் வேறு சில தகவல்களும் பெறப்படவே செய்கின்றன. தொடக்க காலத்தே கோவலன் கொலைபடக் காரணமானவரின் சமூகத்திலிருந்து

வருடத்திற்கு ஒரு மணிதப் பலி அவ்வாலயத்தில் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் பின்னர் அதற்குப் பதிலாக ஆடு மற்றும் கோழி போன்ற உயிர்ப்பலி கொடுக்கப்பட்டு வந்ததாகவும் வாய்மொழித் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

திருவள்ளூர் மாவட்டத்தின் வடமேற்குச் சென்னையில் அமைந்துள்ள திருஎவ்வுள்ளில் அமைந்திருக்கும் சிறி வீரராகவப் பெருமாள் ஆலயம் எனப்படும் வைஷ்ணவத் திருத்தலத்தை அண்டியதாக கோவில்கொண்டுள்ள அம்மன், வரலாற்று ரீதியாக கண்ணகி அம்மனாகவே அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றார். இவ்வாலயம் தொடர்பில் பெறப்படும் தகவலில் மதுரையை கண்ணகி எரித்தபின்னர் அவள் கோபம் தணியாதவளாய் வடக்குநோக்கி வந்தபோது சொக்கட்டான் ஆடிக்கொண்டிருந்த பெருமாள் கண்ணகியின் சீற்றமானது உலக அழிவினையே உருவாக்கும் என்பதால் தீர்த்தக் கிணற்றில் அவள் இறங்கியபோது அவளைக் குளிர்விக்கவேண்டி வட்டப்பாறையால் கிணற்றை மூடிவிட்டதாகவும் பின்னர் கிணற்றை திறந்து பார்த்தபோது கண்ணகியை அங்கு காணவில்லையெனவும் அதன்பின் அங்கு கோவிலெழுப்பி கண்ணகிக்கு (வட்டப்பாறையம்மன்) வழிபாடியற்றியதாகவும் பிறிதொரு தகவல் கூறப்படுகின்றது.

கொற்கை கண்ணகி அம்மன்:



தமிழரின் தொன்மைமிக்க கண்ணகி கோவிலொன்று இன்று தூத்துக்குடி மாவட்டம் கொற்கையில் அறிமுகமாகியுள்ளது. இது தூத்துக்குடியிலிருந்து 15 கி.மீ தூரத்திலும் ஏரலிலிருந்து 5 கி.மீ தூரத்திலுமுள்ளது. அக்காலத்தில் கொற்கைத் துறைமுகத்தூடாக பயணிக்கும் வணிகர்கள் இங்குள்ள கண்ணகி அம்மனை வழிபட்டுச் சென்றதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள சிலையானது கண்ணகி அம்மனின் உண்மையான சிலையென அறியப்படுகின்றது. இக்கோவிலின் பின்புறம் உள்ள கண்ணகி குளம் என அழைக்கப்படும் குளத்தின் அண்டிய பகுதிகளில் 25க்கு மேற்பட்ட முதுமக்கள் தாழிகளும் தங்க நாணயங்களும் ஆய்வாளர்களால் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டு மக்களின் வாழிடமாயிருந்த இப்பகுதி காலப்போக்கில் அழிந்திருக்க வேண்டுமெனவும் கூறப்படுகின்றது.

திருச்சி தொட்டியம் மதுரைக்காளி (கண்ணகி):



திருச்சி தொட்டியம்பட்டி மதுரைக் காளியம்மன் வரலாறானது பண்டைய கண்ணகி வழிபாட்டினை மெய்ப்பிப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். மதுரைமாநகரில் வீற்றிருந்த மதுரைக் காளியம்மன் தொட்டியத்திலிருந்து பறை இசைக்கச் சென்ற இருவரின் இசையில் மயங்கி தொட்டியத்தின் சங்கம் புதரில் வந்து அமர்ந்ததாகவும் அப்போது எங்கராயன் பட்டியிலிருந்த பசுக்கள் பால் கறக்கும் வேளையில் அங்கு வந்து அம்மனுக்கு பால் அபிஷேகம்செய்து குளிர்வித்து வந்ததாகவும் இதனால் மாட்டில் பால் கறந்தால் பால்வராத நிலையில் யாரோ கள்வர்கள்

பாலைக் கறப்பதாக அரசனிடம் முறையிட்டதாகவும் இதனால் அரசன் தொடியும்பட்டி சென்று தனது உடைவாளால் புதரை குத்தியபோது அதிலிருந்து ரத்தம் பீறிட்டதாகவும் அப்போது அதிலிருந்து மேனியில் காயத்தோடு மதுரைக்காளி வெளிப்பட்டதாகவும் நடுநடுங்கிய மன்னன் இரந்துவேண்ட இப்பசுக்கள் சுற்றிவருகின்ற 18 பட்டியும் தன்னுடையதென்றும் அதில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் தனது பிள்ளைகள் என்றும் கூறி தனக்கு ஒரு அழகிய ஆலயம் அமைக்குமாறு பணித்ததாகவும் அவ்வாலய வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் ஆண்டுதோறும் இடம்பெறும் பங்குனி விழாவில் அம்மன் சன்னதி உட்பிரகாரம் ஏழு நாட்கள் அடைக்கப்பட்டு அம்மனது கருவறையில் இரண்டு பெரிய பாணைகளில் நெய் ஊற்றி எட்டு வேட்டிகளைக்கொண்டு இரு பெரிய திரிகள் தயாரிக்கப்பட்டு அதில் பெரும் சுவாலையுடனான விளக்கேற்றப்படும். அதன்பின்னர் இறுதி நாளில் ஆயிரம் பாணைகளில் பொங்கல்வைத்து கோயிலின் முன்படைத்து பூசை வழிபாடு இயற்றப்படுகின்றது. இந்நிகழ்வுகள் கண்ணகி மதுரையை எரித்ததையும் ஏழாம் நாளில் அம்மனுக்கு பொங்கலிட்டு சாந்தியடையச் செய்ததையும் குறிக்கும் நிகழ்வுகளாக அமைவதாக இது தொடர்பான மேலதிக தகவல்கள் பெறப்படுகின்றன.

தஞ்சை செங்கமலநாச்சியம்மன்:

தஞ்சையில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயம் செங்கமல நாச்சியம்மன் என்றும் செங்காளத்தி அம்மன் என்றும் சிங்கள நாச்சியம்மன் என்றும் பலவாறு அழைக்கப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம். கி.பி 1017ல் தஞ்சையில் இராஜேந்திர சோழனால் கட்டப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படும் இவ்வாலயம் செங்கமலநாச்சியம்மன் ஆலயம் என தற்போது அழைக்கப்படுவதைக் காணலாம். இலங்கை வேந்தன் 5ம் மகிந்தனும் அவனது மனைவி மக்களும் சோழரால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு தஞ்சையில் வைக்கப்பட்டிருந்தபோது மகிந்தனின் பாரியார் தனது வழிபாட்டுக்காக பத்தினி கோவிலொன்றினை அமைத்துத்தருமாறு கேட்க இராஜேந்திரசோழர் தஞ்சைப் பெரிய கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் இதனை அமைத்துக்கொடுத்ததாக இதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

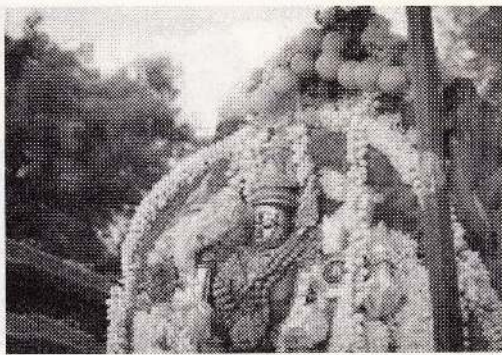
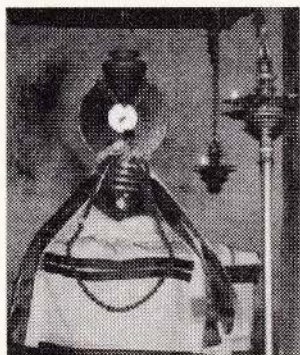


பத்தினியம்மன் செங்காளத்தியம்மனாக மாற்றமடைந்ததற்கான காரணத்தை இலங்கையிலுள்ள ஆய்வாளர்கள் சிலர் வேறு விதமாகவும் கூறுவர். சிங்கள அரசி வணங்கிய ஆலயமென்பதால் சிங்களத்தியம்மன் ஆலயமென அது முன்னர் அழைக்கப்பட்டதாகவும் அதுவே காலப்போக்கில் செங்காளத்தி அம்மனென மாறியதாகவும் அக்கூற்று அமையும்.

சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதாக சொல்லப்படும் இவ்வாலயம் முன்னர் கண்ணகி வழிபாட்டினைக் கொண்டிருந்ததென சில ஆய்வாளர்கள் கருதுவது கவனத்திற்குரியதாகின்றது.

பொன்னமராவதி (தொட்டியம்பட்டி) அழகிய நாச்சியம்மன்:

பண்டைய சோழ - பாண்டிய நாடுகளின் எல்லையில் அமைந்தது பொன்னமராவதி. கோவலனும் கண்ணகியும் பூம்புகாரிலிருந்து மதுரை நோக்கிச் செல்லும்போது அங்கிருந்த பழமைவாய்ந்த ஆலயத்தில் தங்கிச் சென்றதாக அவ்வாலயத்தில் பாடப்படும் பழம்பாடல்மூலம் அறியமுடிகின்றது. இந்த இடமே தொட்டியம்பட்டி எனவும் கூறப்படுகின்றது.



தற்போது அங்குள்ள ஆலயம் அழகாகப் புனரமைக்கப்பட்டு பொன்னமராவதி அழகிய நாச்சியம்மன் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுவதோடு அதன் தேரோட்ட நிகழ்வோடு கூடிய விழாக்கள் கண்ணகிக்கு வழிபாடியற்றும் ஆடிப்பூரணையை மையப்படுத்தி மிகச் சிறப்பாக இடம்பெறுவதையும் காணலாம்.

முத்துவன் ஆதிவாசிகள்:

கோயம்புத்தூர் பொள்ளாச்சியின் மேற்கு மலைப்பிரதேசத்தில் வசிக்கும் முத்துவன் எனும் ஆதிவாசிச் சமூகத்தினர் மதுரையில் நடந்த துயரச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து கண்ணகியுடன் தாங்களும் வெளியேறி அன்று சேரனுக்குரியதாயிருந்த இப்பிரதேசத்தில் தஞ்சமடைந்ததாகத் தங்களது வரலாற்றைக் கூறுகின்றனர். அத்தோடு கண்ணகித் தெய்வத் தினையே இவர்கள் இன்று பயபக்தியுடன் வணங்கவும் செய்கின்றனர்.

இவர்கள் பெருமளவில் தனித்துவம்மிக்க ஆதிக் குடியினராக தமிழகத்தின் வால்பாறை முத்துவன்குடி மற்றும் சிறுகூடல் போன்ற இடங்களில் வாழுகின்றனர். மதுரை எரியுண்டபோது மதுரையின் நற்குடிக ளான தாங்களும் கண்ணகியைப் பின்தொடர்ந்து வந்ததாகவும் மேற்கு மலைப்பிரதேசத்தினூடாக வந்தபோது அப்பகுதி மலைக்காட்டில் சிறிது நேரம் தரித்துநின்ற கண்ணகி இப்பகுதியில் நீங்கள் ஒன்றாக வாழுங்கள். நான் மீண்டும் உங்களிடம் வருவேன் எனக் கூறிச் சென்றதாகவும் கண்ணகிதேவி நிச்சயம் தங்களிடம் மீண்டும் வருவாள் என்ற நம்பிக்கையுடன் நாளும் பொழுதும் கண்ணகியைத் தொழுது வாழ்வதாகவும் இம்மக்கள் கூறுகின்றனர். இதுதொடர்பில் பேராசிரியர் (முனைவர்) எஸ்.சுந்தரபாலு

மேற்கொண்ட ஆய்வு (2014) மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்



சிறுசூடல் முத்துவன் சமூகத்தினரின்
வழிபாட்டிலுள்ள கண்ணகி கோவலன்
விக்கிரகம்

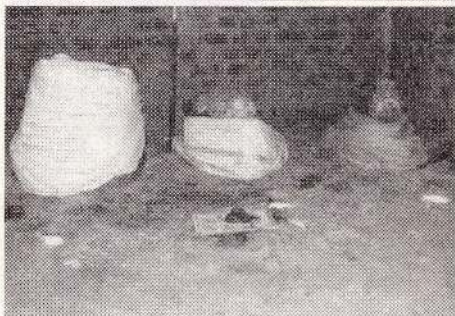
நீலகிரி தோடர் சமூகம்:

நீலகிரிப் (உதக மண்டலம்) பகுதியில் வசிக்கும் இடையர் குலத்தையொத்த தோடர் இன ஆதித்திராவிட மக்களது சிறு பந்தல்களில் இடம்பெறும் துர்க்கா - பகவதி வழிபாடும் முழுக்க முழுக்க கண்ணகி வழிபாட்டினை வெளிப்படுத்தும் தன்மைகொண்டது. இவ்வழிபாடு தோடர்பில் பெறப்படும் தகவல்களில் சிலம்பு ஒன்றினுக்காக மதுரைப் பாண்டிய மன்னன் தனது கணவனைக் கொன்ற காரணத்தினால் பாண்டிய நாட்டையே துர்க்கா எரித்ததாகவும் கோபமுற்று வந்த அவனை தங்கள் முன்னோர் ஆடிப்பாடி குளிர்வித்ததாகவும் இவர்கள் கூறுவர்.

கோவலம் பொட்டல்:

மதுரையின் நகர்ப்புறத்தே பழங்காந்தத்திற்கு அண்மையில் (ரி வி எஸ் நகரை ஒட்டியதாக) கோவலம் பொட்டல் எனப் பெயர்கொண்ட பகுதியுள்ளதை காணமுடியும். முன்னர் கோவலன் பொட்டல் என அழைக்கப்பட்ட இடமே கோவலம் பொட்டல் என மருவியதாக ஆய்வாளர்கள் கருதுவர். பொட்டல் என்பது பாழிடத்தைக் குறிப்பதாகும். இங்கிருக்கின்ற மிக விசாலித்த ஆலயரத்தின் கீழ்தான் கோவலன் தலை துண்டிக்கப்பட்டதாக அதனை அண்டி வாழுகின்ற மக்கள் கூறுகின்றனர். கோவலனை கோவலம் என்றும் கண்ணகியை கர்ணகி என்றும் இவர்கள் அழைக்கின்றனர். நீண்டகாலமாக காடுமண்டிக் கிடந்ததாகவும் அங்கே மக்கள் செல்ல அஞ்சியதாகவும் கூறப்படும் அவ்விடம் மிகப் பிற்பட்ட காலத்தில்தான் மக்களின் புழக்கத்திற்குரிய பகுதியாக மாறியதென்பர். இப்போது இப் பகுதி கோவலன் நகர் எனும் பெயரினைக் கொண்டுள்ளது. இப்பகுதியில்

மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வுகளில் சுமத்தாளிகளும் அக்காலத்தே பயன்படுத்தப்பட்ட சில பொருட்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இது இன்றும் இடுகாடாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது.



கோவலன் பொட்டலில் நினைவு வழிபாடு

கண்ணகியை பின்புலமாகக்கொண்ட மாரியம்மன் வழிபாடு:

தமிழகத்தின் தென்பகுதி மாவட்டங்களில் இன்று முக்கிய வழிபாட்டிலிருக்கும் பல மாரியம்மன் ஆலயங்கள் தொடர்பில் அவற்றின் வரலாறு, செயல்பாடு, உற்ஷவ முறைகள் என்பவை கண்ணகி வழிபாட்டினை ஒத்த தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன. வீரபாண்டி கௌமாரியம்மன், இருக்கன்குடி மாரியம்மன், திருச்செந்தூர்

சந்தான மாரியம்மன், பொன்னமராவதி பொன்னழகி நாச்சியார் அம்மன், சங்கரன்கோவில் வீரியம்மன், திண்டுக்கல் கோட்டை மாரியம்மன் ஆகிய ஆலயங்கள் இதில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

காரைக்குடி கொப்படையம்மன் வழிபாடு தொடர்பான ஆய்வுகளும் கண்ணகி வழிபாட்டினையே நினைவுறுத்துவதாகக் கூறப்படுகின்றது. காரைக்குடி வரலாறு தொடர்பில் காவிரிப்பூம் பட்டினத்து செட்டிகுலத்தினரின் இடப்பெயர்வே முக்கியத்துவம் பெறுவதைப் பார்க்கின்றோம். இவர்கள் கண்ணகியின் நாகர் வழிவந்த செட்டி வம்சத்தினர் என்பது முக்கியப்படுத்தப் பட்ட வரலாறாகும். முன்னர் கண்ணகிவழிபாடு இங்கு நாகமங்கலைத் தெய்வ வழிபாடாகவிருந்ததென்பது ஆய்வுகளின் வெளிப்பாடாகவுள்ளது.



தமிழகத்தின் முக்கிய மூன்று திருத்தலங்களான திருச்சி சமயபுரம் மகாமாரியம்மன், தஞ்சாவூர் புண்ணைநல்லூர் முத்துமாரியம்மன், சென்னை திருவேற்காடு சிறிதேவி கருமாரியம்மன் போன்ற திருத்தலங்களிலும் கண்ணகி தொடர்பான ஐதீகங்கள் வெளிப்படுவதை ஆய்வுகள் புலப்படுத்துவது அவதானிப்புக்குரியதாகும்.

பண்டைத் தமிழகத்தில் கொடுங்களுர் கண்ணகி ஆலயம் அமைக்கப்பட்ட காலத்தில் கொற்றவை போன்ற தாய்த்தெய்வ வழிபாடே தமிழகத்தில் நிலவிவந்தது. அக்கால கட்டத்தே மாரியம்மன் வழிபாடு தமிழரிடம் நிலவியதாக அறியப்படவில்லை.



திருவேங்காடு சிறிதேவி

பின்னர் கண்ணகியே மாரிமழையைப் பெய்வித்து நாட்டில் வளத்தினைப் பெருக்கி மக்களை நோய்நொடியிலிருந்து மீட்சிபெறவைக்கும் தெய்வமாகக் கருதி வழிபடப்பட்டாள். இதனடிப்படையில் கண்ணகி வழிபாட்டின் ஒரு பிரிவாக மாரியம்மன் வழிபாட்டினைக் கருதும் ஆய்வாளர்கள் கண்ணகி வழிபாட்டின் மாற்றுவழிபாடாகவே இது பண்டைத் தமிழகத்தில் உருவாக்கப்பட்டதாகவும் பிராமண ஆதிக்கத்தில் பல்லவராட்சியின் பிற்பகுதியில் துளிர்விட்ட இவ்வழிபாடு சோழர்காலத்தே கிளைவிட்டுப் பரவியதாகவும் குறிப்பிடுவர். இதனை உறுதிப்படுத்தும் தன்மையில் பல மாரியம்மன் விக்ரகங்கள் கையில் சிலம்பு வைத்திருப்பதையும் பூசை மேடையில் சிலம்பு வைத்து வழிபடுவதையும் சான்றுபடுத்துவர். சிலம்பிலிருக்கும் முத்துப் பரல்களினாலேயே மாரியம்மனுக்கு முத்துமாரி எனப்பெயர்வரக் காரணமாயமைந்ததெனவும் குறிப்பிடுவர்.



கொங்கு பவானியம்மன்

கொங்கு நாட்டின் கோயம்புத்தூர் கோணியம்மன் மற்றும் தண்டுமாரியம்மன் ஆலயங்கள், பவானி செல்லாண்டியம்மன், ஈரோடு கொங்கு ஆலம்மன், இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடும் திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரியம்மன், ராசிபுரம் நித்திய சுமங்கலி மாரியம்மன், சேலம் நகர் கோட்டை மாரியம்மன் போன்றவை கண்ணகி வழிபாட்டிலிருந்து மாற்றமுற்றவையாகவே இன்று கருதப்படுகின்றன. மிகச் சிறப்பான வழிபாட்டினைக் கொண்ட இவற்றின் வரலாற்றில் மிகக் கருணைமிக்கதான இக் காவல் தெய்வம் அநீதியினை அடியோடு பொறுக்கமாட்டாதென்பதே இப்பகுதி மக்களின் முழு நம்பிக்கையாகும். ஈரோட்டின் கொங்குஆல் அம்மன் - கொங்கை இல்லாத அம்மன் எனும் பொருளைக்கொண்டமைவதாக ஆய்வுகளில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இது கண்ணகியம்மனின் மறுவடிவமாகவும் கருதப்படுகின்றது.

மேலையூர் கண்ணகி:



தமிழகத்தின் பூம்புகார் - மேலையூர் கண்ணகி அண்மைக்காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆலயமாகும். அங்கு வழிபாட்டிலுள்ள கண்ணகி விக்கிரகம் கையில் சிலம்புடன் மிக அழகாகக் காட்சிதருகின்றது. அங்குள்ள சீனிவாசா மேல்நிலைப்பள்ளி வளாகத்தில் கட்டப்பட்ட இவ்வாலயம் தனியார் நிருவாகத்தின்கீழ் செயல்பட்டுவருகின்றது. கண்ணகி விண்ணுலகம் சென்ற நாளாகக் கொள்ளப்படுகின்ற ஆடிமாத அனுஷ நட்சத்திரத்தில் இங்கு பெருவிழா இடம்பெறுகின்றது. இவ்விழாவின்போது அம்மனுக்கு பால், வாசனைத் திரவியங்கள், இளநீர், தயிர், பஞ்சாமிர்தம் உள்ளிட்ட 51 வகையான பொருட்களால்

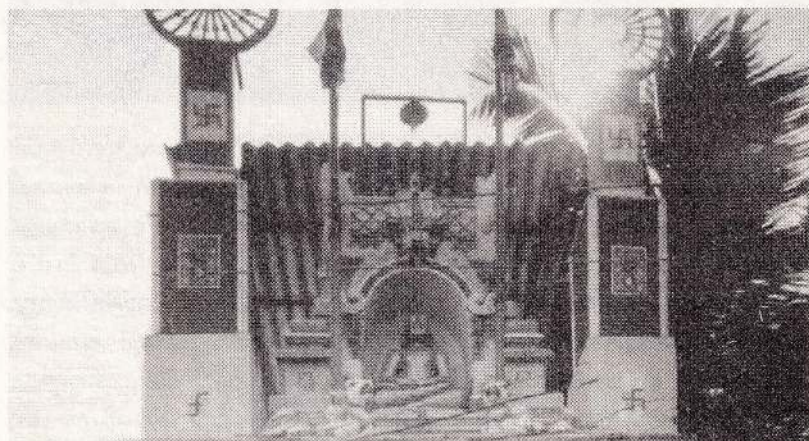
அபிஷேகம் இடம்பெற்று பின்னர் மலர் அலங்காரம் செய்யப்படுகின்றது. அதன்பின் நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் ஒன்றுசூடி மாவிளக்கு பூசைசெய்து வழிபடுகின்றனர். அதன்போது ஆலயம் அமைந்துள்ள பகுதியில் கண்ணகி அம்மனின் திருவருளால் தவறாது மழைபொழிவதாகவும் பலராலும் கூறப்படுவதை நம்மால் அவதானிக்கமுடிகின்றது.

சென்னை - பம்மல் சமணத் திருத்தலம்:



சமண ஆலயம்
பம்மல்,
சென்னை

சென்னை பம்மலிலுள்ள சுமார் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சமணத் திருத்தலத்தில் கண்ணகியின் அழகிய திருவுருவச் சிலை காட்சி யளிப்பதைக்காணலாம். கையிலும் காலிலும் சிலம்புகளுடன் காட்சி யளிக்கும் இச்சிலையானது நீண்ட காலம்முதலே வழிபாட்டிலிருப்பதாக ஆய்வுகளில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்வாலயத்தை தரிசிப்பதற்காக நாள்தோறும் பெருமளவு பக்தர்களும் சுற்றுலாப் பயணிகளும் வருகை தருவதை அவதானிக்கமுடியும்.



சென்னை பம்மல் சமணத் திருத்தலம்

இலங்கையில்

கண்ணகி (பத்தினி) வழிபாடு

அருஞ்சிறை நீங்கிய ஆரிய மன்னரும்
பெருஞ்சிறைக் கோட்டம் பிரிந்த மன்னரும்
குடகக் கொங்கரும் மாளுவ வேந்தரும்
கடல்குழிலங்கைக் கயபாகு வேந்தனும்
எந்நாட் டாங்கண் இமய வரம்பனிந்
நன்நாட் செய்த நாளணி வேள்வியில்...

எனவரும் சிலப்பதிகாரப் பாடல் அடிகளால் செங்குட்டுவன்
எடுத்த கண்ணகி விழாவில் இலங்கை வேந்தன் கஜபாகுவும்
கலந்துகொண்டமை உறுதியாகின்றது. தொடர்ந்தாற்போல்,

நங்கைக்கு நாட்பலி பீடிகைக்
கோட்டம் முந்துறுத்து ஆங்கு
அரத்தை கெடுத்து வரந்தரு மிவளென
ஆடித் திங்க ளவையி னாங்கோர்
பாடி விழாக்கோள் பன்முறை யெடுப்ப
மழைவீற் றிருந்து வளம்பல பெருக்கி
பிழையா விளையுள் நாடாயிற்று

எனவரும் பாடல் அடிகள் கண்ணகிக்கு இலங்கையில் ஆடிப்
பூரணையில் (எசல பெளர்ணமி) விழாவெடுத்ததையும் அதனால் நாடு
வளமுற்றதையும் கூறும்.

கயபாகு கி.பி 2ம் நூற்றாண்டில் (113 -135) அனுராதபுரியை இருக்கையாக்கி இலங்கையை ஆட்சிசெய்தவன். சேரன் செங்குட்டுவன் எடுத்த கண்ணகி விழாவில் கலந்துகொண்ட பின்னர் கண்ணகியின் காற்சிலம்புடன் நாடு திரும்பிய கயபாகு கண்ணகிக்கு கோவில்கட்டி விழாவெடுத்ததாக ராஜாவளிய குறிப்பிடும். அவன் முதலில் கண்ணகிக்கு அமைத்த கோவில் அவனது ஆட்சியிருக்கையான அனுராதபுரத்தில்தான் அமைந்திருக்கவேண்டும் என்பது பல ஆய்வாளர்களாலும் முன்வைக்கும் கருத்தாகவுள்ளது. அனுராதபுரம் இசறுமுனி ஆலயத்தில் ஒருகையில் சிலம்புடன் காணப்படும் அழகிய பத்தினி சிலை இதுகுறித்த கவனத்தை ஈர்ப்பதாக அமையினும் ஒரு சரியான முடிவினை எட்ட இது போதுமான காரணமாக அமையமாட்டாது.



வற்றாப்பளை கண்ணகி

வடபகுதியிலுள்ள முல்லைத்தீவில் முதல் கோவில் எழுப்பியதாக அண்மைய ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இதனடிப்படையில் இவ்வாலயம் வற்றாப்பழையில் அமைந்துள்ள கண்ணகி ஆலயமாகக்கொள்ளலாம் என (When the cult was brought to Sri Lanka, a Hindu temple, dedicated in honour of the goddess, was first built at Vattapalli near Mullaitivu (Ethnology Vol. 1 p. 124). ஆரியதாச ரத்னசிங்க போன்ற ஆய்வாளர்கள் கருதவும் செய்கின்றனர். எனினும் கிழக்கில் பாடப்படும் உடுகுச் சிந்து மற்றும் ஊர் சுற்றுக் காவியங்களில் அந்த இடம் அங்கணாமைக் கடவையெனக் குறிப்பிடப்படுவதைக் காணுகின்றோம். இதுகுறித்த மீளாய்வு அவசியமானதாகும்.

ஆரம்பத்தில் தமிழகத்தைப்போன்று ஆடிப் பூரணையை (எசல
பௌர்ணமி) மையப்படுத்தியே கண்ணகி விழா இடப்பெற்றுள்ளமையை
மத்திய மலை நகரான கண்டியில் வருடந்தோறும் இடம் பெறும் எசல
பெரகராவின் (ஆடி ஊர்வலம்) வரலாறு தெளிவுறுத்தும்.



பத்தினிக்கான பண்டைய ஆடி ஊர்வலம் (பெரகரா)

இது சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு கோட்டமமைத்து
முதல் விழாவெடுத்த நாளைக் குறிப்பதாக அமையும். மிகச் சிறப்புவாய்ந்த

இந்த விழாவில் முதல்நாள் பத்தினித் தெய்வத்தின் காற்சிலம்பினைக் கொண்ட வெள்ளிப் பேழையை தாங்கிய வண்ணம் பெரிய கொம்பன் யானை முன்னால் வர தொடர்ந்து ஏனைய யானைகள் நாத தெய்யோ (சிவன்), விஷ்ணு தெய்யோ (திருமால்), கதிர்காமத் தெய்யோ(முருகன்) ஆகிய தெய்வங்களின் திருவுருவச் சிலைகள் வைக்கப்பட்ட பேழைகளை தாங்கியவண்ணம் கண்டி நகர வீதிகளை வலம் வருவது அன்று ஆயிரக்கணக்கான மக்களைக் கொள்ளைகொண்ட சிறப்பு நிகழ்வாக அமைந்திருந்தது.

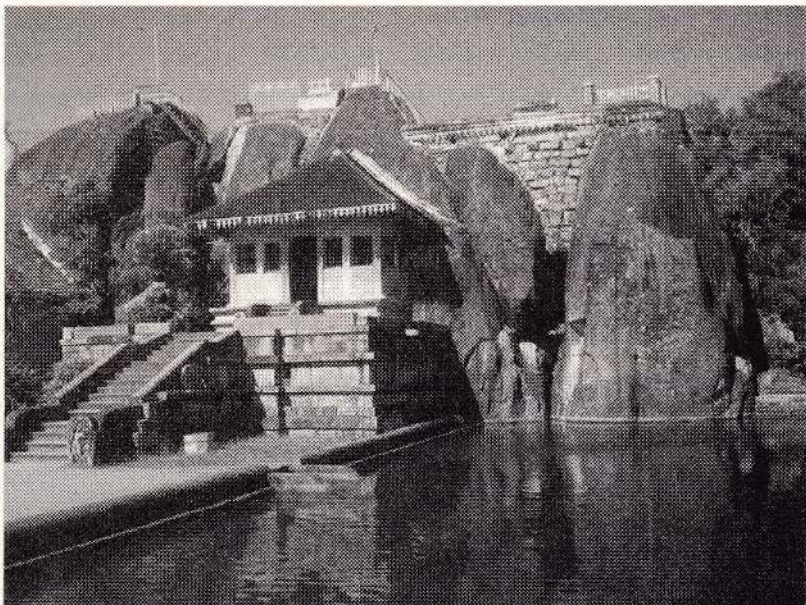
சுமார் இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்டியில் புத்த பிரானின் புனிதத் தந்தம் (பல்) வைக்கப்பட்டுள்ள தலதா மாளிகையை தரிசிக்கவந்த தாய்லாந்து மற்றும் சீன பௌத்த துறவிகளின் வேண்டுகோளின் பேரில் புத்தரின் தந்தத்தைக் கொண்ட பேழையே முதல்நாளில் இவ்வூர் வலத்தில் இடம்பெறவேண்டுமெனக் கூறப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதாவும் மறுநாள் கண்ணகி ஊர்வலம் இடம்பெற்றதாகவும் காலப் போக்கில் பௌத்த சிங்கள மக்களின் மேலாதிக்கப் போக்கால் புத்தரின் தந்தத்தைக்கொண்ட பேழை மட்டுமே ஊர்வலத்தில் இடம்பெற்றுவிட்டதாகவும் இதன் வரலாறு தெளிவுறுத்துகின்றது. எனினும் தலதா மாளிகைக்கு அண்மித்ததாக அமைந்துள்ள பத்தினி தெய்யோ தேவாலய, நாத தெய்யோ தேவாலய, விஷ்ணு தெய்யோ தேவாலய மற்றும் கதிர்காம



கண்டி பத்தினி தேவாலயம்

தெய்யோ தேவாலய என்பவற்றில் வழிபாடுகள் செய்யப்பட்ட பின்னரேயே எசலப் பெரகரா ஆரம்பிக்கப்படுவது இன்றும் தொடரவே செய்கின்றது.

கண்டி லங்காதிலக விகாரையிலுள்ள ஆறு வழிபாட்டிடங்களில் ஒன்று பத்தினியம்மனுக்கு உரியதாகும். மிகப் பழமைமிக்கதான இவ்வாலயக் கட்டிடத்தினை இன்றும் நம்மால் அவதானிக்கமுடியும்.

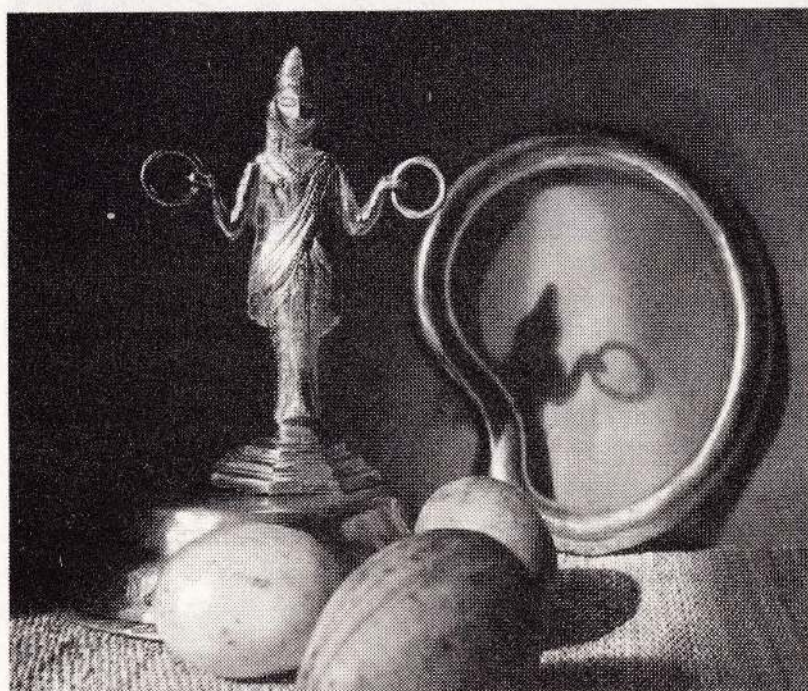


இசுறுமுனி தேவாலயம்

அன்று சிங்கள மக்களின் முதன்மைபெற்ற வழிபாடாக பத்தினி வழிபாடு இருந்துள்ளமை ஐயத்துக்கிடமின்றி ஆய்வுகள் மூலம் வெளிப்படவே செய்கின்றன. அனூராதபுரத்தில் இசுறுமுனி தேவாலயத்தில் ஒரு கையில் சிலம்பையேந்திய பத்தினி சிலை இருந்தமையும் அதற்கு அப்பிரதேச மக்களால் நீண்டகாலமாக வழிபாடியற்றப்பட்டமையும் வரலாற்றுப் பதிவாகவேயுள்ளது.

05

பௌத்த சிங்கள மக்களின் பார்வையில் கண்ணகி (பத்தினி)



பெண்தெய்வ வழிபாடானது பௌத்த மதத்தின் முக்கியப்படுத்தப் பட்ட பிரிவான தேரவாதத்தில் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. எனினும் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை பத்தினித் தெய்வ வழிபாடானது மிகுந்த முக்கியத்துவம்பெற்ற வழிபாடாகவே அவர்களால் கொள்ளப்படுகின்றது. பத்தினி அம்மனே குழந்தைப்பேறு, உடல்நலம், ஐஸ்வரியம், பாதுகாப்பு என்பவற்றை தரவல்ல தெய்வம் என்பதோடு இந்த இலங்கைத் தீவைப் பாதுகாக்கும் தெய்வமாகவுள்ளார் என்பதனை அவர்கள் முழுமையாக நம்புபவர்களாகவேயுள்ளனர். இலங்கையைப் பொறுத்தவரை கண்ணகியை வணங்கும் வடகிழக்குவாழ் தமிழரிலும் மிகப் பெரும்பான்மையான பௌத்த சிங்கள மக்கள் பத்தினித் தெய்வத்தை வணங்குவதை மறுப்பதற்கில்லை. பகன் பூஜாவ குறிப்பிடும் பாடல் அடிகள் இதில் நம் கவனத்தை ஈர்க்கின்றது.

*The goddess descends from the wind and cloud and sky
She looks at the sorrows of Sri Lanka with her divine eyes
She takes the anklet and carries it on her shoulder
Arrive O Pattini of wind and cloud and flower.*

**From Pahan Pujava: Offering of Lights, from the
Gammaduwa ritual texts**

**Gananath Obeyesekere, Cult of the Goddess
Pattini (Chicago: 1984)**

*When the time for offering mangoes arrived
And seeing that the mangoes were ripe
She covered them in cloth at the correct time
And offered them to the Buddha.*

இதன் கடைசி அடிகளைப் பார்க்கின்றபோது பத்தினித் தெய்வத்தை புத்தர் பெருமானுடன் இணைப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. சிங்கள மக்கள் பரவலாக வாழும் பல கிராமங்களில் பத்தினி வழிபாடு இன்றும் மேலோங்கிய தன்மையைக் கொண்டுள்ளமையை நம்மால் அவதானிக்க முடியும். இலங்கையிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான பத்தினி தேவாலயங்களில் இரத்தினபுரி மாவட்டத்திலுள்ள அம்மடுவ பத்தினி தேவாலயம், நுவரெலியவிலுள்ள ஹங்குறான்கெட்ட பத்தினி தேவாலயம், களுத்துறை விதியாகொட பத்தினி தேவாலயம், பதுளையிலுள்ள ஹெலகல்பே பத்தினி தேவாலயம், தெவிநுவர கொடகெதற பத்தினி தேவாலயம்,

நுறுகல பத்தினி தேவாலயம், கல்மடுவ பத்தினி கோவில் , கல்மங்கொட பத்தினி தேவாலயம், எம்வக்க பத்தினி தேவாலயம், ரஜமகா பத்தினி தேவாலயம், வத்துறுகம பத்தினி தேவாலயம், கப்புமுல்ல பத்தினி தேவாலயம், டெடிகம பத்தினி தேவாலயம், சீதவாக்கை மெதகொட பத்தினி தேவாலயம், ஹிக்கடுவ சீனிகம பத்தினி தேவாலயம், இரத்தினபுரி சமன் தேவாலயம், கடுவல புராண ரண்கடு பத்தினி மகா தேவாலயம், மடுவ பத்தினி தேவாலயம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புவாய்ந்த பத்தினி வழிபாட்டினை முன்னெடுக்கும் பத்தினி கோவில்களாகும். மிகப் பழமைவாய்ந்த இவ்வாலயங்கள் அனைத்தும் கஜபாகுவை முன்வைத்தே தங்களது தொடக்ககால வரலாற்றினை வெளிப்படுத்துகின்றன. சீதவாக்கை பத்தினி தேவாலயம் மாயாதுன்னையின் ஆட்சிக்காலத்தே மிகச் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்ததாக அது பற்றிய வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. நூற்றுக்கணக்கான பத்தினியம்மன் தேவாலயங்கள் இன்று பௌத்த சிங்கள மக்களின் வழிபாட்டிலிருந்தாலும் நாம் ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க சில தேவாலயங்களையே இங்கு பதிவுசெய்யவேண்டியுள்ளது.

நவகமுவ பத்தினி தேவாலயம்:

கொழும்பு- அவிசாவளையில் களனி கங்கைக்கு அண்மையில் அமைந்த நவகமுவ பத்தினி ஆலயம் மிகப் புகழ்பெற்றதாகும். இவ்வாலயம் கஜபாகுவின் ஆட்சியில் கட்டப்பட்டதாகவே அதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது. போர்த்துக்கீசரின் ஆட்சியில் ஏனைய பல ஆலயங்களோடு அவ்வாலயத்தையும் இடிக்க போர்த்துக்கீச ஆளுனரால் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டு இடிக்கப்பட்ட போது அப்பிரதேச மக்கள் பத்தினியம்மனை இரந்து வழிபட்டதாகவும் அதன்போது கோட்டை மன்னனின் கனவில் தோன்றிய பத்தினி அதனைத் தடுக்குமாறு கோரியதாகவும் பின்னர் போர்த்துக்கேயருடன் நட்புறவு கொண்டிருந்த கோட்டை மன்னனின் வேண்டுகோளின்பேரில் அது இடைநடுவே நிறுத்தப்பட்டதாகவும் அப்பிரதேச மக்கள் இன்றும் கூறுவர்.

அப்போதிருந்த ஆலயத்துடன் கண்டியரசன் கீர்த்தி சிறி ராஜசிங்கன் (1581 - 1592) இந்துமத நெறிமுறைகளுக்கு அமைவாக கட்டிய அழகிய ஆலயமும் இன்று கம்பீரமாகவே காட்சிதருகின்றது. இவ்வாலயம் மிக முக்கியமாக பெண்கள் வழிபாடியற்றும் ஆலயமாக

உள்ள நிலையில் அம்மனை வழிபட்டால் குழந்தைப் பேறின் போது எந்தப் பிரச்சனையும் நேராதெனவும் சின்னம்மை, பெரியம்மை, வைகுரி, வெப்பு மற்றும் தொற்று நோய்கள் அண்டாதெனவும் இப்பிரதேச மக்கள் மிக ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொண்டவர்களாவே உள்ளனர். இவ்வாலத்தில் அமைந்துள்ள 'திவறும் கலா' எனப்படும் சத்தியம் செய்யும் கல் மிக நீண்ட காலமாக நம்பிக்கையின் அடையாளமாகவே அமைந்துள்ளது. ஒரு குழந்தைக்கான சட்ட உரித்து பற்றிய வழக்கொன்றில் நீதிவானின் கட்டளைக்கமைவாக ஒரு பெண் நீதிமன்ற பணியாளர்களின் முன்னால் இக்கல்லில் தனது கையைவைத்து பொய்ச்சத்தியம் பண்ணியபோது அக்கல்லானது உயரம் குன்றியதாக இன்றும் அது குறித்துப் பேசுவதை அவதானிக்கமுடியும்.

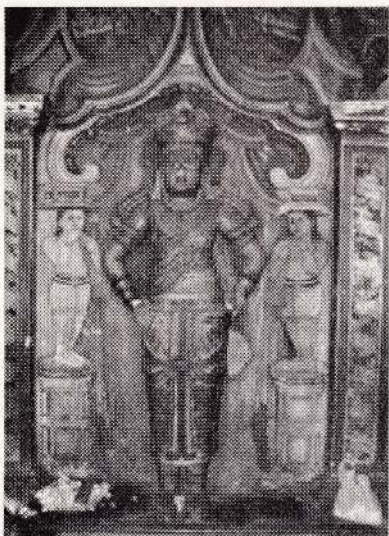
நவகமுவ ஆலயத்தின் வருடாந்த (பெரஹரா) உற்சவம் ஆடிப் பூரணையை (எசலப் பெரஹரா) ஓட்டியதாகவே இடம்பெறுகின்றது. ஏழாம்நாள் முடிவில் இடம் பெறும் தெவல் மடுவ (கினி மடுவ) எனப்படும் தீமிதிக்கும் விழா இதில் மிகச் சிறப்புவாய்ந்ததாகும். மறுநாள்



கீர்த்திசிறி ராஜசிகங்கல் கட்டிய நவகமுவ பத்தினி ஆலயம்

களனி கங்கையில் நீராடி விழா நிறைவுறும். இவ்வாலயத்தில் பூசை புனற்காரங்களை மேற்கொள்ளும் கப்புறாளை, பரம்பரை வழிவந்தவராகவும் பௌத்த சிங்களவராகவுமிருப்பார். அவர் கருணைமிக்கவராக இருக்க வேண்டுமென்பது அம்மனின் கட்டளையாகும். இது குறித்த கதையொன்றும் அம்மக்களிடையே உலவுவதைக் காணமுடியும்.

ஆலயத்தை ஒட்டியதாக இருந்த பலாமரமொன்றில் கனிந்திருந்த பலாப்பழமொன்றினை ஒரு பிச்சைக்காரன் கண்டபொழுது பசியின் கொடுமையால் அதைப் பறித்து உண்டதாகவும் அதை அறிந்துகொண்ட கப்புறாளை அப்பிச்சைக்காரனை ஆலயத்திற்கு அழைப்பித்து அவனைத் தண்டித்ததாகவும் இதனால் வேதனையும் மிக்க ஆத்திரமும் கொண்ட பத்தினி அக் கப்புறாளையையும் அவனது குடும்பத்தினரையும் கொடிய நோய்க்கு இரையாக்கிவிட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.



நவகமுவ பத்தனி



பழைய தேவாலயம்

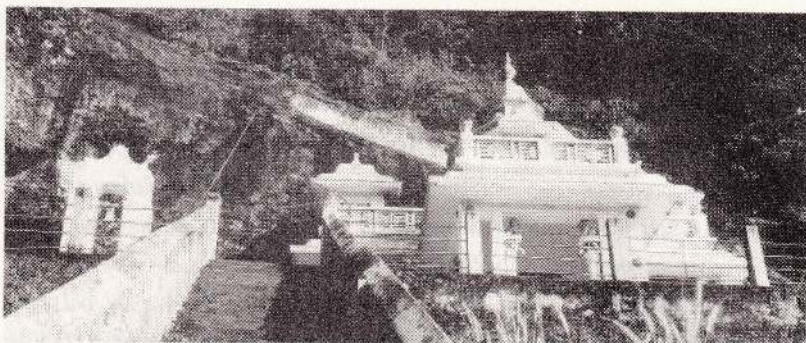
ராஜவலிய தரும் தகவலின்படி கோட்டை அரசிக்கு முற்பட்டகாலத்தே நவகமுவப் பகுதி ஹேவகம் கோறள எனும் பெயரினைப் பெற்றிருந்தது தெரிகின்றது. போர்த்துக்கீசப் படைகளுடன் 1ம் ராஜசிங்கன் முஸ்லேரியாவில் சண்டைசெய்தபோது அவனது படைகள் இங்குதான் தங்கியிருந்ததெனவும் அப்போது பத்தினி தேவாலயம் பத்தினி கோவில் என்றே அழைக்கப்

பட்டதாகவும் தெரிகின்றது. 5ம் புவனேகபாகு (கி.பி 1521 - 1580) காலத்தில் இது கொடகம் சன்னாச எனும் பெயரினைப் பெற்றுள்ளமை அறியவருகின்றது. இவன் இவ்வாலயத்தின் உற்சவத்திற்கு வேண்டிய எண்ணையை தொடர்ந்து வழங்கியுள்ளமை வரலாற்றுப் பதிவாகவேயுள்ளது.

சீதவாக்கை ஆட்சியிலும் இதன் புகழ் மேலோங்கியதாகவே வரலாறு கூறுகின்றது. மாயாதுன்னை (கி.பி 1521 -1580) போர்த்துக்கேயருடன் சண்டையிட கொழும்புக் போட்டையை நோக்கி படையுடன் சென்றபோது நவகமுவ பத்தினி ஆலயத்தில் தரித்திருந்து வழிபாடியற்றியதாக தகவல்கள் பெறப்படுகின்றன. போர்த்துக்கேய ஆட்சியாளனின் 1550ன் அறிக்கைப்படி மயாதுன்னைபுடன் நவகமுவயில் போரிட புவனேகபாகுக்கு சார்பாக 600 படைவீரர்களை அனுப்பியதும் அதன்பின்னர் போர்த்துக்கேயர் நவகமுவ தேவாலயத்தை அழித்துவிட்டு அங்கே தங்களது முகாமினை அமைத்ததாகவும் தெரிகின்றது. தொல்லாய்வு திணைக்கள அதிகாரியான ஏ.ஈ.எல். திலகவர்த்தனவின் கூற்றுப்படி கி.பி 15ம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தே நவகமுவ பத்தினி தேவாலயம் ஒரு சுற்றுலாத் தலமாக விளங்கியுள்ளமையை அறியலாம். இங்குள்ள பத்தினி மகா தேவாலயத்தின் மூலவிக்கிரமான பத்தினியம்மனுக்கு தங்கத் தகடு பதித்துள்ளமையும் ஆலய வாசலில் சந்திர வட்டக்கல் வைத்து படியமைத்துள்ளமையும் இங்கே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

குருநாகல் வில்வாவ பத்தினி தேவாலயம்:

குருநாகலைப் பிரதேசத்தில் வில்வாவ கிராமத்தில் ஒரு குன்றின் மேல் கோவில்கொண்டிருக்கும் பத்தினியம்மன் மிகப் பழமைவாய்ந்ததாகும். பௌத்த சிங்கள மக்களின் மிகுந்த நம்பிக்கைக்குரிய வழிபாட்டிடமாகப் போற்றப்படும் இத்தேவாலயம் கஜபாகுவின் ஆட்சிக்காலத்தில் அவனது ஐம்பதாவது அகவையில் கட்டப்பட்டதாகவே கூறப்படுகின்றது. இங்கு இடம்பெறும் வழிபாடானது சிலம்பினை முக்கியப்படுத்தியதாக அமைவதை நம்மால் அவதானிக்கமுடியும். வருடம் தோறும் அறுவடைக் காலத்தையொட்டி இங்கு பெருவிழா இடம்பெறும். ஐப்பசியில் இடம்பெறும் இவ்விழாவில் கோவில் கப்புறாளை மற்றும் நிலமை போன்றவர்கள் கையில் சிலம்பினை அணிந்திருப்பர். இதில் ஐம்பது தீபங்கள் ஏற்றி வழிபாடு செய்வர்.



இது கஜபாகு தனது ஐம்பதாம் அகவையில் இவ்வாலயத்தை அமைத்து ஐம்பது தீபங்களை ஏற்றி வழிபாடியற்றியதைக் குறிப்பதாக ஒரு காரணம் கூறப்படுவது அவதானிப்புக்குரியது. இறுதி நாளில் குருநாகலை வாவியில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் குழுமும் தீர்த்தோற்சவ நிகழ்வும் மிகச் சிறப்பாக இடம் பெறுகின்றது

கோட்டே (ஜெயவர்த்தனபுர) பத்தினி தேவாலயம்:

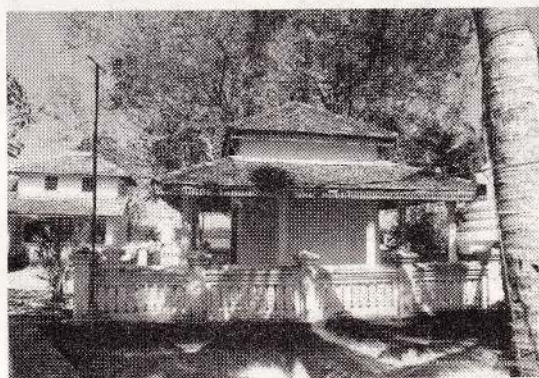
6ம் பராக்கிரமபாகுவின் (1440- 1466) ஆட்சிக் காலத்தில் பத்தினி வழிபாடு அரச முக்கியத்துவம் பெற்ற வழிபாடாக இருந்துள்ளமையை 1446ல் இருகல் குலதிலக தேரரால் எழுதப்பட்ட கோகில சந்தேசய எனும் குயில்விடு தூது சிங்கள இலக்கியம் ஐயத்துக்கிடமின்றி வெளிப்படுத்துகின்றது. இதுவே கண்ணகிதொடர்பில் கி.பி 15ம் நூற்றாண்டில் சிங்களத்தில் எழுதப்பட்ட முதல் எழுத்தாவணமாகவும் கருதப்படுகின்றது.



பரக்கிரமபாகு பத்தினி வழிபாட்டினை சிறப்பாக மேற்கொள்ளவேண்டி கோட்டேயில் மூன்றாண்டு ஆலயத்தினை பத்தினிக்கு கட்டுவித்ததாக இக்காவியத்தின் 117ஆவது செய்யுள் தகவலளிப்பதைக் காணலாம். இக்கோவிலானது தற்போது நாகவிகாரை அமைந்துள்ள இடத்தில் அமைந்திருந்ததாக இதன்வரலாறு குறிப்பிடுகின்றது.

மடுவ பத்தினி தேவாலயம்:

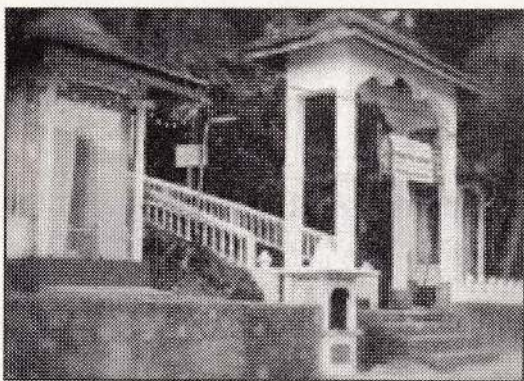
இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் (1222 - 1257) ஆட்சிக் காலத்திலும் பத்தினிக்கு பல கோவில்கள் கட்டப்பட்டுள்ளமை தெரிகின்றது. இது தொடர்பில் மடுவ பத்தினி தேவாலய வரலாற்றின்மூலம் பல்வேறு தகவல்களைப் பெறமுடிகின்றது.



2ம் பராக்கிரமபாகுவின் பிரதம அமைச்சர் தேவபத்திராஜ வெளிநாட்டுப் படைகள் தென் பிராந்தியத்தினூடாக இலங்கைக்குள் ஊடுருவுவதைத் தடுப்பதற்காக களுத்துறை தொடக்கம் பலப்பிட்டிய வரை பலம்பொருந்திய படையணியொன்றினை நிறுவியிருந்தானெனவும் அக்காலத்தே பாண்டிய படைகள் மற்றும் மலாயப் படைகள் போன்றவை நாட்டுக்குள் ஊடுருவ முற்பட்டபோது அவை துரத்தியடிக்கப்பட்டதாகவும் அதனைத் தொடர்ந்து பத்தினியம்மனை நினைவுகூர்ந்து வெலிதோட்டயிலும் மடுவயிலும் பத்தினி கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டதாகவும் அறியமுடிகின்றது.

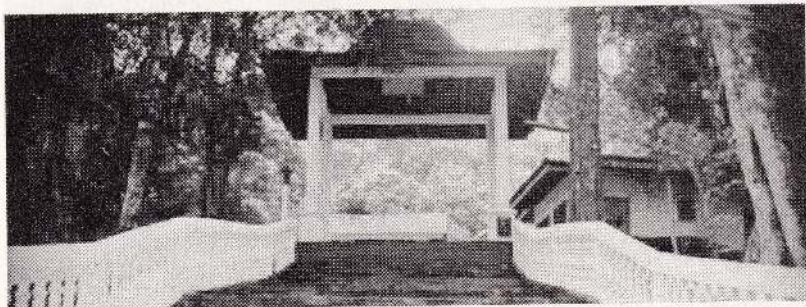
முன்னர் மடுவ பத்தினி தேவாலயம் கலிங்க உயன என்ற இடத்திலேயே அமைந்திருந்ததெனவும் தற்போதைய அழகிய தேவாலயம் பின்னர் குணதாஸ சில்வா என்பவரால் மடுவயில் அமைக்கப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இவ்வாலயத்தில் ஆடி மாதத்தில் இடம்பெறும் வருடாந்த விழா மிகச் சிறப்புவாய்ந்ததாகும். ஆலயக் கப்புறானை தங்கத்தாலான அம்மனின் சிலம்பை அணிந்துகொண்டு பக்தர்களை ஆசீர்வதிக்கும் நிகழ்வு இங்கு மிக முக்கியமானதாகும்.

கப்புலுமுல்ல பத்தினி தேவாலயம்:



கப்புலுமுல்ல பத்தினித் தெய்வத்திற்கான இவ்வாலயத்தை சீதவாக்கை ராஜசிங்கன் 1582ல் அமைத்தான் என்பது இதன் வரலாறு. இதற்காக அவன் இந்தியாவிலிருந்து நான்கு சோடி சிலம்புகளை எடுப்பித்து ஒரு சோடி இவ்வாலயத்திற்கும் ஏனைய மூன்று சோடிகளையும் நவகமுவ பத்தினி தேவாலயம், மெதங்கொட பத்தினி தேவாலயம்

மற்றும் அங்குறாங்கெத்த பத்தினி தேவாலயம் என்பவற்றிற்கு வழங்கினா னெனவும் இது தொடர்பான தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இதன் வழிபாடானது 400 ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட தொன்மைமிக்க பரம்பரை வழியமைந்த கப்புறானை (பூசகர்) முறைமையினைக் கொண்டதாக அமைகின்றது. அத்தோடு இதற்கென தனியான கப்பலுமூல் பத்தி எண்பெயர்கொண்ட பத்ததியுமுண்டு.



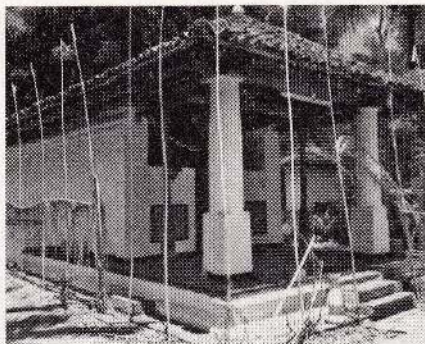
நவகமுவ பத்தினி தேவாலயத்தைப் போன்றே கப்பலுமூல் பத்தினி தொடர்பிலும் பல வாய்மொழிக் கதைகள் கூறப்படுவதை அவதானிக்கமுடியும். பல வருடங்களுக்கு முன்னர் அம்மனை வழிபாடு செய்துவிட்டுத் தனியளாக மாலைப் பொழுதில் காட்டுவழியே தனது வீட்டுக்கு திரும்பிக்கொண்டிருந்த ஒரு கன்னிப் பெண்ணை தமது காமப்பசிக்கு இரையாக்க முனைந்த இரு வெறியர்களை நாக பத்தினி வடிவில் தோன்றி உடலெல்லாம் விசமாக்கி கொன்ற பத்தினி அம்மனின் கதை நீண்டகாலமாக அங்கே நிலைத்திருப்பதை அறியமுடிகின்றது. இதன் வழிபாட்டு முறைகள் மட்டக்களப்பு கண்ணகி அம்மன் ஆலய நடைமுறைகளைப் பெருமளவு ஒத்திருப்பதையும் அவதானிக்கமுடிகின்றது.

லிண்டமுல்ல பத்தினி தேவாலயம்:



லிண்டமுல்ல பத்தினி வழிபாடும் மிக நீண்டகால வரலாற்றுப் பின்னணியைக் கொண்டது. இவ்வாலயம் பதுளை - குறுகமுவ விதியில் தெமோதர என்னும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது. தொல்லியல் துறையின் பொறுப்பிலுள்ள இவ்வாலயத்தில் பூரணைநாளில் இப்பகுதி மக்கள்கூடி வழிபாடு செய்கின்றனர்.

அங்குறாங்கெத்த (ககம்பிலியாவ) பத்தினி தேவாலயம்:



அங்குறாங்கெத்த பத்தினி தேவாலயம் கண்டி மன்னன் 2ஆம் ராஜசிங்கனின் ஆட்சிக் காலத்தில் (1635- 1687) கட்டப்பட்டதாக இதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது. இப் பத்தினி அம்மனை மிகுந்த நம்பிக்கைக்குரிய தெய்வமாகவே இப்பகுதி மக்கள் வழிபாடியுற்றி வருகின்றனர். ஆங்கிலேயருக்கு

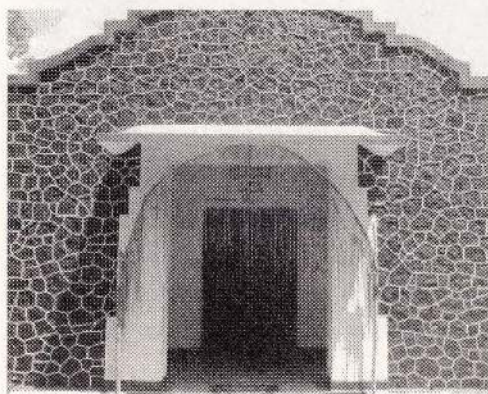
எதிராக 1818ல் உயவெல்லசப் புரட்சி ஏற்பட்டபோது புரட்சியாளர்களை அடக்குவதற்காக ஆங்கிலேயப் படைகள் பாதுகாப்பு அரண் அமைத்து இவ்வாலத்தில் தங்கியிருந்ததாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

மெதகொட பத்தினி தேவாலயம்:

கி.பி 16ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் சீதவாக்கை ராஜசிங்க மன்னனால் (1581-1591) கட்டப்பட்ட ஆலயமே மெதகொட பத்தினி தேவாலயமாகும். ஒருநாள் ராஜசிங்க மன்னன் தனது படகோட்டியுடன் களனி கங்கையில் படகில் சென்றபோது சில மைல் தூரத்தில் நடு ஆற்றில் படகு நின்றதுவிட்டது.



படகோட்டி கீழே இறங்கி பெருமுயற்சி மேற்கொண்டும் படகு அசையாத நிலையில் இருள்படரத் தொடங்கியது. பதட்டமடைந்த மன்னன் கரையைப் பார்த்தபோது கரையில் ஒரு விளக்கு எரிவதைக் கண்டவனாக உடனே படகைவிட்டிறங்கி கரைக்கு சென்றான். அங்கே அவன் கண்ட காட்சி அவனைப் அதிர்ச்சியடையச் செய்தது.



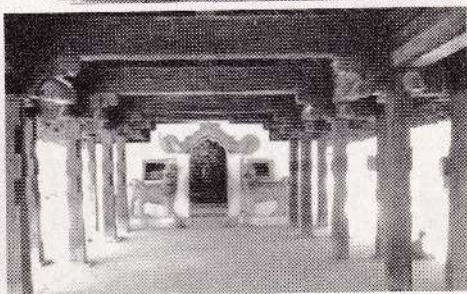
ஒரு சிறிய கோவிலுள் பத்தினியம்மன் இருக்கக் கண்டு உடனே நிலத்தில் விழுந்து வணங்கியதோடு தான் அரண்மனை சென்றதும் அம்மனுக்கு கோவிலமைத்து வழிபாடியற்றுவதாக வேண்டினான். என்ன அதிசயம். அசையாது நின்ற படகு தானாக அசையத் தொடங்கியது. திருமயி அரண்மனைசென்ற மன்னன் அம்மனுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற இவ்வாலயத்தை அமைத்ததாகவும் அதன் வழிபாடு

தங்குதடையின்றி நடைபெறவேண்டி அக்கோவிலுக்கு நிவந்தமாக பல ஏக்கர் காணியை வழங்கினான் எனவும் மெதகொட பத்தினி கோவில் வரலாறு தெரிவிக்கின்றது.

எம்பக்க பத்தினி தேவாலயம்:



மாத்தளை மாவட்டத்தில் மிக்க பிரதானமானதும் பழமை வாய்ந்ததும் பத்தினி வழிபாட்டைச் சிறப்பாக முன்னெடுப்பதுவும் எம்பொக்க பத்தினி தேவாலயமாகும் இதன் கட்டிட அமைப்பும்



இங்குள்ள கையில் சிலம்புடன் கூடிய புராதன அழகிய பத்தினியம்மன் சிலையும் தொல்லியல் ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளனவையாகும். கிடைக்கும் தகவல்களின் அடிப்படையில் கி.பி 10ஆம் நூற்றாண்டு வாக்கில் இவ்வாலயம் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இதன் நுழைவு மண்டபத்தைப் பழமைவாய்ந்த மகர தோரணம் அலங்கரிப்பதையும் பார்க்க முடியும். வருடந்தோறும் ஆவணியில் 15

நாட்கள் இடம்பெறும் இவ்வாலய உற்சவத்திற்கு இப்பகுதியிலிருந்து ஆயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் கூடுகின்றனர். இப்பிரதேச மக்களின் மிகுந்த நம்பிக்கைக்குரிய தெய்வமாகவே எம்பொக்க பத்தினி விளங்குகின்றாள்.

கல்பே பத்தினி தேவாலயம்:



பதுளைப் பிரதேச பௌத்த மற்றும் இந்துக்களின் ஒரு நம்பிக்கைக்குரிய தேவாலயமாக மிளிர்வது கல்பே பத்தினி தேவாலயமாகும். முன்னர் ஹெட்டிபொல என்னுமிடத்தில் சிறிய கோவிலைக்கொண்டிருந்த பழமையான வரலாற்றைக்கொண்ட இவ்வாலயம் இதன் சிறப்புக்காரணமாக பின்னர் பதுளை பண்டாரவளை வீதியிலுள்ள கல்பேக்கு மாற்றப்பட்டு

அழகிய கோவில் கட்டப்பட்டதாக களஆய்வில் தெரிவிக்கப்பட்டது. மரத்திலாலான இருமாடிக் கட்டிட அமைப்பைக் கொண்டுள்ள இவ்வாலயத்தில் பத்தினியம்மன் சிலையானது சந்தண மரத்தில் மிக்க அழகாக பொழியப்பட்டுள்ளது. இதன் உள்வாசல் மகர தோரணம் கண்டிய கட்டிடப் பாரம்பரியத்திற்கு அமைவாக கட்டப்பட்டுள்ளமை ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். இவ்வாலயக் கதவு மட்டக்களப்புத் தேசத்தைப்போன்று விழாக்காலத்தில் மட்டுமே திறக்கப்படுகின்றது. இங்கு இடம்பெறும் விழாவின் சிறப்பு நிகழ்வாக இப்பகுதிவாழ்மக்கள் நோய்நொடியின்றி சுகல ஐஸ்வரியங்களும் பெற்று வாழவேண்டி அம்மன் ஊர்வலம் செல்வதும் ஊர்மக்களை ஆசீர்வதிப்பதும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுவதாகும்.

விழாவின்போது அம்மனுக்கு அணிவிப்பதற்கான பெறுமதிமிக்க நகைகள் பக்கத்திலுள்ள விகாரையிலிருந்து மேளதாளங்களுடன் ஊர்வலமாக எடுத்துவரப்படும். விழா முடிவுற்றதும் மீண்டும் அந்நகைகளை விகாரையில் அதற்கான பெட்டகத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கின்றனர். பரம்பரை வழிவந்த கப்புக்கர்களே இங்கு பூசை வழிபாட்டினை மேற்கொள்கின்றனர்.

நியம்கம்தொர பத்தினி தேவாலயம்:



நியம்கம்தொர பத்தினி தேவாலயம் கண்டி அரசின் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாக தகவல்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாலயத்தின் தோற்றுவாய்

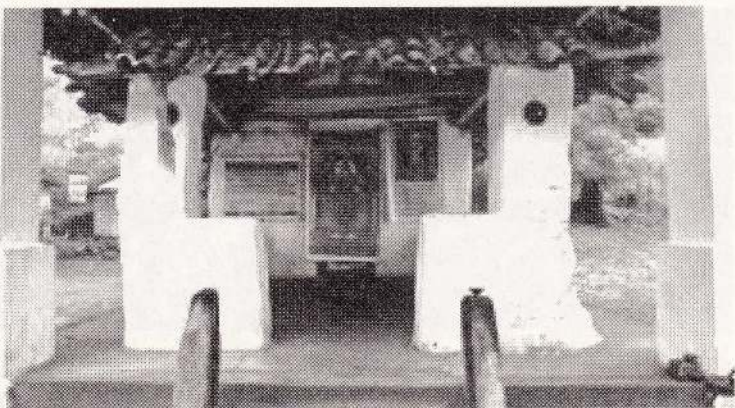
தொடர்பான வரலாறு மிகுந்த சுவரஸ்யமானது. 1935ல் P.B. கெஹல்கமுவு என்பவரால் எழுதப்பட்ட 'கொத்மல புறவர்த்த' எனும் காவியம் இதனை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

ஒருநாள் ஒரு வயோதிப மாதுவின் கனவில் ஒரு அழகிய பெண் வடிவில் பத்தினியம்மன் தோன்றி தனது கால் சிலம்பானது அப்பகுதியில் காணாமல் போய்விட்டதாகவும் அதனால் உடனடியாக அப்பகுதியை துப்பரவு செய்து தனது சிலம்பினைத் தேடியெடுத்து அச்சிலம்பினைக்கொண்டு தனக்கொரு தேவாலயம் அமைக்கவேண்டுமென கூறி மறைந்துவிட்டதாகவும் மனக்கலக்கமுற்ற அம்மாதா அதிகாலை முதலே அப்பகுதியைத் துப்பரவுசெய்தபோது அங்கேயொரு அழகிய சிலம்பு தென்பட்டதாகவும் பின்னர் ஊர்மக்களின் உதவியுடன் கொத்துப் பந்தலமைத்து அதில் அச்சிலம்பினை வைத்து வழிபட்டுவந்ததாகவும் சில ஆண்டுகளின் பின்னர் புதிதாக கோவிலமைத்து அச்சிலம்பினை பிரதிஷ்டை செய்து வழிபாடு இயற்றப்படுவதாகவும் அக்காவியம் விபரிக்கின்றது.

நேனுகல்ல பத்தினி தேவாலயம்:



நேனுகல்ல பத்தினி தேவாலயம் பௌத்த சிங்கள மக்களின் மிக நீண்டகால பத்தினி வழிபாட்டைக் கொண்டதாகும். நேனுகல் - நமுனுகுல வீதியில் இது அமைந்துள்ளது.

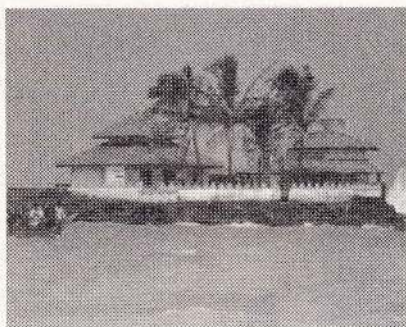


இதில் சிங்கள மக்களுடன் தமிழ் மக்களும் வழிபாடியற்றுவதை அவதானிக்கமுடியும். இங்கு சூடம்கொழுத்தி நேர்த்தி வைத்தால் அது நிச்சயம் நிறைவேறும் என்பது இப்பகுதி மக்களின் நம்பிக்கையாகவுள்ளது.

சீனிகம பத்தினி தேவாலயம்:



கொழும்பு - மாத்தறை வீதியில் கிக்கடுவைக்கு அண்மையில் ஒரு குட்டித் தீவில் கோவில்கொண்டிருக்கும் சீனிகம பத்தினியம்மன் மிகுந்த நம்பிக்கைக்குரிய தெய்வமாகவே இப்பகுதி மக்களால் நம்பப்படுகின்றாள். மிக முக்கியமாக மீனவ மக்களின் காவல் தெய்வமாக நம்பப்படுவதால் நாள்தோறும் நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் அனேகர் இங்கு வருவதைக் காணலாம். இப்பகுதிக்கு சுற்றலாவரும் வெளிநாட்டினரும் இவ்வாலயத்தை தவறாது தரிசிக்கவே செய்கின்றனர்.

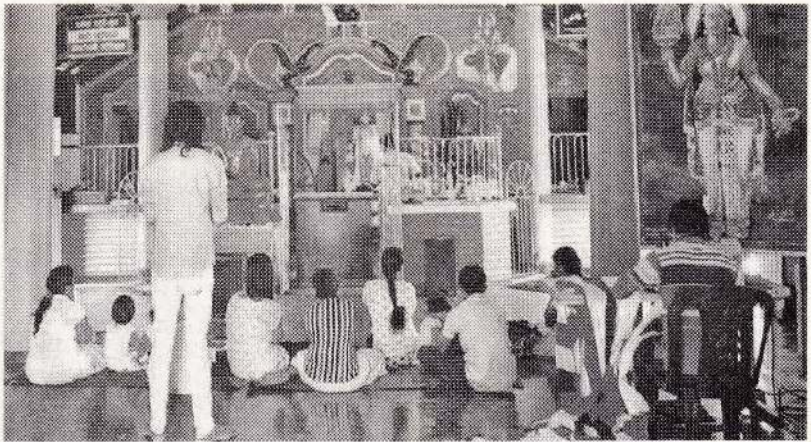


இவ்வாலயத்தின் தோற்றுவாய் குறித்து பல்வேறு வாய்மொழிக் கதைகள் நிலவுவதை அவதானிக்கமுடிகின்றது. இதன் வரலாறு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குமேல் பழமைமிக்கதெனக் கூறப்பட்டாலும் சீதவாக்கை ராஜசிங்கனுடன் இணைத்துப் பேசப்படுவதால் சுமார் 400 ஆண்டுகள் பழமைமிக்கதாகவே கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

கடுவெல - றங்கடு பத்தினி தேவாலயம்:



கொழும்பு அவிசாவளை விதியில் கடுவெலைக்கு அடுத்து அமைந்துள்ள பண்டைய பத்தினி தேவாலயமே றங்கடு பத்தினி தேவாலயம். பௌத்த மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய வழிபாட்டுத் தெய்வமாக விளங்கும் இப்பத்தினி மிகுந்த சக்திவாய்ந்தவளாகவே கருதப்படுகின்றாள்.



1569ல் சீதவாக்கை அரசன் ராஜசிங்கன் போர்த்துக்கேயருக்கு எதிரான முல்லேரியாவ யுத்தத்தின்போது தனது நம்பிக்கைக்குரிய பத்தினியம்மனுக்கு கோவிலமைத்து கூடவே தங்கத்தினாலான உடைவாள் ஒன்றை அம்மனுக்கு சாத்தி யுத்தத்திற்கு சென்றதாக இதன் தோற்றுவாய் அமைகின்றது. இதனாலேயே இவ்விடம் றன்கடு (Ran kadu – Golden Sword) என வரலாற்றில் பதிவாகியுள்ளது. அதேநேரம் சீதவாக்கை ராஜசிங்கனின் படைவீரர்கள் தங்களது போர்வாள்களை பாதுகாப்பாக வைத்த இடமே கடுவெல எனவும் தகவல்கள் பெறப்படுகின்றன. (Kadu Wela – Grounds where the swords was kept).

அம்பேபுச பத்தினி தேவாலயம்:



வறக்காபொலயை அண்டியதாக மலைப்பகுதியில் அமைந்துள்ள மிகப் பழமைவாய்ந்த பத்தினியம்மன் தேவாலயமாக மிளிர்வது அம்பேபுச பத்தினி தேவாலயமாகும். சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகால வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டதாக ஆய்வாளர்களால் கருதப்படும் இவ்வாலய வழிபாடு பரம்பரைக் கப்புக்களால் மேற்கொள்ளப்படுவது இதன் தனிச்சிறப்பாக அமைகின்றது. இங்கு அழகிய ஐம்பொன்னினாலான பழமைமிக்க பத்தினி விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. பெரும் திரளான பௌத்தர்களும் அப்பகுதிவாழ் இந்துக்களும் மிக்க நம்பிக்கையுடன் இப் பத்தினியம்மனை வழிபடுகின்றனர். முற்காலத்தில் கொடிய வனவிலங்குகள் நடமாடும் அடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசத்தினூடே சிகிரியா,

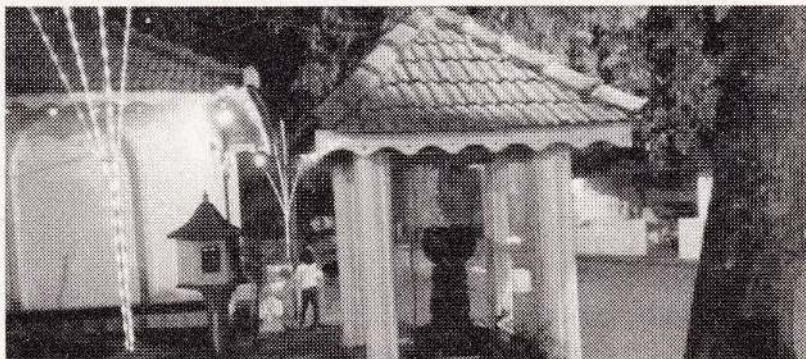
டம்புள்ள, மாத்தளை, கண்டி எனப் பயணிப்போர் மலையேறி வெற்றிலைக் கொடிகள் படர்ந்த பத்தினியின் ஆலயத்தை தரிசித்து நம்பிக்கையுடன் செல்வதாக கள ஆய்வுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இன்றும் கூட இங்குவரும் பக்தர்கள் தங்களது சகல குறைகளையும் அம்மனிடம் வேண்டு கோளாக வைப்பதுவும் ஆலயக் கப்புகனார் அவர்களது வேண்டுகைகள் நிறைவேற அம்மனின் திருவடியிலிருக்கும் அழகிய பெரிய சிலம்பினை பக்தர்களது சிரசில்வைத்து ஆசீர்வதிப்பதுவும் ஒரு உணர்வுபூர்வமான நிகழ்வாகவே அமைகின்றது.

சிங்கைமலை பத்தினி தேவாலயம்:



கண்டி ஆட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடப்படும் இவ்வாலயம் சுமார் 400 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டதாக கூறப்படுகின்றது. கொழும்பு - பதுளை வீதியில் நீண்டதாகத் தென்படும் குகைவழி புகையிரதப் பாதை முடிவுறும் இடத்தில் மலையடிவாரத்தில் இவ்வழகிய பத்தினியம்மன் தேவாலயம் அமைந்துள்ளது. பெரும் தொகையான சிங்கள மக்களும் மலையகத் தமிழ் மக்களும் இதில் வழிபாடியுற்றி வருகின்றனர்.

கம்பகா எல்லக்கல பத்தினி தேவாலயம்:



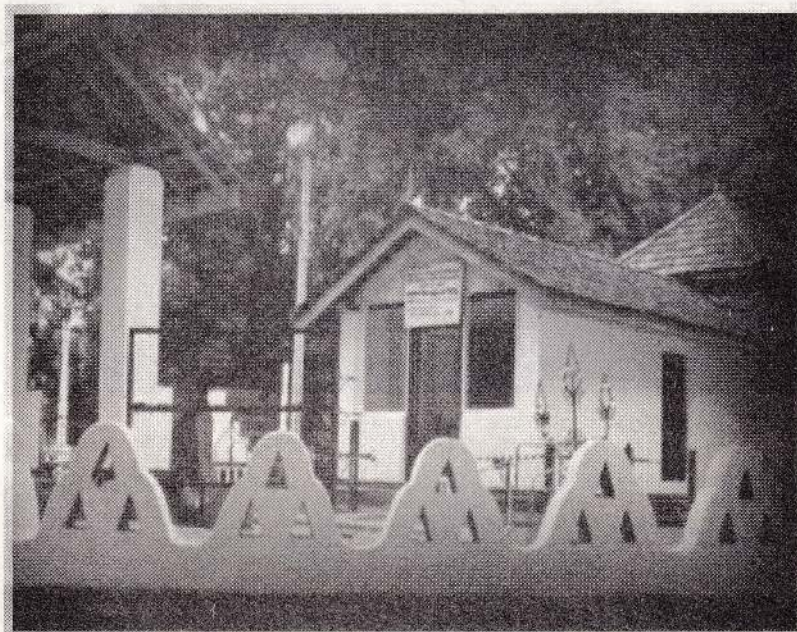
கம்பகா மாவட்டம் எல்லக்கலயில் அமைந்துள்ள பத்தினி தேவாலயம் பலநூறு ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த பத்தினி வழிபாட்டுத் தலமாக அறியப்படுகின்றது. இங்கு பத்தினியம்மன் வழிபாட்டில் இடம்பெறுகின்ற ஆடிப் பெரகரா மிகவும் சிறப்புவாய்ந்ததாகும்.

கம்பகா கலகந்த புராண பத்தினி தேவாலயம்:

கம்பகா மாவட்டத்திலமைந்துள்ள இன்னுமொரு முக்கிய நீண்டகால வரலாற்றைக்கொண்ட பத்தினி தேவாலயம் கலகந்த புராண பத்தினி தேவாலயமாகும். இங்கும் ஆடிப் பூரணையை மையப்படுத்தி நிகழும் விழா மிக்க சிறப்புவாய்ந்ததாகும்.



றஜமகா பத்தினி தேவாலயம் :



கிரியம்மா வழிபாடு:



பத்தினி அம்மனை முன்னிறுத்தி பௌத்த சிங்கள மக்களால் இன்றுவரை கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவரும் ஒரு முக்கிய வழிபாட்டு நிகழ்வு கிரியம்மா தானமாகும் கற்பவதியான ஒரு தாய்க்கு அவரது பேறுகாலத்திற்கு சற்றுமுன்னதாக அவரது குடும்பத்தார் ஒன்றுகூடி தூய்மையான ஒரு நாணயக் குற்றியை வெள்ளைத் துணியில் முடிந்து அப்பெண்ணுக்கு பத்தினியம்மனின் அருளாசிவேண்டி கையில் கட்டிவிடுவார்கள்.

கர்ப்பவதியான அத்தாய் எந்தவித பிரச்சனையுமின்றி குழந்தையைப் பெறுவார் என்ற நம்பிக்கையின்பாலான இந்நிகழ்வு 'பண்டுரு' (panduru) என அழைக்கப்படும். குழந்தைபிறந்து மூன்று மாதங்கள் ஆனதும் குழந்தைப் பேற்றின்போதும் பின்னரும் தாய்க்கும் சேய்க்கும் எதுவித பாதிப்பும் ஏற்படாதநிலையை காரணப்படுத்தி பத்தினி அம்மனுக்கு நன்றிதெரிவிக்கும் நிகழ்வாக கிரியம்மாவுக்கு தானம்கொடுக்கும் நிகழ்வு இடம்பெறும்.

இதில் ஏழு தாய்மார் அல்லது ஏழின் பெருக்கத்தைக்கொண்ட தாய்மார் (07, 14, 21) வெற்றிலைவட்டா வைத்து அழைக்கப்படுவர். இவர்களுள் குறைந்தது ஒரு தாயாவது பாலூட்டிக்கொண்டிருப்பவராக இருக்கவேண்டும். ஏழு எண் அமைப்பில் தாய்மார் அழைக்கப்படுவது பத்தினியம்மனின் உரமல பத்தினி, கரமல பத்தினி, கினி பத்தினி, தெவல் பத்தினி, சமன் பத்தினி, ஐரங்க பத்தினி, சித்த பத்தினி ஆகிய ஏழுவடிவங்களைக் குறிப்பதாக அமையும். இதற்காக வீடு வாசல் துப்பரவு செய்யப்பட்டிருக்கும். இந்நிகழ்வு அதிகாலை 5.30 மணியளவில் இடம்பெறும். தூய வெள்ளாடை அணிந்து வீட்டுக்கு வரும் தாய்மாரை வரவேற்று அவர்களது பாதங்களைக் கழுவி பத்தினியம்மனை உயரத்திலிருத்தி வழிபாடு இடம்பெறும் அறையில் அல்லது மண்டபத்தில் பாய்போட்டு அதன்மேல் வெள்ளைவிரித்து அவர்களை அமரச்செய்வர். அங்கு அவர்களுக்கு முன்னால் தலைவாழையிலை போட்டு அதில் ஏழு கட்டி (துண்டு) பால்சோறு, ஏழு பலகாரம், ஏழு வாழைப்பழம், அரிசிமா, தேங்காய் மற்றும் சீனி கொண்டு தயாரித்த ஏழு துண்டு கூழ்கட்டி, அன்பளிப்பாக பணம், உடை மற்றும் பரிசுப் பொருட்களுடன் இளநீருடன் கூடிய பழக் கூடையும் வைக்கப்படும். பின்னர் பத்தினியம்மனை வழிபட்டு பாடல்கள் இசைக்கப்படும். அதன்போது அனைவரும் கையில் விளக்குகளை ஏந்தியிருப்பர். அதைத் தொடர்ந்து தாய்க்கும் குழந்தைக்கும் வாழ்த்துக்கூறப்படும். நிகழ்வு முடிவுற்றதும் தானங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட தாய்மார் தங்கள் இல்லங்களைநோக்கிப் புறப்படுவர். அவர்கள் அவர்களது இல்லங்களுக்கு செல்லும்வரை கிரிதானம் இடம்பெற்ற வீட்டார் தங்களது வீட்டின் முன்புறம்நின்று அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பர்.

வகல்கட - கெபிதிகொலாவ நோய்தீர்க்கும் பத்தினி:

வகல்கட - கெபிதிகொலாவ சிறி மங்களராம ஆலயத்திற்கு அருகில் மேற்கூரையுடனான பீடத்தில் அமர்ந்திருந்து தீராத வினையெல்லாம் தீர்த்தருளும் பத்தினியம்மனின் அருளாட்சி பெரும் அதிசய நிகழ்வாகவே கருதப்படுகின்றது. நாள்தோறும் பெருமளவான அப்பகுதி மக்கள் அங்குவந்து அம்மனை வழிபடுவதைக் காணமுடியும். குறிப்பாக குணமாக்கமுடியாது கைவிடப்பட்ட புற்றுநோயாளர்கள் உள்ளிட்ட நூற்றுக் கணக்கான நோயாளர்கள் இருபத்தியொருநாட்கள் அங்கு அம்மனின் அருளால் இடம்பெறும் ஆன்மிகம்நிறைந்த சிகிச்சையினால் பூரண குணமடைந்து செல்லும் அதிசய நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து இடம்பெறுவதாகவும்



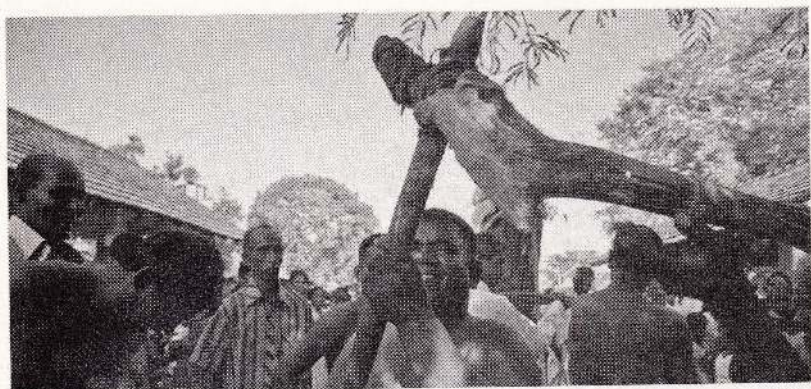
வகல்கட- கெபிதிகொலாவையில் பரந்த மேல்கூரையின்கீழ்
கோவில்கொண்டு நோய்தீர்க்கும் வழுவுடை பத்தினியம்மன்



வடமத்திய மாகாணத்தின் மொறவேவையை அண்டியதாகவுள்ள இப்பிரதேசத்தில் வாழும் இம்மக்கள் கஜபாகுவால் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மக்களில் பதினாறு சாதியினரை உள்ளடக்கியவர்களாகவும் அவர்களுக்கு ஏற்படும் நோய்நொடிகள் அனைத்தும் பத்தினியம்மனின் அருளால் தீர்ந்துவிடுவதாகவும் இன்றும் நம்பப்படும் தன்மையை அங்கு நாம்மேற்கொண்ட களஆய்வில் அவதானிக்கமுடிகின்றது. நோய்தீர்க்கும் பத்தினியம்மனின் அருட்சக்தியை வழிப்படுத்துபவராக இன்று வணக்கத்துக் குரிய ரத்னபுர குசல தம்ம தேரர் செயல்படுவது தெரிகின்றது. இது தொடர்பான ஒரு முழுமையான கட்டுரையினை எழுத்தாளரும் ஆய்வாளருமான மிலிந்த விஜேசேகர அவர்கள் 06.09.2017ல் டெயிலி நியூஸ் (Daily News) பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அங்கெலிய விளையாட்டு:

பத்தினியம்மனுடன் தொடர்புபடும் அங்கெலிய மற்றும் போற்கெலிய (போர்த் தேங்காய் அடித்தல்) போன்ற ஆடல்கள்களை கிராமிய சிங்கள மக்களிடையே இன்றும் நம்மால் அவதானிக்கமுடியும் . புகழ்பெற்ற கண்டிய நடனத்திலும் பத்தினியம்மன் முக்கியத்துவம் பெறுவதை நாம் காணலாம். வைகசி மாதத்தில் இடம்பெறும் அங்கெலிய எனப்படும் இரு குழுக்களுக்கிடையிலான கொம்பு விளையாட்டு கிழக்கிலங்கைத் தமிழரது பாரம்பரியம் மிக்க கண்ணகியோடிணைந்த கொம்பு விளையாட்டினை நினைவுபடுத்துவதாகும். அம்புவத் எனும் சிங்கள இலக்கியம் அங்கெலிய பற்றி சிறப்பாகக் குறிப்பிடுகின்றது.



ஒருநாள் பத்தினியும் அவள் கணவன் பாளங்கனும் (கோவலன்) நின்ற இடத்திலிருந்த மரத்தில் வினோதம் மிக்க ஒரு அழகான சப்பு மலர் தோன்றியதாகவும் அதனை தனக்குப் பறித்துத் தருமாறு பத்தினி கோவலனைக் கேட்க அவன் அதனைப் பறிக்க முயன்று முடியாமல் போனதாகவும் அப்போது அருகிலிருந்த சந்தன மரத்தில் இரு கொப்புத் தடிகள் காணப்பட இருவரும் அவற்றையெடுத்து அம்மலரைப் பறிக்க போட்டியிட்டபோது கொப்புத் தடிகள் ஒன்றிலொன்று கொழுவுண்டு கோவலனின் தடி ஓடிந்துவிட பத்தினி வெற்றிபெற்றதாகவும் இதிலிருந்தே இவ்விளையாட்டு தோற்றம்பெற்றதாகவும் அங்கெலிய குறிப்பிடும்.

குருநாகல், வாதுவ, கொத்பிட்டிய, அங்பிட்டிய, உடுப்பில, அங்கெலி, அங்கெட்டிகம் என பல்வேறு இடங்களிலும் இவ் விளையாட்டு சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தமை ஆய்வுகளில் வெளிவருகின்றன. இதில் சில இடங்கள் இவ்விளையாட்டை மையப்படுத்திய இடப்பெயரைக்

கொண்டிருப்பது கவனத்தை ஈர்ப்பதாகும். அங்கெலிய எனும் கொம்புமுறி விளையாட்டு தொடர்பில் றொபர்ட் நொக்ஸ் கூறுவது நமது கவனத்தை ஈர்ப்பதாகும்.

இது குறித்து இலங்கையில் சிறிதுகாலம் வாழ்ந்த றொபேட் நொக்ஸ் பின்வருமாறு தனது நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

"There is another sport, which generally all People used with much delight, being, as they called it, a sacrifice to one of their Gods; to wit, Potting Dio. And the benefit of it is, that it frees the Country from grief and Diseases. For the beastliness of the Exercise they never celebrated it near any Town, not in sight of Women, but in a remote place. The manner of the Game is thus. They have two crooked sticks like Elbows, one hooked to the other, and so with contrivances they pull with Ropes, until the one break the other; some siding with one stick, and some with the other; but never is money laid on either side. Upon the breaking of the stick, that Party that hath won doth not a little rejoyce. Which rejoicing is exprest by Dancing and Singing, and uttering such sordid beastly Expressions, together with postures of their Bodies, as I omit to write them....and even the King himself hath spent time in it, but now lately he hath absolutely forbidden it under penalty of a forfeiture of money. So that now the practice hereof is quite left off. But tho it is thus gone into disuse, yet out of the great delight of the People had in it, they of Gompala would revive it again, and did..."
Robert Knox, An Historical Relation of Ceylon AD 1681

போர்த் தேங்காய் அடித்தல் (போற ஹெலிய):

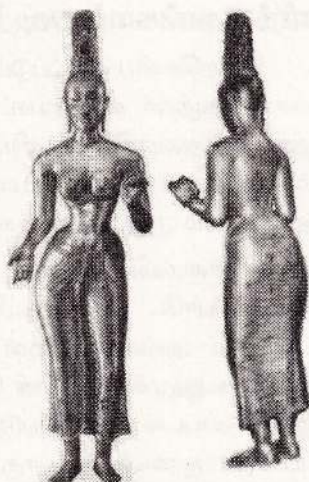
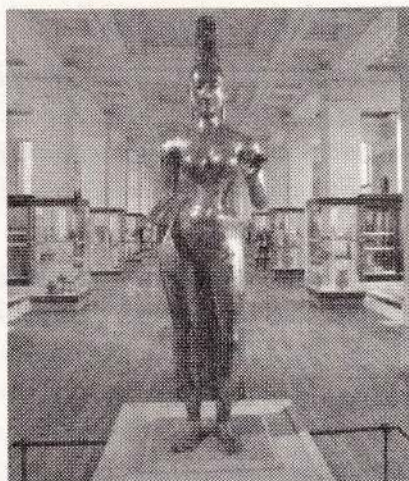
போறகெலிய எனப்படும் இரு குழுக்களுக்கிடையிலான போர்த் தேங்காய் அடித்தல் விளையாட்டும் பத்தினித் தெய்வத்துடன் தொடர்பு பட்டதாகவே அமைகின்றது. சிங்கள மக்களிடையே இன்றும் முக்கியத் துவம்பெற்றுள்ள இவ்விளையாட்டு தமிழ் மக்களிடையேயும் பிரசித்தி பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

உண்மையில் சிங்கள மக்களிடையே காணப்பட்ட பத்தினித் தெய்வ வழிபாடே இலங்கையின் மிகப் பழமை வாய்ந்த கண்ணகி வழிபாடாகும். அவ்வழிபாட்டின் சிறப்பியல்புகளை நவகமுவ பத்தினி தேவாலய, கபலுமுல்ல பத்தினி தேவாலய போன்ற பத்தினி ஆலயங்கள் இன்றும் சிறப்புடன் வெளிப்படுத்தவே செய்கின்றன. நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ராஜாவளி, கஜபாகு கத்தா, பத்தினி கத்தா, சிலம்பு கத்தா,

பத்தினி தெய்யோ, பத்தினி படிம, தலுமுற பூஜாவ, பகம கம்புறா, பத்தினி கெல்ல, பத்தினி சிரசபது, பாண்டி நலவ, பத்தினி மாலாவ, பலங்க கெல்ல, சலம்ப சந்திய, அம்பவிதிம போன்ற இலக்கியங்களும் மற்றும் கண்ணகி வழிபாட்டிற்குரியதான சிங்களப் பத்ததிகள் போன்றவையும் இதற்குச் சான்றாக அமையும். சோழநாடு நோக்கி படையொடு சென்ற இலங்கை கயபாகு மன்னன் பல வெற்றிகளைக் கண்டபின் கண்ணகியின் காற்சிலம் பினைக் கொண்டுவந்தானென்றும் அதன் பின்னர் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் கண்ணகிக்கு கோவில் கட்டி விழாவெடுத்தானென்றும் ராஜாவளி குறிப்பிடும்.

பிரித்தானிய அருங்காட்சியகத்திலுள்ள பத்தினி சிலை:

திருகோணமலைக்கும் மட்டக்களப்பிற்குமிடையே பெறப்பட்ட கி.பி 7ம் அல்லது 8ம் நூற்றாண்டுக்குரியதாக கருதப்படும் சுமார் நான்கரையடிக்குமேல் (56.6 அங்குலம்) உயரம் கொண்ட தூய வெண்கலத்திலான பத்தினியம்மனின் சிலையானது கிழக்குப் பிரதேசத்தின் பண்டைய பத்தினி வழிபாட்டிற்கு வலிமை சேர்ப்பதாகும்.. இப்பத்தினி சிலை குறித்து அறிஞர் ஆனந்தகுமாரசாமி விரிவாக எழுதியுள்ளார் (*Bronzes from Ceylon - 1914*). இலங்கையின் ஆளுனராகவிருந்த சேர் ஜி.பிரவுண்ட்ரிக் (1812-1822) கண்டி கைப்பற்றப்பட்டதின் நினைவாக இச் சிலையினை பிரித்தானியாவின் அரும்காட்சியகத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியதாக அது குறித்து அறியப்படுகின்றது.



வற்றாப்பளைக் கண்ணகி:

சேரன் செங்குட்டுவன் எடுத்த கண்ணகி விழாவினில் கலந்து கொண்டு நாடு திரும்பிய இலங்கை வேந்தன் கஜபாகு முதன்முதலில் வடபிரதேசத்தின் முல்லைத்தீவில் பத்தினிக்கு கோவில் எழுப்பியதாகவே இலங்கையில் பத்தினி வழிபாடு தொடர்பான அனைத்து ஆய்வுகளும் இன்று வெளிப்படுத்துகின்றன. சிங்களத்திலெழுந்த பத்தினி இலக்கியங்கள் சிலவும் இதனைச் சான்றுபடுத்துவது தெரிகின்றது.

கஜபாகு கண்ணகியின் காற்சிலம்புடன் முல்லைத்தீவுக் கரையில் வந்து இறங்கியதும் அங்குதான் முதல் கோவிலை நிறுவினான் எனச் சொல்லப்படுவதால் அங்கு கடலோரத்தில் அமைந்திருந்த கண்ணகி ஆலயம் அழிந்துவிட்டதா அன்றேல் வேறு வழிபாட்டுத் தலமாக மாறிவிட்டதா என்பது கண்டறியப்படவேண்டியதாகின்றது. எனினும் மிக நீண்ட காலம்தொடக்கம் நந்திக் கடற்கரை ஒரு இறங்கு துறையாக வரலாற்றில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளமையால் அது வற்றாப்பளையாக இருக்கக்கூடுமெனும் ஐயம் மேலோங்கவே செய்கின்றது. வற்றாப்பளை கண்ணகியின் வரலாறு தொடர்பில் அப்பிரதேச மக்களின் நம்பிக்கை மிகவலுவானதாகும். வற்றாப்பளையின் பண்டைய பெயர் பத்தாம் பளை

எனக்கூறப்படுகின்றது. மதுரையை எரித்துபின் கண்ணகி கோவில்கொண்ட
பத்தாவது இடமாக இதனைக் குறிப்பிடுவாருமுளர்.



இங்கு ஆடுகளை மேய்த்துக்கொண்டிருந்த - கண்ணகிக்கு விருப்பமான இடையர் குலச் சிறார்கள் மத்தியில் அவள் வயோதிப்பப் பெண்ணாகக் காட்சிகொடுத்ததாக ஐதீகம். இங்கு வழங்கும் வாய்மொழிக் கதையின்படி கண்ணகி வெயிலாக இருப்பதால் தனக்கு தங்குவதற்கு ஒரு சிறு குடில் அமைத்துத்தருமாறு கேட்க சிறுவர்கள் தடிகள் மற்றும் இலை குளை கொண்டு ஒரு சிறுகுடில் அமைத்துக்கொடுக்க அதில் அவள் தங்கியதாகவும் மாலைபட்டதால் தனக்கு ஒரு விளக்கினைத் தருமாறு அவள் கேட்க விளக்கெரிக்க எண்ணெய் இல்லையென அவர்கள் சொன்னதாகவும் பின்னர் அவள் முன்னாலிருக்கின்ற கடலிலே நீரெடுத்து வருமாறு கூறி அதனைக்கொண்டு விளக்கினை எரித்ததாகவும் பின்னர் அச்சிறுவர்களைப் பார்த்து தனது தலையிலிருக்கும் பேனை எடுக்குமாறு கூற அவர்கள் பார்த்தபோது அவளது தலையெல்லாம் கண்கள் தென்பட்டதாகவும் அதனால் அச்சம்கொண்ட சிறுவர்கள் ஓடிச்சென்று அங்கு ஊரவர்களிடம் அது பற்றிக் கூறியதாகவும் ஊரார் வந்து பார்த்தபோது அப்பெண் மறைந்துவிட்டதாகவும் ஆனால் தண்ணீர் விளக்குமட்டும் எரிந்துகொண்டிருந்ததாகவும் அது கண்ணகி அம்மனே என அறிந்துகொண்ட ஊர் மக்கள் பின்னர் அவ்விடத்தில் அம்மனுக்கு கோவில்கட்டி வழிபாடியற்றிவருவதாகவும் இதனைக் காரணப்படுத்தியே கடல்நீர் கொண்டு விளக்கேற்றப்படுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. வற்றாப் பனை கண்ணகி வரலாறு தொடர்பிலும் ஒரு முழுமையான தேடல் அவசியமாகின்றது. இதனிடையே யாழ்ப்பாணத்தில் அங்கணாமைக் கடவையில்தான் முதல் பத்தினி கோவில் எழுப்பப்பட்டதாகக் கருதுவாரும் உளர். 1912ல் யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தை எழுதிய ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

கண்ணகியின் தெய்வத்தன்மையை கேட்டுணர்ந்த கயபாகு அவளுக்கு அங்கு அரசரால் விழாவணி நடாத்தல்போல தானும் தனது நாட்டில் அவளுக்கு கோவிலமைத்து விழாவணி நடாத்தவேண்ணி தனது நகருக்கு மீண்டவுடன் கோவிலமைத்து பெருவிழாச் செய்தான். கிறிஸ்து வருடம் 115ல் தனது நாடெங்கும் அவளுக்கு கோவிலும் விழாவும் செய்யவேண்டுமென திருமுகம் விடுத்தான். அவ்வாறே யாழ்ப்பாணத்தில் விரோதய சிங்கையாரியனும் பத்தினிக் கடவுளாகிய கண்ணகிக்கு ஊர்கடோறும் கோயிலமைத்து விழாவெடுத்து வந்தான். வேலம்பரையிலுள்ள கண்ணகி கோயிலே அக்காலத்தில் முதலில் அமைக்கப்பட்டது.

அதற்குப்பின் கட்டப்பட்டவைகளே களையோடை, அங்கணாஸ்கடவு முதலிய இடங்களிலுள்ளன எனக் குறிப்பிடுகின்றார். தொல்லியல்துறையின் சிரேஷ்ட பேராசிரியர் ப.புஷ்பரட்ணம் அவர்களும் இதுகுறித்த தகவல்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வேலம்பரை கண்ணகிகோவில் பழைமையான காணி உறுதியினை தான் வாசித்திருப்பதையும் அவர் தகவலாக வழங்கியிருந்தார். வேலம்பரை நாவற்குழியிலுள்ளது.

யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தை எழுதிய முதலியார் இராசநாயகம் இலங்கை வேந்தன் கயபாகு கண்ணகி விழாவில் கலந்துகொண்டபின்னர் அவளின் கால் சிலம்பினையும் சிலைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு நாடு திரும்பியபோது யாழ்ப்பாணம் மாதகல்லுக்கு அண்மையில் ஐம்புகோளத்தில் வந்திறங்கியதாகவும் அங்கு திருவடிநிலைக்கு அண்மையில் அங்கணாமைக்கடவு என்னுமிடத்தில் முதல் கோவிலை அமைத்தான் எனவும் குறிப்பிடுகின்றார். அங்கணாமைக்கடவு என்பது கந்தரோடையிலுள்ள கதிர்மலைக்கு அண்மையில் இருந்ததாகச் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர்.

அத்தோடு அண்மையில் எம்மால்பெறப்பட்ட களஆய்வுத் தகவல்கள்சில ஆய்வுரீதியில் பிரச்சனைக்குரியனவாக அமையினும் மக்கள்பால் மிகுந்த நம்பிக்கையை கொண்டமைவதால் அவற்றை இங்கு பதிவாக்குவது பொருத்தமாகவே அமையும். கண்ணகி பாண்டியனிடம் நீதிகேட்டு தனது கால்சிலம்பினை உடைத்து நீதியை நிலைநாட்டியபின் நீதிவறிய பாண்டியன் உயிர் துறந்ததும் கோப்பெரும்பேரே உடனிறந்ததும் கண்டும் ஆறாத நெஞ்சினளாய் கண்ணகி மதுரையை எரித்ததும் நல்லார் பிழைத்திட தீயவர் மாண்டிட்டபோதும் வஞ்சினம் மாறாத நெஞ்சினளாய் தனது வேதனையைப் போக்க கடல்கடந்து ஈழம் வந்ததாகவும் அவ்வாறு வந்த கண்ணகி பத்து இடங்களில் தரித்து நின்றதாகவும் அதில் முதலாவதாக மாதகல் பாணாகவெட்டியிலும் பின்னர் இரண்டாமிடமாக கந்தரோடைக்கு அண்மையில் அங்கணாமைக் கடவையிலும் மூன்றாவதாக தென்மராட்சியில் (பன்றித்தலைச்சி) மட்டுவிலிலும் அதன்பின்னர் நான்காவதாக இலஞ்சியாரணியம்பதி (சோலையம்மன்)யிலும் ஐந்தாமிடமாக வரணி சிட்டிவேரத்திலும் ஆறாவதாக கச்சாயிலும் ஏழாவதாக மிருகவிலிலும் அதன் தொடர்ச்சியாக முல்லைத்தீவு பத்தாம்பளையிலும் (வற்றாப்பளை) தரித்து மனம் குளிர்ந்த நிலையில் சேரநாடு திரும்பிச்சேன்றதாகவும் பின்னர் கைலயங்கிரியை அடைந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் இதில் 8ஆம் 9ஆம் இடங்கள் குறித்த தகவல்களைச் சரியாகக்

கண்டறியமுடியவில்லை. எனினும் இவைபற்றிய அனைத்துத் தகவல்களும் பத்துச் செப்பேடுகளில் விபரமாக எழுதப்பட்டிருந்ததாகவும் போர்த்துக்கேயரது ஆட்சிக்காலத்தில் அவை அனைத்தும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டதாகவும் இதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது. இவற்றை ஒப்புநோக்கும் தன்மையில் இலங்கையில் எழுதப்பட்டுப் பேணப்படுகின்ற கண்ணகி வழக்குரை, கோவலன் கதை, சிலம்புகூறல் போன்றவற்றின் தாக்கமாகவும் கொள்ளமுயும். இவை எவ்வாறு அமையினும் அவை அனைத்துமே தொடக்க காலத்தேயெழுந்த கோவில்கள் என்பதை நம்மால் மறுக்கமுடியாதுள்ளது.

வட பிரதேசத்தின் அனேக கோவில்கள் சமஸ்கிருத மயமாக்கலில் கட்டுண்டபோதும் - பத்தினித் தெய்வமான கண்ணகியை நாவலர் போன்ற பெருமனிதர்கள் சமணச்சியென்றும் செட்டிச்சியென்றும் இழித்துரைத்ததை மீறியும் தங்கள் தனித்தன்மையை இழந்துபோகாத சில கோவில்கள் இன்றும் தங்களது அடையாளத்தை நிலை நிறுத்தவே செய்கின்றன. அவற்றுள் கோப்பாய் பலாணைக் கண்ணகி, தெல்லிப்பழை துவாலி கண்ணகி, வட்டுக்கோட்டை கண்ணகி, மந்திகைக் கண்ணகி, சுட்டிபுரம் கண்ணகி, ஆனைக்கோட்டை வான் வடமேற்குக் கண்ணகி, நவாலி கலையோடைக் கண்ணகி, ஓமந்தை வண்ணான்குளம் கண்ணகி, ஊரேழு கண்ணகி, புலோலி மேற்கு கண்ணகி, புலோலி தெற்கு கண்ணகி, மிருசுவில் கோவிற்குளம் கண்ணகி, கொடிகாமம் பக்கட்டி கண்ணகி, புங்குடுதீவு கண்ணகி, மயிலிட்டி கண்ணகி, நாகர்கோவில் கண்ணகி, புத்தூர் கண்ணகி, மண்டைதீவுக் கண்ணகி, கைதடிக் கண்ணகி, பூநகரிக் கண்ணகி போன்ற ஆலயங்களை இன்று பெருமையோடு நம்மால் வரிசைப்படுத்தமுடிகின்றது. புங்குடுதீவுக் கண்ணகி ராஜராஜேஸ்வரி எனும் பெயரினைப் பெற்றிருந்தாலும் சாதாரண மக்கள் புங்குடுதீவுக் கண்ணகியம்மன் என்றே தற்போதும் அழைக்கச் செய்கின்றனர். கிளிநொச்சியில் கண்ணகிக்கு எழுப்பப்பட்ட ஆலயம் சற்றுப் பின்னோக்கிய வரலாற்றுக் காலத்தைக் கொண்டதாக அமைகின்றது.

அங்கணாமைக்கடவை கண்ணகி கோயில்:

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் அடியழிந்துபோன அங்கணாமைக்கடவை கண்ணகியம்மன் கோயில்பற்றிய தகவல்கள் வடபிரதேசம்

மாத்திரமன்றி கிழக்கிலங்கையிலும் மிகுந்த நம்பிக்கை ஊட்டுவனவாகவே யுள்ளன. இதுபற்றிய பல்வேறு ஆய்வாளர்களது கருத்துக்களை இங்கு தொகுத்துத்தருவது பொருத்தமாகவே அமையும். இலங்கையில் கஜபாகு ஆட்சிக்காலத்தில் (கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டு) அவனது நண்பனான சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு சிலைசெய்து பெருவிழா எடுத்தான். அவ்விழாவிற்கான அழைப்பிணையேற்று கஜபாகுவும் கலந்துகொண்டான். அவ்விழாவில் கூடவே பாண்டியன் வெற்றிவேற் செழியன், சோழன் பெருநற்கிள்ளி, கொங்குதேச மன்னன் இளங்கோவடிகள் மற்றும் மகததேச மன்னர்களும் கலந்துகொண்டதாக துரை ஜெயநாதன் (ஆதித் திராவிடரும் அழிந்துபோன சங்கங்களும்) தனது கட்டுரையில் குறிப்பிடுவார்.

விழாவில் கலந்துகொண்ட கஜபாகு கண்ணகியின் அற்புதங்களைக் கேட்டு வியந்ததோடு கண்ணகிக்கு பூசைசெய்து வலம்வந்து தனது நாட்டிலும் எழுந்தருளி அருள்புரியவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தான். அத்தோடு தனது விருப்பினை செங்குட்டுவனிடமும் தெரிவித்தான். செங்குட்டுவன் சந்தண மரத்தாலான கண்ணகி சிலையினையும் ஒரு காற் சிலம்பினையும் சந்தணமரப் பேழையில் வைத்து கஜபாகுவிடம் கையளித்தான். வடக்கே மாதகல்லுக்கு அருகிலுள்ள ஐம்புகோளத் துறைக்கு வந்திறங்கிய கஜபாகு அச்சிலையை யானைமேல் வைத்து இன்னும்பல யானைகள் பின்தொடர அனுராதபுரம்நோக்கி ஊர்வலமாக சென்றான். அங்கு மக்களின் வழிபாட்டுக்காக அவன் தரித்துச் சென்ற இடங்களிலெல்லாம் கண்ணகிக்கு கோவில்கள் எழுந்தன.

இதில் முதலாவது ஆலயம் திருவடநிலைக்கு அருகாமையில் அங்கணாமைக்கடவையில் அமைக்கப்பட்டதாக முதலியார் செ.இராசநாயகம் அவரது யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். அடையாளம் காணமுடியாதநிலையிலுள்ள அங்கணாமைக்கடவை கண்ணகி கோவில் கந்தரோடையிலுள்ள கதிரமலைக்கு அருகாமையில் இருந்ததாக இன்றைய ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன. அதன் எதிர்ப்புறத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த கல்லினாலான கஜபாகு மன்னனின் சிலை சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் யானையொன்றினால் சிதைக்கப்பட்டதாகவும் அதன்பின்னர் அண்மையில் அதன் தலையும் கால்பகுதியும் கலாநிதி பீரிஸ் அவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

கோப்பாய் பலாணைக் கண்ணகி:

கோப்பாய் பலாணையில் கோவில்கொண்ட கண்ணகியும் மிக்க பழமைவாய்ந்த வழிபாட்டுத் தெய்வமாகவே கருதப்படுகின்றாள். யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சிசெய்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் முன்னோர்கள் சேரன் செங்குட்டுவன் காலத்தே கண்ணகித் தெய்வத்திற்கு கோவிலெழுப்பி வழிபட்டதாக அதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது. அதன் காலத்தொடர்புக்கு சான்று படுத்த அவ்வாலயத்தின் சுளா மரமும் அக்கோவிலின் மூல விக்கிரகமும் இணைக்கப்படுகின்றன.



மரத்தின் காலத்தை 1800 ஆண்டுகளுக்கு மேல் பழமை மிக்கதாகவும் கையில் சிலம்புடன் தென்படும் மூல விக்கிரகம் பண்டைய தென்னிந்திய கண்ணகி விக்கிரகங்களை ஒத்திருப்பதாகவும் இன்றைய ஆய்வுகள் புலப்படுத்துவதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இக்காலம் இலங்கையில் கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடக்க காலத்தினைக் கொண்டதாகவே அமையும். இவ்வாலய பூசைகளில் பெண் பூசாரிகளின் பங்களிப்புமிருந்துள்ளமை தெரிகின்றது. சின்னாச்சி மற்றும் பொன்னாச்சி

எனும் இரு பெண் பூசரிகள் பற்றிய தகவல்கள் இதில் பெறப்படுகின்றன. 1964ல் பெரும் எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் மேல்மட்டத்தினரால் இவ்வாலயத்தில் கிராமிய மரபுகளை மாற்றி கொடியேற்றத்துடனான சமஸ்கிருதமயமாக்கல் ஏற்படுத்தப்பட்டதையும் பெரும்பான்மை மக்களின் தொடர்முயற்சியால் மீண்டும் கண்ணகி முன்னைய வழிபாட்டுக்குள் வந்துள்ளமையும் வரலாற்றுப் பதிவாகவேயுள்ளது.

சிட்டிவேரம் (சுட்டிபுரம்) கண்ணகி:

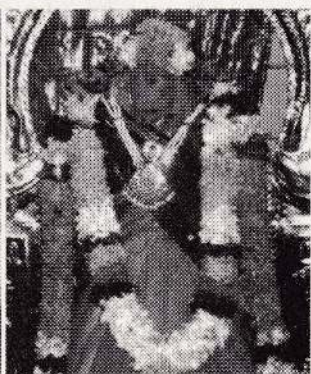
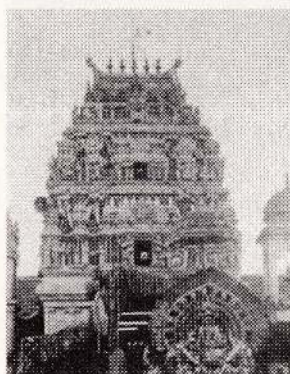
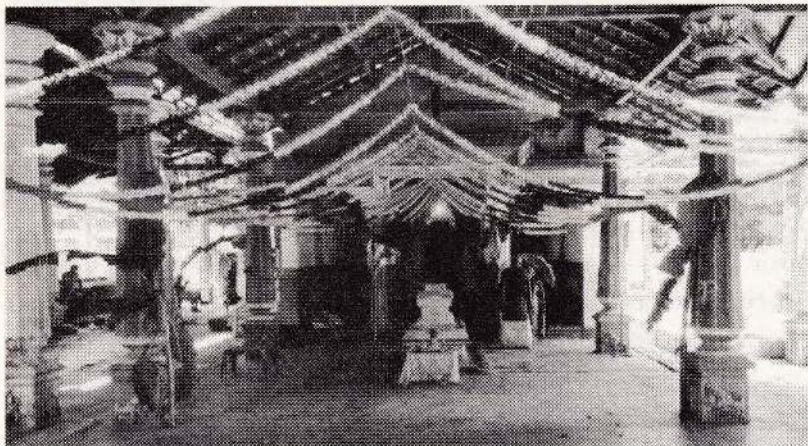


தென்மராட்சி வரணியில் அமைந்துள்ள சிட்டிவேரம் கண்ணகி பண்டைய புகழ்மிக்க கண்ணகி ஆலயங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. சித்தர்கள் போதித்த இடமென்பதால் இப்பெயர் வந்ததாகக் கூறுவர். பின்னாளில் இது மருவி சுட்டிபுரமானது. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், தலவிருட்சம் அனைத்தையும் கொண்ட இக்கோவிலின் தீர்த்தம் தம்புருவில் என அழைக்கப்படுகின்றது. முன்னர் ஐம்பொன் விக்கிரகமே வழிபாட்டிலிருந்த இவ்வாலயத்தில் தற்போது கருங்கல் விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டுள்ளது.

கண்ணகியின் ஐந்தாம் வழிபாட்டுத்தலமாக இது மிளிர்வதால் இங்குள்ள மூலமூர்த்தி திருவைந்தெழுத்தின் வடிவுடை நாயகியாக அமர்ந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. அத்தோடு இவ்விக்கிரகம் சோழர் காலத்துக்குரியதாக வரலாற்றுப் பேராசிரியர் செ.கிருஷ்ணராசா அவர்களும் தொல்லியல் பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம் அவர்களும் சான்றளித்துள்ளதாகவும் அறியமுடிகின்றது.

மயிலிட்டி (வீரமாணிக்கதேவன்துறை) கண்ணகி:

வடபிரதேச கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடக்ககால வரலாற்றை கொண்டதாக விளங்கும் மயிலிட்டி வீரமாணிக்கன்துறைக் கண்ணகி ஆலயமானது முதன்மைபெற்ற இப்பிரதேச வழிபாட்டுத் தலமாகவே மிக நீண்டகாலமாக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளமை தெரிகின்றது. இயற்கை எழில்கொஞ்சம் அழகிய கிராமம் மயிலிட்டி. இம்மக்கள் கண்ணகியை தங்களது குலதெய்வமாகவே போற்றி வழிபடுகின்றனர். இவ்வாலயத்துடன் இணைந்தகால வரலாற்றைக் கொண்டதாக கற்பிட்டிக்கண்ணகி, நிக்கர வட்டிய பத்தினி, குருநாகல் பத்தினி, குண்டசாலை பத்தினி போன்ற கண்ணகி ஆலயங்கள் அமைவதாக சிங்கள மொழியில் எழுதப்பட்ட 'சவுல் சந்தேசிய பிரபந்தம்' குறிப்பிடுவதாக ஆய்வில் தெரியவருகின்றது.



இதன் தொடக்ககால வழிபாடு நரசிங்கதேவன் புலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டதாகவும் அவ்விடம் தேவியார் கொல்லையெனவும் அங்குள்ள தெப்பக் குளம் தேவிசுளம் எனவும் அழைக்கப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் கூறப்படுகின்றன. அத்தோடு இவ்வாலயத்திற்கென நீண்ட காலமாக வீரமாணிக்கதேவனது பரம்பரைவழிப் பூசகர்களே தொண்டாற்றியுமுள்ளனர்.

பின்னர் ஆலயம் தொடர்பில் ஏற்பட்ட சச்சரவுகள் காரணமாக சிறிதுகாலம் வழிபாடின்றி கிடந்ததாகவும் அதனால் வீரமாணிக்கனதுறைவாழ் மக்கள் தொழில்வளம் குன்றி நோய்நொடியுற்று அல்லலப்பட்டதாகவும் இந்நிலையில் வீரமாணிக்கதேவன் பரம்பரையில் ஆலய வழிபாட்டினை முன்னெடுத்துவந்து வழிபாடற்ற காலத்தில் கதிர்காமம் சென்று மறைந்துவிட்ட கந்தரின் மகன் காசிப்பிள்ளையிடம் ஒரு தெய்வீக அம்சம்கொண்ட அழகிய பெண்மணி கையில் சிலம்புடன் தோன்றி கடற்கரையோரத்தில் புன்னைமர நீளலில் தனக்கு வழிபாடியற்றக் கோரியதாகவும் பின்னர் ஊர்மக்கள் ஒன்றுசூடி அவ்விடத்தில் பொங்கலிட்டு வழிபாடியற்றத் தொடங்கியதாகவும் தற்போது அங்கு வழிபாட்டிலிருக்கும் அம்மன்சிலை முன்னைய தேவியார்கொல்லை ஆலயத்திலிருந்து எடுத்துவரப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. கையில் சிலம்புடன் மிக்க அழகாகக் காட்சிதரும் இவ் அம்மன் சிலையானது மதுரை செல்லத்தம்மன் ஆலயத்திலுள்ள கண்ணகி சிலையை ஒத்ததன்மையை நம்மால் அவதானிக்கமுடிகின்றது. இவ்வாலயத்தில் வைகாசி விசாகத்தில் வருடப் பொங்கலும் குளிர்த்தி விழாவும் ஆனித்திங்களில் திருவிழா, இரதோற்ஷவம் மற்றும் தீர்த்தமும் இடம்பெறுகின்றது. இதில் சிலம்புகூறல் நிகழ்வு மிக முக்கியமானது.

இவ்வாலயத்தின் வழிபாட்டியலை ஆராயும் தன்மையில் இங்குள்ள அம்பாளுக்கு மாரியம்மனுக்கான வழிபாட்டு முறைகளும் கண்ணகியம்மனுக்கான வழிபாட்டு முறைகளும் இணைவுறுகின்ற தன்மையினை நம்மால் அவதானிக்கமுடிகின்றது. இது நாவலர் காலத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களினை மையப்படுத்தியதாகவும் அமையலாம். 2012ல் இவ்வாலயம் குடமுழுக்குச் செய்யப்பட்ட தகவலையும் நம்மால் பதிவுசெய்யமுடிகின்றது.

மந்திகைக் கண்ணகி:

நாவலர் பெருமான் போன்ற உயர்மட்ட சைவர்களால் கண்ணகி வழிபாட்டுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்த எதிர்ப்பலையில் இவ்வாலயம் சிக்குண்டிருந்தபோதும் காலப்போக்கில் மீண்டும் கண்ணகி வழிபாடு நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளமை ஆய்வுகளில் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றது. இங்கு மிக நீண்டகால வழிபாட்டில் விசிறியம்மன வடிவிலான அம்மன் சிலையே வழிபாட்டிலிருப்பது கவனத்துக்குரியதாகின்றது.



வடபிரதேச கண்ணகி வழிபாட்டில் இன்னுமோர் முக்கிய வழிபாட்டுத்தலமாக அமைவது மந்திகைக் கண்ணகியாகும். நீண்டகால வரலாற்றுப் பெருமையைக் கொண்ட இவ்வாலயத்தின் அம்மன் சிலையானது போர்த்துக்கேயரின் இந்துசமய ஆலயங்களை இல்லா தொழிக்கும் நடவடிக்கையின்போது அங்குள்ள சிலரால் மறைத்துவைக்கப்பட்டு நிலமை சீரானதும் மீண்டும் வழிபாடியற்றப்பட்டதாக இதன் வரலாறு கூறப்படகின்றது.

இதனிடையே வடபிரதேச கண்ணகி வழிபாடு தொடர்பில் வேறோரு வாய்மொழிக் கதை நிலவுவதையும் நாம் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டும். அதன்படி கண்ணகி மதுரையை எரித்த பின்னர் இலங்கையில் சுதுமலை, மானிப்பாய், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய மூன்று இடங்களில் முதலில் காட்சி கொடுத்தாளாம். அவ்வாலயங்களே தற்போது ராஜேஸ்வரி அம்மன் கோவில்களாக மாற்றமுற்றுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்தில் அது பன்றித் தலைச்சியம்மனாக உருவெடுத்துள்ளது. அதன்பின்னர் கண்ணகி கிழக்கில் காட்சியளித்ததாகவும் மட்டக்களப்பில் ஏழு இடங்களில் கோவில்கொண்டதாகவும் அக்கதை கூறுகின்றது.

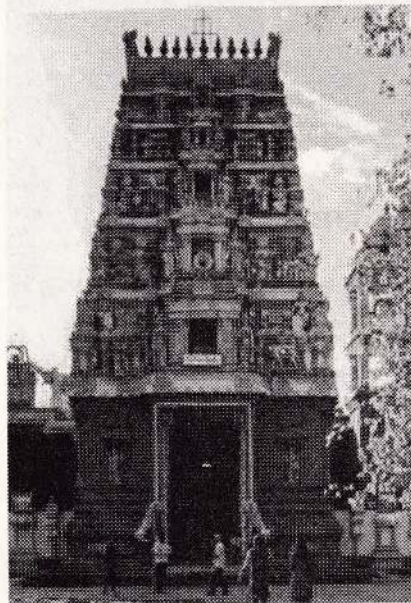
வட்டுக்கோட்டை கண்ணகி:





வடபிரதேசத்தில் ஒரு நீண்டகால பாரம்பரியம்மிக்க கண்ணகி வழிபாட்டினைக் கொண்டதாக விளங்குவது வட்டுக்கோட்டைக் கண்ணகி அம்மன் ஆலயம். கோவலன் கொலையுண்டதால் பாண்டியனிடம் நீதிகேட்டு மதுரையை எரித்த கண்ணகி தனது கோபம் தணியாததால் பின் பாம்பு வடிவெடுத்து இலங்கைக்குள் வந்து நைனாதீவு முதல் வற்றாப்பளை வரை தரித்துநின்றபோது வட்டுக்கோட்டையிலும் தங்கியதாகவும் அதன்பின்னர் அவ்விடத்தில் கோவிலமைத்து கண்ணகி அம்மனுக்கு வழிபாடு மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும் இதன்வரலாறு கூறப்படுகின்றது. சுமார் 2000 ஆண்டுகள் இதன் வரலாற்றுப் பின்னணி கூறப்பட்டாலும் இது பலநூறு ஆண்டுகள் பழமையிக்கதென நம்பமுடிகின்றது.

அச்செழு கண்ணகி:



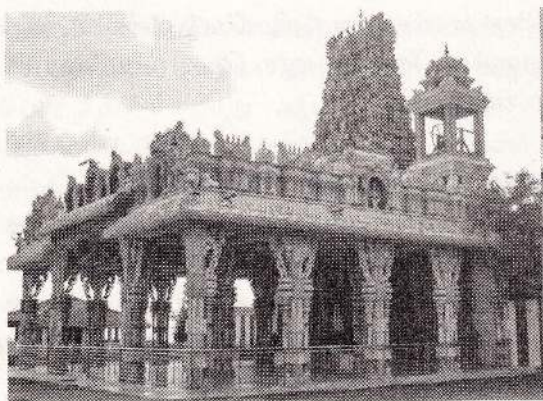
யாழ்ப்பாணம் அச்செழு கண்ணகி தொடர்பிலும் தொன்மை மிக்க வரலாறு அறியப்படுகின்றது. அவ்வாலய வழிபாட்டு முறைகளை மாற்றியமைப்பதற்காக ஆறுமுக நாவலர் காலம் முதல் மேல் மட்டத் தினரால் அண்மைக்காலம்வரை தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அனேக முயற்சிகளையும் முறியடித்து தன்னை நிலைநிறுத்திய வரலாறு அக்கோவிலுக்குள்ளமை தெரிகின்றது.

1970ல் இங்கிருந்த கண்ணகி விக்கிரகத்தை இரவோடிருவாக மறைத்துவிட்டு புவனேஸ்வரியம்மனை பிரதிஷ்டை செய்ததாகவும் இதற்கு முக்கிய சூத்திரதாரியாக விளங்கிய

செல்வந்தரின் பிள்ளைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அழிய அச்சமேலீட்டால் மீண்டும் கண்ணகி பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாகவும் இதனைத் தொடர்ந்து ஏனைய சில கோவில்களிலேற்படவிருந்த சமஸ்கிருதமயமாக்கல் நிறுத்தப்பட்டதாகவும் தனது கள ஆய்வுத் தகவல்களில் பேராசிரியர் சண்முகலிங்கம் தெரிவிக்கின்றார். இதில் பன்றித் தலைச்சியில் இடம்பெற்ற கண்ணகியின் அடையாள மாற்றத்தில் பரமேஸ்வரியம்மன் எனும் மாற்றமானது பின்னர் கண்ணகா பரமேஸ்வரியானதாக அறியமுடிகின்றது.

புங்குடுதீவுக் கண்ணகி:

மிக நீண்டகால பாரம்பரியத்தைக்கொண்ட வடபிரதேசக் கண்ணகி ஆலயங்களில் புங்குடுதீவுக் கண்ணகி ஆலயமும் வரலாற்றுப் பெருமைக் குரியதாகும். சமஸ்கிருத மயமாக்கலில் இவ்வாலயம் ராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் ஆலயமாக மாற்றமடைய நேர்ந்தாலும் சாதாரண மக்கள் புங்குடுதீவுக் கண்ணகி அம்மன் என்றே அன்றும் இன்றும் அழைத்து வருகின்றனர்.



புங்குடுதல் தெற்குக் கடற்கரையில் அழகிய மணற்பரப்பில் அமைந்த - முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், பூவரசு விருட்சம் என எல்லா அம்சங்களும் நிறைந்த இத்திருத்தலத்தின் வரலாறு 1500 வாக்கில் ஆரம்பிக்கின்றது. கதிரவேலு ஆறுமுகம் உடையார் என்பவரே இவ்வாலயத்தின் தோற்றுவாய்க்கு முன்னோகாரராய் கள ஆய்வில் தெரியவருகின்றது. இங்கு பேழையுடனான கண்ணகியம்மன் சிலை கண்டெடுக்கப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாக அதன் தொடக்க வரலாறு அமைகின்றது.

1931ல் இவ்வாலய புனரமைப்பு இடம்பெற்றபோது கருவறையில் சிறி ராஜாராஜேஸ்வரி அம்பாளையும் இரண்டாம் மண்டபத்தின் வடபுறத்தில் தெற்குவாசலை நோக்கியவாறு கண்ணகி அம்பாளும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. வல்லன்பதி இலுப்பண்டைநாச்சியார் ஆலயத்தின் புளியமரத்தில் பள்ளிகொண்டிருக்கும் நாகபாம்பு இங்குள்ள கண்ணகி அம்மனுக்கு உற்சவம் இடம்பெறும்போது அதன்வாயில் பூவெடுத்துச் செல்வதாக பலரும் கூறுகின்றனர். கண்ணகி கோட்டத்தில் சித்திரைப்

பெளர்ணமியில் கண்ணகிக்கு காலம்காலமாக விழாவெடுப்பதைப்போன்று இங்கு கண்ணகி அம்பாளுக்கு தேர்த்திருவழா வெகு விமரிசையாக இடம்பெறுவது ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

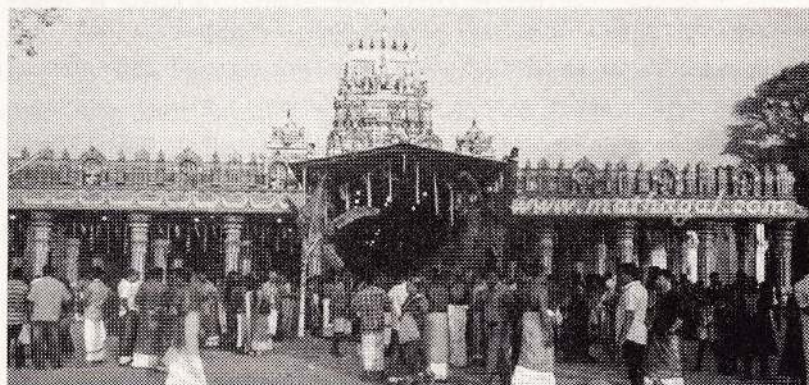
சுதுமலைக் கண்ணகி (சிறி புவனேஸ்வரி):

இன்று சிறி புவனேஸ்வரி அம்மனாகக் கொள்ளப்படும் இவ்வாலயம் ஆறுமுகநாவலரால் மாற்றம்பெற்ற கண்ணகி ஆலயமாகும். மதுரையை தீக்கிரையாக்கிய கண்ணகி நாகமாக உருமாறி முதலில் நயினாதீவுக்கும் பின்னர் சுருவில், வட்டுக்கோட்டை, நவாலி, களுவோடை, சுதுமலை, சிரணி, அங்கணாமைக்கடவை, அளவெட்டி, வற்றாப்பளை எனப் பத்து இடங்களில் தரித்ததாகவும் அவர் தரித்த இடங்களில் அன்று கொட்டில்கள் அமைத்து வழிபாடு இடம்பெற்றதாகவும் இது தொடர்பான கர்ணபரம்பரைக் கதையொன்று இன்றும் இம்மக்களிடம் நிலைபெற்றிருப்பதை அறியமுடிகின்றது. கண்ணகி சுதுமலையில் தங்கி இளைப்பாறிய இடத்தில் சுதுமலை மக்கள் ஒரு கொட்டில் அமைத்து 'தங்கு சங்களைக் கண்ணகி' எனப் பெயரிட்டு வழிபாடுசெய்து வந்ததாகவும் தகவல்கள் பெறப்படுகின்றன.



இது பர்வத பத்தினி என அழைக்கப்பட்டதுவும் 1775ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் இவ்வாலயம் பறுவதா பத்தினி என பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதுவும் இதற்கு சான்றாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. வைகாசிப் பெர்ணமியை ஒட்டியதாக கண்ணகிக்கு உற்சவம் இடம்பெறும் நிலையில் இவ்வாலயத்திலும் வைகாசி விசாகப் பெர்ணமியில் தீர்த்தோற்சவ நிகழ்ச்சி இடம்பெறும் வண்ணம் புவனேஸ்வரி அம்மனின் உற்சவ நிகழ்வு முடிவுறுவதையும் நாம் கவனத்தில்கொள்ளலாம்.

மட்டுவில் கண்ணகி (பன்றித்தலைச்சி):



யாழ் குடாநாட்டிலுள்ள வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற கண்ணகி அம்மன் ஆலயங்களுள் பன்றித்தலைச்சியம்மன் ஆலயமும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சாவகச்சேரி - புத்தூர் வீதியில் மட்டுவில் பதியில் இது அமைந்துள்ளது. பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இயற்கைவனப்புமிக்கதாக விளங்கிய மட்டுவில் அம்மன் வந்தமர்ந்து பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி மக்களுக்கு

அருள் பொழிந்ததாகவும் பின்னர் 1750ல் அழகிய கோவிலமைத்து வழிபாடு செய்யப்பட்டு வருவதாகவும் இதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது. இதற்கு சான்றாக ஆலய மூலஸ்தானத்தின் பின்புறமாக பொறிக்கப்பட்டுள்ள தகவலைச் சான்றாகக்கொள்ளமுடியும். இவ்வாலயத்தின் தென்புறமாக சுமார் நூறடி சதுரம்கொண்ட தீர்த்தக் கேணியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வம்மனுக்கு பன்றித் தலைச்சி எனப் பெயர்வந்தமைக்கு அங்கு வாய்மொழி வரலாறு ஒன்றும் கூறப்படுகின்றது. முன்பொருகால் இவ்வாலயத்தில் பறையடிக்கும் பக்தனொருவன் ஆலய வளவுக்குள் வந்த பகவை விரட்டுவதற்காக தன்னிடமிருந்த கூரிய ஆயுதத்தால் அதற்கெறிய அது துடிதுடித்து இறந்ததாகவும் பயமேலீட்டால் அவன் அப்பகவை யாருக்கும் தெரியாவண்ணம் பரந்த ஆலய வளவின் பின்புறம் புதைத்து விட்டதாகவும் இதை எப்படியோ அறிந்துகொண்ட மாட்டின் சொந்தக்காரன் கோவில் பொறுப்பாளரிடம் முறையிட்டதாகவும் அதனால் அம்மனின் பக்தன் அம்மனை மன்றாடித் தெண்டனிட்டு தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு வேண்டியதாகவும் அன்றிரவே வயோதிபப் பெண்வடிவில் அவனது கனவில்தோன்றிய கண்ணகி அவனைப் பன்றியையே கொன்று புதைத்ததாக கூறும்படி சொல்லி மறைந்ததாகவும் மறுநாள் அக்குளியைத் தோண்டியபோது அங்கு பன்றித் தலையே தென்பட்டதாகவும் அதுமுதல் கொண்டு அம்மனுக்கு பன்றித் தலைச்சி எனப்பெயர் வந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. இதில் ஒரு சிறப்பம்சமாக வயோதிபப் பெண்ணாக பக்தனது கனவில் தோன்றிய கண்ணகி அம்மனை அம்மக்கள் கிழவி என அழைப்பதை இங்கு முக்கியமாகப் பதிவுசெய்யவேண்டியுள்ளது

காரைநகர் வலந்தலைக் கண்ணகி:



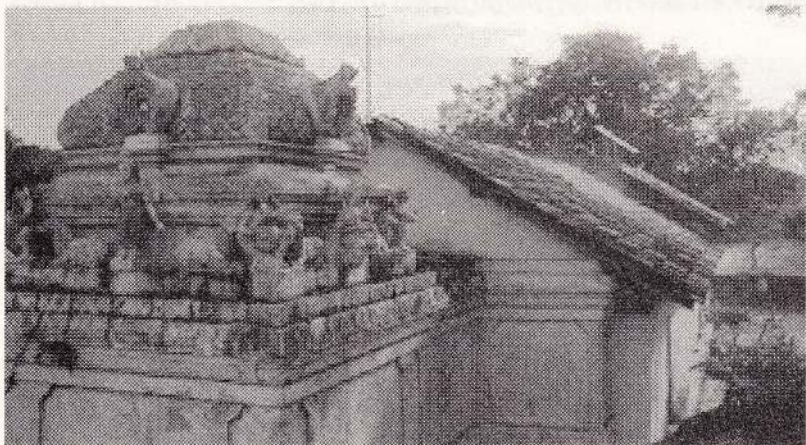
வடபிரதேசத்தில் நீண்டகால பாரம்பரியம் மிக்க ஆலயங்களில் காரைநகர் வலந்தலை கண்ணகி ஆலயமும் முக்கியத்துவம் பெற்றதாகும். தற்போது இங்கு அமைந்துள்ள ஆலயம் 1725ல் மீளமைக்கப்பட்டதாக அதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

இங்குள்ள கண்ணகி அம்மனின் சிலையானது சந்தண மரத்தினாலா
னதாகும். நாவலர் காலத்தைத் தொடர்ந்த சில ஆண்டுகள் இதன் வழிபாடு
தளர்வுற்று காணப்பட்டாலும் மீண்டும் கண்ணகி வழிபாடு இங்கு
முக்கியத்துவம்பெற்றே வந்துள்ளது.



சித்திரை வருடப்பிறப்பை அடுத்துவரும் முதல் வெள்ளிக்கிழமை
கும்ப ஸ்தாபனம் இடம்பெற்று ஒன்பது நாட்கள் அம்மனுக்கு சிறப்பான
விழா இடம்பெறுகின்றது. இறுதிநாளில் ஊர்மக்கள் அம்னுக்கு பொங்கலிட்டு
வழிபடுவர். இன்று வலந்தலைக் கண்ணகிக்கு புதிய ஆலயமியற்றும்
பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளமை மிக்க வரவேற்புக்குரியதாகவே
கொள்ளப்படும்.

அல்வாய்மேற்கு தேவரையாளி கண்ணகை:





அல்வாய்மேற்கு தேவரையாளி கண்ணகையம்மன் மிக நீண்டகால வழிபாட்டுப் பின்னணியைக்கொண்ட கண்ணகியம்மன் ஆலயமென பெறப்படும் தகவல்கள் உறுதிசெய்வதோடு தற்போதுள்ள ஆலயம் சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதெனவும் கூறப்படுகின்றது. ஆறுமுக நாவலரது கண்ணகி வழிபாட்டுக்கு எதிராக முன்னெடுக்கப்பட்ட செயல் பாடுகளுக்குள் மிக இறுக்கமாக சிக்குண்ட இவ்வாலயத்தில் மாரியம்மன் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டு வழிபாடியற்றப்பட்டதாகவும் காலப்போக்கில் அப்பகுதி மக்களின் வலுவான எதிர்ப்பினால் மீண்டும் மாரியம்மனுடன் கண்ணகியம்மனையும் பிரதிஷ்டை பண்ணி வழிபாடியற்றப்பட்டுவருவதாகவும் களஆய்வுத் தகவல்கள் கூறுகின்றன. தற்போது இங்கு புதிதாக ஒரு ஆலயம் அமைக்கும் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பது தெரிகின்றது.

கற்கோவளம் ஸ்ரீ பத்தினியம்மன் :





யாழ் வடமராட்சிப் பகுதியில் நீண்டகால பாரம்பரியம்மிக்க கண்ணகி வழிபாட்டினை முன்னிறுத்தும் ஒரு வழிபாட்டுத்தலமாக மிளிர்வது கற்கோவளம் ஸ்ரீ பத்தினியம்மன் ஆலயமாகும். வடபகுதியின் ஏனைய ஆலயங்கள் கண்ணகி பெயரைக் கொண்டுள்ள தன்மையில் கற்கோவளத்தில் அமைந்துள்ள இவ்வாலயம் பத்தினி பெயரைத் தாங்கியுள்ளமை ஆய்வில் முக்கியத்துவம் பெறுவதாகவுள்ளது. கஜபாகு மன்னன் பத்தினியம்மன் சிலையோடு நாடு திரும்பி இலங்கையில் பத்தினியம்மன் வழி

பாட்டினை தொடங்கிய காலத்தே இங்கும் வழிபாடு ஆரம்பிக்கப்பட்டதெனவும் அதனாலேயே பத்தினியம்மன் என அழைக்கப்பட்டதாகவும் இதற்கு காரணம் கூறப்படுகின்றது. ஆகம முறைசார்ந்து நித்திய பூசை இடம்பெறும் இவ்வாலயத்தில் விசேட தினங்கள் அனைத்திலும் சிறப்புப்பூசைகள் இடம்பெறுகின்றன. புரட்டாதி மாதத்தில் இங்கு இடம்பெறும் மானம்பூர்த் திருவிழா மிக்க சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். விழா நிறைவில் இங்குள்ள தீர்த்தக்கேணியில் கும்பம்சொரிவதன்மூலம் பத்தினியம்மன் குளிர்ச்சியுற்று எல்லா வளங்களையும் தருவதாக இப்பகுதி மக்கள் மனதார நம்புகின்றனர்.

மண்டைதீவு சாம்பலோடைக்கண்ணகி :



மண்டைதீவு சாம்பலோடை கண்ணகி அம்மன் தீவுப்பகுதியில் நீண்டகால பாரம்பரியத்தைக் கொண்டதாகும் இதனது ஏழுநாட்களைக்கொண்ட வருடாந்த பொங்கல் உற்சவம் வைகாசிப் பூரணையில் இடம்பெறுவதாகும்

எழுதுமட்டுவான் விலுப்பளைக் கண்ணகி:



எழுதுமட்டுவான் விலுப்பளைக் கண்ணகியின் தோற்றுவாய் வடபிரதேச கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடக்ககாலத்தை மையப்படுத்துவதாக அமைவதால் இதனது முக்கியத்துவம் உணரப்படவேசெய்யும். சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு விழாவெடுத்த நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு நாடுதிரும்பிய கஜபாகு இலங்கையில் கண்ணகிக்கு வழிபாடியற்றிய காலத்தே எழுதுமட்டுவாளிலும் வழிபாடியற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படுவதால் இதன் வரலாற்றுக்காலம் பலநூறு ஆண்டுகளை உள்ளடக்கியதாகவே அமையும்.

முள்ளியவளை ஆதிக் கண்ணகியம்மன்:



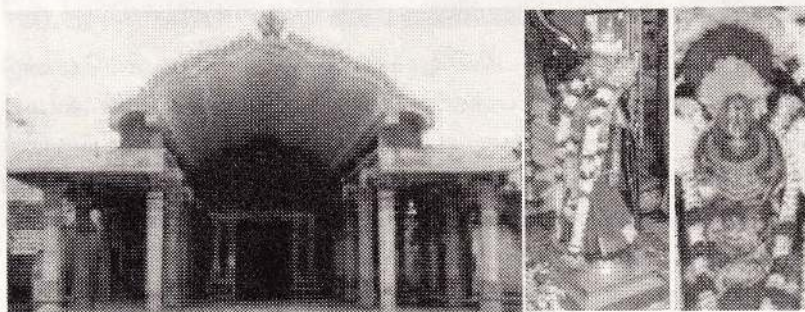
வவுனியா கிடாச்சூரி கண்ணகி - முத்துமாரியம்மன் :



வவுனியா சாஸ்திரிகளாங்குளத்தில் அமைந்துள்ள பழமைவாய்ந்த இவ்வாலயம் கிடாச்சூரி கண்ணகை முத்துமாரியம்மன் என்ற பெயராலேயே பதிவுகளில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதில் கண்ணகிக்கும் முத்துமாரிக்கும் ஒரே நேரத்தில் வழிபாடு செய்யப்படுவதும் ஆனிப் பூரணையை மையப் படுத்தி பத்து நாட்கள் மிகச் சிறப்பாக விழா இடம்பெறுவதும் 11ம் நாள் அதிகாலை பொங்கல் படைத்து வழிபாடு செய்வதும் முக்கிய நிகழ்வாக அமைகின்றது.

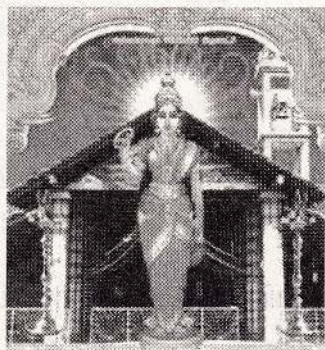
இதன் பெயர் குறித்து சொல்லப்பட்ட தகவல்களில் நாவலர் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட தாக்கத்தின் பிரதிபலிப்பாகவே இதைப் பார்க்கமுடிகின்றது எனக்காரணம் கூறப்பட்டது. எனின் இங்குள்ள பெரும்பாலான மக்கள் இவ்வாலயத்தைக் கண்ணகி கோவிலென்றே குறிப்பிடுவதையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. தற்போது இவ்வாலயத்திற்கான இராச கோபுர வேலைகள் இதன் அறம்காவலர்களது முழுமுயற்சியில் மிகத் துரிதமாக இடம்பெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வதிரி உல்லியனொல்லைக் கண்ணகி :



வடமராட்சிப் பகுதியில் முக்கியத்துவம் பெற்ற பண்டைய ஒரு கண்ணகி வழிபாட்டுத் தலம் வதிரி உல்லியனொல்லைக் கண்ணகி ஆலயமாகும். யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திற்கு கண்ணகி வழிபாட்டு மரபு இரு பண்பாட்டுப் பாதைகள் ஊடாக வந்ததென ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இதில் கஜபாகு ஊடான கண்ணகி மரபு ஒருபுறமும் மற்றையது வடமராட்சிக்கான கண்ணகி வழிபாட்டு மரபாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதில் வடமராட்சி மரபானது கண்ணகியம்மனால் நேரடியாக ஏற்படுத்தப்பட்டதென்பது பலரது நம்பிக்கையாகவுள்ளது. மதுரையை எரித்தபின்னர் கண்ணகி ஒற்றைச் சிலம்புடன் வடமராட்சியின் பொலிகண்டிப் பகுதிக்கு வந்ததாகவும் அங்கு தொடங்கிய பயணம் தேவரையாளி, வதிரி உல்லியனொல்லை, சுட்டிபுரம் எனத் தொடர்ந்து வற்றாப்பளை நோக்கிச் சென்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது. உல்லியனொல்லையில் கண்ணகி தரித்திருந்து சென்றதால் அங்கு கண்ணகிக்கு கோவிலெடுத்து வழிபாடியற்றத் தொடங்கியதாக அதன் தோற்றுவாய் குறித்த தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

குஞ்சப்பரந்தன் பொறிக்கடவை கண்ணகி அம்மன் :



வடபிரதேசத்தில் கிளிநொச்சிப் பகுதியில் கோவில்கொண்டு அருள்பாலிக்கும் குஞ்சப்பரந்தன் - பொறிக்கடவை கண்ணகி அம்மன் நீண்டகால வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக்கொண்டது. கஜபாகுவின் கண்ணகி வழிபாடு தொடர்பான வழித்தடத்தே உருவான ஆலயங்களில் ஒன்றாக இதனை அடையாளப்படுத்துவதாக தகவல்கள் கூறப்பட்டாலும் இதன் மூல ஆலயமானது சுமார் 600 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக இது தொடர்பான ஆய்வுகள் புலப்படுத்துகின்றன.

மடு (கோவில் குளம்) கண்ணகி :

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் இல்லாதொழிக்கப்பட்ட மடு கண்ணகியம்மன் ஆலயம் தொடர்பில் இன்று ஆய்வுகளில் பெறப்படும் பல்வேறு தகவல்களின் அடிப்படையில் - அதன் உண்மைத்தன்மையை நிலைநிறுத்தமுடிகின்றது. 1889ல் ஆர்.டபிள்யூ. லீவ்ரஸ் என்பவரால் எழுதப்பட்ட நூல் (*Manual of the North Central Province - R.W. Levers - 1889*) நமது கவனத்தை ஈர்ப்பதாகும். மேலும் 1911ல் இலங்கையின் மக்கள் கணக்கெடுப்பு அறிக்கைக்காக அதன் பொறுப்பாளராகச் செயல்பட்ட ஈ.பி. டென்கம் அவர்களுக்கு அப்போதைய யாழ்ப்பாண மறை மாவட்ட ஆயர் வழங்கிய தகவல்களும் நமது கவனத்தை ஈர்ப்பதாகும்.

மேலும் *Myth and Hidden History of Madhu Church Mannar, Northern Sri Lanka* எனும் அறிக்கையானது பின்வரும் முக்கிய தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதையும் காணலாம்.

At the Madhu site, there existed originally a Hindu Amman Kovil that was atleast 1850 years old, if not older. The nearby tank is still called Kovil Kulam (Temple Tank) after the Tamil name of the site.

The Buddhists co-worshipped at the same site (like in Kadirgamam) and called it a "Pattini Devale", where "Pattini" refers to Kannagi Amman and "Devale" means "Devalayam" (Kovil).

"It is essentially a forest pilgrimage...the earth of Madu is considered to posses special medical properties, hence the sanctity, resulting in the reputation that 'Madhu Medicine' effects cures in cases of snake bite" (Denham: page 76f). That age-old belief has nothing to do with Roman Catholic Christianity.

Idolatry and Vandalism by Portuguese Catholics

Reverend James Cordiner has given the explanation why we do not see the old, original buildings like the old Hindu Amman Kovil at Madhu:

"It is well known that every trace of religious fabrics of the Ceylonese was obliterated with enthusiastic ardour by the idolators from Europe" [i.e. the Roman Catholic Portuguese]. (A Description of Ceylon Vol. I (p. 188)) Barely 130 years ago, Catholics gradually usurped this ancient Hindu temple (Amman Kovil) in the dense forests, desecrated the sacred icon (Amman Silai) and built a Catholic church after destroying the temple.

1ம் கஜபாகு (114 - 136) இலங்கையில் பத்தினி வழிபாட்டினை அறிமுகப்படுத்தியதைத் தொடர்ந்து அவனது ஆட்சிக்காலத்தில் மடுவிலும் பத்தினிக்கு கோவில் எழுப்பப்பட்டமையும் அப்பிரதேச மக்களால் சிறப்பான வழிபாடு அங்கு இயற்றப்பட்டமையும் அதன்மூலம் அறிய வருகின்றது. தற்போது மடுமாதா கிறிஸ்தவ தேவாலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்தினை யொட்டியதாக அது அமைந்திருந்ததா அன்றேல் ஆங்கில ஆட்சியினரால் பத்தினி ஆலயம் அகற்றப்பட்டு கிறிஸ்தவ தேவாலயம் அமைக்கப்பட்டதா என்பதை நம்மால் கண்டறியமுடியவில்லை. எனினும் 1850 வரையான நீண்ட காலத்தே அங்கு பத்தினியம்மன் கோவிலும் அதன் அருகே கோவில் குளமும் இருந்ததாக லீவர்ஸ் (R.W.Levers) குறிப்பிடுவதையும் அந்நூலானது அக்காலத்தையொட்டிய காலத்தே எழுதப்பட்ட நூல் என்பதாலும் அவரும் ஒரு ஆங்கிலேயர் என்பதாலும் அதன் உண்மைத்தன்மை புலப்படவேசெய்யும்.

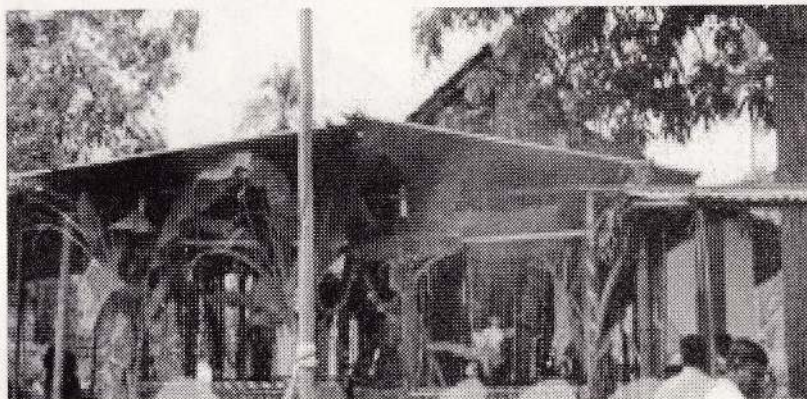
மேலும் மேல்மாகாணத்தின் கரையோரப் பகுதிகளிலிருந்த சில பத்தினித் தேவாலயங்கள் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் - பௌத்தர்கள் மற்றும் இந்துக்கள் கிறிஸ்தவர்களாக ஆக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து புனித அன்னம்மாள் தேவாலயங்களாக மாற்றமுற்றதாக பல சிங்கள ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுவதும் நம் கவனத்தை ஈர்ப்பதாகும். 1876ல்தான் மடுமாதா தேவாலயம் கட்டப்பட்டதென்பதை இதில் நாம் முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.



கண்ணகியம்மன் கோவிலிலிருந்த இடமான மடுமாதா தேவாலயம்

வடமேற்குப் பிரதேசம்

சிலாபம் திமிலைக் கண்ணகி:



இலங்கையின் வடமேற்குப் பகுதியான சிலாபம் மற்றும் புத்தளப் பிரதேசத்திலும் வடக்கின் மன்னார் பிரதேசத்திலும் கண்ணகி கோவில்கள் உட்பட பல இந்துக் கோவில்கள் போர்த்துக்கேயரால் அழிக்கப்பட்டு

கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் உருவாக்கப்பட்ட சூழலில் நீண்டகால வரலாற்றைக்கொண்ட சிலாபம் திமிலைக் கண்ணகி சிலையை அங்கு வாழ்ந்த இந்துக்கள் அடர்ந்த காட்டுப்பகுதிக்குள் மறைத்துவைத்து வணங்கியதாகவும் பின்னர் முறையாக கோவிலமைத்து வழிபாடியற்றி வந்ததாகவும் இதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாலயமானது வடமேற்குப் பிரதேசத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டினை முன்னெடுக்கும் பெருமைமிக்க ஆலயமாகத் திகழ்வது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். வைகாசிப் பூரணையை ஒட்டிய பொங்கல் விழாவில் பெருமளவு பக்தர்கள் பங்குகொண்டு வழிபாடியற்றுவதும் சிலாபம் முன்னேஸ்வரப் பெருமானின் திருவிழாக்காலத்தில் பாதயாத்திரைவரும் அடியார்கள் இவ்வாலயத்தில் தங்கிச்செல்வதும் இதன் தனிச்சிறப்பாகும்.

மேற்கும் பிரதேசம் - கொழும்பு (வெள்ளவத்தை)

ஸ்ரீ வீரமகா கண்ணகி :



கொழும்புமாநகரில் தமிழ் இந்து மக்களின் ஒரேயொரு கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டுத்தலமாக இன்று மிளிர்வது வெள்ளவத்தை மல்லிகா வீதியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ வீரமகா கண்ணகியம்மன் ஆலயமாகும்.



‘இதனது தோற்றுவாயில் மிகக் குறுகிய கால வரலாற்றை இது கொண்டிருப்பதாக அறியப்பட்டாலும் இவ்வம்மனின் அற்புதங்கள் குறித்து பரவலாகப் பேசப்படுவது அவதானிப்புக்குரியதாகின்றது. 1972ல், இன்று இவ்வாலய நிருவாகியாக பணிபுரியும் திரு.ஜெகதீஸ்வரனின் கனவிலே காட்சிகொடுத்த கண்ணகித் தெய்வம் கூறியதற்கிணங்க கொழும்பு முகத்துவாரத்தில் பூட்டியிருந்த ஒரு வீட்டின் பெட்டகத்திலிருந்து காலில் சிலம்புடனான ஒரு அழகிய கண்ணகியம்மன் சிலை கண்டெடுக்கப்பட்டு தற்போதைய இடத்தில் பலகைக் கொட்டிலொன்று அமைத்து அதில் அம்மனைப் பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபாடியற்றப்பட்டது. பின்னர் அம்மனுக்கு நிரந்தர கோவிலமைக்கப்பட்டு கூடவே கண்ணகி அம்மனின் பிறிதொரு விக்கிரக மொன்றும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு 2007ல் குடமுழுக்கும் செய்யப்பட்டது.

ஆகமமுறை வழிபாட்டினைக் கொண்ட இவ்வம்மனுக்கு செவ்வாய் வெள்ளி தினங்களுடன் பூரணைநாளிலும் சிறப்புப் பூசைகள் இடம்பெற்று, வரும் பத்தர்களுக்கு அன்னதானமும் வழங்கப்படுகின்றது. அழகிய கோலத்தில் காட்சிதரும் இவ்வம்மனின் கரத்தில் சிலம்பு போடப்பட்ட சூலாயுதம் காட்சிதருவது கவனத்திற்குரியதாகும்.

இன்று மட்டக்களப்பு, அம்பாரை ஆகிய மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய மட்டக்களப்பு மாநிலம் அதன் நீண்ட கால வரலாற்றில் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டினை முக்கியப்படுத்தியே வந்துள்ளது. கண்ணகி, மாரி, காளி போன்ற தெய்வங்கள் இம்மக்களைப் பொறுத்தவரை பெரும் தெய்வங்களாகவே கொள்ளப்படுகின்றன. வருடந்தோறும் வைகாசித் திங்களில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களில் கண்ணகித் தெய்வத்திற்கு ஒருசேர எடுக்கும் விழா (சடங்கு) மட்டக்களப்புத் தேசத் தமிழரைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு தேசிய விழாவாகவே கொண்டாடப்படுகின்றது. அத்தோடு இம்மாநிலத்தையும் இதனை அண்டியும் வாழுகின்ற வேடுவகுல மக்களிடையேயும் பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு என்ற பெயரில் கண்ணகிக்கு விழாவெடுக்கப்படுவதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

இங்கு வழக்கிலுள்ள - துமிழிலெழுந்த கண்ணகி இலக்கியங்களான வழக்குரை காதை, ஊர் சுற்றுக் காவியம், பொற்புறா வந்த காவியம், கண்ணகியம்மன் குளர்த்திப் பாடல்கள், கண்ணகியம்மன் பிரார்த்தனை, கண்ணகியம்மன் அகவல், உடுகுச் சிந்து, தனித்தனிக் கோவில்களுக்கான கண்ணகியம்மன் காவியங்கள், கண்ணகியம்மன் தோத்திரம், மழைக் காவியம், கொம்புமுறிப் பாடல்கள், கண்ணகி வசந்தன் பாடல்கள்

மற்றும் கண்ணகியம்மன் பத்ததிகளான கூனற் பத்ததி, குளக்கட்டுப் பத்ததி, கொம்புப் பத்ததி, கன்னிமார் பத்ததி, சிங்களப் பத்ததி, வேடப் பத்ததி போன்றவையும் இங்கு கண்ணகித் தெய்வத்தின் வரவு மற்றும் அவளுக்கான வழிபாட்டு முறைகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும்.

வடமாகாணத்தின் பழமையும் புகழும் மிக்க வற்றாப்பளை கண்ணகியம்மன் கோவிலில் பாடப்படும் காவியம்,

அருள்மேவு சிவசமய நாதரும் வாழி!

அன்புசெறி மட்டக் களப்புநகர் வாழி!

தருமேவு கயபாகு ராசனும் வாழி!

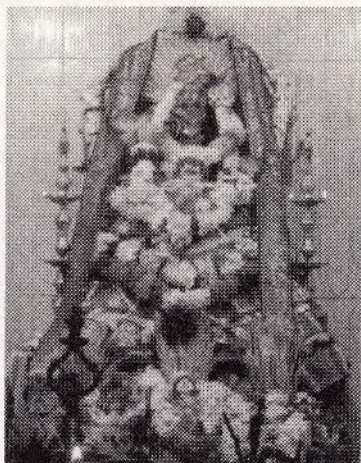
எனவாழ்த்தும் தன்மைகொண்டு மட்டக்களப்பு மாநிலத்தின் கண்ணகி வழிபாட்டின் சிறப்பினையும் அதனைக் கொண்டுவந்த கயபாகு மன்னனின் பெருமையினையும் அறியமுடியும். சிலப்பதிகாரம் வஞ்சிக்காண்டத்தில் சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு கோவில் கட்டி விழாவெடுத்ததை இளங்கோ அடிகளும் குறிப்பிடுவார். கஜபாகு முதன்முதலில் முல்லைத்தீவில் பத்தினிக்கு கோவில் அமைத்தான் எனவும் பின்னர் வற்றாப்பழையிலும் தொடர்ந்தாற்போல் கண்டி மற்றும் நவகமுவ போன்ற பல இடங்களிலும் பத்தினிக்கு கோவில்கள் எழுப்பப் பட்டதாகவும் சிங்களத்திலெழுந்த பத்தினி இலக்கியங்கள் வெளிப் படுத்துகின்றன.

இதில் கண்டிப் பிரதேசத்தில் தொடங்கிய கண்ணகி வழிபாடே இலங்கையின் கிழக்குப் பிரதேசத்தில் அறிமுகமாகியிருக்கலாம் எனக்கருதப்படுகின்றது. அத்தோடு தொடர்ந்தாற்போல் சேரநாட்டிலிருந்துவந்து கிழக்கிலங்கையை முற்றுமுழுதாக இன்றுவரை ஆட்கொண்டிருக்கும் தாய்வழி முதிசொம் எனும் மருமக்கள்தாய நடைமுறைகளும் போடி முறைமைகளும் கேரளத்தின் மத்திய காலமான கி.பி 8ம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்ததாகவே அமையும் என்பதால் அன்று சேரநாட்டின் முக்கிய வழிபாடாகக் கருதப்பட்ட கண்ணகி வழிபாடும் இக்காலத்தேயே கிழக்கிலங்கைத் தமிழரின் மிக முக்கியத்துவம் பெற்ற வழிபாடாக மாறியிருக்கவேண்டும் என்பது சில ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகவுள்ளது.

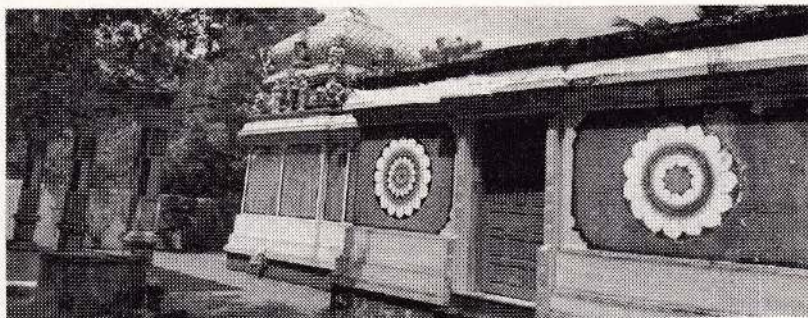
மட்டக்களப்புத் தேசத்திலெழுந்த கண்ணகி கோவில்கள்:

பட்டினகர் கண்ணகி:

மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் தென்புறக் கிராமமான அக்கரைப்பற்று - பட்டினகர் கண்ணகியம்மன் ஆலயமே முதன்முதலில் கிழக்கில் கண்ணகிக்கு கட்டப்பட்ட கோவிலாகப் பலராலும் கருதப்படுகின்றது. இவ்வாலயம் தொடக்ககாலத்தே பத்தினியம்மன் ஆலயம் என்றபெயரால் அழைக்கப்பட்டதுடன் சிங்கள பத்தி முறையில் வழிபாடியற்றப்பட்டமையால் கண்டியின் பத்தினியம்மன் வழிபாட்டின் தொடக்க காலத்தை இவ்வாலய வரலாறு கொண்டிருக்கலாம் எனக்கருதவும் முடிகின்றது. இது குறித்த மேலதிக தகவல்களைப்பெற நாடுகாடுப் பற்று பரவணிக் கல்வெட்டு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படுவது அவசியமாகின்றது.



நாடு காடுப் பற்று என்பது பிற்பட்ட நாதனைப் பற்றினையும் (வெல்லாவெளி) உள்ளடக்குவதாகும். (நாடுகாடுப் பரவணிக் கல்வெட்டு - மட்டக்களப்பு வளமும் வாழ்க்கையும் தொகுப்பு எவ்.எக்ஸ்.சி.நடராசா) இப்பற்று மகாஓயாப் பிரதேசத்தையும் கொண்டதாக கட்டகாமம் வரை நீண்டிருந்தமை அறியப்படுகின்றது. ராஜபக்ஷ முதலியை முக்கியப்படுத்தும் இக்கல்வெட்டின் காலம் கண்டி மன்னன் கீர்த்திசிறி ராஜசிங்கனின் (1747-1782) ஆட்சிக் காலமாகும்.



கண்டி மன்னனால் இப்பகுதிக்கு முதலியாக நியமிக்கப்பட்ட ராஜபக்ஷையை முன்னிறுத்தியதாக இக்கல்வெட்டு அமையினும் இதில் சொல்லப்படும் பட்டிமேடு மற்றும் காரைதீவு கண்ணகி தொடர்பிலான தகவல்கள் சில முக்கியத்துவம் பெற்றவையாகும்.. அக்காலகட்டத்தே பட்டிமேடு கண்ணகியாலயம் சிங்களப் பூசகரையும் சிங்கள பத்ததி முறையினையும் கொண்டிருந்தமையும் கோவில் பூசகர் வசம் இவ்வாலயத்திற்குரிய கட்டாடியாவெளி காணி இருந்தமையும் ராஜபக்ஷமுதலி இதனை கோவில் பரிபாலனத்திற்குட்படுத்தியமையும் பின்னர் சில பிரச்சனைகளின் நிமித்தம் அவன் அக்காணியை காரைதீவு கண்ணகி ஆலயத்திற்கு கைமாற்றியதையும் இக்கல்வெட்டு தகவல்படுத்துகின்றது. கீர்த்திசிறி ராஜசிங்களின் ஆட்சிக்காலம் வரை சிங்கள பத்ததிமுறை நிலவிய இவ்வாலயத்தில் பூசகர் முறையிலேற்பட்ட மாற்றமே பின்னர் தமிழ்ப் பத்ததி முறையினுக்கு வித்திட்டிருக்கின்றது.

பட்டினகர் கண்ணகி அம்மனின் ஆலயத்தினுடைய நிருவாகச் செயல்பாட்டில் சேரத்துக் குடியான மளவர் குடியினரின் முன்னிடானது வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றதாக அமைகின்றது. மழவர் சேரத்தின் பாரம்பரியமிக்க குடியினராவர். பொற்புறா வந்த காவியத்தில் மழவர் குடி மங்கலப் போடி சிறப்பிக்கப்படுவதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இதில் இன்னுமொரு முக்கிய அம்சம் யாதெனில் பட்டினகர் கண்ணகியம்மன் காவியத்தில்,

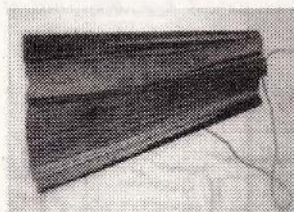
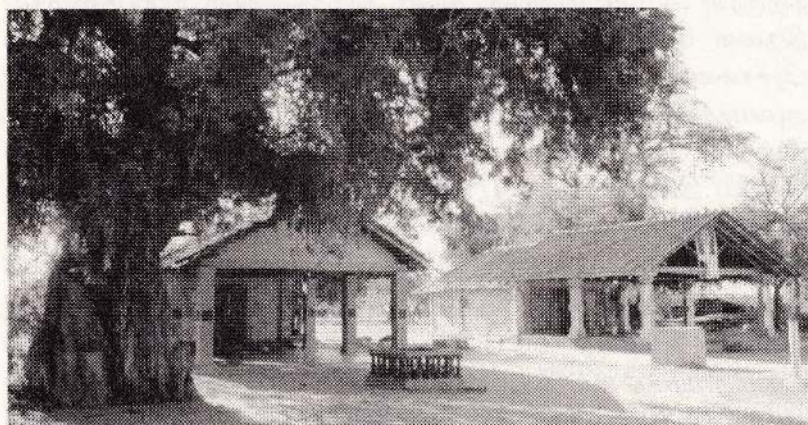
செம்பவள மாதேயுனக் கோலம் ஓலம்!

திருஒற்றி யாளேயுனக் கோலம் ஓலம் !

எனத் தமிழகத்தின் சென்னையை அடுத்த திருஒற்றியூர் கண்ணகி (வட்டபுரியம்மன்) மட்டுமே குறிப்பிடப்படுவதால் அதன் அக்காலத் தொடர்பும் இவ்வாலயத்திற்கு இருந்திருக்க முடியும்.

பாணமைக் கண்ணகி:

பாணமை பத்தினியம்மன் ஆலயமும் தமிழ் சிங்கள மக்களது நீண்டகால வழிபாட்டி லிருக்கும் ஆலயமென்பதுவும் சிங்கள பத்தி முறையிலமைந்த பூசை முறைகளை அவ்வாலயம் கொண்டிருந்ததென்பதுவும் வரலாற்றுப் பதிவாக வேயுள்ளது. இன்றும்சுட அங்கு இருசாராரும் ஒன்றுபட்டு செயல்படும் தன்மையும் அவர்களிடையே பண்டுதொட்டு நிலவிவருகின்ற உறவு முறையும் மனம்கொள்ளத்தக்கதாகும். இங்கு கண்ணகி கோவில் மற்றும் கோவலன் கோவில் என இரு கோவில்கள் அமைந்துள்ளமை கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. இதனைக் கொம்புச்சந்திக் கோவில் எனவும் அழைக்கின்றனர்.



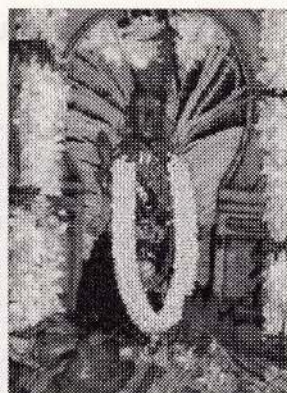
சிங்களப் பத்ததி

இதன் வரலாற்றுப் போக்கில் ஒரு நீண்ட காலத்தே சிங்கள மக்கள் கண்ணகி தொடர் பிலான அங்கெலிய மற்றும் போறகெலிய போன்ற விளையாட்டுக்களையும் தமிழ் மக்கள் கொம்புமுறி போன்ற விளையாட்டுக்களையும் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை முக்கிய தகவல்களாக நம்மால் பெறமுடிகின்றது.

தம்பிலுவில் கண்ணகி:



தம்பிலுவில் கண்ணகி வழிபாடும் நீண்டகால வரலாற்றுக்குரியதாகவே அறியப்படுகின்றது. பொற்புறா வந்த காவியத்தினை சான்றுபடுத்தி இதன் வரலாற்றுக் காலத்தை கி.பி 2ம் நூற்றாண்டின் இறுதியாக அல்லது 3ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகக் கருதுவாரும் உளர். இதனிடையே சேரன் செங்குட்டுவன் கண்ணகி கோட்டத்தில் கண்ணகிக்கு சிலையெடுத்தபோது அதில் கலந்துகொண்டு திரும்பிய கஜபாகு மன்னன் மூன்று சந்தண மரத்தினாலான கண்ணகி சிலைகளைக் கொண்டு வந்தானெனவும் அதில் ஒன்றினை ஊரக்கையில் பிரதிஷ்டை செய்தானெனவும் வாய்மொழி வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன. எனினும் ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் இதன் தொடக்க காலம் குறித்து தீர்க்கமான முடிவுக்கு வரமுடியாதுள்ள நிலையில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தே கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடக்ககாலத் தோற்றுவாய் இதற்கும் பொருந்தவே செய்யும். பண்டைய காலம் முதல்கொண்டு கதிர்காம உற்சவகால யாத்திரையோடு தொடர்புபட்டதாக விளங்கும் இவ்வாலயத்திலும் சேரத்து மழவரசன் குடியினரின் செயல்பாடும் பட்டினகர்போல் முக்கியத்துவம் பெறுவதைக்காணலாம்.



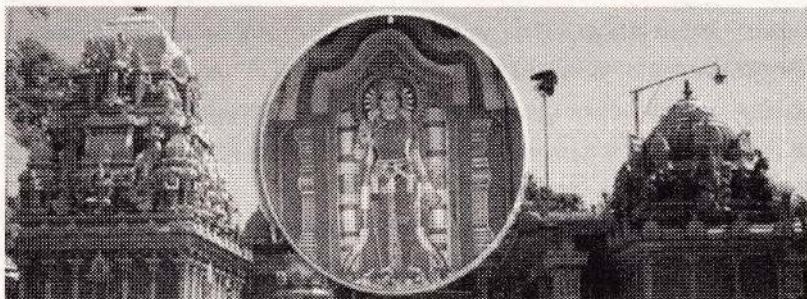
தம்பிலுவில் கண்ணகியம்மன் வரலாறு சாகமம் - ஊர்க்கைவெளி
செண்பகநாச்சியம்மன் கோவில் வரலாற்றை அடியொற்றியதாகவே
ஆய்வாளர்களால் பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. 17ம் நூற்றாண்டில்
எழுதப்பட்டதாகக் கொள்ளப்படும் மழைக் காவியத்தில்:

கொப்புமா வின்கனிய தாகமுன் னிருந்தாய்
கோகநகர் தம்பிலுவில் கோயிலி லமர்ந்தாய்
அப்பவூ ரக்கவெளி ஆற்றிடை யமர்ந்தாய் ..

எனவரும் பாடலடிகள் இதற்கு சான்றுபகர்வதைக்காணலாம்.

இதில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட கண்ணகி சிலையானது பாண்டியநாட்டின் தலைநகரான மதுரையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. ஊர்க்கை கண்ணகியை தமிழ் சிங்கள அரசர்கள் தொடர்ந்து தரிசித்து வந்ததாகவும் சோழர் ஆட்சியை வெற்றிகொண்ட விஜயபாகு தான் ஊர்க்கை கண்ணகிமேல் வைத்த நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்ற கால்நடையாக வந்ததாகவும் அம்மனுக்கு காணிக்கையாக தங்க நகைகளும் பொற்சிலம்பும் தங்கத்தினாலான மாங்கனியும் வழங்கி துதித்ததாகவும் மேலும் அதன் வரலாறு சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. மிக நீண்டகால வழிபாட்டிலிருந்த இவ்வாலயம் கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டில் கலிங்க மாகோனின் படையெடுப்பைத் தொடர்ந்து தளர்வடைந்து போன நிலையில் மீண்டும் கி.பி 14ஆம் நூற்றாண்டில் தம்பிலுவில்லுக்கு இடம்மாறியதாக களஆய்வுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. மட்டக்களப்புத் தேசவரலாற்றில் முதன்மைபெறும் கண்ணகி ஆலயங்களில் இதற்கு என்றும் தனியிடமுண்டு.

காரைதீவு கண்ணகி :



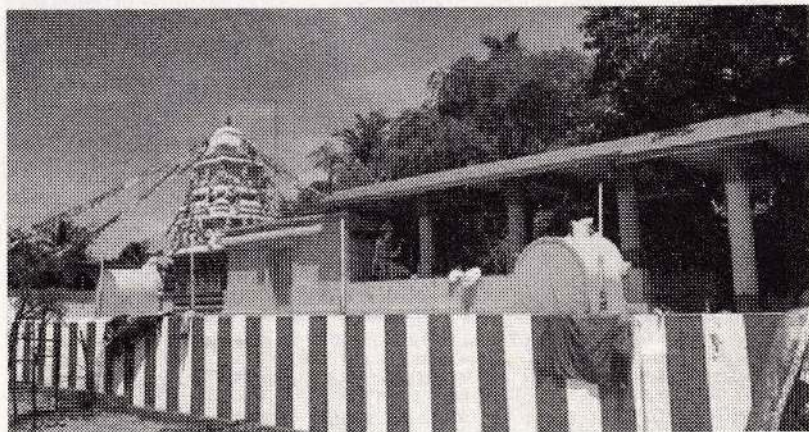
காரைதீவு கண்ணகி வழிபாடு தொடர்பில் பெறப்படும் தகவல்கள் அதன் நீண்டகால வரலாற்றை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமையும். ஆலய விக்किரகமானது வாய்மொழித் தகவல்களின் அடிப்படையில் கஜபாகுவின் காலத்துக்குரியதெனக் கூறுவதை உறுதிசெய்யமுடியாதெனினும் கண்டியாட்சிக் காலம் முதல்கொண்டு இதன் பெருமை பேசப்படுவதை அறியலாம்.

இங்குவைத்து பூசிக்கப்படும் கண்ணகி சிலையானது சுமார் 600 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டு மதுரையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதாகவும் இதற்கான முதல் ஆலயம் அட்டப்பள்ளம் சிங்காரத்தோப்பிலிருந்து இப்பிரதேசத்தை நிருவகித்த வன்னியச் சிற்றரசனால் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் களஆய்வுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. அதன் பின்னர் சம்மாந்துறையை இருக்கையாகக் கொண்டிருந்த கங்கன் எனும் வன்னியச் சிற்றரசன் கரைவாகுப் பகுதியில் கங்கன் வெளி என்ற

பெயரில் 101 ஏக்கர் காணியை நிவந்தமாக அளித்தான் எனவும் அறியப் படுகின்றது. காலப்போக்கில் இவ்வம்மன் ராஜராஜேஸ்வரியாகவும் அடையாளப்படுத்தப்படுவது சமஸ்கிருதமயமாக்கலை இவ்வாலயம் ஏற்றுக்கொண்ட தன்மையின் வெளிப்பாடாகவே அமையும். எனினும் இங்கு வைகாசிப் பூரணையையொட்டி நடைபெறும் வருடாந்த உற்சவமானது கப்புகன்மாரால் நடாத்தப்படுவது இதன் பாரம்பரியத்தை உறுதிப்படுத்தவே செய்யும்.

இதேபோன்ற தன்மையை சேரன் செங்குட்டுவனால் முதன்முதலாக கண்ணகிக்கு கட்டப்பட்ட கொடுங்களுர் கண்ணகி (பகவதி) கோவிலிலும் நம்மால் அவதானிக்கமுடிகின்றது. சமஸ்கிருதமயமாக்கலைத் தொடர்ந்து நம்பூதிரிப் பிராமணர்களால் ஆகமவிதி முறையில் பூசைகள் இடம்பெறும் அவ்வாலயத்தில் கேரளத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலிருந்தும் இலட்சக் கணக்கில் மக்கள்கூடும் சிறப்புமிக்க வருடாந்தப் பரணிவிழா ஆகம விதிகளுக்கு அப்பால் நாயர் சமூகப் பூசகர்களால் நிறைவேற்றப்படுவது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகின்றது.

வீரமுனைக் கண்ணகி:



மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் பாண்டியர் செல்வாக்கு நிலைநிறுத்தப்பட்ட காலமான கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி முதல் 14ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்கு உட்பட்ட காலத்தே வீரமுனைக் கண்ணகி வழிபாடு தோற்றம்பெற்றிருக்கமுடியுமென களஆய்வுத் தகவல்கள்



வெளிப்படுத்துகின்றன. இப்பகுதியில் பெறப்பட்ட பாண்டியர் நாணயங்களும் இதற்குப் பக்கச் சான்றாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாலயம் அழகிய சூழலில் வடக்கு நோக்கிய வாறு வாவிக் கரையில் அமைந்துள்ளது.

கண்டி அரசன் செனரதன் 17ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இங்குள்ள பிள்ளையார் ஆலயத்தில் புனரமைப்பு திருப்பணிகளை மேற்கொண்டபோது இவ்வாலயமும் மீளமைப்புச் செய்யப்பட்டதாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இங்கு காணப்படுகின்ற சந்திர வட்டக் கல்லும் மன்னன் செனரதனால் அமைக்கப்பட்டதாகவே கூறப்படுகின்றது. இங்குள்ள சதுரத்தூண் கல்வெட்டு சரிவர வாசிக்கப்படாத நிலையில் அதுபற்றிய விளக்கத்தினை அறியமுடியவில்லை. பெறப்படும் களஆய்வுத் தகவல்கள்மூலம் சுமார் எழுநூறு ஆண்டுகாலத்திற்கும் மேலான வரலாற்றை இவ்வாலயம் கொண்டுள்ளமை தெரிகின்றது.

கல்முனைக் கண்ணகி:



கல்முனை முருகன் ஆலயத்தோடு ஒன்றியதாக அமைந்துள்ள கல்முனைக் கண்ணகி ஆலயம் சுமார் நானூறு ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டதாக ஆய்வில் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை வைகாசிப் பெளர்ணமியை ஒட்டியதாக இடம்பெறும் இதன் வருடாந்த உற்சவம் குளிர்த்தி பாடுவதுடன் நிறைவுற்றதும் இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள ஐம்பொன்னினாலான அம்மன் சிலையை கந்தசாமி ஆலயத்தின் மூலஸ்தானத்தில் கொண்டுவைப்பர். எனினும் கண்ணகி அம்மன் மூலஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள அம்மனின் காற் சிலம்பு அந்த இடத்திலேயே இருக்கும் நிலையில் அதன் முக்கியத்துவம் மேலோங்கியதாகவே அமைகின்றது.

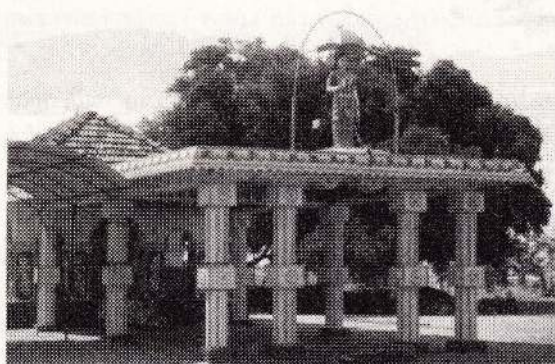
தொடக்க காலம்முதல் இவ்வாலயத்தின் உரிமைபெற்ற பாகையாளர்களாக இருந்த கல்முனைவாழ் முற்குகர், வேளாளர் மற்றும் சான்றார் சமூகத்தினர் ஒன்றுபட்டு இவ்வாலய நிகழ்வுகளை முன்னெடுத்து வந்த நிலையில் சிலவருடங்களுக்கு முன்னர் அவர்களிடையே ஏற்பட்ட மனக்கசப்பினால் சான்றார் சமூகத்தினர் இவ்வாலயத்திலிருந்த தங்களது தொடர்பினை துண்டித்துவிட்டு கல்முனைக் கடற்கரையில் ஒரு கண்ணகி அம்மன் ஆலயத்தை அமைத்து வழிபாடியற்றிவருவது கள ஆய்வில் தெரியவருகின்றது.

கல்முனை கடற்கரை கண்ணகி:



கல்முனைக் கண்ணகி வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியாக அமைவது
கல்முனைக் கடற்கரைக் கண்ணகியின் வழிபாடாகும்

துறைநீலாவணைக் கண்ணகி:



வரலாற்றுப் புகழ்கொண்ட அழகிய பழந்தமிழ்க் கிராமமான துறைநீலாவணையில் மக்கள் குடியிருப்புகளற்ற ஊரின் வடமுனை வாவிக்கரையில் சிறிய சிறிய குன்றுகளின் மத்தியில் அமைதியும் எழிலும் கொஞ்ச துறைநீலாவணை கண்ணகியம்மன் கோவில்கொண்டுள்ளமை பார்ப்போரை மெய்சிலிர்க்க வைப்பதாக அமைகின்றது. மிக நீண்டகாலத்திற்கு முற்பட்டு சில முனிவர்களால் வழிபாடிற்றி வந்ததாகக் கூறப்படும் இவ்வாலயத்தின் தோற்றுவாய்குறித்து சரியான காலக்கணிப்பை உறுதிசெய்யமுடியாத நிலையில் இங்குள்ள பெரியார்கள் சிலரிடம் பெறப்பட்ட கள ஆய்வுத் தகவல்களின் அடிப்படையில் பின்வரும் தகவல்களைப் பதிவாக்குவது பொருத்தமாக அமையும்.

மனித நடமாட்டமின்றி காட்டர்ந்த குன்றுகளைக் கொண்டிருந்த அவ்விடத்தில் சுமார் அறுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டு சில முனிவர்கள் ஆசிரமம் அமைத்து சக்தி வழிபாட்டினை மேற்கொண்டிருந்தார்கள். சில ஆண்டுகளின் பின்னர் அவர்கள் அவ்விடத்தைவிட்டுச் சென்றுவிட அக் கிராமத்து மக்கள் அவ்விடத்தை நோக்கிச் செல்லத்தொடங்கினர். அப்போது ஒருவர் அங்கு மூன்று சிலைகளும் முக்கோண வடிவினதான இரண்டு சோடிச் சிலம்புகளுடன் தண்டைச் சிலம்பு இரண்டு சோடியும் இருக்கக்கண்டு மிக்க பயபக்தியோடு ஊரவரிடம் விபரத்தைக் கூறினார். ஊர்ப்பெரியவர்கள் அவற்றைப்பார்த்தபோது சிலைகளின் அமைப்பு கண்ணகி அம்மனின் உருவ அமைப்பில் இருக்கக்கண்டு கூடவே சிலம்புகளும் இருந்தமையால் அதுமுதல்கொண்டு கண்ணகி அம்மன்

என நிச்சயித்து அம்மனுக்கு வழிபாடியற்றத் தொடங்கினர். அதனைத் தொடர்ந்து குருமணவெளியைச் சேர்ந்த கெங்காதசி ஐயரின் ஆலோசனையை பிரகாரம் அவரால் வழங்கப்பட்ட பத்தியின் படி பூசை புனற்காரங்களை மேற்கொள்ளலாயினர்.

இக்கண்ணகி அம்மனோடு இணைந்ததாக நாகதெய்வ வழிபாடும் அமைந்துள்ளமை நாக மங்கலை என அழைக்கப்படும் கண்ணகித் தெய்வத்தின் பிணைப்பை விளங்கிக்கொள்ள ஏதுவாகவும் அமைகின்றது. அத்தோடு இம்மக்கள் 1950க்குப் பிற்பட்டு தாங்கள்சென்று குடியேறிய மத்திய முகாம், மண்டூர் 14ம் கிராமம் ஆகிய இடங்களிலும் கண்ணகி வழிபாட்டினை நிலைநிறுத்தவே செய்துள்ளனர்.

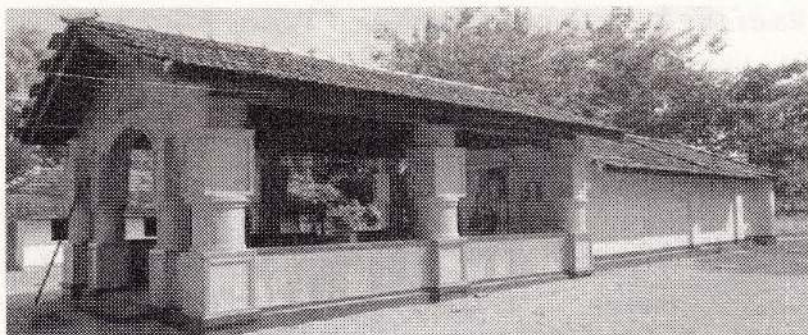
மத்தியமுகாம் 15ம் கிராமம் நாவிதன்வெளி கண்ணகி:



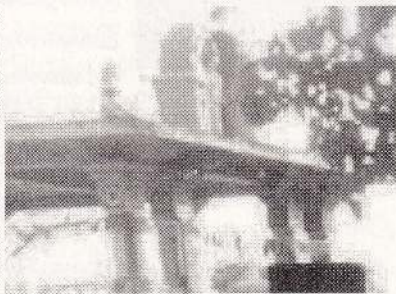
துறைநீலாவணைக் கண்ணகியம்மனின் வழிபாட்டில் தொடர்புபட்டு கடந்த 1950க்கு பின்னர் நிலைநிறுத்தப்பட்ட வழிபாடாக நாவிதன்வெளி மத்தியமுகாம் கண்ணகி வழிபாடு அமைகின்றது. வைகாசிப் பூரணையைக் குளித்தி நிகழ்வாகக்கொண்டு இங்கு ஏழு நாட்கள் அம்மனுக்கான சடங்கு வைபவம் மிகச் சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றது.

மண்டூர் 14ம் கிராமம் கண்ணகி :

மண்டூர் 14ம் கிராமம் (கணேசபுரம்) கண்ணகியம்மனின் வழிபாடும் துறைநீலாவணை கண்ணகி வழிபாட்டுடன் தொடர்புபட்டு 1950ஐ தொடர்ந்ததாகவே அமைகின்றது. இங்கும் வைகாசிப் பூரணையைக் குளித்திச் சடங்காகக்கொண்டு ஏழுநாட் சடங்கு இக்கிராமத்து மக்களால் மிகச் சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகின்றது.

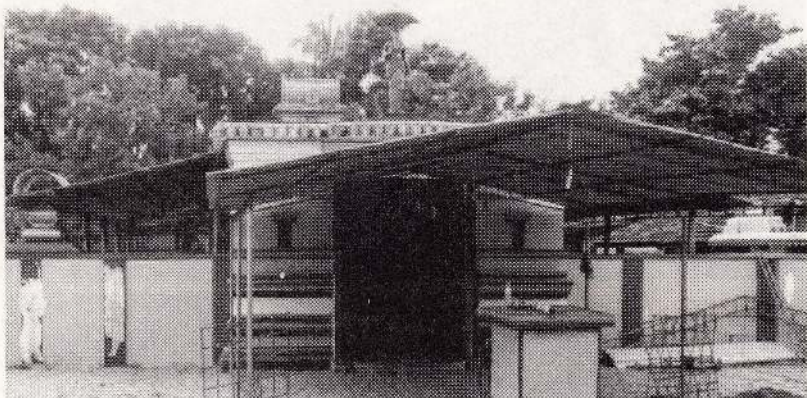


மத்திய முகாம் 11ம் கிராமம் (படர்கல்) பத்தினியம்மன்:



11ஆம் கிராமம் படர்கல் என அழைக்கப்படும் மத்தியமுகாம் பத்தினியம்மன் ஆலயம் சுமார் 75 ஆண்டுகால வரலாற்றை உள்ளடக்கியதாகும். சிறப்பாக கண்ணகி வழிபாட்டியலை முன்னெடுக்கும் இவ்வாலய நிகழ்வுகளில் தமிழ்மக்களுடன் இப்பகுதிவாழ் சிங்களமக்களும் கலந்து வழிபாடுசெய்வது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகின்றது.

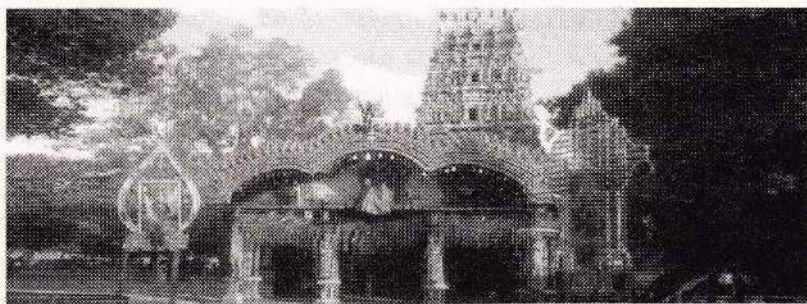
கோட்டைக்கல்லாறு கண்ணகி:



கோட்டைக்கல்லாறு கண்ணகி அம்மனின் தோற்றுவாய் குறித்து பல்வேறு தகவல்கள் கூறப்பட்டாலும் சுமார் 150 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்ட ஆலயமாகக்கொள்ள போதிய காரணங்கள் தென்படுகின்றன. ஐம்பொன் விக்கிரகத்தை கருவறையின் மூலவராகக் கொண்டுள்ள கண்ணகியம்மன் இவ்வூர் மக்களின் குலதெய்வமாகவே போற்றப்படுகின்றாள்.

இவ்வாலயத்தின் வருடாந்தச் சடங்கு வைகாசிப் பூரணையை குளிர்த்தி நிகழ்வாகக்கொண்டு

எட்டு நாட்கள் வெகுசிறப்பாக இடம்பெறுகின்றது. இதில் அம்மனின் கல்யாணச் சடங்கும் குளிர்த்திச் சடங்கும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறும். இங்கு சித்திரை வருடப் பிறப்பில் விசேட பூசை இடம்பெறுகின்றது. இவ்வாலய வழிபாடு மடாலய முறைசார்ந்ததாக நடைபெறுவது அவதானிப்புக்குரியது. இவ்வாலயத்தில் மிக நீண்டகாலம் முதலே கொம்புமுறி விளையாட்டு மற்றும் அதனோடு தொடர்புபட்ட போர்த்தேங்காய் அடித்தல் போன்ற விளையாட்டுகளும் இடம்பெற்றமையும் இன்றும் போர்த்தேங்காய் அடித்தல் நிகழ்வு இடம்பெறுவதையும் முக்கியமாக குறிப்பிடல்வேண்டும்.



மட்டக்களப்பில் யாழ்ப்பாணம் ஊடான கண்ணகி வழிபாடு:

மட்டக்களப்பு கண்ணகி வழிபாடு யாழ்ப்பாணத்தைத் தொடர்ந்தே வந்ததான வரலாறும் இன்று பெறப்படவே செய்கின்றது. முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு சுதுமலை, மானிப்பாய், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் கண்ணகிக்கு கோவில்கள் எழுப்பப்பட்டதன்பின்னர் மட்டக்களப்பில் கண்ணகி காட்சிகொடுத்த ஏழு இடங்களில் கோவில்கள் அமைத்ததாக வாய்மொழிக் கதையொன்றினை ஆதாரப்படுத்தியும் கூறப்படுகின்றது.

இதனிடையே கண்ணகி வழிபாட்டுடன் முக்கியப்படுத்தப்படுகின்ற யாழ்ப்பாணம் ஒத்துக்குடா கந்தப்பர் பற்றிய தகவல்கள் மட்டக்களப்பில் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றவையாகும். (ஒத்துக்குடா கந்தப்பன் சரித்திரம் - மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம் பக்கம் : 45- 2005). இக்காலம் மட்டக்களப்பு கண்டியரசின் கீழிருந்த விமலதர்மசூரியனின் (1592 - 1604) ஆட்சிக்காலமாகும். யாழ்ப்பாணத்தை போர்த்துக்கேயர் கைப்பற்றி அங்கிருந்த சைவ ஆலயங்களை அழித்தபோது நாடாரும் நம்பிகளும் ஒத்துக்குடாவில் முக்கியத்துவம் பெற்றவராக விளங்கிய கந்தப்பரை அணுகி அவரது ஆலோசனையின் பிரகாரம் ஏழு கண்ணகி விக்கிரகங்களுடன் ஏழு நாடார் குடும்பங்களையும் மூன்று வைரவர் விக்கிரகங்களுடன் மூன்று நம்பி குடும்பங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு தனது ஒரே புத்திரி மற்றும் இரு சகோதரிகளுடன் ஓடங்களில் ஏறி மட்டக்களப்பின் மண்முனைத் துறையில் இறங்கியதாகவும் இவர்கள் கொண்டுவந்த ஏழு கண்ணகி விக்கிரகங்களுக்கும் சிறாம்பி (சிறு குடில்) கட்டி ஏழு நாடார்களும் பூசகர்களாகவிருந்து வழிபாடு செய்ததாகவும் ஒத்துக்குடா கந்தப்பர் தொடர்பில் போர்த்துக்கேயருக்கு வேஷபார்க்க வந்தவரென சந்தேகமுற்று

மட்டக்களப்பு திக்கதிபன் கண்டியரசன் விமலதர்மனுக்கு கொடுத்த தவறான தகவலின்பேரில் அவனின் கட்டளைப்படி கந்தப்படும் அவரது ககோதரிகளும் களப்பில் (வாவி) ஆழ்த்திக் கொல்லப்பட்டதோடு பருவ வயதினளான அவரது புத்திரிக்கு கலிங்க குலத்தில் மணமுடித்துக் கொடுத்ததாகவும் தகவல்கள் கூறுகின்றன. இதில் கொண்டுவரப்பட்ட ஏழு விக்கிரகங்களும் மண்முனை, புதுக்குடியிருப்பு, செட்டிபாளையம், களுவாஞ்சிக்குடி - எருவில், மகிழூர் ஆகிய கிராமங்களில் பின்னர் வைத்துப் பூசிக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக்கருதமுடிகின்றது. எருவில் மற்றும் மகிழூர் கிராமங்களில் இடம்பெறும் கண்ணகி வழிபாடுகளில் முற்குக் மற்றும் வேளாளர்கள் வழிபாடு செய்வோர்களாயிருக்க சமூகக் கட்டமைப்பில் நாடார் பிரிவில் உள்ளடக்கப்படும் சாணாரே இன்றும் பூசை புணர்க்காரங்களை மேற்கொள்வது இதற்கு வலுச்சேர்ப்பதாயுள்ளது. மேலும் சாதித் தெய்வக் கல்வெட்டு நாடார்க்கு கண்ணகியாம் எனக் குறிப்பிடுவதும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகின்றது.

அக்காலகட்டத்தே மாதகல், சுளிபுரம், மந்திகை, மயிலிட்டி, வட்டுக்கோட்டை போன்ற யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்துக் கண்ணகி ஆலயங்களில் வழிபாட்டிலிருந்த கண்ணகி சிலைகள் விசிறி வடிவில் அமைந்திருந்ததன்மையில் அவற்றை விசிறி அம்மன் எனச் சாதாரண மக்கள் குறிப்பிட்டமை கள ஆய்வுகளில் வெளிவருகின்றன. ஒத்துக்குடா (ஒதுங்குக்குடா) கந்தப்பருடன் கொண்டுவரப்பட்ட ஏழு பேழையுடன் கூடிய சிலைகளுடன் இணைந்ததான விசிறி வடிவிலான சிலைகளும் இத்தன்மை வாய்ந்தவையாக இருந்துள்ளமையை இன்றும் பழமையோடு பேணப்படுகின்ற செட்டிபாளையம், புதுக்குடியிருப்பு, எருவில், மகிழடித்தீவு, ஈச்சந்தீவு போன்ற கண்ணகியம்மன் ஆலயங்களில் அவதானிக்கமுடிகின்றது. அத்தோடு மகிழூர் ஆலயத்திலும் இதேபோன்றதான கண்ணகி சிலை வழிபாட்டிலிருந்துள்ளமையும் 1978 நவம்பரில் வீசிய குறாவழியில் ஆலயம் அழிபாடுற்ற நிலையில் மீள் புனரமைப்பின் பின்னர் அங்கு ஐம்பொன்னிலாலான கண்ணகி சிலை பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டதாகவும் கள ஆய்வில் தெரிவிக்கப்பட்டது. செட்டிபாளையத்திலும் இத்தகைய சிலையொன்று முன்னர் இருந்ததாகவும் அது களவுபோனபின்னர் அதேபோன்ற ஒரு வெண்கலச் சிலை ஒந்தாச்சிமடத்தில் வடிவமைத்து பின்னர் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளன.

கண்ணகியம்மன் சிலைகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மட்டக்களப்புக்கு கொண்டுவரப்பட்ட காலத்தே யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை தங்களது

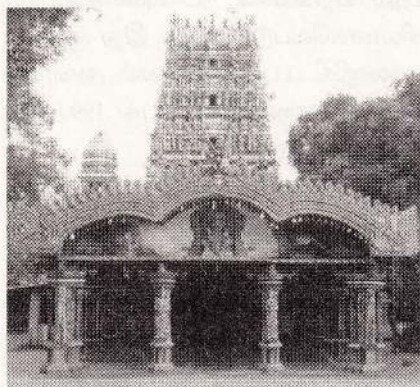
முழுக் கட்டுப்பாட்டுக்குள்ளும் வைத்திருந்த போர்த்துக்கேயர் அங்குள்ள இந்துக்கள் மீதும் இந்து ஆலயங்கள்மீதும் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள்பற்றி கவனத்தில்கொள்வது இங்கு அவசியமாகவேபடுகின்றது. இது குறித்து சிரேஷ்ட தொல்லியல் பேராசிரியர் கலாநிதி ப.புஷ்பரெட்ணம் அவர்கள் தனது இலங்கைத் தமிழர் ஒரு சுருக்க வரலாறு நூலில் (பக்: 199, 200) கூறுவது மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

‘யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் வீழ்ச்சியுடன் இந்துக்களுக்கு உதவுக்கூடியதாகத் தலைவர்கள் இல்லாதிருந்தனர். யாழ்ப்பாண இந்துக்கள் எதிர்ப்பைக்காட்டமுடியாத நிலையில் கத்தோலிக்க மதத்தைச் சேரவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. தீவிரமான மதமாற்றத்தை கருத்தில் கொண்டே குவைரோஸ் சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கிறிஸ்தவ நாடு என வர்ணிக்கும் அளவிற்கு நிலமை மாறியிருந்தது. போர்த்துக்கேயர் தமது மதம் பரப்பும் முயற்சியின்போது ஒருபுறம் இந்து மதத்தை முற்றாக அழித்தலையும் மறுபுறம் அவ்விடத்தில் கத்தோலிக்க மதத்தை நிலையுன்றச் செய்வதையும் கொள்கையாகக்கொண்டு நடைமுறைப் படுத்திவந்தனர். போர்த்துக்கேய ஆட்சியின் முதல் தேசாதிபதியாக விளங்கிய பிலிப் த ஒலிவேரா என்ற படைத் தளபதியால் யாழ்ப்பாணத்தில் 500க்கும் மேற்பட்ட இந்து ஆலயங்கள் இடித்தழிக்கப்பட்டதை போர்த்துக் கேய ஆவணங்களில் பெரும் சாதனையாகப் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டதை ஆதாரமாகக் கொள்ளமுடிகின்றது.

போர்த்துக்கேயர் தமது ஆட்சியில் அறிமுகப்படுத்திய கடுமையான சட்டங்கள், தண்டனைகள் என்பவற்றின் மூலம் இந்து சமயத்தினருக்கு பெரும் அசௌகரியங்களை ஏற்படுத்தினர். சமய வழிபாட்டிற்கு தடைவிதித்திருந்தனர். சைவமத வணக்கம் செய்யப்படக்கூடாது. பூசைகள் மற்றும் விரதங்கள் என்பன அனுஷ்டிக்கப்படலாகாது. அதனைச் செய்வோர் தண்டிக்கப்படுவர் என சட்டங்கள் பிறப்பிக்கப்பட்டன. இருந்தபோதிலும் சில தீவிர சைவர்கள் இத் தடைகளையும் மீறி தங்கள் இஷ்ட தெய்வங் களை மறைமுகமாக வழிபாடியற்றவும் செய்தனர்’ எனக் குறிப்பிடுவார்.

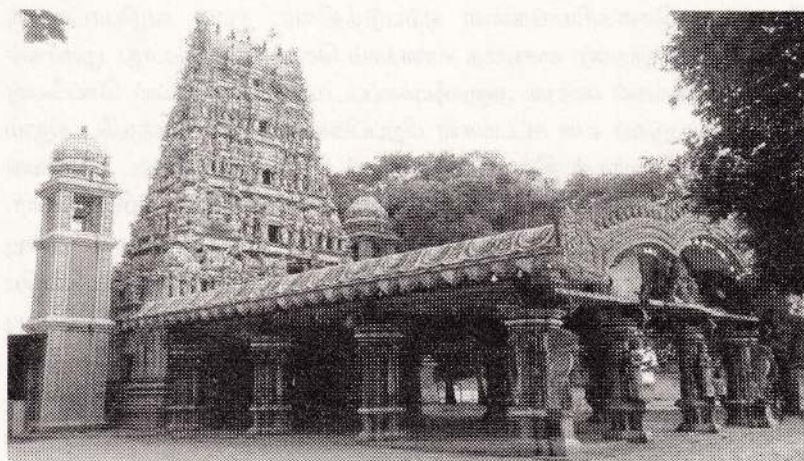
இதனாலேயே அன்று போர்த்துக்கேயர் காலூன்றாத கண்டி அரசின் மேலாதிக்கத்தில் மத வழிபாட்டில் முழு உரிமையும் கொண்டுவந்தவர்கள் மட்டக்களப்புத் தேசத்தை நோக்கி யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் வழிபாட்டி லிருந்து மறைத்துவைக்கப்பட்ட கண்ணகி சிலைகளை கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கமுடியும் என்பதை ஆய்வுகளில் புறந்தள்ள முடியாதுள்ளது

செட்டிபாளையம் கண்ணகி:



மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் நிலைபெற்ற சிறப்புமிக்க கண்ணகி வழிபாட்டுத் தலங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒன்றாக விளங்குவது செட்டிபாளையம் கண்ணகையம்மன் ஆலயமாகும். ஒத்துக்குடா கந்தப்பர் காலத்தோடு (1600) தொடர்புபட்ட முதன்மைபெற்ற ஆலயமாகவும் இதனைக் கருதமுடியும். இதில் ஒரு சிறப்பம்சம் யாதெனில் ஏனைய ஆலயங்கள் ஊர்க்கோவில்

களாக அமைய இதன் வழிபாடு மற்றும் நிருவாகக் கட்டமைப்பு மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் ஒரு சிறிய பிரதேசம் சார்ந்தமைவதே. களுதாவளை, தேற்றாத்தீவு, மாங்காடு, செட்டிபாளையம், குருக்களமடம், கிரான்குளம் மற்றும் பழகாமம், அம்பிளாந்துறை வரையான தொடர்புபட்ட கிராமங்களின் இதன் வழிபாட்டு உரிமைத்தன்மை ஒத்துக்குடா கந்தப்பர் மகளின் - கலிங்க குலப் பிணைப்பின் வாரிசுத் தன்மையை மையப்படுத்தியதாகவும் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தே (1776) மட்டக்களப்பின் வடபகுதிக்கு தலைமைப் போடியாக நியமிக்கப்பட்ட காலிங்காகுடி அருமைக்குட்டிப்போடியின் ஆலய புனரமைப்பினைத்



தொடர்ந்து அவரது ஆலோசனைப் பிரகாரமும் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டதாகவும் கள ஆய்வுத்தகவல்கள் பெறப்படுகின்றன.

அருமைக்குட்பிப்போடி கிரான்குளத்தை வாழிடமாக்கிய நிலையில் ஆண்டுக்கொருதடவை கதவுதிறத்தல் நிகழ்வில் அவர் கலந்துகொள்வதுவும் அவரது கையாலேயே திறவுகோலைக் கையளிப்பதுவும் சடங்கு நிகழ்வுகள் அனைத்தும் முடிவுற்றதும் திறவுகோலை ஆலய நிருவாகம் அருமைக்குட்பிப்போடியிடம் மீண்டும் கையளிப்பதுவும் நடைமுறையிலிருந்து வந்துள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியாக அவரது மரணத்துக்குப்பின்னர் அத்திறவுகோலானது அவரது மருமக்கள்வழிபினரிடம் இருந்துள்ளமையும் கள ஆய்வுத் தகவல்களாக மேலும் பெறப்படுகின்றன. எனவே இவ்வாலயத்தின் தற்போதைய பிரதேசம் சார்ந்த நிருவாகக் கட்டமைப்பானது சுமார் 240 ஆண்டுகளாக நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளமை ஒரு சிறப்பம்சமாகவே கொள்ளத்தக்கது. இங்கு நீண்ட காலமாக வழிபாட்டிலிருந்த அம்மன் சிலையையும் அதனோடிருந்த ஐம்பொன்னிலாலான (தங்கம் என்றும் கூறுவர்) மாங்கனியையும் கள்வர்கள் திருடிச்சென்றவேளை கள்வனின் கையிலிருந்த மாங்கனியானது குதித்து நிலத்தில் விழுந்தபோது அதில் ஒரு பள்ளம் ஏற்பட்டதாகவும் அவ்விடம் இன்றும் மாங்கனி விழுந்த பள்ளம் என அழைக்கப்படுவதாகவும் கள ஆய்வில் கூறப்பட்டது. அதன் பின்னர் 1947ல் அதேபோன்ற சிலையினை ஒந்தாச்சிமடத்தில் வடிவமைத்து அவ்விடத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் கூறுகின்றன.

இவ்வாலயத்தின் பூசை வழிபாடுகளை மேற்கொள்பவர்களை கட்டாடி பரம்பரையினர் என்றே அழைக்கின்றனர். இவர்கள் ஒத்துக்குடா கந்தப்பரது மகள்வழிப் பரம்பரையினர் என்றே கூறப்படுகின்றது. இவர்கள் தமிழ்நாட்டின் காரைக்காலை (மருங்கூர்) பூர்வீகமாகக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த மருங்கூர் வேளாளர் எனத் தங்களை அடையாளப்படுத்துகின்றனர். இங்கு நீண்டகால நடைமுறையிலிருந்துவந்த 'வேட்பபத்தி வழிபாட்டு முறை' 1983ல் நீக்கப்பட்டு ஆகம வழிபாட்டு முறை இவ்வாலயத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் இவ்வாலயத்திற்குரிய பரம்பரைவழிக் கட்டாடிமாரே ஆகம வழிசார்ந்த பூசை வழிபாட்டினை மேற்கொள்வது தெரிகின்றது. இவ்வாலயத்தில் இடம்பெறும் வருடாந்தக் குளிர்த்திச் சடங்குடன் எட்டாம் நாள் சடங்கு, தைப்பொங்கல் சடங்கு, சித்திரை வருடப்பிறப்பு, கார்த்திகை விளக்கீட்டுச் சடங்கு என உற்சவங்கள் இடம்பெறும்.. கண்டியரசன் வீரநேந்திர சிங்களின் ஆட்சிக் காலத்தில்

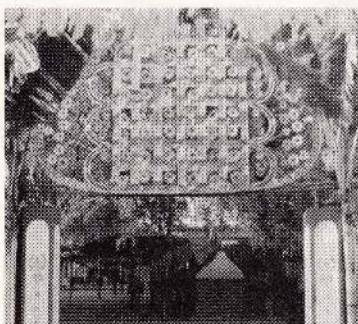
இவ்வாலயம் மிக்க சிறப்புடன் விளங்கியதாகவும் இதன் ஆய்வுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. பல கிராமிய இலக்கியங்களும் இதன் சிறப்புக்குறித்து வெளிப்படுத்துவதையும் காணமுடிகின்றது.

ஒத்துக்குடா கந்தப்பர் தொடர்பில் எம்மால் பெறப்படும் தகவல்கள் யாழ்ப்பாணம் பண்ணைப் பகுதியில் அவரை ஒரு முக்கியத்துவம்பெற்ற சமூகத் தலைவராகவே கருதச்செய்கின்றது. மேலும் ஒத்துக்குடாவென்பது ஒதுங்குடா எனப்பட்ட யாழ்ப்பாண பண்ணைப் பகுதியை குறிப்பிடுவதாகவும் அமைகின்றது. அத்தோடுகூட செட்டிபாளையம் கண்ணகி வரலாறு தொடர்பிலும் செட்டிபாளையம் மற்றும் தேற்றாத்தீவு கிராம சமூகக் கட்டமைப்பு தொடர்பிலும் ஒத்துக்குடா கந்தப்பர் தொடர்பான தகவல்கள் மிகுந்த முன்னுரிமை பெறுவதை ஆய்வுகள் நிலைநிறுத்தவே செய்யும்.

புதுக்குடியிருப்புக் கண்ணகி:



விசிறியம்மன் வடிவிலமர்ந்து அருள்பாலிக்கும் புகழ்பெற்ற புதுக்குடியிருப்பு கண்ணகியம்மன் கண்டி அரசன் விமலதர்மனின் ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு கொண்டுவரப்பட்ட



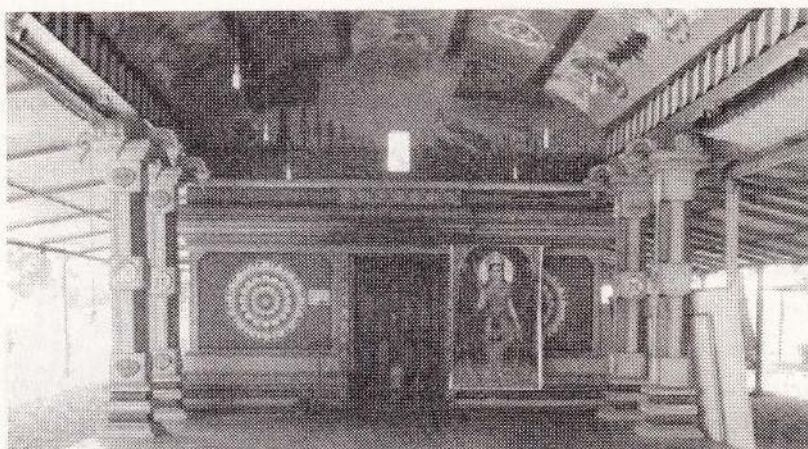
கண்ணகி சிலைகளில் ஒன்றேயென்பதை ஆய்வில் அறிய முடிகின்றது. ஊர்ப் பெரியார்களுடனான கள ஆய்வுத் தகவல்களும் இதனையே உறுதிசெய்கின்றது. இதன்மூலம் இதன் வரலாற்றுக் காலத்தை சுமார் 400 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகவும் வரையறைசெய்ய முடிகின்றது. வைகாசிப் பூரணையை மையப்படுத்தியதான இதன்

பத்ததி முறைசார்ந்த வருடாந்தச் சடங்குநிகழ்வுகள் பூரணையை அடுத்துவரும் திங்களில் குளிர்த்தியுடன் நிறைவுறும். இங்கு எட்டுநாட்களைக் கொண்டதாக அம்பாளுக்கான சடங்குகள் வெகு சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றன. கல்யாணக்கால் வெட்டுதல், பச்சைகட்டு, வட்டுக் குத்துதல், விநாயகப்பானை எழுந்தருளல், குளிர்த்திலாடல் எனும் நிகழ்வுகள் இதில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

களுவாஞ்சிக்குடி கண்ணகி:



புகழ்பெற்ற களுவாஞ்சிக்குடிக் கிராமத்தின் எழில்கொஞ்சும் வயல்வெளியின் வாவிக்கரையில் கோவில்கொண்டு அருள்பாலிக்கும் களுவாஞ்சிக்குடி கண்ணகி அம்மன் அவ்வூர் மக்களின் முதன்மைபெற்ற வழிபாட்டுத் தெய்வமாகவே கொள்ளப்படுகின்றாள். இதன் தோற்றுவாய்குறித்துச் சொல்லப்படும் பல்வேறு வாய்மொழித் தகவல்களில் மிக முக்கியமாக கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்த காலத்தில் மதுரையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட செண்பகச்செல்வி விக்கிரகமானது இங்குவைத்து பூசிக்கப்பட்டதாகவும் இவ்வழிபாடு ஒரு நீண்டகாலம் நிலவியதாகவும் ஒரு நம்பிக்கை இன்னும் இம்மக்கள் மனதில் நிலைத்திருப்பதை அவதானிக்கமுடிகின்றது. இதனிடையே அண்மையில் நாம் மேற்கொண்ட களஆய்வுத் தகவல்களின் அடிப்படையில் 1600வாக்கில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட பேழையுடன்கூடிய ஏழு சிலைகளில் ஒன்றே இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு ஆரம்ப வழிபாடு இயற்றப்பட்டமை வெளிப்பாடாக அமைகின்றது.



இவ்வழிபாடு அவ்வூர் மக்களால் தொடர்ந்து முன்னெடுத்தும் வைகாசிப் பெளர்ணமியில் அம்மனின் குளிர்ந்திச் சடங்கு தொடராக இடம்பெற்றும்வந்த சூழலில் அன்றைய காலகட்டத்தில் எருவில் பகுதியின் உடையாராகப் பணியாற்றிய சின்னவப்போடி உடையாரும் அப்பகுதி விதானையாராகக் கடமையாற்றிய காத்தமுத்து விதானையாரும் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க பூரணையை அடுத்துவரும் திங்களில் அம்மனை எருவில் கிராமத்துக்கு எழுந்தருளச்செய்து விழாவெடுப்பது சில ஆண்டுகள் தொடராக இடம்பெறலானது. இந்நிலையில் களுவாஞ்சிக்குடி மக்கள் கண்ணகி அம்மனுக்கு நிலையான ஆலயமொன்றை அமைக்கவேண்டி அதற்கான ஏற்பாடுகளை முன்னெடுத்த நிலையில் உடையாரும் விதானையாரும் தங்களது எருவில் கிராமத்திலேயே அம்மனுக்கு நிரந்தர ஆலயம் அமைக்கப்படவேண்டுமென விரும்பி அங்கு ஆலயமமைத்து அம்மனையும் எருவிலுக்கு எடுத்துச்சென்றதாகவும் அத்தோடு அங்கு நடக்கும் கண்ணகி அம்மன் சடங்கில் இறுதியாக இடம்பெறும் குளிர்ந்திச் சடங்குக்கு முதல்நாள் சடங்கான பச்சைகட்டுச் சடங்கினை களுவாஞ்சிக்குடி மக்களுக்கு வழங்கியிருந்ததாகவும் அறியப்படுகின்றது. அவர்களும் அடைக்கலகாதை படிக்கப்படும் அச்சடங்கினை ஏற்றுக்கொண்டு சில ஆண்டுகளாகச் செய்தும் வந்தனர். எனினும் தங்களது கிராமத்திற்குரிய கண்ணகி சிலையும் வழிபாடும் எருவில் கிராமத்திற்கு மாறியது அவர்களது மனதில் தொடர்ந்தும் கவலையை ஏற்படுத்திய நிலையில் மீண்டும் களுவாஞ்சிக்குடியில் கண்ணகிக்கு கோவிலமைத்து அதில்

ஐம்பொன்னிலாலான அம்மன் சிலையொன்றினை பிரதிஷ்டைசெய்து மிகச் சிறப்பாக வழிபாடியற்றத்தொடங்கினர். அங்கு இடம்பெறுகின்ற பத்து நாட்களைக்கொண்ட அம்மன் சடங்கு களுவாஞ்சிக்குடியின் குடிவழி முறையை அண்டியதாகவே இடம்பெற்றுவருகின்றது.

எருவில் கண்ணகி:



மட்டக்களப்புத்தேச வரலாற்றில் மிகுந்த முக்கியத்துவம்பெறும் பழந்தமிழ் கிராமமே எருவில். அங்கு எருவில் போரதீஷ்ப் பற்று பிரதேச உடையாராகப் பணிபுரிந்த எருவில் சின்னவப்போடி உடையார் மற்றும் அப்பகுதி விதானையாராகக் கடமையாற்றிய காத்தமுத்து விதானையார் ஆகியோரின் காலத்தில் உருவான இவ்வாலய வழிபாடு சுமார் 400 ஆண்டுகால பழமைவாய்ந்ததாகும். வழிபாட்டிலுள்ள இங்குள்ள அம்மன் சிலை, பேழை மற்றும் புனிதப் பொருட்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வழிபாட்டி

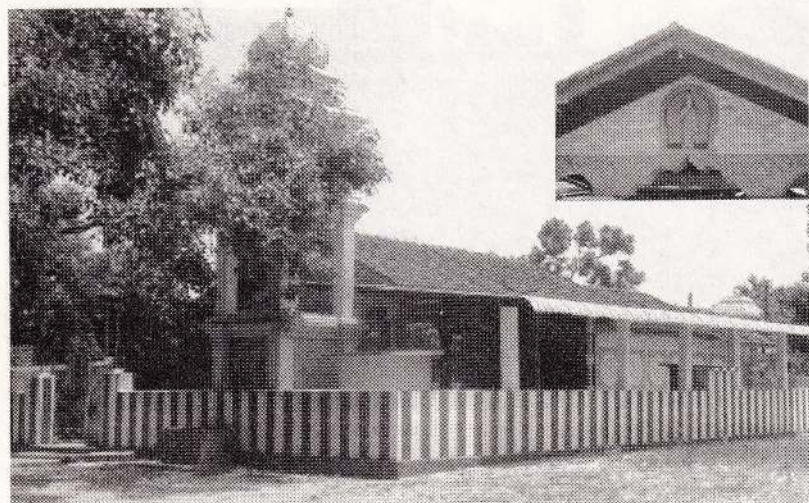


கவிக்கோ வெல்லுரக் கோபால்

லிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தன்மையில் அவற்றின் உருவாக்கம்பெற்ற காலம் இன்னும் பலநூறு ஆண்டுகளைக் கடந்ததாகவே அமையும். இவ்வாலய வரலாற்றைப் பொறுத்த மட்டில் களுவாஞ்சிக்குடி கண்ணகியம்மனின் தொடர்பற்ற ஒரு வழிபாட்டு முறைமை இங்கு இணைவுபெற்றுள்ளமை கள

ஆய்வில் உறுதியாக நிலைநிறுத்தப்படவே செய்கின்றது. இதன் பூசை செய்யும் உரிமை வரண்முறை சார்ந்ததாக அங்குள்ள சான்றார் சமூகத்தினரிடமேயுண்டு. இவர்கள் பத்தினியாச்சி குடியினர் என்ற சிறப்புப் பெயருக்கும் உரியவர்களாகின்றனர். இங்கு வைகாசிப் பூரணையை ஒட்டியதாக இடம்பெறும் குளிர்த்திச் சடங்கு பூரணையை ஒட்டியதாக வரும் திங்களிலேயே முடிவுறுகின்றது.

மகிளூர் கண்ணகி:

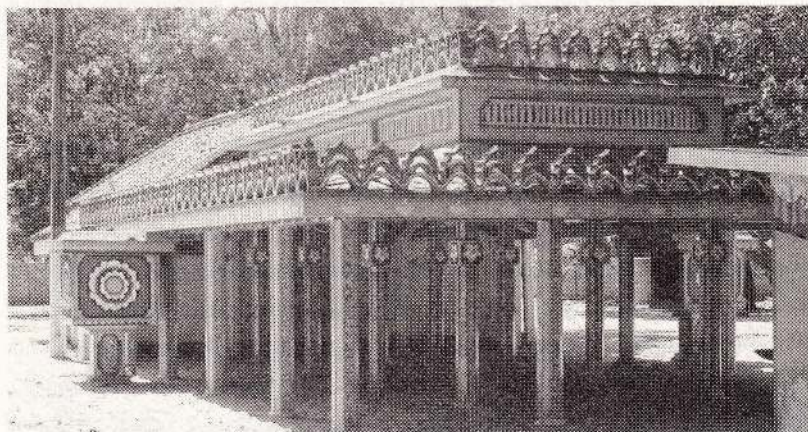


மகிளூர்க் கிராமத்தின் கண்ணகி அம்மனுக்கான தொடக்க வழிபாடு கி.பி 600 வாக்கில் உண்டானதெனலாம். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட ஏழு கண்ணகியம்மன் சிலைகளிலொன்றே இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட தன்மையிலும் அது எருவில் கண்ணகி அம்மன் சிலையையொத்த வடிவில் அமைந்திருந்ததுவும் இதற்குக் காரணமாயமையும் 1978ல் வீசிய பாரிய சூறாவழியால் இவ்வாலயம் முற்றாக அழிந்த நிலையில் பின்னர் மீளமைப்பு செய்யப்பட்ட இவ்வாலயம் கண்ணகி அம்மனின் ஐம்பொன்னிலாலான சிலையையே மூலவிக்கிரகமாகக் கொண்டுள்ளது. இவ்வாலயத்திற்கான பூசை புனற்காராங்களை எருவிலைப் போன்று சான்றார் சமூகத்தினரே (பத்தினியாச்சி) குடி வரண்முறைப்பட்டு மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

மண்முனைக் கண்ணகி:

மட்டக்களப்புத்தேசத்தின் 1800 ஆண்டுகால வரலாற்றில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுவது மண்முனைப் பிரதேசம். கலிங்க இளவரசி உலகநாச்சியின் ஆட்சியிருக்கை உள்ளிட்ட அனைத்துச் சிறப்புகளையும் மண்முனை கொண்டிருந்தது. கி.பி 13ஆம் நூற்றாண்டில் தனது ஆட்சியை நிலைநிறுத்திய கலிங்க மாகோன் மண்முனையில் தனது படையணியை கொண்டிருந்ததாக பேராசிரியர் எஸ்.பத்மநாதன் போன்ற தலைசிறந்த ஆய்வாளர்கள் தங்களது ஆய்வுகளில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். கி.பி 1600 காலகட்டத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்துவந்த ஒத்துக்குடா கந்தப்பன் முன்னீட்டில் கொண்டுவரப்பட்ட அழகிய பேழையுடனான ஏழு கண்ணகி சிலைகளில் ஒன்று மண்முனையில் வைத்து வழிபாடு செய்யப்பட்டமை பலராலும் அறியப்பட்டதாகும். போர்த்துக்கேயரது குறுகிய ஆட்சிக்காலத்தில் இந்துசமய வழிபாட்டிலிருந்த கோவில்களும் சிவாலயம், வெல்லாவெளி சிவாலயம் போன்ற முக்கிய ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்ட நிலையில் சிலர் தங்கள் வழிபாட்டிலிருந்த விக்கிரகங்களையும் தெய்வச்சிலைகள் மற்றும் புனித சின்னங்களையும் மறைத்துவைத்து பாதுகாத்தமை வரலாற்றில் பதிவாகவேயுள்ளது. இத்தன்மை மண்முனைக் கண்ணகி ஆலயத்திற்கும் ஏற்பட்டிருக்கமுடியும் என்பதை மறுதலிக்க முடியாது. தொடக்க காலத்தே மண்முனை கொக்கட்டியம் குளத்தருகே மண்முனைக் கண்ணகி ஆலயம் அமைந்திருந்ததாக 'ஆரையூர் கண்ணகை வரலாறும் வழிபாடும்' தகவல்படுத்தியுள்ளமையும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகின்றது. இதில் தேடலுக்குரிய அம்சம் யாதெனில் மண்முனை வழிபாட்டுத்தலம் அடியழிந்துபோன நிலையில் அங்கு வழிபாட்டிலிருந்த கண்ணகியம்மன் சிலையும் அதற்கான பேழையுமாகும். கடந்தசில வருடங்களாக இதுபற்றிய தேடல்களும் ஆய்வுகளும் பல்வேறு வாதப்பிரதிவாதங்களை தோற்றுவித்த தன்மையில் நாம் தொடராக மேற்கொண்ட ஆய்வுகளும் களஆய்வுத் தகவல்களும் சில சந்தேகங்களுக்கு விடைகாண வழிவகுத்துள்ளன. இன்று ஆரையம்பதி கண்ணகி அம்மன் ஆலயவழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற பேழையும் அதனோடு கூடியதான அம்மனின் வழிபாட்டிற்குரிய தான சில புனித சின்னங்களும் முன்னர் மண்முனைக் கண்ணகியின் வழிபாட்டிலிருந்து வந்தவையே என்பது இதன்மூலம் நிச்சயப்படுத்தப்படுவதோடு அம்பாளின் சிலை எங்குவைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதனை கண்டறிவதும் அவசியமாகின்றது.

ஆராயம்பதிக் கண்ணகி :



மட்டக்களப்புத்தேச வரலாற்றில் பல்வேறு சிறப்பியல்புகளையும் தன்னகத்தே கொண்டிருங்குவது பழம்பெருமைமிக்க ஆராயம்பதிக் கிராமம். இக்கிராமத்தின் சமூகக் கட்டமைப்பு மிகுந்த தனித்துவம் மிக்கது. பல கல்வியாளர்களையும் சிறந்தபல கலைஞர்களையும் காலம் தோறும் இம்மண்ணுக்கு வழங்கிக்கொண்டிருக்கும் பெருமையும் இதற்குண்டு. இங்கு நிலவுகின்ற தமிழர்தம் முருக வழிபாடும் கண்ணகி அம்மன் வழிபாடும் மிக்கசிறப்பு வாய்ந்தவை.



கண்ணகி அம்மனை தங்களது குலதெய்வமாகவே இம்மக்கள் கொண்டுள்ளனர். அம்மனின் வழிபாட்டு வரலாறு தொடர்பில் அண்மையில் வெளிவந்த 'ஆரையூர் கண்ணகை வரலாறும் வழிபாடும்' மிகவிரிவாகவே

பதிவுசெய்துள்ளது. அது தரும் தகவல்களையே நாமுமிங்கு பதிவுசெய்ய வேண்டியுள்ளது. இதன்படி மண்முனைக் கண்ணகி வழிபாட்டிலிருந்த பேழையானது அங்கு வருவதற்கு முன்னரேயே கண்ணகி வழிபாடு ஆராயம்பதியில் நிலைபெற்றுவிட்டமையும் அது காத்தநகர் எனும் பெயரால் அப்போது அழைக்கப்பட்டமையும் தகவல்களாகவுள்ளன. சில ஆண்டுகளுக்குமுன்னர் பொன் குலேந்திரன் அவர்களால் எழுதப்பட்டு இணையத்தளங்களில் இடம்பெற்ற ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றில் மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் பழமைமிக்க கண்ணகி வழிபாட்டில் ஆராய்ப்பதிக் கண்ணகியும் இடம்பெறுவது அவதானிப்புக்குள்ளாகின்றது. மேலும் சுமார் 150 வருடங்களுக்கு முற்பட்டு மண்முனை முதாட்டி ஒருவரால் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டு தற்போது முக்கிய வழிபாட்டிலிருக்கும் அம்மனின் பேழையானது முன்னர் போர்த்துக்கேயரால் கோவில்குளம் சிவாலயத்துடன் மண்முனைக் கண்ணகி ஆலயமும் அழிக்கப்பட்ட நிலையில் குறித்த முதாட்டியின் முன்னோரால் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்த தெய்வம்சம் நிரம்பப்பெற்ற கண்ணகியம்மன் பேழையென்பது கள ஆய்விலும் உறுதிசெய்யப்படுகின்றது.



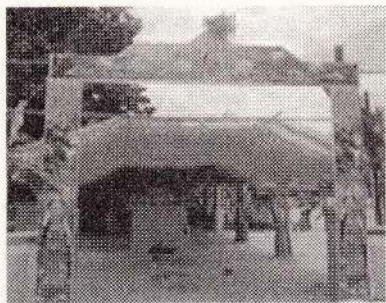
இங்கு சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டிய அம்சம் யாதெனில் அம்மனின் திருக்கதவு திறக்கப்பட்டபின்னர் அருகிலுள்ள கந்தசுவாமி ஆலயத்திலிருந்து அம்மனை எழுந்தருளப் பண்ணும் நிகழ்வும் அதேபோல் அம்மனின் திருச்சடங்கு முடிவுற்ற நிலையில் மீண்டும் அம்மனை கந்தசுவாமி ஆலயத்துள் எடுத்துச் செல்வதும் இதில் முக்கியப்படுத்தப்படும் நிகழ்வுமாகும். இதேபோன்ற நிகழ்வு கல்முனை கண்ணகி அம்மன் ஆலயத்திலும் இடம்பெறுவது கவனத்தில்கொள்ளத்தக்கதாகின்றது. முன்னர் இவ்வம்மன் வழிபாட்டியலின் தொடர்ச்சியாக மஞ்சந்தொடுவாய்

கண்ணகியம்மன் வழிபாடு இடம்பெற்று வந்துள்ளமை வரலாற்றுப் பதிவாகவேயுள்ளது. ஆரையம்பதி கண்ணகி அம்மன்மேல் பல புலவர்களும் கவிஞர்களும் பாடல்கள் புனைந்துள்ளனர். இணையத் தளங்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் நிறையவே இடம்பெற்றுள்ள இவ்வம்மன் தொடர்பான தகவல்கள் சர்வதேசமட்டத்தில் மிகப் பரவலாகவே பதிவாகியுள்ளன.

தாளங்குடா (கைதைநகர்) கண்ணகி:



தாளங்குடாக் கண்ணகி கைதைநகர் கண்ணகி எனும் பெயராலும் அழைக்கப்படும் சிறப்பினுக்குரியது. இவ்வம்மன் தொடர்பில் மண்முனைக் கண்ணகியை இணைத்து பாடல்கள் புனைப்பபட்டிருந்தாலும் இவ்விடத்தில்தான் முன்னைய மண்முனைக் கண்ணகி ஆலயம் அமைந்திருந்தது என்பதனை அண்மையில் நாம் மண்முனையில் மேற்கொண்ட களஆய்வுத் தகவல்களில் நிலைநிறுத்தமுடியவில்லை. மண்முனைக் கண்ணகி ஆலயம் மண்முனைக் கொக்கட்டியம் குளத்தருகே (காளி கோவிலுக்கு அண்மையில்) அமைந்திருந்ததாக பெறப்படும் தகவல்களும் கவனத்தில்கொள்ளப்படத்தக்கதாகின்றது. எனினும் கைதைநகர் கண்ணகி தொடர்பில் கிடைக்கின்ற பல்வேறு தகவல்களின் அடிப்படையில் மண்முனைக் கண்ணகியின் தொடர்புபட்ட வழிபாடாக இதனைக்கொள்ள



ஏற்புடைத்தான காரணங்கள் தென் படவேசெய்கின்றன. எமது தொடரான ஆய்வுகளில் பெறப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட பேழையுடன்கூடிய அனைத்து கண்ணகியம்மன் சிலைகளும் ஒரேவடிவினதாக அமைந்திருந்த தன்மையில் மண்முனையில் வழிபாட்டி

லிருந்த பேழை ஆரையம்பதியிலிருக்க - அதற்குரிய கண்ணகி சிலையை இதுவரை கண்டறிய முடியவில்லை. தாளங்குடா கண்ணகியோ விக்கிரகவடிவாகவேயுள்ளது. இதன் வழிபாட்டியல் ஒரு நீண்டகால பாரம்பரியத்தை முன்னிறுத்துவதால் ஒரு தொடரான ஆய்வு மேலும் இங்கு அவசியமாகின்றது.

கன்னன்குடா கண்ணகி:

கன்னன்குடா கண்ணகி தொடர்பில் 2008ல் விபுலம் வெளியீடாக வந்த கன்னன்குடாவைச் சேர்ந்த வங்கி முகாமையாளர் விபுலம் க.ஆறுமகம் அவர்களது தொகுப்பான 'கண்ணகை அம்மன் பத்ததியும் பாடல்களும்' நூலுக்காக அவருடன் மேற்கொண்ட கள ஆய்வில் பல முக்கிய தகவல்கள் எம்மால் பெறப்பட்டன.



மண்முனை மற்றும் புதுக்குடியிருப்பு கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றுவாயை இவ்வாலயம் கொண்டுள்ளதெனவும் இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட அம்மன் சிலையானது புதுக்குடியிருப்பு மூலமூர்த்தியின் வடிவமைப்பைக் கொண்டதெனவும் கண்டறியப்பட்ட தன்மையிலும் இதன் வழிபாட்டுத் தொடக்ககாலம் சுமார் 400 ஆண்டுகளாக நிலைநிறுத்தப்பட்ட

நிலையிலும் இங்குள்ள கண்ணகி அம்மன் சிலையானது ஒத்துக்குடா கந்தப்பரால் கொண்டுவரப்பட்ட ஏழு சிலைகளில் ஒன்றாக இருக்கலாம் என்ற ஐயப்பாடும் களஆய்வில் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் இன்றுவரை அதனை எம்மால் உறுதிசெய்யமுடியவில்லை. எனினும் இவ்வாலயம் தொடர்பில் பல்வேறுபட்ட ஐதீகங்கள் வெளிவருவதைப் பார்க்கமுடிகின்றது.



கன்னன்குடா கண்ணகிமேல் பலர் பாடல்கள் புனைந்துள்ளனர். கருணைமிக்க தெய்வமான கண்ணகி எந்தத் தீய நடவடிக்கைகளையும் பொறுக்கமாட்டாள் என்பது இப்பகுதி மக்களின் நம்பிக்கை. ஆலயத்தில் கொள்ளையிடவந்த கள்வர்களைப் பிடிக்க இவ்வம்மன் செயல்பட்ட விதம் குறித்து இம்மக்கள் வியந்து கூறுவர். கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நள்ளிரவு நேரத்தில் இவ்வாலயத்திலும் அருகிலுள்ள பிள்ளையார் ஆலயத்திலும் இருவர் கொள்ளையிட்ட சமயம் அருகிலிருந்த ஆலய பக்தர் ஒருவரின் இல்லத்துக்குச் சென்று அவரை அழைத்து தகவல் கொடுத்ததோடு ஒருவன் பிடிபட தப்பியோடிய மறு கொள்ளையனை பக்கத்திலிருந்த குறிஞ்சாமுனைச் சந்தியில் வைத்து பார்வையிழக்கச் செய்த சம்பவமும் இவ்வம்மனின் அருளாட்சியை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும்.

இங்கு பூரணையைத் தொடர்ந்து வரும் திங்கள் அதிகாலையில் அம்மனின் குளிர்த்தி வைபவம் இடம்பெறுகின்றது. அன்று முன்னிரவு (ஞாயிறு இரவு) அங்குள்ள வயல்வெளி மாணிக்கப்பிள்ளையார் ஆலயத்திலிருந்து மேளதாளங்கள் முழங்க காவடி கரகாட்டத்துடன் நூற்றுக்கணக்கான பக்தர்கள் புடைசூழ மிக அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட பூம்பந்தல் ஊர்வலமாக எடுத்துவருவதும் அம்மனை அதனுள்வைத்து குளிர்த்தி பாடுவதும் எங்குமில்லாத ஒரு சிறப்பு அம்சமென்றே குறிப்பிடவேண்டும்.

ஈச்சந்தீவுக் கண்ணகி:



மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் வடக்குப் பகுதியான மண்முனைப் பிரதேசத்தில் கோவில்கொண்டு அருள்பாலிக்கும் கண்ணகியம்மனின் வழிபாட்டுத் தலங்களில் சிறப்பிடம் பெறுவது ஈச்சந்தீவு கண்ணகியம்மன் ஆலயமாகும்.

கன்னன்குடா கண்ணகியம்மனை முன்னிறுத்தும் சுமார் 400 ஆண்டுகளைக்கொண்ட வரலாற்றுக்காலம் இதற்கும் ஏற்புடைத்தாகவே அமையும் என்பது இங்குள்ள பெரியோர்களது கருத்தாகவுள்ளது. கடந்த 37 ஆண்டுகளாக இவ்வாலயத்தின் வழிபாட்டியலை மேற்கொண்டுவரும் ஆலய அர்ச்சகர் சிவசிறி இரா அருளானந்தக் குருக்கள் இவ்வாலயம் தொடர்பில் பல காத்திரமான தகவல்களை எமக்கு வழங்கியிருந்தார்கள்.



இதன் கருவறையில் அம்மனின் கற்சிலை பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டுள்ளதோடு கூடவே விசிறியம்மன் வடிவிலான வெண்கலச் சிலையும் கண்ணகியம்மனின் முகக்களையொன்றும் வழிபாட்டிலிருப்பது அவதானிக்கப்பட்டது. அத்தோடு வழிபாட்டில் பேணப்படுகின்ற அம்மனின் காற்சிலம்பு, பாதச் சிலம்பு, முகக்களையுடனான முக்கோணச் சிலம்பு, அறுகோணச் சிலம்பு மற்றும் எண்கோணச் சிலம்பு போன்ற புனித வழிபாட்டுச் சின்னங்களும் இங்கு பேணப்படுவதும் தெரிகின்றது.

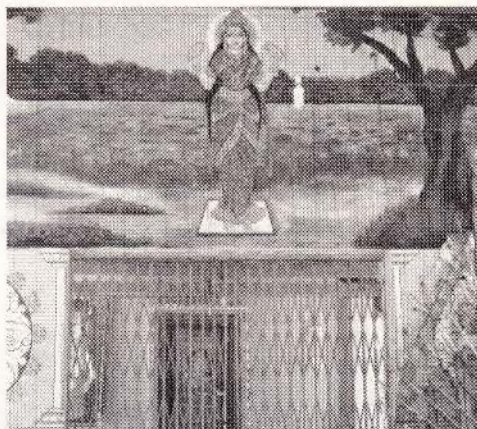
ஆகம முறைகள் சார்ந்த நாளாந்த வழிபாட்டைக் கொண்டுள்ள இவ்வாலயத்தில் வைகாசிப் பௌர்ணமிக்கு அடுத்த திங்களை மையப் படுத்தி இடம்பெறும் குளிர்த்திச் சடங்கு பத்ததி முறை வழிபாட்டைக் கொண்டுள்ளமையால் இதன் ஆரம்பகால வரலாறு பத்ததி சார்ந்ததாகவே அமையும்.

சூழவரவுள்ள ஒன்பது ஊர்களும் இங்கு ஒன்பது நாள் சடங்கினை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இதில் இறுதி நான்கு நாட்கள் அமைக்கப்படும் பூம்பந்தல்கள் மிக்க சிறப்பு வாய்ந்தனவாகும். இவ்வாலயத்தில் வரையப் பட்டிருக்கும் கண்ணகி வரலாறு தொடர்பான சுவர் ஓவியங்கள் மிக்க இரம்மியமானவை. இவ்வாலயத்தில் மிக நீண்ட காலமாக குடிசொண்டிருக்கும் நாகம் தொடர்பிலும் எமக்குத் தகவல்கள் தரப்பட்டன.

மஞ்சந்தொடுவாய் ஆலமக் கண்ணகி:



சுமார் 150 ஆண்டுகால வரலாற்றை தன்னகத்தே கொண்டதாக அமைந்துள்ள மஞ்சந்தொடுவாய் ஆலமக்கண்ணகி இப்பகுதி மக்களின் மிகுந்த நம்பிக்கைக்குரிய தெய்வமாகவே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றாள்.



இதன் வழிபாட்டியலில் மண்முனைக் கண்ணகியோடு இணைப்புற்ற ஆரையம் பதிக் கண்ணகியின் பிணைப்பும் ஒன்றிக் கிடப்பது ஆய்வுகளில் முன்னிறுத்தப்படுகின்றது. இதனை 'ஆரையூர் கண்ணகை வரலாறும் வழிபாடும்' நூல் மிக விரிவாகப் பதிவுசெய்திருக்கின்றது.

ஆரையூர் கண்ணகை

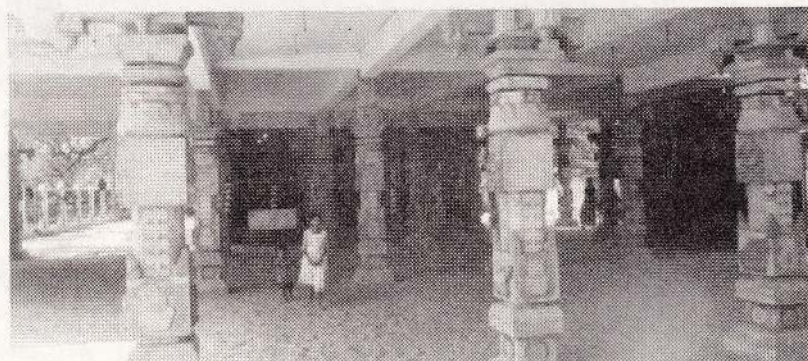
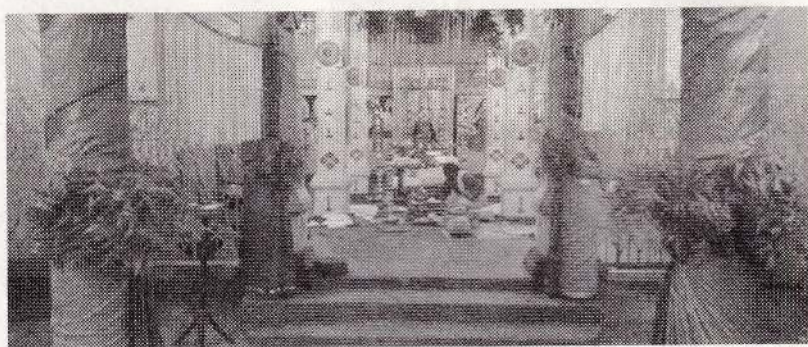
யின் வைகாசிச் சடங்கு முடிவுற்றதும் அம்பாள் ஆனிமாதத்தில் பட்டுக் குடைபிடிக்க நாளப்பாவாடை விரித்து மேளதாளத்துடன் காட்டுமாவடித் துறையை அடைவார். அங்கு இரண்டு தோணிகளை இணைத்து அதில் கம்புகள் கட்டி புதுமாதிரியான ஓடமொன்று அமைத்து அதனை அழகாக அலங்கரித்து வெள்ளை மறைப்புக்குள் அம்மனைத் தாங்கியவாறு கட்டாடியார் அமர்ந்திருக்க பறைமேளம் சேவிப்போர் கூடவே இணைந்திருக்க மட்டக்களப்பு வாவினாடாக மஞ்சந்தொடுவாய் கிராமத்தை நோக்கி ஓடம் செல்லும். அதன்போது ஆரையம்பதி தொடக்கம் மஞ்சந்தொடுவாய் வரையான வாவினின் மருங்கில் திரளும் மக்கள் கூட்டம் இனமத வேறுபாடின்றி வாவினில் பூக்களைச் சொரிந்து அம்மனுக்கு அரோகரா கோசமிட்டு பக்தி வெள்ளத்தில் திளைப்பர்.

தொடர்ந்தாற்போல் மஞ்சந்தொடுவாய் வாவிக்கரையில் ஊர்ப் பிரமுகர்களும் பொதுமக்களும் பெருந்திரளாகக் கூடி அங்கிருந்து மேளதாளத்துடன் நாளங்குடைபிடித்து நிலப்பாவாடை விரித்து மஞ்சந்தொடுவாய் ஆலயத்திற்கு அம்மனை அழைத்துச்சென்று அங்கு மூலஸ்தானத்தில் எழுந்தருள்பண்ணுவர். அதனைத் தொடர்ந்து அம்மனுக்கு சடங்கு நிகழ்வுகளும் தொடர்ந்து ஆனிப் பூரணையில் திருக்குளிர்த்தியும் இடம்பெற்று அதன்பின்னர் அம்மன் வாவிபூடாக மீண்டும் ஆரையம்பதி கந்தசுவாமி ஆலயத்தை நோக்கிப் புறப்படுவார். இது ஒரு முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாகவே அன்று அமைந்திருந்தது எனலாம்.

கொக்கட்டிச்சோலைப் பிரதேச கண்ணகி வழிபாடு:

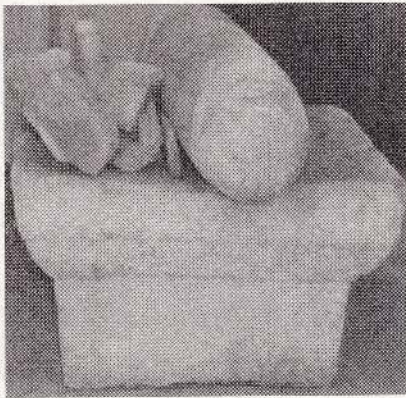
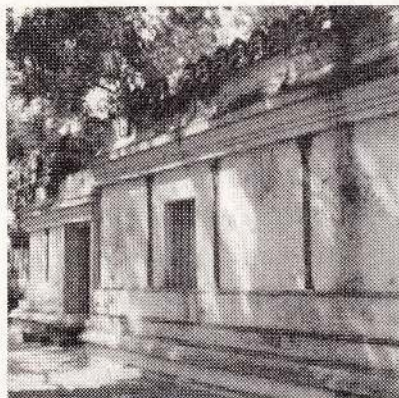
தான்தோன்றிச்சரத்தை முதன்மைப்படுத்தும் கொக்கட்டிச்சோலைப் பிரதேசத்தில் சுமார் இரண்டு மைல் சுற்று வட்டத்தில் மகிளடித்தீவு, குறிஞ்சாத்தீவு, முதலைக்குடா, முனைக்காடு, கொக்கட்டிச்சோலை என ஐந்து கண்ணகியம்மன் கோவில்கள் அமைந்துள்ளமை கண்ணகி வழிபாட்டில் அம்மக்கள் தங்களை எவ்வளவுதூரம் பிணைத்துள்ளார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

மகிளடித்தீவு கண்ணகி:



மகிளடித்தீவு கண்ணகி வழிபாடு ஆய்வுரீதியாக மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுவதாகவே அமைந்துள்ளது. கி.பி 1600 வாக்கில் யாழ்ப்பாணத்திருந்து ஏழு கண்ணகியம்மன் சிலைகளோடு இங்கு வந்த ஒத்துக்குடா (பண்ணைப் பகுதி) கந்தப்பரின் ஒரு சகோதரியான கெம்பி

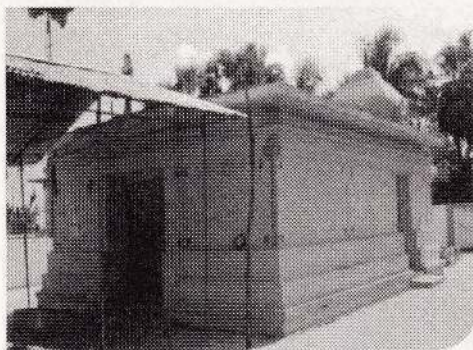
(கிளவி) எனும் மூதாட்டியால் இவ்விக்கிரகம் கொண்டுவரப்பட்டதாக இதன் வரலாறு கூறப்படுவது மிகுந்த அவதானிப்புக்குள்ளாகின்றது.



இவ்வாலயத்தில் கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாக வழிபாட்டியலை மேற்கொள்ளும் பிரம்மசிறி த.கோகுலதேவ சர்மா அவர்களது தகவல்களும் முக்கியத்துவம் பெறுவதாகவேயுள்ளது. இங்கு மூலவராக பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டிருக்கும் அம்மன் சிலையானது ஏற்கனவே புதுக்குடியிருப்பு, செட்டிபாளையம், மண்முனை, எருவில், மகிளூர் போன்ற ஊர்களில் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்ட அம்மனின் சிலைகளை ஒத்த வடிவில் அமைந்திருக்கும் தன்மைகுறித்தும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ஏழு சிலைகளின் ஒத்த தன்மை குறித்தும் இதில் வெகுவாக விவாதிக்கப்பட்டு ஆராயப்பட்டது. ஏற்கனவே இதுசார்ந்த ஆய்வுகள் இங்கு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளமையும் களஆய்வில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இதில் மிக முக்கியமாக சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆலய வளவுக்குள் மேற்கொண்ட அகழ்வரம்போது கண்டெடுக்கப்பட்ட அழகிய கருங்கல் அம்மி, மற்றும் உடைபாடுற்ற மண்பாண்ட பாவனைப் பொருட்கள் என்பனவும் இதன் பழமையை வெளிப்படுத்த எமக்கு ஆதாரமாகக் காண்பிக்கப்பட்டன.

இவ்வாலயம் ஆகம விதிகளுக்கு உட்பட்ட வழிபாட்டியலை முன்னெடுக்கும் தன்மையில் இதன் வருடாந்தச் சடங்குகள் பத்ததி வழிபாட்டு முறைக்குள் அமைந்திருப்பதுவும் ஒரே குருவானவரே இதனை மேற்கொள்வதுவும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகின்றது.

முனைக்காட்டுக் கண்ணகி :



முனைக்காடு கண்ணகியம்மன் சுமார் 100 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டதாகும். முதலைக்குடா கண்ணகியம் மனின் தொடர்பு பட்ட வழி பாடாகவே இது அமைகின்றது. இங்குள்ள வழிபாட்டு முறையானது ஆகம வழிபாடு சார்ந்த நிலையில் சடங்கு நிகழ்வுகள் வைகாசிப்

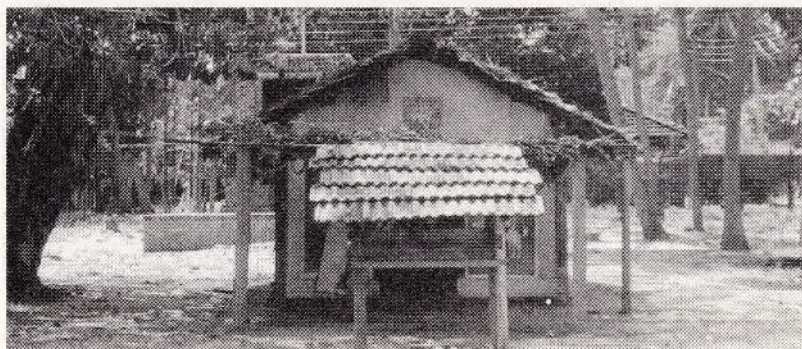
பூரணையை மையப்படுத்தி பத்ததி வழிபாட்டு முறைகளைக் கொண்டிருப்பது அவதானிப்புக்குள்ளாகின்றது.

குறிஞ்சாத்தீவுக் கண்ணகி:



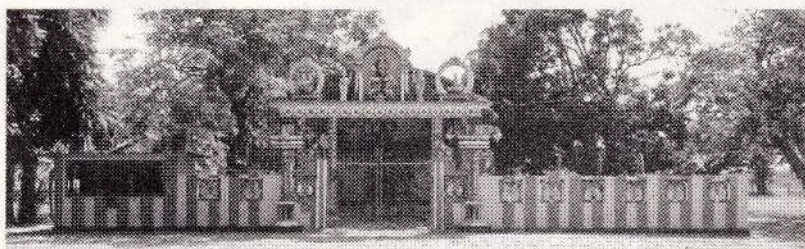
சுமார் 100 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டதாகக் கருதப்படும் குறிஞ்சாத்தீவு கண்ணகையம்மன் வைகாசிப் பூரணையை மையப்படுத்திய ஆறு நாட்கள் சடங்கு நிகழ்வுகளைக் கொண்டதாக அமைகின்றது. இதன் வழிபாடும் முதலைக்குடா கண்ணகி வழிபாட்டினை பின்பற்றி வந்ததாகவே தகவல்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

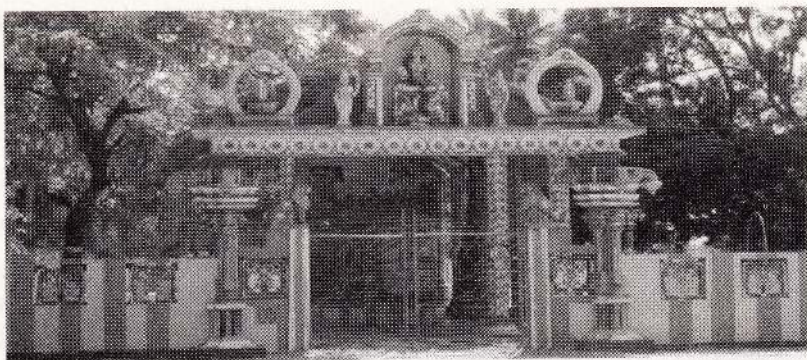
முதலைக்குடா கண்ணகி :



முதலைக்குடா கண்ணகியம்மன் வழிபாடு இப்பிரதேசத்தின் பழமை மிக்க வழிபாடாகவும் சுமார் 400 ஆண்டுகளைக் கொண்டதாகவும் இதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது. அக்கிராமத்தின் உலகநாச்சிசூடியின் சங்கையன் வழியினரே இதன் தொடக்க காலத்தில் பூசை வழிபாட்டினை மேற்கொண்டு வந்ததாகவும் பின்னர் இதில் மாற்றம் ஏற்பட்டதாகவும் கள ஆய்வுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. தற்போது புனரமைப்புப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்படும் இவ்வாலயத்தில் ஐம்பொன்னினாலான அழகிய கண்ணகியம்மன் சிலை பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுக்கொரு தடவை வைகாசிப் பூரணையை மையப்படுத்தி இடம்பெறும் ஏழுநாட் சடங்கில் கல்பாணக்கால் வெட்டுதல், கல்பாணச் சடங்கு, பச்சைகட்டுச்சடங்கு, பூரணைதினக் குளித்திச் சடங்கு என்பன வெகு சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றன. இவ்வாலயம் பத்ததிமுறை வழிபாட்டியலைக் கொண்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கொக்கட்டிச்சோலைக் கண்ணகி:

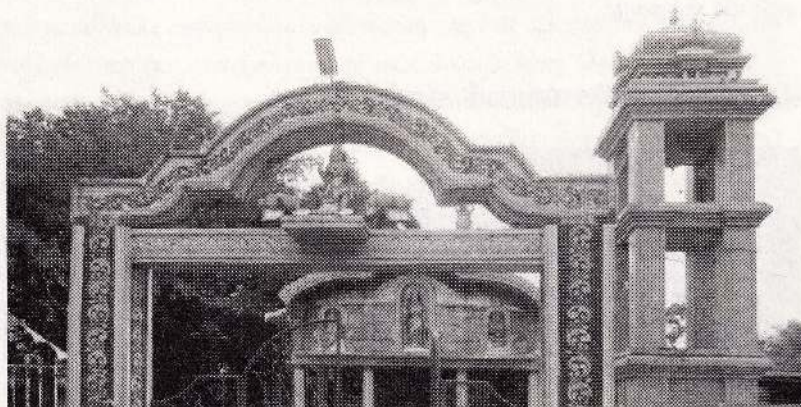


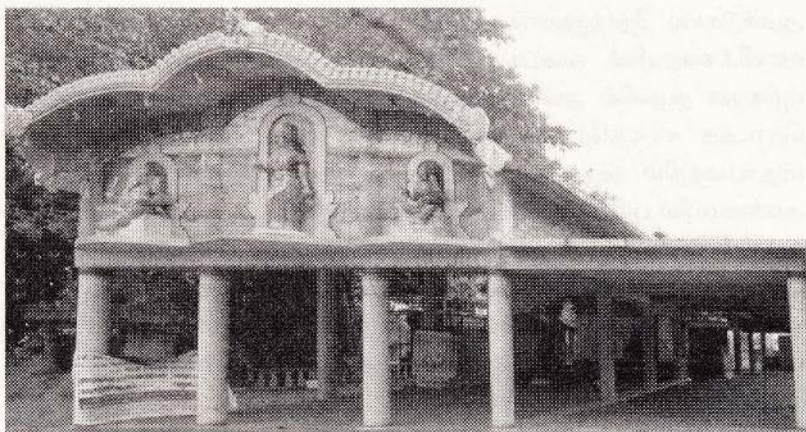


கொக்கட்டுச்சோலை தான்தோன்றீச்சரத்தை ஒட்டியதாக நீண்டியற்றந்த மரங்களையும் பச்சை போர்த்திய வயல் நிலங்களையும் சூழுவர்க்கொண்டு வாவிக்கரை களப்பில் அழகிய தோற்றத்தில் அமைந்துள்ளதே கொக்கட்டிச்சோலை கண்ணகியம்மன் ஆலயம்.

இதனது வரலாற்றுக் காலம் சுமார் 300 ஆண்டுகளைக் கொண்டதாக அவ்வூர்ப் பெரியவர்கள் தகவல்படுத்தியுள்ளனர். அத்தோடு பிரதேச மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய வழிபாட்டுத் தலமாக கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீச்சரம் அமைந்திருக்க கூடவே தங்களது காவல் தெய்வமாக கண்ணகியம்மன் கோவில்கொண்டு அருளுவதாகவும் அவர்கள் கூறுவது கவனத்திற்குரியதாகின்றது.

தாண்டவன்வெளி (குளக்கட்டு) கண்ணகி:



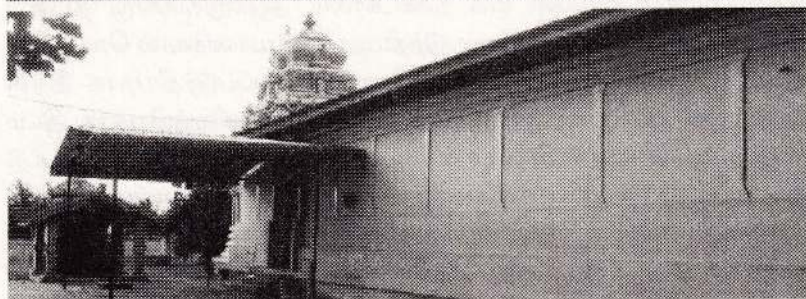


சுமார் 300 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்டதாக குறிப்பிடப்படும் தாண்டவன்வெளி குளக்கட்டுக் கண்ணகியம்மன் அதனது தோற்றுவாயில் தொடக்கத்தே மக்கள் குடியேற்றமற்ற வாவியின் சதுப்புநிலப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட கொட்டிலிலும் பின்னர் ஒரு சிறிய நீற்றுக் கட்டிடத்திலுமாக வழிபாடியற்றப்பட்டு தற்போது மிக அழகிய வடிவில் பரந்த கட்டிட அமைப்போடு காட்சியளிப்பது இப்பகுதி மக்கள் அவ்வம்மன்மேல் கொண்டுள்ள மிகுந்த ஈடுபாட்டினை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமையும். இதன் வழிபாட்டியலில் மிக நீண்டகாலம் ஆண்டுக்கொரு தடவை வைகாசிப் பூரணையை மையப்படுத்தியதாக கல்யாணக்கால் வெட்டுதல், தீமிதிப்பு, குளிர்த்தியாடல் என்பவற்றை முக்கியப்படுத்தியதாக இதன் வருடாந்தச் சடங்கு பத்ததி வழிபாட்டியலை முன்னிறுத்தியதாக இடம் பெற்றுவந்த நிலையில் இவ்வாலயக் கட்டிடங்கள் மீளமைப்புச் செய்யப்பட்டு குடமுழுக்கும் இடம்பெற்றதைத் தொடர்ந்து தற்போது வெள்ளிக்கிழமை பூசைகளுடன் ஆகம விதிமுறைக்குள் மாற்றமுற்றிருப்பதுவும் வருடாந்தச் சடங்குமுறைகள் தொடர்ந்தும் பத்ததி வழிபாட்டுக்கள் நிலைத்துள்ளமையும் கவனத்தை ஈர்ப்பதாகவுள்ளது.

புனியந்தீவு விடத்தல்முனைக் கண்ணகி:

புனியந்தீவு விடத்தல்முனைக் கண்ணகி வழிபாடானது தாண்டவன்வெளி குளக்கட்டுக் கண்ணகியின் தொடர்நிலைப்பட்ட வழிபாட்டிடமாகவே வரலாற்றில் நிலைநிறுத்தப்படுகின்றது. சுமார் 100

ஆண்டுகால தோற்றுவாயைத் தன்னகத்தேகொண்டுள்ள இவ்வாலயம் வாவிக்கரையின் வனப்பில் இயற்கைகொடுக்கும் அமைதிநிறைந்த எழிலான சூழலில் அமைந்துள்ளமை பார்ப்போரைப் பரவசப்படுத்தும். தொடக்க காலத்தே கண்ணகியம்மனின் முகக்களையுடனான கும்பஸ்தாபனத்தில் வருடாந்தச் சடங்குகள் இடம்பெற்ற இவ்வாலயத்தில் அண்மையில் புதிய கட்டிடங்களை அமைத்து குடமுழுக்குச் செய்யப்பட்ட தன்மையில் கருங்கல் விக்கிரகமே கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. பூரண தினத்தில் விசேட பூசை இடம்பெறும் இவ்வாலயத்தின் வருடாந்தச் சடங்கு ஏனைய கண்ணகியம்மன் ஆலயங்களைப்போல் வைகாசிப் பூரணையை மையப்படுத்தி குளிர்த்தியாடலை முக்கியப் படுத்தியதாகவே அமைந்துள்ளது.



இதில் இடம்பெறும் பத்து நாட்களைக்கொண்ட வருடாந்தச் சடங்கில் பெருந்திரளாக மக்கள்கூடி வழிபாடியாற்றுகின்றனர். வழிபாட்டில் கண்ணகியம்மன் பத்ததியே பின்பற்றப்படுகின்றது. தொடக்ககாலத்தே சிங்களவாடி மற்றும் கல்லடித்தெரு மக்களின் வழிபாட்டில் தொடங்கிய இவ்வாலயம் காலப்போக்கில் அதனை அண்டியதான சேத்துக்குடா மற்றும் புதூர் கிராம மக்களையும் இணைத்துக்கொண்டுள்ளது. கடந்த

பல வருடங்களாக இதன் பூசை வழிபாட்டுமுறைகளை முன்னெடுத்து வருபவராகத் திகழும் மு. பவளகாந்தன் அவர்கள் ஒரு தலைசிறந்த கல்விமான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அமர்தகழிக் கண்ணகி:



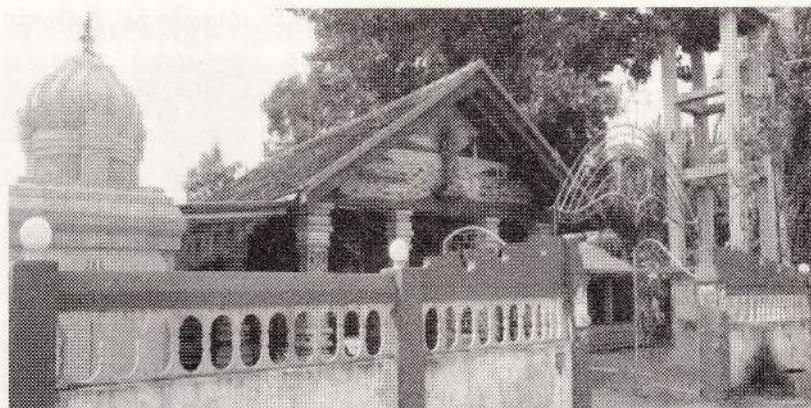
சுமார் 300 ஆண்டுகால வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்துடன் மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் புகழ்பெற்ற அருள்மிகு மாமாங்கேஸ்வரரின் தெப்பக்குளத்தின் கிழக்குக் கரையில் கோவில்கொண்டு அருள்பாலிக்கும் அமர்தகழி கண்ணகியம்மனின் தோற்றுவாய் அங்கு அவர் காட்சிகொடுத்ததை மையப்படுத்தியதாக அமைகின்றது. இவ்வாலயத்தின் பதினோராவது தலைமுறைப் பூசகராகக் கடமையாற்றும் வன்னமணி மாசிலாமணி அவர்கள் இவ்வாலயம் தொடர்பான தகவல்களை எம்முடன் விரிவாகப் பதிவுசெய்தார். இங்கு மதுரைக் கண்ணகியின் வடிவில் பக்கவாட்டில் அழகிய கொண்டையுடனான கண்ணகி அம்பாள் ஐம்பொன் சிலைவடிவில் கருவறையில் குடிகொண்டு பக்தர்களுக்கு காட்சிகொடுத்து அருளாசி வழங்குகின்றார். இவ்வாலயத்தில் மிக முக்கிய சிறப்பு யாதெனில் மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் பொதுவாக கண்ணகி வழக்குரையைப் பின்பற்றியதாக அனைத்து நடைமுறைகளும் அமைந்திருக்க இவ்வாலயமானது இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகார காப்பியத்தின் கதைப்போக்கிலே அனைத்தையும் தொடர்புபடுத்துவதாகும். வைகாசிப் பூரணையில் இங்கு படிக்கப்படும் குளித்தி ஏடும் ஏனைய ஆலயங்களிலிருந்து வேறுபடவே செய்கின்றது. பூசை நடைமுறைகளுக்குரிய கண்ணகி பத்ததியும் இதில் சற்று வேறுபடுவதும் தெரிகின்றது.



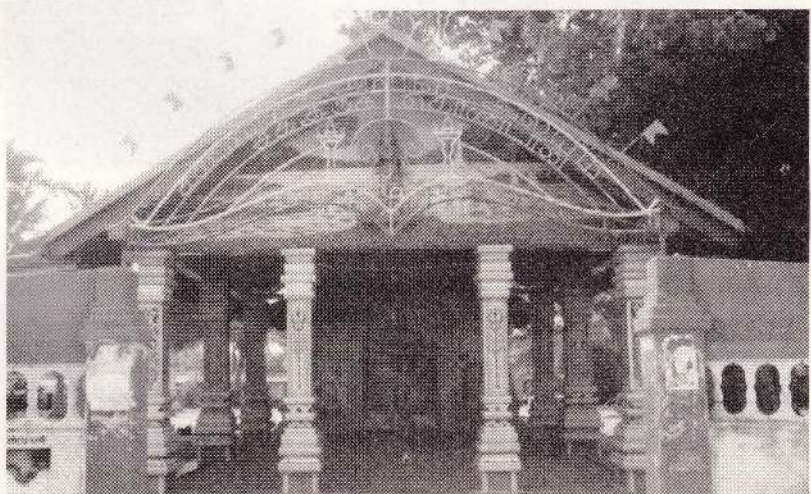
சிலப்பதிகாரத்தைக் கற்றறிந்தவர்களுடைய முன்னெடுப்புகளின் முக்கியத்துவம் இதில் புலப்படும் தன்மையில் இந்நடைமுறைகள் உள்ளீர்க்கப்பட்ட காலத்தை ஆய்வில் கண்டறியமுடியவில்லை. மேலும் இதில் முக்கியப்படுத்தப்பட்ட அம்சமாக அமைவது மிக நீண்டகாலமாக 'அமிர்தகழி- புண்ணைச்சோலை கண்ணகியம்மன், மகமாரியம்மன் நிருவாக சபை' என்ற பெயரில் ஒரு தனித்துவம்பெற்ற நிருவாகக் கட்டமைப்பு செயல்பட்டுவருவதுவும் ஒரே பூசகர் குழு இதுசார்ந்த இரு ஆலயங்களிலும் பூசை வழிபாட்டு முறைகளை முன்னெடுப்பதுமாகும். இவ்வாலத்தின் உரித்துடையவர்களான - அமிர்தகழி, புண்ணைச்சோலை, மாமாங்கம், ஓடக்கரை ஆகிய கிராமங்கள் முன்னீடுகார்களாக உள்ளதோடு குளிர்த்திபுடன் கூடிய ஐந்து நாள் வருடாந்தச் சடங்கும் மிகச் சிறப்பாகவே இங்கு இடம்பெற்றுவருகின்றது.

சத்துருக்கொண்டான் கண்ணகி:

அழகிய தாமரைப் பொய்கையை முன்புறமாகக்கொண்டு குழவரப் பரந்து நெடிதுயர்ந்து நிளல்பரப்பும் மருதை மரங்கள் நிறைந்த இயற்கை கொஞ்சம் எழிலான சூழலில் கோவில்கொண்டு அருள்பாலிக்கும் அம்பிகை ஆலயமே சத்துருக்கொண்டான் கண்ணகியம்மன் ஆலயம்.. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மட்டக்களப்புத் தேசவரலாற்றில் சத்துருக்கொண்டான் கிராமத்திற்கு என்றுமே தனிச்சிறப்புண்டு.



சுமார் 300 ஆண்டுகால வரலாற்றைத் தனது தோற்றுவாயாகக் கொண்டிருக்கும் இவ்வாலயம் அமைந்திருக்குமிடத்தில் அடிப்பாகம் பிணைப்புற்றிருந்த இரு தென்னை மரங்களின் இடையில் கையில் சிலம்புடன் வெள்ளைச் சேலை போர்த்திய அழகிய பெண்மணி ஒருவர் காட்சி கொடுத்ததாகவும் அதனைக் கண்ட ஊர்மக்கள் கண்ணகித் தெய்வமே அதுவென நம்பிக்கைகொண்டு அவ்விடத்தில் கொத்துப் பந்தலமைத்து வழிபாடு செய்யத்தொடங்கியதாகவும் நீண்ட காலமாக அவ்வாலயத்தின் தலைமைப் பொறுப்பிலிருக்கும் திரு. சீ.செல்வசிகாமணி எமக்கு தகவல் தந்திருந்தார். அவ்வூர்ப் பெரியவர்கள் சிலரும் இதற்குச் சான்றளிக்கவே செய்தார்கள்.



1998 வரையான காலத்தில் நீற்றுக் கட்டிடமாகவிருந்த இவ்வாலயத்தின் கருவறையில் விசிறிவடிவிலமைந்த வெண்கலச் சிலையே பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டிருந்ததன்மையில் வருடத்திற்கொருதடவை வைகாசிப் பூரணையை ஒட்டியதாக கதவுதிறந்து ஐந்து நாட்கள் சடங்கு இடம்பெற்ற நிலையில் ஆலயம் புனரமைக்கப்பட்டு கூடவே அங்கு கருவறையில் கருங்கல் விக்ரிகரமும் பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டதோடு குடமுழுக்கும் இடம்பெற்றதாக மேலும் தகவல்கள் பெறப்பட்டன.

அதன்பின்னர் ஆகம முறைசார்ந்து வெள்ளிக்கிழமைகளில் பூசைகள் இடம்பெற்று வருவதோடு வருடாந்த குளிர்த்தில் சடங்கு ஏனைய மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் கண்ணகி ஆலயங்களில் இடம்பெறுவதைப்போல் பத்தி முறையிலேயே இடம்பெறுதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகின்றது.

கோவில்போரதீவுக் கண்ணகி:



கோவில்போரதீவு கண்ணகி அம்மனின் தோற்றுவாய் சுமார் 120 ஆண்டுகளை உள்ளடக்கியதாகவே அமையும். கிராமத்துப் பெரியாரும் இவ்வாலயத்தின் தொடக்ககால வண்ணக்கருமான கணபதிப்பிள்ளை என்பவர் தனது வயலைநோக்கிச் சென்றபோது அங்குள்ள திருப்படைக் கோவிலான சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்துக்கு அருகாமையில் செழித்து வளர்ந்திருந்த அரசமர நீளலிலே ஒரு அழகிய குழந்தையைக் கண்டதாகவும் அதன் அருகில் சென்றபோது அது திடீரென மறைந்துவிட்டதாகவும்

பெரும் ஆச்சரியத்துக்குள்ளான அவர் அன்று இரவு நித்திரையில் ஆழ்ந்திருந்த நிலையில் அவரது கனவில் தோன்றிய அக்குழந்தை தான் கண்ணகித் தெய்வம் எனவும் அரசமரநீளலில் தனக்கொரு கோவிலமைத்து வழிபாடு செய்யுமாறு கேட்டதாகவும் அதன்பின்னணியில் அவர் அப்போது சித்திரவேலாயுதர் ஆலயத்தில் பூசைவழிபாட்டினை மேற்கொண்டிருந்த பெரியதம்பி ஐயரை அணுகி அவ்விடயத்தைக் கூறியதாகவும் அதன்பின் உடனடியாக அங்கு ஒரு சிறிய கோவிலமைத்து இந்தியாவிலிருந்து கண்ணகி அம்மன் விக்கிரகமொன்றை வருவித்து தொடக்க காலத்தே பெரியதம்பி ஐயரைக்கொண்டே வழிபாடியற்றியதாகவும் அதன் தோற்றுவாய் குறித்த கள ஆய்வில் தகவல்கள் பெறப்படுகின்றன.



ஆலயத்தை உருவாக்கிய தன்மையில் ஊரின் மதிப்புமிக்க சைவப் பெரியாராகத் திகழ்ந்த கணபதிப்பிள்ளை அவர்களே அவ்வாலயத்தின் முதல் வண்ணக்கராகப் பணியாற்றியதாகக் கூறப்படுவதும் அவதானிப்புக்குள்ளாகின்றது. ஒருசில ஆண்டுகள் பூசைசெய்த பெரியதம்பி ஐயரைத் தொடர்ந்து காரைதீவுக் கண்ணகியம்மன் வழிபாட்டியலில் வந்தவரும் கோவில்போரத்தில் மணம்முடித்தவருமான கந்தையா குருக்கள் என்பவர் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் அதன் வழிபாட்டியலை மேற்கொண்டுள்ளமை தெரிகின்றது. அதன்பின் சுமார் 45 ஆண்டுகள் அவரது மருமகன் சிவசிறி வீ.கு.கணபதிப்பிள்ளைக் குருக்கள் அம்மனுக்கான பூசை வழிபாட்டினை மேற்கொண்டதாகவும் அவரது காலத்தில் 1967ல் இவ்வாலய வருடாந்தச் சுடங்கில் தீர்த்திப்பு நிகழ்வு இடம்பெறத்தொடங்கியதாகவும் அறியப்படுகின்றது.

அதன்பின் அவரது புதல்வன் சிவசிறி க.கு.முருகமூர்த்திக் குருக்கள் சிவசிறி பு.சிவசுப்பிரமணியக் குருக்களுடன் சுமார் 35 ஆண்டுகள் ஆலய வழிபாட்டு நிகழ்வுகளை முன்னெடுத்துள்ளனர்.

2017ல் ஐந்து மண்டபங்களுடன் பிரமாண்டமாக வடிவமைக்கப்பட்ட இவ்வாலயக் குடமுழுக்கினைத் தொடர்ந்து இவ்வாலயத்தில் பூரணைதினப் பூசைகள் ஆகம வழிபாட்டு முறைமைக்குள் சிவசிறி க.கு.நீலாம்பரக் குருக்களால் முன்னெடுக்கப்படுவதுவும் தொடர்ந்து வெள்ளிக்கிழமை மற்றும் விசேட பூசைகள் போன்றவற்றை முன்னெடுக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள் மையும் எமக்குத் தகவல்களாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்பது நாட்கள் வருடாந்தச் சடங்கினைக் கொண்டுள்ள இவ்வாலயத்தில் 'கிராமப் பிரதட்சணம்' எனும் மூன்று நாட்கள் அலங்கரிக்கப்பட்டு வாயில்தோறும் நிறைகுடங்கள் வைக்கப்பட்ட அனைத்து வீதிகளுடாக அம்மன் ஊர்வலம் வருதலும் பக்தர்களை ஆசீர்வதிப்பதுவும் கல்யாணக்கால் வெட்டுதல், கல்யாணச் சடங்கு, பொன்னூஞ்சல், தீமிதிப்பு, குளிர்த்தியாடல் என்பனவும் மிகச் சிறப்பாக இடம்பெறும்.

தும்பங்கேணி கண்ணகி:

தும்பங்கேணி கண்ணகியம்மன் வழிபாடு தும்பங்கேணி குடியேற்றத் திட்டத்தை மையப்படுத்தியதாக அமைவதால் சுமார் 100 ஆண்டுகளை உள்ளடக்கிய வரலாற்றினையே இது கொண்டிருக்கும் இதில் மட்டக்களப்புத் தேசத்தின் பெரும்பாலான கண்ணகி ஆலயங்களைப்போல் ஆண்டிற்கு ஒரு தடவையே கதவு திறக்கப்பட்டு ஐந்து நாட்களைக்கொண்ட வருடாந்தச் சடங்கே இடம்பெறுகின்றது.



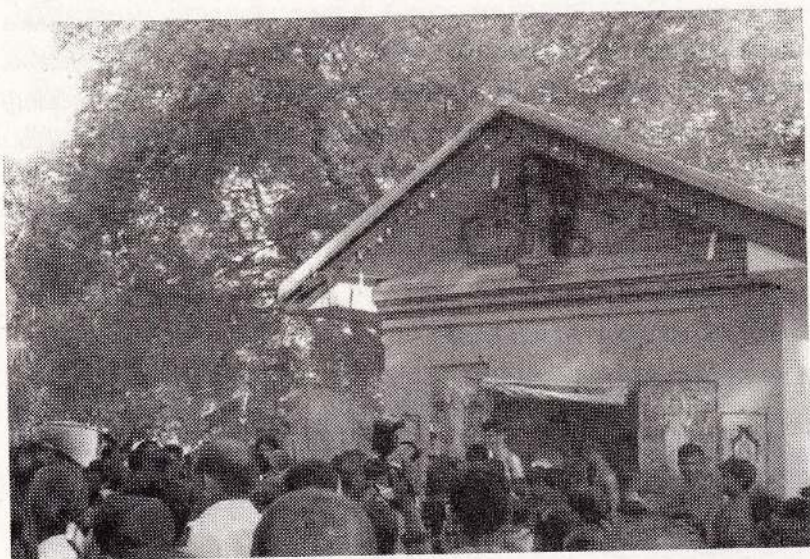
வைகாசிப் பூரணையை குளித்திச் சடங்காகக் கொண்டுள்ள இவ்வாலயத்தில் பத்ததி வழிபாட்டு முறையில் கண்ணகியம்மனின் முகக்களை கும்பஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு சடங்கு நிகழ்வுகள் இடம்பெறும். இதற்காக கதவு திறத்தல் முதல்நாள் நிகழ்வில் அண்மையிலுள்ள ஆயிரம்கண் பிள்ளையார் ஆலயத்திலிருந்து மேளதாளத்துடன் மண் எடுத்துவரப்பட்டு அதனைப் பரவி அதில் முகக்களை மற்றும் சிலம்பொடு கூடியதாக கும்பஸ்தாபனம் செய்யப்படும். இங்கு முன்றாம் நாளில் இடம்பெறுகின்ற கல்யாணச் சடங்கு மற்றும் தோரணச் சடங்கும் நாலாம் நாள் ஊர்வலச் சடங்கும் மிக்க சிறப்பு வாய்ந்தவை.

38ம் கிராமம் கண்ணகி:



இயற்கை எழில் கொஞ்சும் அழகிய சூழலில் பரந்த ஆலமர நீளலில் கோவில்கொண்டு அருள்பாலிக்கும் 38ம் கிராமம் கண்ணகியின் வரலாறு 1950தை தொடர்ந்ததாகவே அமையும். அண்மையில் குடமுழுக்கு செய்யப்பட்ட இவ்வாலயத்தில் ஐம்பொன்னினாலான அம்மன் சிலையே கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. பத்ததி வழிபாட்டியலைக் கொண்ட இவ்வாலயத்தில் வைகாசிப் பூரணையை குளித்திச் சடங்காகக்கொண்டு - வருடம் ஒரு தடவை கதவுதிறக்கப்பட்டு எட்டு நாட்கள் விழா இடம்பெறுகின்றது. இங்கு முதல் மற்றும் முடிவு விழா நிகழ்வுகள் ஆலயத்தின் சார்பில் முன்னெடுக்கப்பட இடையிலான ஆறுநாட் சடங்கும் 38ம் கிராமத்தின் ஆறு வட்டார மக்களாலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதில் தோரணச் சடங்கு, திருக்கல்யாணச் சடங்கு, குளித்திச் சடங்கு என்பன மிக்க சிறப்பு வாய்ந்தவை.

வந்தாறுமுலைக் கண்ணகி:



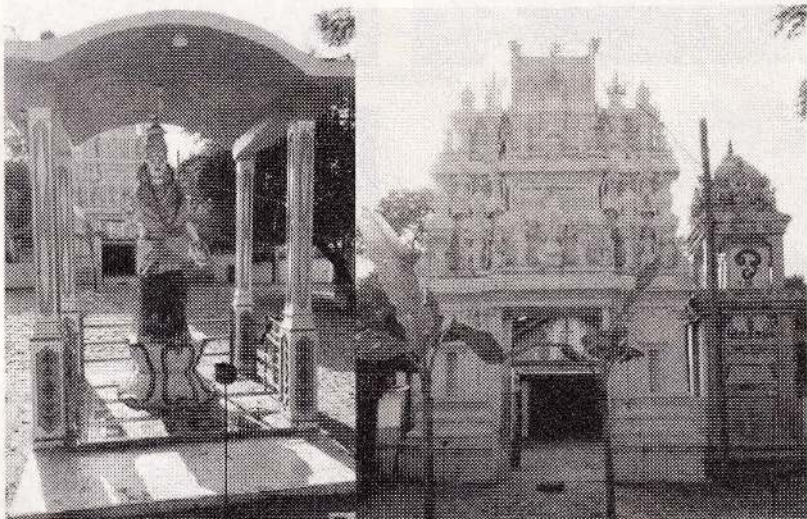
ஒரு நீண்டகால வரலாற்றை தனது தோற்றுவாயாகக் கொண்டுள்ள வந்தாறுமுலைக் கண்ணகியம்மன் அவ்வூர் மக்களின் குலதெய்வமாகவே போற்றப்படுகின்றாள். அத்தோடு வந்தாறுமுலையில் நேரடியாகவே கண்ணகித் தெய்வம் காட்சி கொடுத்ததாக அதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

பட்டிப்பளை என முன்னர் அழைக்கப்பட்ட இவ்வூரின் இடப் பெயரும் கண்ணகி வந்து ஆறிய இடம் என்பதால் (வந்து - ஆறிய - முலை) வந்தாறுமுலையென அதனை மையப்படுத்தி அமைவதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. வைகாசிப் பூரணையை குளிர்த்தில் சடங்காகக் கொண்டுள்ள ஐந்து நாட்களைக்கொண்ட சடங்கின்போது இங்கு குளிர்த்தி நிகழ்வுகாண இப்பிரதேச மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் குழுமுகின்றனர்.

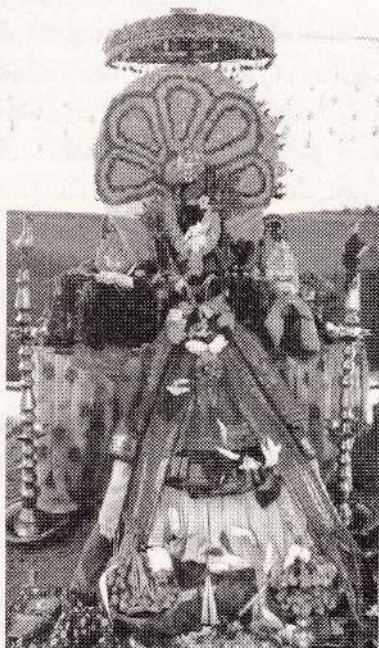
கதவு திறத்தல் (கும்ப ஸ்தாபனம்) கல்யாணக்கால் வெட்டுதல், கல்யாணச்சடங்கு, குளிர்த்திச் சடங்கு என இடம்பெறும் வருடாந்தச் சடங்கானது கிராமத்து குடிவழி முறையில் அமைவதுவும் வருடம் ஒரு தடவை கதவு திறத்தலுடன் இடம்பெறும் சடங்கின் வழிபாட்டு முறைகள் பத்ததி முறைசார்ந்ததாக அமைந்திருப்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சந்திவெளிக் கண்ணகி:

மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் அண்மைக்கால வரலாற்றினைக்கொண்ட கண்ணகி அம்மன் ஆலயங்களில் சந்திவெளிக் கண்ணகையம்மன் ஆலயமும் ஒன்றாகும். கோராவெளிக் கண்ணகி வழிபாட்டில் உள்ளடக்கப் பட்ட ஏழு கிராமங்களில் சந்திவெளிக் கிராமமும் ஒன்றாகிய நிலையில் ஒரு நீண்டகாலம் சந்திவெளிக் கிராமத்தில் கண்ணகியம்மன் வழிபாடு நடைபெறக்கூடிய சாத்தியப்பாடு இல்லாதுபோயிற்று. சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஊரவர்கள் சிலர் மேற்கொண்ட முயற்சியில் புதிதாக இவ்வாலயம் உருவாக்கம் பெற்றது. எனினும் வைகாசிப் பூரணையை குளிரத்திலாகக்கொண்டு இரண்டு நாட்கள் கோராவெளியில் இடம்பெறும் பிரமாண்டமான கண்ணகியம்மன் சடங்கில் சந்திவெளி மக்கள் கலந்துகொள்ளும் நிலையில் சந்திவெளிக் கண்ணகியம்மனின் வருடாந்தச் சடங்கு மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் எங்குமில்லாத நிகழ்வாக கதிர்காமக் கந்தனின் திருவிழாவுடன் இணைந்ததாக மாற்றம்பெற்றது. இங்கு பன்னிரண்டு நாட்களை சடங்காகக் கொண்டு ஆடிப் பூரணையில் அம்மனின் குளிரத்தி் நிகழ்வு இடம்பெறுகின்றது.



கோராவெளிக் கண்ணகி:





மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் அதிசயிக்கத்தக்க நடைமுறைகளுக்குள் மிக நீண்டகாலமாக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய வழிபாட்டுத்தலமாக நிலைத்து நின்று மிளிர்வது கோராவெளிக் கண்ணகை அம்மன் ஆலயம். கிழக்கிலங்கையின் பண்டையகால தொன்மைமிக்க தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் மையமாகவும் இதனைக் கருதமுடியும். இதன் வரலாறு குறித்துச் சொல்லப்படும் தகவல்களும் மிகுந்த அதிசயம்மிக்கவையாகவேயுள்ளன. மதுரைமாநகரை எரித்த கண்ணகி அங்கிருந்து புறப்பட்டு இலங்கையை அடைந்து ஓவ்வொரு இடமாகத் தரித்திருந்து பின்னர் வந்தாறுமூலையில் தங்கியிருந்ததாகவும் பின்னர் அதனைத் தொடர்ந்து காடுவழியே நடக்கத் தொடங்கிய கண்ணகி அதன்பின்னர் கோராவெளியெனும் அடர்ந்த காட்டுப் பகுதியை அடைந்ததாகவும் அங்கே சலசலத்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நதிக்கரையோரம் மிக நீண்டுவளர்ந்த கொக்கட்டி மரத்தருகே அமர்ந்திருந்ததாகவும் அதனைக்கண்ட அங்குள்ள வேடுவ ஆதிவாசிகள் ஓடிச்சென்று அதனை அண்டியிருந்த ஏழு கிராமத்தவர்களிடமும் தெரிவித்ததாகவும் அவர்கள் அங்குவந்து அம்மனுக்கு புதுப்பானையில் பொங்கல்வைத்துப் படைத்து வழிபட்டு நிற்போது மனம்குளிர்ந்த அம்மன் அவர்களுக்கு காட்சிகொடுத்து அவர்களை வாழ்த்தி ஆண்டுதோறும் வைகாசிப் பௌர்ணமிக்கு நானிங்கு வருவேன் எனக்கூறி மறைந்துவிட்டதாகவும் அதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

தற்போது ஆயிரமாயிரமாக மக்கள் குழுமுகின்ற இவ்வழிபாட்டு மையத்திற்குரிய இரண்டு நாட்கள் வைகாசி பௌர்ணமிச் சடங்கினை கிரான் பிரதேசச் செயலாளரின் நிருவாக கட்டமைப்புக்குள் கிரான், சித்தாண்டி, முறக்கட்டான்சேனை, சந்திவெளி, கோரகல்லிமடு, கிண்ணையடி, மிறாவோடை ஆகிய ஏழு ஊர்கள் ஒருங்கிணைந்து மிகச் சிறப்பாக மேற்கொண்டு வருகின்றன. இப்பிரசித்திபெற்ற வழிபாட்டுத்தலம் கட்டிட அமைப்பைக் கொண்டதல்ல. தொடக்க காலத்தே கொக்கட்டி மரத்தில் கொத்துப்பந்தல் அமைத்தே இங்கு சடங்கு இடம்பெற்றுவந்தது. இதில் அதிசயிக்கத்தக்கது யாதெனில் பந்தல் காலாக அமைந்த நான்கு சிறிய கொக்கட்டி மரங்களும் மிக நீண்டகாலமாக வளர்ச்சியின்றி ஒரே அளவிலிருந்தமையாகும். தற்போது சுமார் 150 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டு கோராவெளிக் கண்ணகியம்மன் வழிபாட்டின் முன்னீடுகாரராக விளங்கிய சந்திவெளி சின்னக் கதிர்காமப்போடியை முன்னிறுத்தி அவர்வழிச் சந்ததியினர் சார்பில் இதன் தாய்ப்பந்தல் அமைய ஏனைய ஏழுபந்தல்களும்

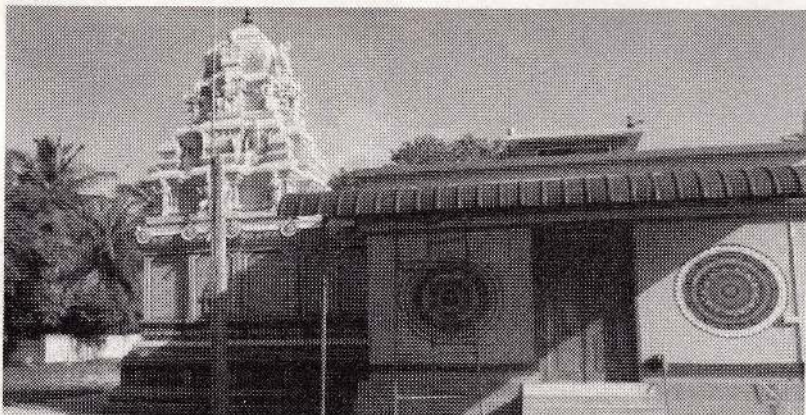
உரித்துடைய ஏழு ஊர்மக்களாலும் அமைக்கப்பட்டு எட்டுப்பந்தல்களிலும் மிகச் சிறப்பாக அம்மனுக்குரிய சடங்கு வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படுவது இதுவரை கண்டறியப்பட்ட கண்ணகி வழிபாடுகளில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுவதாகவே அமைகின்றது.

கல்துடா கண்ணகி:



கல்துடா கண்ணகி அம்மன் சுமார் 120 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்ட வழிபாட்டுத்தலமாக அறியப்படுகின்றது. கல்துடா கடற்கரையில் இயங்கிவந்த இவ்வாலயம் கடந்த போர்க்காலச் சூழலில் பெரும் அழிவினை சந்திக்க நேர்ந்ததையடுத்து அதுசார்ந்த மக்களால் அண்மையில் மத்திய வீதியில் அமைக்கப்பட்டு மிக்க சிறப்பாக வழிபாடியற்றப்பட்டு வருகின்றது.

வாழைச்சேனைக் கண்ணகி:





சுமார் 150 ஆண்டுக்கால வரலாற்றை உள்ளடக்கியதாகக் கருதப்படும் வாழைச்சேனை கண்ணகி அம்மன் வாழைச்சேனை, புதுக்குடியிருப்பு, கண்ணகிபுரம், பேத்தாழை, விநாயகபுரம் பகுதி மக்களின் நம்பிக்கைக்குரிய தெய்வமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றாள். வைகாசிப் பூரணையை மையப்படுத்தியதாக இடம்பெறும் ஐந்துநாள் திருச்சடங்கில் விநாயகப் பாணை வைக்கும் நிகழ்வோடு தீக்குளிப்பும் திருக்குளித்தியும் முக்கிய நிகழ்வாக இடம்பெறுவதை காணலாம்.



கிழக்கிலங்கையின் வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க திருகோணமலைப் பிரதேசத்தில் கண்ணகி அம்மன் வழிபாட்டினை முன்னெடுக்கும் ஆலயங்களாக பின்வரும் ஆலயங்களை முக்கியப்படுத்தமுடியும்.

இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம் கண்ணகியம்மன்

நீலாப்பளை பத்தினி அம்மன்

மூதூர் பத்தினி அம்மன்

கடற்கரைச்சேனை சம்புக்கனி பத்தினி அம்மன்

பாலம் பட்டாறு பத்தினியம்மன்

தம்பலகாமம் கப்பல்துறை பத்தினி அம்மன்

கந்தளாய் குளக்கட்டுப் பத்தினியம்மன்

ஈச்சந்தீவு கண்ணகி அம்மன்

ஆலங்கேணி பத்தினியம்மன்

கிண்ணியா பத்தினி அம்மன்

திருகோணமலை - உவர்மலைக் கண்ணகியம்மன்

திருகோணமலை பத்தாங்குறிச்சி பத்தினி அம்மன்

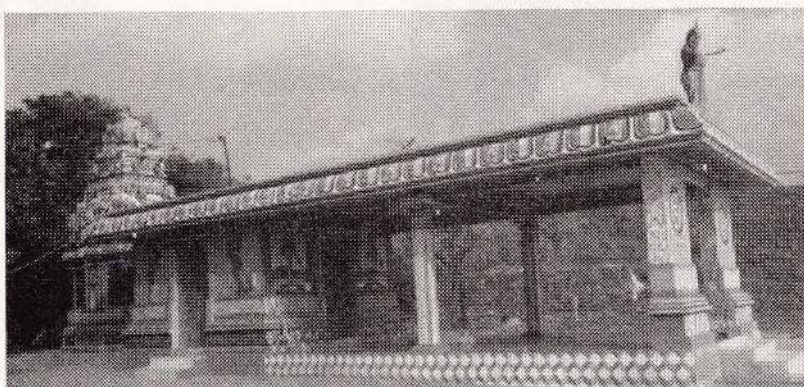
நிலாவெளி பத்தினி அம்மன்

கும்புறுபிட்டிக் கண்ணகி அம்மன்

என்பன அவை.

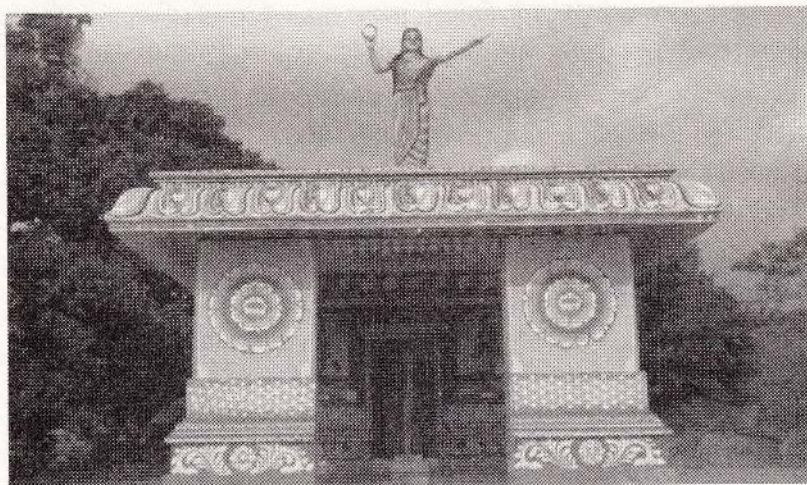
சுமார் 300 ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட பழமைமிக்கதென அதன் வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படும் தம்பலகாமம் கப்பல்துறை கண்ணகி அம்மன் முன்னர் பத்தினியம்மன் என அழைக்கப்பட்ட நிலையில் கடந்த போர்க்காலச் சூழலில் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு பின்னர் 2015ன்பின் மீள்வழிபாடு தொடங்கப்பட்ட நிலையில் தற்போது கப்பல்துறைக் கண்ணகி என அழைக்கப்படுவதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். இங்கு பத்தினி வழிபாடு கண்டி அரசின் காலத்தில் அறிமுகமாகியிருக்க வாய்ப்புள்ளமையை சுட்டிக்காட்டும் சிலர் அதன்நிமித்தம் குறிப்பிட்ட ஆலயங்கள் பத்தினி அம்மனின் பெயரைப் பெற்றிருக்கமுடியும் எனக் கருதவும் செய்கின்றனர். நாம் மேற்கொண்ட ஆய்வுகளில் இலங்கைத் துறைமுகத்தை அண்மித்து பெரும்புகழ்பெற்ற பத்தினி ஆலயமொன்று அமைந்திருந்ததாகவும் போர்த்துக்கேயரால் அவ்வாலயம் அழிக்கப்பட்டபோது அங்கிருந்த அழகிய பத்தினியம்மன் சிலையானது வழிபாடு செய்தவர்களால் மறைத்துவைக்கப்பட்டதாகவும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பின்னர் அது கண்டெடுக்கப்பட்டதாகவும் தற்போது இலண்டன் அருங்காட்சிய கத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பத்தினி சிலையே அதுவெனவும் தகவல்கள் பெறப்பட்டன.

இலங்கைத்துறை - முகத்துவாரம் கண்ணகியம்மன்:



தொடக்ககால பத்தினியம்மன் வழிபாட்டில் முக்கியத்துவம் பெறுவது இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம் கண்ணகியம்மனாகும். கடல் அலைகள் முகப்பு வாசலை தொட்டுநிற்க மிக அழகிய சூழலில்

இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. இது இரு தடவைகள் அழியுற்றதாகவும் தற்போதைய ஆலயம் மீள்புனரமைப்பு செய்யப்பட்டதாகவும் கள ஆய்வில் தெரிவிக்கப்பட்டது. தற்போது நித்திய பூசை இடம்பெறும் இவ்வாலயத்தில் வைகாசிப் பூரணையைக் குளிர்த்தில் சடங்காகக்கொண்டு நான்குநாட்கள் விழா இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.



நீலாப்பளை பத்தினியம்மன்:



‘நீருலவு வாவிதிகழ் நீலாப்பளையம்மன்’ எனச் சிறப்பிக்கப்படும் நீலாப்பளை பத்தினியம்மன் கொட்டியாபுரப்பற்றுப் பிரதேசத்தில் மிகுந்த முக்கியத்துவம்பெற்ற கண்ணகி வழிபாட்டை முன்னிறுத்தும் பழமைமிக்க

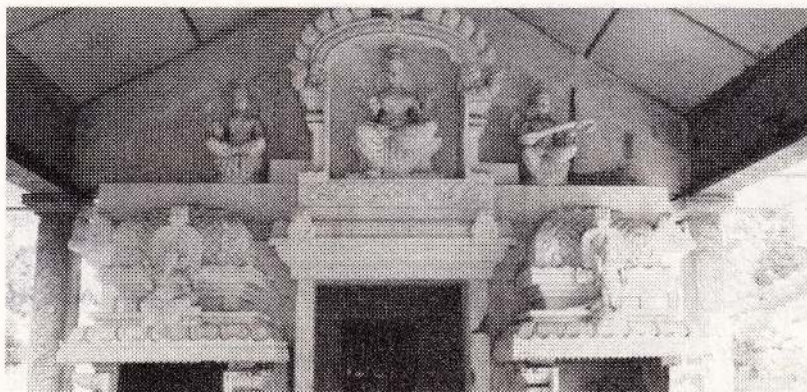
ஆலயமாகும். பசுமையான வயல்வெளியின் மத்தியில் நீர்நிலைகள் நிறைந்த இயற்கைக் குழலில் கோவில்கொண்டு அருள்பாலிக்கும் இவ்வம்மன் இப்பகுதி மக்களின் மிகுந்த நம்பிக்கைக்குரிய தெய்வமாகவே கருதப்படுகின்றாள். இப்பிரதேச கண்ணகியம்மன் வழிபாட்டியலில் இதுவே நீண்டகால வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டதும் முதன்மையானதும் எனவும் கூறப்படுவது கவனத்துக்குரியதாகின்றது. இந்த அம்மனைத் தாயம்மன் எனவும் குறிப்பிடுவர்.

போர்க்காலச் சூழலில் புதர்மண்டிக் கிடந்த ஆலயச் சூழல் தற்போது மீண்டும் உயிர்ப்புப்பெறுவது இன்றை நிலையில் மிகவும் அவசியமானதாகவே அமையும். இவ்வாலயத்தின் வருடாந்தச் சடங்கில் இடம்பெறும் பாரம்பரியம்மிக்க வேள்வி ஒழுங்குமுறையானது தமிழர்தம் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் சிறப்பான அம்சமாகவே ஆய்வாளர்களால் கருதப்படுகின்றது.

இங்கு திங்கள் கிழமைகளில் அம்மனுக்கு வழிபாடு செய்யப்படுவதோடு வைகாசிப் பூரணையில் பொங்கல் விழா பெரும் விமரிசையாக இடம்பெறும். கொட்டியாபுரப் பிரதேசம் சார்ந்த மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் ஒன்றுகூடி பத்தினியம்மனுக்கு பொங்கல்வைத்து விழாவெடுப்பது வரலாற்றுப்பதிவாகவேயுள்ளது.

மூதூர் பத்தினியம்மன்:

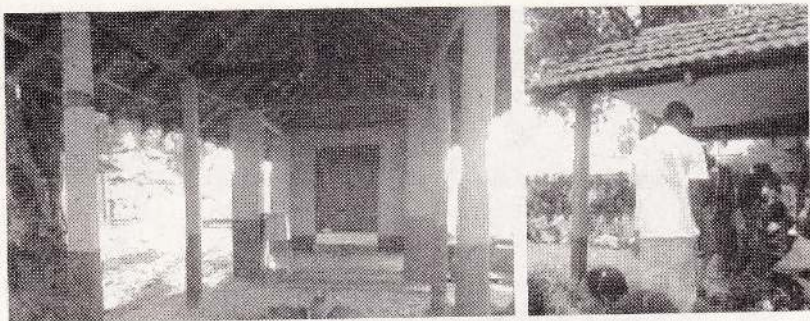




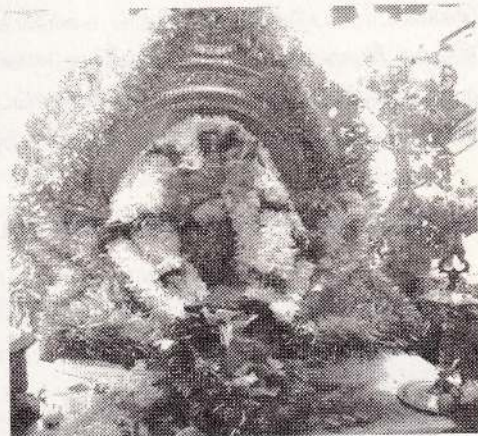
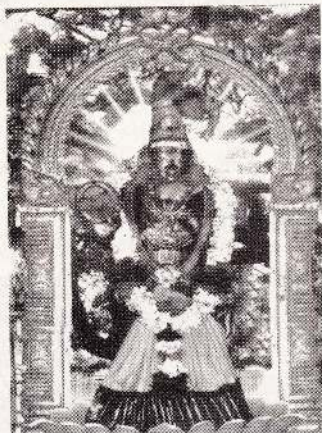
கொட்டியாபுரப்பற்றில் பழமைமிக்க ஆலயமாகக் கருதப்படும் மூதூர் சிறி பத்தினியம்மன் ஆலயம் ஆகும் வழிபாட்டினை இப்பிரதேசத்தில் முதன்முதலில் முன்னெடுத்த ஆலயமாக கருதப்படுகின்றது. இங்கு தின்பூசையும் பூரணை தினங்களில் விசேட பூசையும் இடம்பெறுகின்றது. வைகாசிப் பூரணையை மையப்படுத்தியதாக இடம்பெறும் பொங்கல் விழாவினைத்தொடர்ந்து நவராத்திரி விழா பெரும் விழாவாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இதில் கண்ணகித் தெய்வமே காளியாகவும் இலக்குமியாகவும் சரஸ்வதியாகவும் உருவகிக்கப்படுவது சிறப்பம்சமாகும். தற்போது இவ்வாலயத்தில் மீள் சீரமைப்புப் பணிகள் வெகு சிறப்பாக இடம்பெற்றுக்கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடற்கரைச்சேனை சம்புக்களி பத்தினி:

சம்புக்களி பத்தினி தொடர்பில் வாய்மொழி வரலாறாக பெறப்படும் தகவலில் கண்ணகி மதுரையை எரித்த பின்னர் இங்குள்ள மூதாதையர் ஒருவரின் கனவிலே தோன்றி சம்புக்குளத்தின் மேற்குப் பகுதியில் வேப்பமர நிழலில் தனக்கு வழிபாடியற்றாமாறும் தான் வருடம்தோறும் வைகாசிப் பூரணையின் பின்னர் வரும் திங்கள் காட்சிகொடுப்பேனெனவும் கூறியதாகவும் அதனைத்தொடர்ந்து பத்தினிக்கு வழிபாடியற்றப்பட்டு வருவதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. இதில் முக்கியப்படுத்தப்பட வேண்டியதுயாதெனில் இப்பிரதேசத்து மக்களது வயல் வாழ்க்கையுடன் பத்தினியம்மன் பிணைந்திருப்பதே.



இவ்வாலயத்தைப் பொறுத்தவரை இதனது தொன்மைமிக்க வரலாற்றினூடு தனித்துவமான கலாசார மரபை பேணிவருவதையும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது. இதன் சடங்கு முறையானது மட்டக்களப்பின் பத்ததி முறையிலான குளிர்ந்தி பாடுதலை மையப் படுத்தியதாக அமைவதோடு வற்றாப்பளை கண்ணகியம்மன் சடங்கில் முக்கியப்படுத்தப்படும் உப்பு நீரில் விளக்கெரிக்கும் மரபும் இணைந்திருப்பதேயாகும். இப்பத்தினியம்மன் ஆலயம் சம்புக்குளத்தருகே அமைந்துள்ள தன்மையில் சம்புக்களி பத்தினி என அழைக்கப்படலாயிற்று.



வருடம்தோறும் வைகாசித் திங்களில் நான் வருவேன் எனக் கண்ணகி கூறியதாக நம்பப்படும் ஐதீகத்தின் அடிப்படையில் இதன் வருடாந்த குளிர்ந்தி சடங்கு மிகச் சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றது. இதன் வழிபாட்டியலில் பச்சைப் பழம், வெற்றிலை, பச்சைப்பாக்கு என்பன கொண்டு மடை வைத்தல் நீண்டகால மரபாகும்.

பாலம்பட்டாறு பத்தினியம்மன் ஆலயம்:



மிகப் பழமைவாய்ந்த திருகோணமலைப் பிரதேச பத்தினியம்மன் ஆலயங்களில் பாலம்போட்டாறு பத்தினியம்மன் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெற்றதாகும். இதனது தோற்றுவாய் குறித்து சரியாக அறியமுடியவில்லை யெனினும் போர்த்துக்கேயரின் வருகைக்கு முற்பட்டு இங்கு கண்ணகியம் மனுக்கு வழிபாடியற்றப்பட்டுவருவதாக களஆய்வுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. வருடத்தின் வைகாசித் திங்களை மையப் படுத்தியதாக பெரும் திரளான பக்தர்கள்கூட அம்மனுக்கு பொங்கல்விழா மிகச்சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றது. அன்றைய தினம் மக்கள் நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றி அம்பாளை வழிபாடு செய்வர். கேட்கும் வரமளித்து தீராத வினையெல்லாம் தீர்ப்பவள் பாலம்போட்டாறு பத்தினியம்மன் என்பதில் அப்பிரதேசமக்கள் முழு நம்பிக்கைகொண்டுள்ளனர். முன்னைய தம்பலகாமம் பற்று பிரதேசத்தின் அனைத்து பத்தினியம்மன் ஆலயங்களும் பாலம்போட்டாறு பத்தினியம்மன் வருடாந்தச் சடங்கினை மையப் படுத்தியதாகவே அது முடிவுற்றதும் தங்கள் வருடாந்தச் சடங்கினை நிரல்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகின்றது.

தம்பலகாமம் கப்பல்துறை கண்ணகி:

சுமார் 300 ஆண்டுகள் வரலாற்றைக் கொண்டதாக அறியப்படும் கப்பல்துறைக் கண்ணகி தம்பலகாமம் சுப்பிரமணியம் உடையார் என்பவருக்கு அசரீரியாக கண்ணகி அம்மனால் சொல்லப்பட்டதற்கமைவாக அடர்ந்த காட்டின் மத்தியில் வழிபாடு தொடங்கப்பட்டதாக இதன் தோற்றுவாய் குறித்து கூறப்படுகின்றது. அதன்பின்னர் ஒரு சிறிய இடத்தில் தம்பலகாமம் மக்களால் கண்ணகி அம்மனுக்கு வைகாசித்திங்களை மையப்படுத்தி வருடாந்தச் சடங்கு தொடராகச் செய்யப்பட்டுவந்த நிலையில் கடந்த போர்க்காலச் சூழலில் இவ்வழிபாடு முற்றாக அழிந்து போனதாக இது குறித்த தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.



கடந்த 2011 முதல் மீண்டும் இங்கு வழிபாடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிலையில் மாதம்தோறும் பெளர்ணமி நாளில் சிறப்பு வழிபாடுகள் இடம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. தற்போது இங்கு புதிதாக அழகிய ஆலயம் ஒன்று கட்டுவதற்கான பணிகள் மேற்காள்ளப்பட்டிருப்பதுவும் இப்பகுதி மக்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்குமென மனதார நம்பலாம்.

கந்தளாய் குளக்கட்டுப் பத்தினி:



இங்குள்ள வயல் நிலங்களை சார்ந்திருக்கும் குளக்கட்டுக்களில் காவல் தெய்வமாக விளங்குகின்ற குளக்கட்டுப் பத்தினிக்கு பச்சைப் படையல் வைத்து வழிபாடியற்றுதல் ஒரு சிறப்பம்சமெனலாம். கந்தளாய் குளக்கட்டுப் பத்தினி வழிபாடும் இதனடிப்படையிலேயே குளக்கோட்டனால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதென்பதும் ஐதீகம்

ஈச்சந்தீவு கண்ணகியம்மன்:



திருகோணமலை மாவட்டம் ஈச்சந்தீவு கண்ணகியம்மன் ஆலயம் தொடக்க காலத்தே தாமரைவில் எனும் குளத்தருகே இருந்து பின்னர் சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஈச்சந்தீவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டதாக இதன் வரலாறு கூறப்படுகின்றது. தற்போது ஆகம வழிபாட்டியலை இவ்வாலயம் உள்வாங்கிய நிலையில் தினப்பூசை செய்யப்படுவது அவதானிப்புக்குள்ளாகின்றது. பாலம்பட்டாறு வைகாசித் திங்கள் உற்சவம் முடிவுற்ற மறு திங்கள் இதற்கான பத்து நாட்கள் சடங்கு தொடங்கும். இச்சடங்குமுறை பரம்பரை வழியில் இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகின்றது. முதல்நாளில் கன்னிக்கால் வெட்டும்நிகழ்வுடன் பின்னர் ஊர்வலம்வருதலும் இடம்பெறும். பத்தாம்நாள் குளிர்த்தியைத் தொடர்ந்து கடலில் கும்பம் சொரிதலுடன் சடங்கு நிகழ்வுகள் முடிவுறும்.

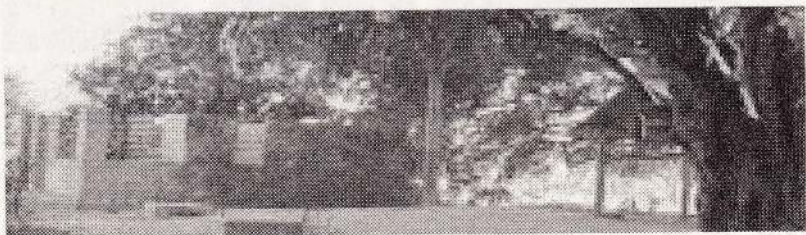
ஆலங்கேணி பத்தினியம்மன்:



ஆலங்கேணி பத்தினியம்மன் ஆலயம் ஒரு நீண்டகால வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டிருப்பது தெரிகின்றது. நாளாந்தம் பூசை

வழிபாட்டினை முன்னெக்கும் இவ்வாலயம் பாலம்பட்டாறு பத்தினியை அடியொற்றியே வருடாந்தச் சடங்கினையும் முன்னெடுத்து வருகின்றது. இங்குள்ள தலவிருட்சமான வேம்பின் அடியில் அம்மனின் உருவம் காட்சிதருவது பலரையும் வியப்பில் ஆழ்த்துவதாகவுள்ளது.

கின்னியா பத்தினி:



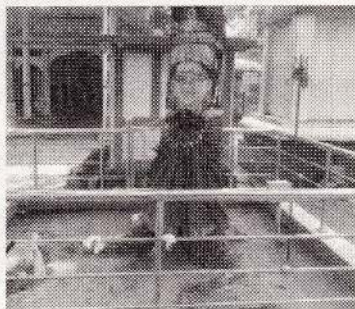
போர்க்காலச் சூழலில் முற்றாக அழிபாடுற்ற கின்னியா பத்தினியம்மன் சுமார் 400 ஆண்டுகால வரலாற்றைக் கொண்ட வழிபாட்டுத்தலமாக மிளிர்ந்ததென கள ஆய்வுத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

உவர்மலை கண்ணகி:



வடகிழக்கு வாசலைக்கொண்டு கோணேஸ்வரப் பெருமானை நோக்கியவாறு மலையில் வெகு அழகாக கோவில்கொண்டு அருள் பாலிப்பவன் உவர்மலைக்கண்ணகி. திருகோணமலை உவர்மலை கண்ணகியின் வரலாறு தொடர்பில் சரியான காலக்கணிப்பினை ஆய்வுரீதியாகக் நம்மால் கண்டறிய முடியல்லையெனினும் பிற்பட்ட கள ஆய்வுத் தகவல்கள் தொடர்பில் இவ்வாலய புனரமைப்பானது

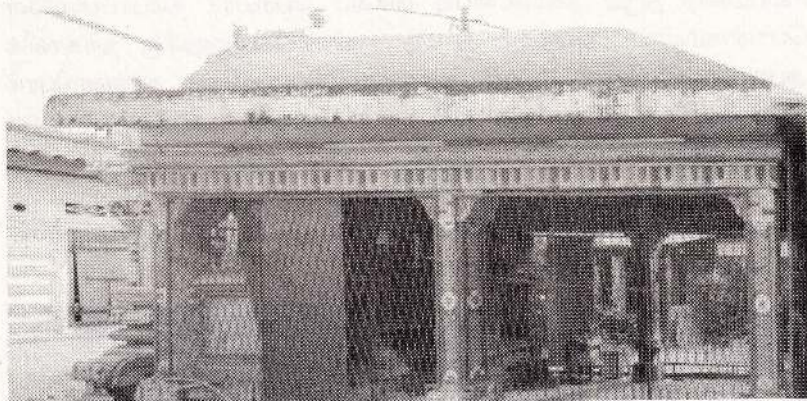
1964ஐ மையப்படுத்தியமைவது தெரிகின்றது. இவ்வாலய பரிபாலன சபையினர் தரும் தகவலின்படி சைவப் பெரியார் தம்பாப்பிள்ளை பொன்னம்பலம் அவர்கள் இங்கு கண்ணகியம்மனுக்கு தற்காலிக ஆலயமொன்றினை 1964ல் அமைத்து அப்பகுதிக்கு கண்ணகிபுரம் எனப்பெயரிட்டு அம்மனுக்கு வழிபாடியற்றிவந்ததாக அறியமுடிகின்றது. இதேவேளை மட்டக்களப்பு ஆரையம்பதியைச்சேர்ந்த கொஸ்தாப்பர் தம்பாப்பிள்ளையின் மகனே பொன்னம்பலம் என்பதனை ஆரையூர் கண்ணகை - வரலாறும் வழிபாடும் - (பக்: 20) நூல் பதிவுசெய்துள்ளமையும் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகின்றது.



இதன் கருவறையில் அம்மனின் ஐம்பொன் சிலை பிரதிஷ்டை பண்ணப்பட்டுள்ளது. இருகாலப் பூசைகளுடன் விசேட தினப் பூசைகளையும் கொண்டுள்ள இவ்வாலயத்தில் ஆகம விதிமுறைகளுக்கமைவாக பிராமணக் குருக்களே வழிபாட்டியலை மேற்கொண்டுள்ளார். வைகாசிப் பூரணையை மையப்படுத்தியதாக குளிர்த்திச் சடங்கினை உள்ளிட்டு எட்டு தினங்கள் அம்மனுக்கு வருடாந்த உற்ஷவம் வெகு விமரிசையாக இடம்பெறும் இவ்வாலயத்தில் நவராத்திரி விழாவும் வெகு சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகின்றது. கோவிலின் முன்புற வேப்பம் விருட்சத்தின் அடியில் சூலாயுதம் போன்ற அமைப்பும் அடிமரத்தே அம்மனின் உருவ அமைப்பும் காட்சிதருவது பக்தர்களை வெகுவாகவே கவர்ந்துள்ளது எனலாம்.

இவ்வாலயக் கட்டிட அமைப்பானது மடால்ய வடிவில் மூலஸ்தானம் உட்பட ஐந்து மண்டபங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது. இங்கு வருடந்தோறும் தைப்பூச நன்னாளில் 1008 சங்குகளுடன் சங்காபிஷேகம் தொடராக இடம்பெற்றுவருவது ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.

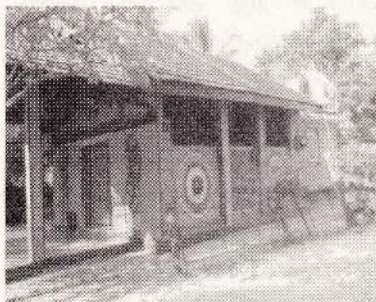
திருகோணமலை 10ஆம் குறிச்சி கண்ணகி:



திருகோணமலை பத்தாம் குறிச்சியில் (10ஆம் நம்பர்) கடலோரத்தில் ஒரு சிறிய இடத்தில் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி அருள்பாலிப்பவள் பத்தாம் குறிச்சி கண்ணகியம்மன். இதன் தொடக்க காலத்தை சரியாகக் கண்டறிய முடியாதுபோனாலும் இதன் வழிபாட்டி யலை உருவாக்கியவர்களின் வழிவந்த வர்கள் தரும் தகவல்களின் அடிப்

படையில் அவ்விடத்திலிருந்து ஒரு தென்னைமரத்தின் அடியில் கண்ணகி நேரடியாகவே காட்சி கொடுத்ததாகவும் அதனைத் தொடர்ந்து அங்கு வழிபாடியற்றப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது. பாலம்பட்டாறு பத்தினி யம்மனின் காலத்தையும் இதனுடன் தொடர்புறுத்தும் தன்மையும் கள ஆம்பலில் பதிவுசெய்யப்படுகின்றது. செவ்வாய் மற்றும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் பூசைவழிபாடு இடம்பெறும் இவ்வாலயத்தில் வைகாசிப் பௌர்ணமியை குளிர்த்திலாகக் கொண்டு அம்மனுக்கு எட்டு நாட்கள் வருடாந்தச் சடங்கு நடைபெறுகின்றது. இவ்வாலயத்தில் நவராத்திரி விழாவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு அம்மனின் கும்பம் சொரிதல் கடலில் இடம்பெறுவதை அறியமுடிகின்றது. அம்மனின் கல்லாலான விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியாக அம்மனின் வெண்கலச் சிலையுள்ளது. வீரபத்திரர் கந்தையா என்பவர் இதில் அருள்வாக்கு சொல்லுதலும் அவதானிப்புள்ளாகின்றது.

நிலாவெளி பத்தினியம்மன்:



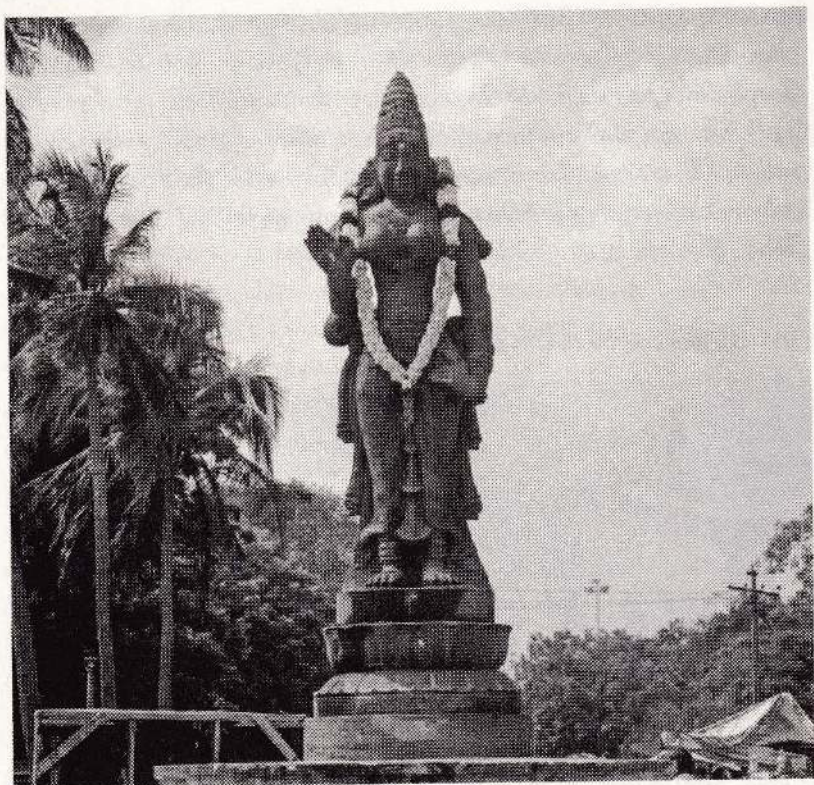
சுமார் 300 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான வரலாற்றுக்காலத்தை உள்ளடக்கிய நிலாவெளி பத்தினியம்மன் மரபுவழியான மடலாய வழிபாட்டியலை முன்னெடுத்துவந்த ஆலயமாக கருதப்படுகின்றது. அம்மனின் கருங்கல் விக்கிரகம் மூலவராகக் காட்சிதர வெண்கலத்தினாலான அம்மனின் எழுந்தருளிச் சிலையுள்ளது. திங்கள் மற்றும் வெள்ளி தினங்களில் பூசை வழிபாடு செய்யப்படுவதோடு வைகாசிப் பூரணையைத் தொடரும் திங்களில் அம்மனுக்கு பொங்கல் மற்றும் குளிர்த்திலை உள்ளடக்கி எட்டுநாட்கள் உற்சவம் வெகு சிறப்பாக இடம்பெறுகின்றது. கண்ணகியம்மனை முச்சக்கிவடிவிலும் நிலைநிறுத்தி நவராத்திரி விழாவும் இங்கு கொண்டாடப்படுகின்றது.

கும்புறுபிட்டிக் கண்ணகி:



அழகிய இயற்கைச் சூழலில் கோவில்கொண்டு அருள்பாலிக்கும் கும்புறுபிட்டிக் கண்ணகியம்மன் ஆலயம் நீண்டகால வரலாற்றினை உள்ளடக்கியதாகக் கூறப்பட்டாலும் குஞ்சன் வேலுப்பிள்ளை பூசாரி

என்பவரது காலத்தை முன்னிறுத்தியதாக சுமார் 150 ஆண்டுகால வரலாற்றுச் சிறப்பினையே நம்மால் பதிவு செய்யமுடிகின்றது. அண்மையிலுள்ள காட்டுப்பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட வெண்கலத்தினாலான அம்மனின் சிலையே இங்கு நிண்டகால வழிபாட்டிலிருந்ததாகவும் போர்க்காலச் சூழலில் அவ்வழகிய சிலை களவாடப்பட்டபின்னர் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட இவ்வாலயத்தில் அம்மனின் கற்சிற்பம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வழிபாடியற்றப்படுவதாகவும் கள ஆய்வில் தெரிவிக்கப்பட்டது. தற்போது இவ்வாலயத்தில் ஆகம விதிசார்ந்து நாளாந்தப் பூசைகள் இடம்பெற்று வருகின்றது. வைகாசி விசாகத்தில் அம்மனுக்கு பொங்கலிட்டு குளிர்த்திச் சடங்கு செய்யப்படுவதோடு சித்திரைப் பிறப்புக்கு முன்னதாக பத்து நாட்கள் இதன் வருடாந்தச் சடங்கு இடம்பெற்று கடலில் கும்பம் சொரிதலுடன் விழா முடிவுறுகின்றது.



சிங்கள மக்களது பத்தினி வழிபாடோடிணைந்த அங்கெலிய மற்றும் போற்கெலிய போன்ற விளையாட்டுக்களை ஒத்ததாக அமைந்த விளையாட்டுக்களை கிழக்கிலங்கைத் தமிழரது கண்ணகி வழிபாட்டிலும் அவதானிக்கமுடியும். நிகழ்த்துகலைப் பாங்கிலமைந்த கொம்புமுறி விளையாட்டுடன் இணைவுற்றதாக இடம்பெறும் போர்த் தேங்காய் அடித்தல், ஊர் சுற்றுதல், வசைபாடல், குளிர்ந்தியாடல் மற்றும் வசந்தனாட்டம் போன்றவை எல்லா நிலையிலும் கண்ணகியை உயர்நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதாகவே அமையும். கொம்புமுறி விளையாட்டு பெரும்பாலும் அங்கெலியவை ஒத்த தன்மைகொண்டது. இதில் கொம்புமுறி விளையாட்டே முற்பட்ட காலக்கணிப்பைக் கொண்டதாகப் பொதுவாகக் கருதப்பட்டாலும் இது ஆய்வுகளில் உறுதிசெய்யப்படவில்லை.

கிழக்கிலங்கையைப் பொறுத்தவரை கொம்புமுறி விளையாட்டு மிக்க தனித்துவம் கொண்டதாகவே விளங்கிவந்திருக்கின்றது. பாணமை, பட்டிமேடு, தம்பிலுவில், காரைதீவு, வீரமுனை, நீலாவணை, கோட்டைக் கல்லாறு, எருவில், மண்டுர், களுதாவளை, தேற்றாததீவு, முதலைக்குடா, மகிமுடித்தீவு, கொக்கட்டிச்சோலை, முனைக்காடு, கன்னன்குடா, வந்தாறுமுலை, சித்தாண்டி, சம்பூர், பள்ளிக்குடியிருப்பு, மன்னன்பிட்டி, சொருவில் என மிகப் பரந்த அளவில் இது ஆடப்பட்டுள்ளமையை அறியமுடிகின்றது.

மதுரையை எரித்த பின்னரும் சீற்றம் தணியாத நிலையில் கண்ணகி இடையர் சேரிக்கு சென்றதாகவும் அங்கு அவளை சாந்தப்படுத்த இடையர்குல மக்கள் முயற்சிகளை மேற்கொண்டதாகவும் அதன்போது சிறுவர்கள் கொம்பு விளையாட்டு ஆடியதாகவும் இரு பிரிவினராகப் பிரிந்த சிறுவர்கள் மஞ்சள் கொம்பினை ஒன்றோடொன்று கொழுவிமிழக்க அதில் ஒன்று முறிந்ததாகவும் முறியாத கொம்புக்குரியவர்கள் தாங்கள் கண்ணகியின் கட்சியேன ஆடிப்பாடி மகிழ கண்ணகி சிறுவர்களின் மகிழ்ச்சியில் சாந்தியடைந்ததாகவும் இதற்கு வரலாறு கற்பிக்கப்படுகின்றது.

பல ஆய்வாளர்களது கருத்தின்படி இவ்விளையாட்டானது கி.பி 16ம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தே இலங்கையின் மத்திய பிரதேசத்திலும் கிழக்கிலங்கையிலும் ஏககாலத்தில் அறிமுகமாகியிருக்கலாம் எனக் கருதமுடிகின்றது. இதுகுறித்துச் சற்று விரிவாகப் பார்ப்பது பொருத்தமானதாக அமையும். கிழக்குப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரை இங்கு மழைவளம் குன்றி பசியும் பிணியும் மிகுந்து மக்கள் கொடிய வெயிலின் நோய்த்தாக்கத்தில் அல்லலுறும் வேளைகளில் கண்ணகி அம்மனை வேண்டி ஆடப்படும் ஒரு உன்னத கலை வடிவமே கொம்புமுறி விளையாட்டாகும். இவ்விளையாட்டு நிகழ்த்தப்பட்டதும் நாடு குளிர்ந்து இன்னல்கள் மறைந்து மக்கள் நலம்பெறுவர் என்பது மிகுந்த நம்பிக்கையுடன்கூடிய மரபாகவும் இருந்தே வந்துள்ளது.

கொம்பு விளையாட்டு தொடர்பான செயல்பாடுகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டதும் ஊர் கண்ணகி கட்சியான தென்சேரியாகவும் கோவலன் கட்சியான வடசேரியாகவும் இரண்டாகப் பிரிந்துநிற்கும். காலம் காலமாக தாய்வழி மரபினைப் பேணிவருகின்ற மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் கொம்புமுறி விளையாட்டானது தந்தைவழியை மையப்படுத்தியதாக மாறிவிடும். அதன்போது தாய்வழி சார்ந்த குலம், கோத்திரம், குடிவழி அனைத்தும் மறக்கப்பட்டு தாம்சார்ந்த சேரிவழியை முக்கியப்படுத்தி அதனூடான வெற்றி தோல்வியை மிகுந்த உணர்ச்சியூர்வமாக அல்லவ் மக்கள் அனுபவிப்பர்.

கொம்பு விளையாட்டு தொடங்குவதற்கு முன்னதாக ஊர்ப் போடியார் அல்லது கோவில் வண்ணக்கர் தலைமையில் ஊர்சூடி அதற்கான தீர்மானத்தை எடுக்கும். அதன்பின்னர் ஒரு பொது வெளியில் அல்லது கோவில் விதியில் முதல் விழாவாக போர்த் தேங்காய் அடித்தல் நிகழ்வு இடம்பெறும். எதிர் எதிராகக்கூடும் இரு சாராரதும் ஆற்றல்மிக்க இருவர் தம்மிடமுள்ள உறுதியான போர்த் தேங்காயைக்கொண்டு எதிர்ச்

சேரியார் உருட்டும் தேங்காய்களை ஒவ்வொன்றாக உடைப்பர். இவ்வாறு உடைக்கப்படும் தேங்காய்களின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டு வெற்றி தோல்வி தீர்மானிக்கப்படும். அதன்பின்னர் கொம்பு விளையாட்டின் அறிமுக நிகழ்வாக ஒற்றைக் கொம்பினை முறிக்கும் நிகழ்வு இடம்பெறும். இவ்விரு நிகழ்விலும் அம்மனை கௌரவிக்கும் நோக்கில் பொதுவாக தென் சேரியாருக்கே வெற்றியினை வழங்கல் மரபாகக் கொள்ளப்படும். அதன்பின்னர் மறுநாள் தொடக்கம் கொம்பு முறித்தல் நிகழ்வு தொடங்கும்.



இரு சேரியாரதும் கொம்புகளின் வளைவிலுள்ள குச்சியின் அண்டிய பாகத்தின் சுற்றளவுக்கு ஒத்ததான கொம்புகளே போட்டிக்காகத் தெரிவுசெய்யப்படும். அவற்றை முறுக்கேறிய புரிகளால் வரிந்துகட்டி பின்னர் பனிச்சங்காய் பசை பூசப்பட்ட புரியால் சுற்றப்பட்டு இரண்டு கம்புகளை இருபுறமும் அணைத்துக் கட்டுவர். இவ்வாறு அணைத்துக் கட்டப்படும் இரு கம்புகளும் பில்லியென அழைக்கப்படும். இவ்வாறு பில்லி கட்டப்பட்ட கொம்பே விளையாட்டுக்கு தகுதிபெறும்.



ஒரு மரத்தில் பூட்டிய அரிப்பு எனப்படும் கயிற்றில் தென் சேரியாரது கொம்பு தொடுக்கப்படும். அக்கொம்பில் கொளுவப்படும் வடசேரிக் கொம்பில் இன்னுமொரு அரிப்பு பிணைக்கப்பட்டு அதில் பெரிய வடமொன்று இணைக்கப்படும். அவ்வாறு பிணைக்கப்பட்ட பெரு வடத்தினை இரு சேரியாரும் பிடித்து இழுப்பர். இதன்போது இரண்டிலொரு கொம்பு உடையும் இதில் உடைந்த கொம்பினுக்குரியவர்கள் தோல்வியடைந்தவர்களாக வெற்றிபெற்றவர்கள் தங்கள் சேரியின் பெயரை உரத்துக்கூறி ஆர்ப்பரித்து மகிழ்வர். இதன்போது பாடப்படும் வெற்றிப் பாடல்கள், வசைப் பாடல்கள் போன்றவை மிக்க சுவரஸ்யம் நிறைந்ததாகக் காணப்படும். இதனை ஒட்டியதாகவும் இணைந்ததாகவும் நமது பாரம்பரிய கலைவடிவங்களான கூத்து, குரவை, கும்மி, கோலாட்டம், வசந்தன், காவடி என்பனவும் இடம்பெறும்.

இக் கொம்புமறி விளையாட்டினை உற்றுநோக்கும் தன்மையில் அறிவாற்றல்மிக்க நம் முன்னோர்கள் ஊர் மக்களிடையே நிலவும் இன மத சமூக வேறுபாடுகளைக் கடந்து அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து கண்ணகி வழிபாட்டினூடாக எவ்வாறு தங்களிடையே ஒற்றுமையைக் கட்டிக்காத்து வந்துள்ளார்கள் என்பதனையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ளமுடிகின்றது.

பொதுவாக ஒரு வாரகாலம் இவ்விழா இடம்பெறும். இதில் முக்கிய சிறப்பம்சம் யாதெனில் முழுக்க முழுக்க சேரத்தின் தாய்வழி சார்ந்த மருமக்கள் தாய் நடைமுறைகளை சமூகக் கட்டமைப்பு மற்றும் ஆலய நிருவாகச் செயல்பாடுகள் அனைத்திலும் இன்றும் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற கிழக்கிலங்கைத் தமிழர்கள் கொம்புமறி விளையாட்டு நிகழ்வுகளில் மாத்திரம் தந்தைவழி சார்ந்து கோவலன் கட்சி, கண்ணகி கட்சி என இரு பிரிவினராகி இவ்விளையாட்டினை மேற்கொள்வதே.



சிலப்பதிகார நிகழ்வுகளின் பின்னணியில் அடியொற்றிவந்த கண்ணகி வழிபாடானது காலச் சூழலில் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட தன்மை குறித்து பல ஆய்வாளர்கள் தங்களது ஆய்வுகளை முன்னெடுத்திருந்தாலும் அவ்வழிபாடு நிலைபெற்றிருந்த கேரளம், தமிழகம், இலங்கை என ஒரு விரிவான ஆய்வினை முன்னெடுத்தல் என்பது எமக்கு ஒரு பாரிய சவாலாகவே அமைந்திருந்தது. ஒரு சில வருடங்களாக மேற்கொண்ட முயற்சி முழுமையானது எனக்கருத முடியாதபோதும் திருப்திதரத்தக்கதான முடிவை நோக்கி நகரும் வாய்ப்பினை நல்கியதாகவே நிச்சயப்படுத்தமுடியும்.

சிலப்பதிகாரத்தின் அதிமுக்கிய நிகழ்வுகள் மதுரையில் இடம் பெற்றதென நமபும் தன்மையில் அதன் பிரதிபலிப்பானது தொடர்ந்து மக்களிடையே புதிய வழிபாட்டுடன்கூடிய வாழ்வுமுறையொன்றுக்கு வித்திட்டிருக்கின்றது என்பதை யாரும் மறுதலிக்கமுடியாது. ஏசாச் சிறப்பின் இசைவிளங்கு நற்குடியில் பிறந்த ஒரு பெண் நாண் இழந்தும் நாடுபோற்றும் தெய்வமாக்கப்பட்ட வரலாறு கண்ணகியின் வரலாறாக நிலைபெறுகின்றது. காலக்கணிப்பு தொடர்பில் ஆய்வுகளில் வேறுபாடுகள் தோற்றம் பெறினும் பொதுவாக இதனை கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டாகக் கொள்ளல் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம். பண்டைய

சேரநாடான கேரளத்தில் கண்ணகியாக அல்லது பத்தினியாக வெளிப்பட்ட இத்தாய்த் தெய்வம் காலத்தின் விளையாட்டால் கொடுங்களுர் பகவதி, ஆற்றுக்கால் பகவதி, பாலக்காடு பகவதி, மண்டைக்காடு பகவதி என அவ்வவ்வூர் பகவதிகளாக மாற்றமுற்ற நிலையில் தமிழகத்திலே கண்ணகி செல்லத்தம்மன், மதுரைக் காளி, மங்கலதேவி, வெற்றிலேலம்மன், வட்டப்பாறையம்மன், கொப்புடையம்மன், முத்தாரம்மன், வஞ்சியம்மன், வலங்கையம்மன், கண்ணாத்தாள், வீரமாத்தி எனப் பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்றுள்ளமை தெரிகின்றது. இலங்கையில் தமிழ் மக்களிடையே கண்ணகி என்பது கண்ணகை எனவும் சிங்கள மக்களிடையே தொடர்ந்தும் பத்தினியாகவும் வழிபடவே செய்கின்றாள்.

இன்று தெருவுக்குத் தெரு கோவில்கொண்டு காக்கும் தெய்வமாக நோய்நொடிகளை போக்கும் தெய்வமாக மாரிமழைதந்து வாழ்வை வளப்படுத்தும் தெய்வமாக குறிப்பிடப்படுகின்ற மாரியம்மன்தான் கண்ணகியின் மறு வடிவம் என்பதை அனைத்து ஆய்வாளர்களும் ஐயத்துக்கு இடமின்றி நிலைநிறுத்தவே செய்கின்றனர். ஆடி வெள்ளியில்தான் கண்ணகி ஆவேசம்கொண்டு மதுரையை அழித்தாள் என்பதுவம் தொடர்ந்து 14காம் நாள் ஆடிவெள்ளி அனுஷத்தில்தான் அவள் வானுலகம் சென்றாள் என்பதுவும் வரலாறாய் நிலைத்துவிட்ட தன்மையில் தமிழகத்தில் ஆடிவெள்ளியில் அம்மன் ஆலயங்களில் இன்றுவரை கூழ்வார்த்தல், இளநீர் சொரிதல், பாணக்கம் படைத்தல், மாவிளக்கேற்றுதல் என அம்மனை குளிர்ச்சிப்படுத்தல் நிகழ்வுகள் இடம்பெறுவதைப் பார்க்கின்றோம்.

பாண்டியன் அவைநோக்கி கண்ணகி சென்றபோது கையில் வேப்பங் குளையும் சிலம்பும் ஏந்திச் சென்றதாக ஈழத்தில் கண்ணகி கதை பேசுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் உரைபெறு காதையில் கண்ணகியை 'மாரியும் இவளோ காளியும் ஆவாளோ' என மக்கள் வியந்து போற்றியதை அறிகின்றோம். அதனைத் தொடர்ந்து பண்டைத் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் கண்ணகிக்கு வழிபாடு இயற்றப்பட்டது. தொடக்கத்தில் கண்ணகிக்கு நடுகல் வழிபாடே செய்யப்பட்டதை சிலப்பதிகாரம் நடுகல் காதை தெளிவுபடுத்துகின்றது. அதுவே அன்றைய தாய்த்தெய்வ வழிபாடாகவும் மிளிர்ந்தது. பின்னர் மண்ணாலும் கற்றகளாலும் கோவில்கள் எழுப்பப்பட்டன. பின்னர் காலப்போக்கில் சிலைமரபுக் கோவில்கள் உருவாகின. 'ஒருமுலை எறிந்த திருமா பத்தினி' எனக் கண்ணகி ஆரம்பத்தில் அடையாளம்

காணப்பட்டதாலும் 'முத்தார மார்பின் முலைமுகம் திருகினான்' எனச் சிலப்பதிகாரம் வெளிப்படுத்துவதாலும் ஒற்றை முலைச்சியம்மன், முத்தாரம்மன் போன்ற பெயர்களில் கண்ணகி வழிபடலானாள். அன்று கொற்றவை, பிடாரி போன்ற தாய்த் தெய்வங்கள் வழிபடப்பட்ட நிலையில் கண்ணகி தமிழகத்தின் சில இடங்களில் பூவாடைக்காரியாகவும் ஆக்கப்பட்டாள். வாழ்வின் பெரும்பகுதி அவளுக்கு அமங்கலமாகக் கழிந்தாலும் முடிவில் மங்கலதேவி மலையில் மாலையிட்டு கோவலன் விண்ணுலகு அழைத்தபோது அவள் மங்கலதேவி ஆக்கப்பட்டாள். எனினும் எந்தச் சூழலிலும் கண்ணகி மங்கல நாணைக் களைந்ததாக அவளது வரலாற்றில் அறியமுடியவில்லை.

தமிழரது வழிபாட்டு மரபே கண்ணகியின் வழிபாட்டிலும் பின்பற்றப்பட்டது. அன்றைய தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பூசகர்களும் பண்டாரங்களுமே அதனை மேற்கொண்டனர். கண்ணகி, மாரி, காளி, கொற்கை, பிடாரி என அனைத்துத் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டிலும் அந்நடைமுறைகளே பின்பற்றப்பட்டன. தமிழகத்தில் படிப்படியாக நுழைந்த பார்ப்பனரால் வழிபாட்டியலில் ஆரியப்பண்பாடும் உள்நுழைய லானது. தாய்த்தெய்வக் கோவில்களில் துர்க்கை வழிபாட்டு முறைகள் புகுந்தன. அம்மாற்றங்களின் அடையாளங்களாக அத்தெய்வங்களின் காலடியில் மகிஷா சூரன், எருமைத்தலை, சிம்மம் என்பவற்றோடு சிலம்பிருந்த கையில் அங்குசமும் சூலாயுதமும் வைக்கப்பட்டன.

தனது மார்பைப் பிய்த்தெறிந்து மதுரையை எரித்த கண்ணகி மார்பில் ரெத்தம் பீறிட கண்களில் நீர்சொரிய மீளா வெஞ்சினத்தினளாய் வந்தமர்ந்த இடையர் சேரியே இன்றைய மதுரையின் வடக்கு மாசி வீதி என்பது ஆய்வுகளின் வெளிப்பாடு. அதனையண்டியதாக பறையர் சேரியும் இருந்திருக்கின்றது. இடையர்குலப் பெண் மார்பில் வெண்ணெய் பூச பறையர் குலப்பெண் தனது முந்தானையைக் கிழித்து விசிறி இரத்தம் கசிந்த மார்பில் சுற்ற இளநீர், பாணாக்கம், மாப்பண்டங்கள் என உண்ணக்கொடுத்து ஆறுதல்படுத்துகின்றனர். இதனாலேயே இன்றும் தென்பாண்டிப் பகுதிக் கிராமியப் பாடல்களில் 'எச்சேரி வெந்தாலும் இடைச்சேரி வேகாது' எனவும் 'பார்மதுரை எரிந்தாலும் பறையர்தெரு எரியாது' எனவும் பாடப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம். இதன்கூடவே பரவலாக நிகழும் அம்மன் வழிபாடுகளில் இளநீர், பாணாக்கம், மாக்கூழ், மாவிளக்கு போன்றவை முக்கியத்துவம் பெறுவதையும் நம்மால்

அவதானிக்கமுடிகின்றது. அத்தோடு இப்பகுதிவாழ் யாதவர்கள், மலை வாழ் பழங்குடியினர், கண்ணகி இறுதியாக நின்ற வண்ணாத்திப்பாறைப் (மங்கலதேவி மலை) பகுதிவாழ் பளிஞரின மக்கள் போன்றவர்கள் இன்றும் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு சிலம்பாயி, கண்ணகி, கண்ணாயி, மங்கலதேவி எனப்பெயரிடுவதையும் குறிப்பிட்டாகவேண்டும்.

கோவலனது தலை துண்டிக்கப்பட்ட இடம் இன்று 'கோவலம் பொட்டல்' என அழைக்கப்பட கள்வனைக் கொன்று சிலம்பைக் கொணரக் என ஆணையிட்ட பாண்டியன் மதுரையில் (நிங்றோட்டில்) பாண்டி முனியாக கோவில்கொண்டுள்ளான். சேரன் எழுப்பிய நினைவாலயமும் திட்டமிட்டோரால் சின்னாபின்னப்பட்டுச் சிதறுண்டுபோய்விட்ட நிலையில் சிலப்பதிகார நிகழ்வுகள் மதுரையில் நடந்ததை வெளிக்கொணரும் தன்மைக்கு தொல்லியல் தடையங்களோ கல்வெட்டுக்களோ அத்தோடு மதுரை மாவட்ட தொல்லியல் கையேட்டிலும் எதுவுமே இல்லாதபோக்கினையே காணுகின்றோம். இன்று நம் கண்ணில் படுவது மதுரை செல்லத்தம்மன் கோவிலில் சிறப்பாகத் திகழும் பாண்டியர்கால கலைச் (கல்) சிற்பமான கண்ணகி சிலை மட்டுமே.

கி.பி 2ம் நூற்றாண்டை தொடக்க வரலாறாகக் கண்ணகி வழிபாடு கொண்டுள்ளது. இக்காலம் முத்தமிழ் நாடுகளையும் சமணம் அதனோடு சார்ந்த பௌத்தம் போன்ற மதங்கள் வெகுவாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த காலம். சேரநாட்டைப் பொறுத்தவரை சேரன் செங்குட்டுவன் மற்றும் அவனைத் தொடர்ந்த சேரலாதன் ஆட்சியாளர்கள் அம்மதங்களையும் கௌரவித்தமை வரலாற்றுப் பதிவுகளாகவேயுள்ளன. தொல்காப்பியர் உட்பட சிலப்பதிகாரத்தை எழுதிய இளங்கோவடிகள் போன்றவர்கள் சமணத்தைப் பின்பற்றியதாகவும் மணிமேகலையை எழுதிய சாத்தனார் பௌத்தத்துக்கு மதிப்பளித்தவராகவும் வரலாறு உண்டு. கண்ணகியின் பூம்புகாரும் (காவிரிப்பூம் பட்டினம்) சமணத்தையே பின்பற்றியிருந்ததால் கண்ணகியும் சமணச்சியேயெனும் கருத்தும் வலுப்பெறவே செய்தது.

வேதம் பரப்புபவர்களாக வந்த ஆரியர்கள் அக்காலகட்டத்தே முத்தமிழ் நாட்டுக்குள் புகுந்திருந்தபோதும் அவர்களது மதக் கோட்பாடுகளும் நால்வரணச் சமூகப் பகுப்புகளும் சங்ககாலச் சமூகக் கட்டமைப்பை உடைத்து உடனடியான வெற்றியை அப்போது பெறவில்லை. பல்லவராட்சியைத் தொடர்ந்த கி.பி 4ம் நூற்றாண்டுமுதல் அரசவைக்குள் படிப்படியாக தங்கள் செல்வாக்கினை இவர்கள் நிலைநிறுத்தலாயினர்.

சோழராட்சிக்காலம் இன்னும் பெருவாய்ப்பினை இவர்களுக்கு நல்கியது. அரசவைக்குள்ளும் ஆலயங்களுக்குள்ளும் மிக்க இறுக்கத்தினை ஏற்படுத்திக் கொண்ட இவர்கள் சமூக மட்டத்தில் மேம்பட்டவர்களாயினர். அவர்களால் நாலாம் இடத்தில் வைக்கப்பட்ட மிக்க பெரும் பான்மையினரான சூத்திரரை பலவீனப்படுத்தும் நோக்கில் அவர்களுக்குள் இடங்கை வலங்கைப் பிரிவுகளை பிராமணர் உருவாக்கினர். தொடர்ந்தாற்போல் சாதீயம் வளர்த்து அதனுள் கூறுகளையும் அடுக்குகளையும் உருவாக்கி நால்வகை நில மக்கள் நானூறுக்கும் மேற்பட்ட சாதிகளாய் சிதறுண்டுபோக வழிசமைத்தனர். ஆலயங்களின் நிருவாகச் செயல்பாட்டுக்குள் புகுந்துகொண்ட அவர்கள் பின்னர் ஆலயச் சொத்துக்களின் மேலாளர்களாகவும் மாறினர். தமிழர்களது வழிபாட்டு முறைகளுக்குள் தங்களது வழிபாட்டு முறைகளை புகுத்தினர்.

கி.பி 8ம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்த சோழர்களது வலுவான ஆட்சிக்காலம் அவர்களுக்குப் பெரும் சாதகமாக அமைந்தபோது சமணச்சியான தமிழணங்கு கண்ணகியை இந்துக்கள் வழிபடுவது தவறானது எனும் காரணத்தைக் கற்பித்து சூழ்நிலைக்கு ஏற்றாற்போல் வெவ்வேறு சக்திகளின் வடிவங்களில் மாற்றியமைக்கச் செய்தனர். கண்ணகி பகவதியாக, காளியாக, துர்க்காவாக, ராஜேஸ்வரியாக, செங்காளத்தியம்மனாக இன்னும் செல்லத்தம்மன், வட்டபுரியம்மன் போன்ற சூழ்நிலைப் பெயர்களைத் தாங்கியவளாக மாற்றம் பெறலானாள். எனினும் இவ்வாறான மாற்றங்கள் முற்று முழுதாகக் கண்ணகி நம்பிக்கைகளை அழித்துவிடவில்லை என்பதே உண்மையாகும். கேரளத்தின் சில பகவதி ஆலயங்களிலும் தமிழகத்தின் திருவொற்றியூர் வட்டபுரியம்மன் ஆலயத்திலும் இடம்பெறும் நிகழ்வுகள் இதற்கு சிறந்த உதாரணமாக அமையும்.

கேரள மாநிலத்தில் நடைமுறையிலுள்ள பகவதி மந்திரங்களிலும் பகவதி தோத்திரங்களிலும் பெரும்பாலும் கண்ணகியின் அடையாளங்கள் வெளிப்படுவது தெரியும். கேரளாவின் விஷாரிகாப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஆனைக்குளம் பகவதி தொடர்பில் பாடப்படும் மலையாள உச்சரிப்பிலமைந்த தமிழ் விருத்தப்பாவானது இதன் உண்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தும்.

ஆதிமுதல் காவிரிப்பூம் பட்டினத்து ஆயிரவூர் வங்கிசத்தில்
 அரிய கண்ணகையம்மனாகவே தான்பிறந்து அதிருபமானபொழுது
 தீதிலாக் கோவலருடன் பாரியாளாகவும் சிறிதுகாலம் சென்றபின்
 திங்கள் முகமாய்வந்து தனிக்காக மதுரையில் சிலம்பு கூறினாளில்
 நீதியரச சென்றான பாண்டிநா டெத்திநீ நீறாயெரித்த சோதி
 நித்தில சொருபியாய் இத்துலகாள்கின்ற நீலியே திரிகுலியே
 ஆதிகாலத்திலும் மகிமையாய் நீவந்த அதிசயமும் ஆரறிவாரோ
 ஆனைக்குளம் வளர் பகவதி அம்மையே! ஆனந்த மகமாயியே!

மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் இன்றுவரை முதன்மைபெற்றுவிளங்குகின்ற
 கண்ணகி வழிபாடு பண்டைத் தமிழகத்தே குறிப்பாக அதனை
 உருவாக்கித்தந்த சேரத்தில் (கேரளம்) அது அருகிவிட்டமைக்கு தமிழக
 மற்றும் கேரள ஆய்வாளர்கள் பல காரணங்களை முன்வைக்கின்றனர்.
 கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டு முதல்கொண்டு சேரநாட்டிலும் பின்னர்
 பாண்டிநாடு, சோழநாடு, தொண்டைநாடு என்பவற்றிலும் கண்டை நாட்டின்
 சில பகுதிகளிலும் வழிபாட்டிற்குரிய தெய்வமாக்கப்பட்ட கண்ணகி
 பல்லவர் ஆட்சியின் பிற்காலம் முதல்கொண்டு தொண்டைநாடு மற்றும்
 சோழநாட்டிலும் அதன்பின்னர் பாண்டிய மற்றும் சேரநாட்டிலும்
 படிப்படியாக மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதே
 அவர்களது ஒத்த கருத்தாகவுள்ளது. 2005ல் திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்
 கழகத்தில் ஒருவாரகாலம் இடம்பெற்ற சிலப்பதிகாரக் கருத்தரங்கில்
 பேராசிரியர் வைத்தியநாதன், பேராசிரியர் கெங்காதரன், பேராசிரியர்
 ஆர்.கே.பணிக்கர், முனைவர் கே.தாமோதரன் எனப் பல ஆய்வாளர்களால்
 இதுதொடர்பான கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பண்டைத் தமிழகத்திலே மிக்க சிறப்போடு விளங்கிய கண்ணகி
 வழிபாடு வேறு வழிபாடுகளுக்குள் உள்வாங்கப்படவும் படிப்படியாக
 வழக்கொழிந்துபோகவும் தமிழகத்தில் மிகத் தெளிவாகத் திட்டமிடப்பட்டு
 முன்னெடுக்கப்பட்ட ஆரியமயமாக்கல் தன்மையும் கூடவே கண்ணகி
 வாழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்ற காலத்தே காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில்
 'ஐஜன்' மதமே நிலைபெற்றிருந்ததால் அவள் சைவ மதத்தினைச்
 சார்ந்திருக்கமுடியாது என்ற ஐயப்பாடுமே முக்கிய காரணங்களாயமையலாம்
 என்பது பலரது ஆய்வின் வெளிப்பாடாக அமைந்திருந்தது. அத்தோடு
 கூடவே கண்ணகி ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணாகச் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதுவும்

ஒரு காரணமாயமையும் என்பது பேராசிரியர் ஆர்.கே.பணிக்கரின் கருத்தாவும் அமைந்தது.

புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் - ஆய்வாளர் முனைவர் சிலம்பு நா. செல்வராசு *International Tamil Research E-Journal* இல் கண்ணகி மரபு; தமிழ் இன அடையாள உருவாக்கமும் அடையாள அழிப்பின் அரசியலும் எனும் ஒரு நீண்ட ஆய்வுக்கட்டுரையினை எழுதியிருந்தார். அதில் பின்வருமாறு அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

மூவேந்தருள் தலைசான்றவனாக இமயம் வென்றவனாக சேரன் முன்னிறுத்தப்பட்டான். இம்மன்னன் முன்னிறுத்தும் சமயமாக கண்ணகி சமயம் காட்சிதருகின்றது. இவற்றோடு கண்ணகி வழிபாடும் பத்தினி வழிபாடாக அல்லது தாய்த் தெய்வ வழிபாடாக நகரத் தொடங்கியது. கண்ணகி தொன்மம் சிலப்பதிகாரமாக மலர்ச்சியுற்றபோது வடவேங்கடம் தென்குமரிக்கு இடைப்பட்ட நிலப்பகுதியை தமிழ்நாடாக மொழிவழியாகக் கட்டமைத்தது. பன்முகச் சமய மரபுகள் கண்ணகி வழிபாட்டை ஏற்றது. ஆகத் தமிழ்த் தேசியத்திற்குரிய மொழி, அரசு, சமயம், பண்பாடு, கலைகள், வரலாறு, வணிகம் முதலியவற்றைக் கட்டமைக்கும் காப்பியமாகச் சிலப்பதிகாரம் உருவானது. இந்நிலையில் இந்த அடையாளத்தை வீழ்த்தும் அழிக்கும் நுண் அரசியல்சார் நிழல்கள் தமிழகத்தில் நடந்தேறின. பல்வேறு சமயங்கள் பெரும்சமய நிலையை நோக்கி நகரத் தொடங்கின. இதன்போது அனைத்துச் சமயங்களையும் வீழ்த்தி சைவமும் வைஷ்ணவமும் பெரும் சமயங்களாக மாறின.

இது பல்லவர் காலத்து நிகழ்வாகும். கண்ணகி வழிபாடு மெதுவாக மறையத் தொடங்கியது. பத்தினி வழிபாட்டின் இடத்தை திரௌபதையம்மன் வழிபாடு உச்சம்பெற்று வீழ்த்தியது. அது கால்கொண்ட பின்னர் கண்ணகி வழிபாடு வழக்கொழிந்தும் சில இடங்களில் மாரிவழிபாடாக மாற்றம்பெறவும் தொடங்கியது. இந்நிலைக்கு கண்ணகி ஒரு மானிடப் பெண்ணாக விளங்கியமையும் ஒரு காரணமாகும். இது வடமொழியானது பெரும்மொழியாக வழக்குப்பெற்ற சோழர் காலத்தில் உச்சம்பெற்றது. எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதன்போது கி.பி 8ஆம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்த சோழராட்சிக் காலத்தே பல கண்ணகி கோவில்கள் பிராமணரின் ஆலோசனைக்குள் வெவ்வேறு பெயர்களுள் மாற்றமடைந்தன. சேரன் செங்குட்டுவனால்

கண்ணகிக்கு கட்டப்பட்ட முதல் ஆலயமாக - இவ்வாறு மாற்றமடைந்த கொடுங்களுர் பகவதியைப் பார்க்கின்றோம். இங்குள்ள அம்மன் ஒற்றை மார்போடு தென்படுவதால் 'ஒற்றை முலைச்சி அம்மன் கோவில்' என்றே கமார் அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்வரை அழைக்கப்பட்டதாக இதனை தனது சிறுவயதுமுதலே அறிந்துவைத்திருக்கும் ஆய்வாளர் கே.ஆர்.வைத்தியநாதன் கூறுவார். வைத்தியநாதன் கேரளத்துக் கோவில்கள்பற்றி பல நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதியவர். "Temple and Legends of Kerala" என்ற நூலில் இவ்வாலயம் பற்றிய பல தகவல்களை அவர் பதிவாக்கியுள்ளார். கேரளத்து மக்களின் நீண்டகால வரலாற்றுக்குரிய ஒரே கோவிலாகவே இன்றுவரை இது நிலவுகின்றது.

கேரளத்திலும் பின்னர் தமிழகத்திலும் ஏற்பட்ட இம்மாற்றத்தின் தொடர்ச்சியை யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்திலும் நம்மால் அவதானிக்கமுடியும். இதில் முக்கியமாக ஆறுமுகநாவலர் போன்ற பெரியவர்களும் மற்றும் மேலாதிக்க சமூகத்துக் கனவான்களும் பெரும் பங்காளர்களாகவுள்ளனர். இது தொடர்பில் சிறந்த சமூகவியல் ஆய்வாளராகக் கருதப்படும் பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கன் அவர்களின் ஆய்வுகள் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. யாழ்ப்பாணப் பிரதேச கண்ணகி வழிபாடு தொடர்பில் அவரது கள ஆய்வுத் தகவல்கள் இதில் வலுச்சேர்ப்பதாகவேயுள்ளன. நாவலரின் சமஸ்கிருதமயமாக்க அலைகளிடை யாழ்ப்பாணத்தில் சில கண்ணகி அம்மன் கோவில்கள் அடையாளத்தினை இழந்ததுண்டு. செட்டிச்சியான சாதாரண பெண்ணுக்கு எப்படிக் கோவிலமைக்கமுடியுமெனும் தீவிர கேள்விகளுக்கிடையே சில கோவில்களை பிற தாய்த் தெய்வங்களுடன் இசைவாக்கி பிழைக்கவைத்ததுமுண்டு. பல்வேறு தடைகளையும் மாற்ற முயற்சிகளையும் தாண்டி சுட்டிபுரம், பூநகரி, புளியங்கூடல், சாவகச்சேரி, பன்றித் தலைச்சி, கோப்பாய், அச்செழு போன்ற இடங்களில் மீளவும் கண்ணகி உயிர்ப்புக் குன்றாமல் நிலைபெறுவதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

கண்ணகி கோவில்களை வெவ்வேறு தாய்த்தெய்வப் பெயர்களுக்கு மாற்றிய தன்மை கேரளத்தில் இடம்பெற, கேரளத்தின் கோவில் சொத்துமையாளர்களாவும் சமூகக் கட்டமைப்பின் முதன்மையாளர்களாகவும் அன்று விளங்கிய நம்பூதிரிப் பிராமணர்கள் முக்கிய பங்காளிகளாகின்றனர். கேரளத்தின் முதன்மைபெற்ற வேளாண் சமூகத்தினரான நாயர் சமூகத்துடன் சம்பந்த மணமுறையை நம்பூதிரிப் பிராமணர்கள் பேணியமை இதற்குப் பெரும் வாய்ப்பாகவே அவர்களுக்கு அமைந்தது. நம்பூதிரிகள் நாயர்

பெண்களை மணந்து மருமக்கள் தாய் நடைமுறையின்கீழ் சொகுசான வாழ்க்கையை அனுபவித்ததோடு பெரும்பாலான ஆலயங்களையும் தம்வசப்படுத்தினர். இதனை வலுப்படுத்தும் தன்மையானது கண்ணகியின் முதல் கோவிலான கொடுங்களுர் கண்ணகி (பகவதி) ஆலயத்தில் இன்றும் இடம்பெறுவதைப் பார்க்கின்றோம். கொடுங்களுர் அம்மா எனப் பெருமையோடு அழைக்கப்பட்ட இக்கண்ணகி கோவிலை நாயர் சமூகம் உள்ளிட்ட ஏனைய சாதரண மக்களின் பெரும் எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் பகவதி ஆலயமாக மாற்றியிருந்தாலும் ஒற்றை முலைச்சியம்மன் கோவில் என்ற நீண்டகாலப் பெயரையே அண்மைவரை இது கொண்டிருந்தது. இவ்வாலயத்தின் தலைப்பொலி மற்றும் பரணி விழா போன்றவை கேரளத்தின் உரித்துமிக்க சமூகமான நாயர் சமூகத்தின் முன்னீடாவே இன்றுமுள்ளது. இதில் பரணி விழா கேரளத்தின் பெருவிழாவாகவே இடம்பெறும். நாட்டின் நாலாதிசையிலிருந்தும் ஆயிரக் கணக்கில் மக்கள் குழுமுவர். நாயர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பூசகரே இன்றும் பூசைகளை மேற்கொள்கின்றார். எனினும் விழா முடிவுற்ற பரணிக்கு மறுநாளான கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் நம்பூதிரிப் பிராமணப் பூசகரால் ஆகம முறையில் ஆலயத்தைத் தூய்மைப் படுத்தும் கிரியைகள் இடம்பெறுவதைக் காணமுடியும். இத்தன்மையை அவதானிக்கும்போது பண்டைத் தமிழரது பாரம்பரிய வழிபாட்டு முறைகளைப் பிராமணர்கள் ஒதுக்கியதோடு கண்ணகி, தெய்வமாக நிலை நிறுத்தப்படுவதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமையே இது என்பதாகும். ஏனைய ஆலயங்களைப்போல் இவ்வாலயமும் பிராமணர் கைக்கு மாறுவதை அன்று மக்கள் முழுமூச்சுடன் எதிர்த்தபோது அப்போதிருந்த ஆட்சியாளர்களால் இந்நடைமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டதாக அங்கு பெறப்படும் களஆய்வுத் தகவல்கள் மூலம் அறியவருகின்றது. கண்ணகித் தெய்வத்தின் மாற்றுரு தொடர்பாகக் கேரளத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் வைத்தியநாதன், பேராசிரியர் ரி.கே. கெங்காதரன் மற்றும் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் பி.எல்.சாமி போன்றோர் விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

இலங்கையில் சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தவரையில் பத்தினி வழிபாடானது அது அடைந்திருந்த பெருவளர்ச்சியில் இன்று தளர்வினைக் கண்டாலும் கிராமப் புறங்களில் அதன் இறுக்கம் இன்னும் வலுவோடிருப்பதைப் பேராசிரியர் கணநாத் ஓபயசேகராவின் ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்தவே செய்கின்றன. பண்டைய புகழுக்குரிய நவகுமல

பத்தினி தேவாலயம் பெரும் பாரம்பரியத்திற்கு உட்பட்டதாகும். அவ்வம்மன்மேல் பாடப்பட்ட தலுமுற பூஜாவ எனும் இலக்கியமானது, நவகமுலாவில் வாழும் அழகிய பெண் தெய்வமான பத்தினித் தாயே! உனது வல்லமையால் தமிழ்த் தெய்வங்களைத் தண்டித்தவளே! எனவரும் பாடல் அடிகளைக்கொண்டு கண்ணகியை சிங்கள அடையாளத்துடன் அம்மக்கள் நோக்குவது புலனாகின்றது. மேலும் 'பகம் கம்புறா' எனும் இலக்கியமானது பத்தினியை பௌத்தத்தின் ஏழு கிரியம்மாக்களில் ஒருவராக அடையாளப்படுத்துவதோடு பத்தினி அடுத்த பிறவியில் ஆணாகப் பிறந்து அதன்வழியே புத்தரின் நிலையை அடையவிருப்பதாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. பேராசிரியர் ஒபயசேகர சந்தித்த பத்தினியம்மன் ஆலயக் கப்புறாளைகளில் ஒருவர் பத்தினித் தெய்வத்தின் உரிமை குறித்து வெளிப்படுத்தும்போது, பத்தினி ஒரு சிங்கள பௌத்த தெய்வம். அவளுக்கான சடங்குகள் இங்குதான் இடம்பெறவேண்டும். இந்தியாவிலல்ல. ஏனெனில் அங்கு பௌத்தம் செத்துவிட்டது எனக் கூறியதாக குறிப்பிடுகின்றார். இவை அனைத்தையும் ஒப்புநோக்கும்போது உண்மையில் நாம் விளங்கிக்கொள்வது யாதெனில் கண்ணகியின் தெய்வத் தன்மையானது யாவருக்கும் ஏற்புடைத்தாயமைவது என்பதே.

மட்டக்களப்புத் தேசத்தில் கண்ணகி வழிபாட்டின் வளர்ச்சியினை இங்கு வழக்கிலுள்ள கண்ணகியின் பக்தி இலக்கியங்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. பண்டைத் தமிழகத்தில் சமஸ்கிருத மயமாக்கலைத் தொடர்ந்து ஆட்சியாளர்களின் முழு ஒத்துழைப்போடு கண்ணகி, பகவதியாகவும் துர்க்காவாகவும் ராஜராஜேஸ்வரியாகவும் செங்காளத்தி யம்மனாகவும் வஞ்சியம்மன் மற்றும் வலங்கையம்மனாகவும் இன்னும் சூழ்நிலைத் தெய்வங்களாகவும் வெவ்வேறு சக்திகளாக மாற்றமுற்ற நிலையில் கிழக்கிலங்கைக் கண்ணகியோ அதற்கு மாறாக மாரியாகவும் காளியாகவும் பரமேஸ்வரியாகவும் சரஸ்வதியாகவும் இலக்குமியாகவும் உருவகிக்கப்பட்டு வழிபாடியுற்றப்படும் சிறப்பினுக்கு உரியவளாகின்றாள். அத்தோடு தொடக்க காலத்தே மூன்று ஆலயங்களே குறிப்பிடப்படும் நிலையில் பின்னர் எழுந்த கண்ணகி காவியம் ஒன்பது ஆலயங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. 18ம் நூற்றாண்டில் பதினைந்தாக இருந்த ஆலயங்கள் இன்று அறுபது வரை வியாபித்துள்ளதைப் பார்க்கின்றோம். இதற்கு முக்கிய காரணம் இங்கு வாழுகின்ற தமிழரது சமூகக் கட்டமைப்பு ஏனைய பிரதேசங்களிலிருந்தும் மாறுபட்ட போக்கினைக் கொண்டதோடு இன்னும் ஆரியச் சுவடுகள் பதியாத மேற்கத்திய நாகரிகத்தைப் பெருமளவு உள்வாங்காத தன்மையைக்கொண்டிருப்பதுமாகும்.

இங்கு வரையறை செய்யப்பட்ட சமூகங்களிடையே பொதுவாகச் சமூக உறவுகள் பேணப்படுவதில்லையென்பது ஒரு நீண்டகால மரபாக இருந்துவந்ததெனினும் அது இறுக்கமான போக்கினைக்கொண்டதாக ஒருபோதும் அமையவில்லை. தேசத்துக் கோவில்களாக அல்லது திருப்படைக் கோவில்களாக குறிப்பிடப்படும் பண்டைய ஆட்சியாளர்களால் நிவந்தமளிக்கப்பட்ட பழம்பெருமைமிக்க ஆலயங்கள் யாவிலும் எல்லாச் சமூகத்தினரும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் சிறப்பியல்பு இன்றும் இம்மண்ணுக்கே உரியதாகின்றது. சாதீயமோ தீண்டாமையோ தலைவிரித்தாடாத இப் பூமியில், கண்ணகி எல்லா சமூகத்தினராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தமிழர் தெய்வமாகவே விளங்குகின்றாள். அறுவடை முடிவுற்றதும் பல இடங்களில் ஊர்மட்டத்திலும் சில இடங்களில் சூழவுள்ள கிராமங்கள் ஒன்று சேர்ந்தும் வைகாசிப் பௌர்ணமியை மையப்படுத்தி கண்ணகிக்கு எடுக்கும் பெருவிழாவே இங்கு வாழுகின்ற தமிழரின் வசந்த விழா எனலாம்.



.12 கண்ணகிக்கு மீண்டும்

புகழ்சேர்க்கும் புகார் நகர்

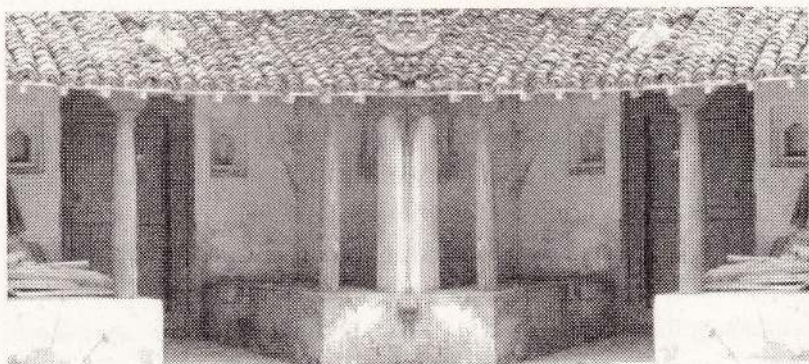
புகார்நகர் எனப்படுவது பூம்புகாரைக் குறிப்பதாகும். குடகு மலையிலே பிறந்து மைசூரில் தவழ்ந்து தமிழகத்தை வளப்படுத்திய காவேரி கடலில் கலக்குமிடமென்பதால் இது அன்று காவிரிப்பூம் பட்டினம் என்ற சிறப்புப் பெயருக்கு உரியதாயிற்று. இன்றைய தமிழ் நாட்டின் நாக பட்டினம் மாவட்டத்திலமைந்த பண்டைய பெருநகரமேயிது. முத்தமிழ் நாடுகளிலும் பெரும் சிறப்பினைப் பெற்றிருந்த இத்துறைமுக நகரம் முற்கால சோழர்களின் தலைநகராக கி.பி 4ம் நூற்றாண்டுவரை நிலவியிருந்தது. அப்போது ஏற்பட்ட கடல்கோளில் உலகப் புகழ்வாய்ந்த இப்பெருநகரம் அடியழிந்து போய்விட்டது. இப்பிரதேச அகழ் ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட ஆய்வாளர்கள் இக்கடல்கோள் (சுனாமி) கி.பி 3ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து 5ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிக்குள் ஏற்பட்டிருக்கமுடியும் எனக் கருதுகின்றனர்.



அழிபாடுற்றுக் காட்சிதரும் பண்டைய பூம்புகாரின் எச்சங்கள்

கவிக்கோ வெல்லூர் கோபால்

கன்னகி ஓடுபாடு - பாவையார் பதிவு | 237



பூம்புகாரை ஒட்டிய மிகப் பழமையான தில்லம்

இதன் பண்டைய சிறப்புக்குறித்து சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பட்டினப்பாலை போன்ற சங்க இலக்கியங்களும் வெளிநாட்டு வாணிபக் குறிப்புகளும் பெருமைப்படுத்துவதைப் பார்க்கலாம். கி.மு 235 -161 வரை வாழ்ந்தவனான எல்லாள் சோழ மன்னன் காவேரியின் வடகரையில் இந்நகரத்தை அமைத்து இதன் துறைமுகத்தில் பல்லாயிரம் போர்க் கப்பல்களை நிறுத்தி அன்றைய பேரிந்திய நிலப்பரப்பான இந்தியா, இலங்கை, பங்களாதேசம், பர்மா, தாய்லாந்து, மலேசியா, கம்போடியா, இந்தோனேசியா, வியட்நாம், சிங்கப்பூர் மற்றும் மாலை தீவென தனது ஆட்சிக்கொடியைப் பறக்கவிட்டிருந்தான் என வரலாறு தெளிவுறுத்தும். அவனைத் தொடர்ந்து இளம்செற்சென்னி, கரிகால சோழன், நெடுங்கிள்ளி, கிள்ளி வளவன், கோப்பெரும் சோழன், கோசெங்கன்னன், பெருநற்கிள்ளி போன்ற சோழ வேந்தர்கள் புகார் நகரின் ஆட்சியாளர்களாகவிருந்து அந்நகருக்கு பொலிவுட்டினர். புகார் கடற்கரையில் வருடந்தோறும் இந்திர விழா மிகச் சிறப்பாக இடம்பெற்றுவந்தது. இதனைக் காண பல்வேறு திசைகளிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் குழுமுவர்.

கடல்பக்கமாயிருந்த மருவூர்ப் பாக்கமும் அதன் மேற்காயமைந்திருந்த பட்டினப்பாக்கமும் மக்கள் செறிந்த பகுதிகளாக விளங்கின. இங்கே நாளங்காடி எனும் பகல் சந்தையும் அல்லங்காடி எனும் இரவுச் சந்தையும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டேயிருந்தது. கப்பல்களை அழைக்கும் பிரமாண்டமான கலங்கரை விளக்கும் இங்கே அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

கப்பல்கள் ஒதுங்கும் கரையை அண்டியதாக காற்றோட்டமிக்க திறந்த சாலையமைப்பில் மருவூர்பாக்கம் விளங்கியது. வெளிநாட்டுப்

பயணிகள் (யவனர்) மற்றும் வியாபாரிகளால் மருவூர்ப்பாக்க பட்டினம் என்றுமே நிரம்பியிருக்கும். அங்கே பட்டு, வைரம், தங்கம் -முத்து நகைகள், பாத்திரங்கள், தானியங்கள், மீன், இறைச்சி போன்றவற்றின் விற்பனைக் கூடங்களும் வாழ்விடங்களும் அங்கே அழகாக அமைக்கப் பட்டிருந்தன. பட்டினபாக்கத்தில் அரசர்கள், அவர்களது படையணிகள், தனவந்தர்கள் (பெருவியாபாரிகள்), விவசாயிகள், மருத்துவர்கள், சோதிடர்கள், அரண்மனை ஆடற்கலைஞர்கள் என்போர் வாழ்ந்துவந்தனர். அங்கே வெள்ளிடை மன்றம், இளஞ்சிமன்றம், நெடுங்கல் மன்றம், பூதசதுக்கம், பாவைமன்றம் ஆகிய பிரிவுகள் அமைந்திருந்தன. பல்வேறு பூங்காக்களால் அந்நகரம் அழகுபடுத்தப்பட்டிருந்தது.

இவ்வாறு பெரும் புகழோடு காட்சிதந்த பண்டைத் தமிழரின் துறைமுகநகரான பூம்புகார்ப் பட்டினம் கடற்கோளில் அள்ளுண்டு போனாலும் மீண்டும் ஒரு சுற்றுலாத் தலமாக மாற்றம் கண்டு இன்று பண்டைய சிறப்பினை நிலைநாட்டுவது தமிழினத்திற்கு பெருமை சேர்ப்பதாகவே அமையும்.

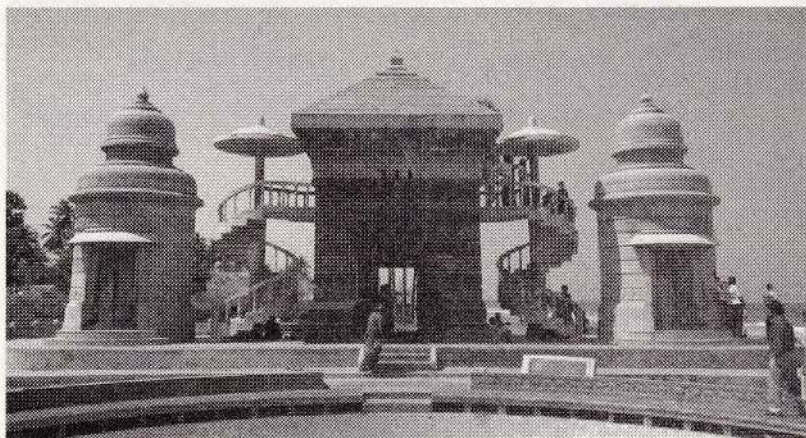
இன்றைய புகார் நகர்:



கலைக்கூட வாயில்



நுழைவாயில்



பூம்புகார் கடற்கரை



பூம்புகார் கலைக்கூடம்



கண்ணகி கோவலன் சிலை



இளங்கோவழிகள் சிலை



வழிபாட்டியலில்
கண்ணாகியின்
வழவங்கள்



கவிக் கோ வெல்லவர்க் கோபால்

கண்ணி ஐரோடு - பாந்தவாயுப் பதிவு | 243





கவிகோ வெல்லுநர் கோபால்

கன்னகி லுடொரு - பார்வையும் பதிவு | 245





ஆய்வின முக்கிய
வழிபாட்டுத்
த ல ங் க ள் :



கண்ணகிகோட்டம் - செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு சிலைவைத்த இடம்



ராஜராஜன் கட்டிய கோவில் கண்ணகி கோட்டம்



சேரன் செங்குட்டுவன் கட்டிய கோவில் கொடுங்களுர்



இன்றைய கொடுங்களுர் கோவில்



ஆற்றுக்கால் பகவதி (கண்ணகி)



தேக்கடி பகவதி (கண்ணகி)



வடக்கனடை பகவதி (கண்ணகி)



செங்குன்னூர் பகவதி (கண்ணகி)



சோட்டானிக்கரை பகவதி (கண்ணகி)



பாலக்காடு மூத்தாந்தரைக் கண்ணகி



திரிப்புரைக்கல் பகவதி (கண்ணகி)



பாலக்காடு வடக்கன்தரைக் கண்ணகி



குன்னும்புர ஆலயம்



வேப்பிள்சேரி ஆலயம்



குன்னும்புர பகவதி (கண்ணகி)



ஓரிப்பறத்து தேவி (கண்ணகி)



சீர்வக்காவு பகவதி (கண்ணகி)



மங்களுர் மங்கலதேவி (கண்ணகி)



மதுரை செல்லத்தம்மன் - கண்ணகி



மதுரை பாண்டிமுனி



மண்டைக்காடு பகவதி (கண்ணகி)



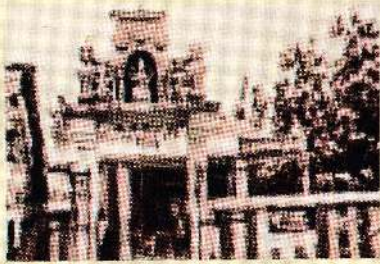
சிறுவச்சூர் மதுரைக்காளி (கண்ணகி)



கருர் வஞ்சியம்மன்



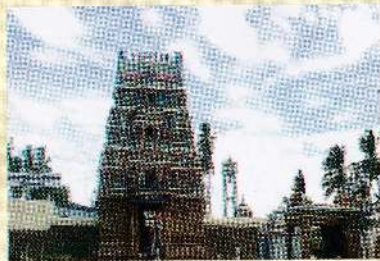
கருர் வலங்கையம்மன்



திருவொற்றியூர் வட்டதீயம்மன்



கொற்கை கண்ணகி



திருச்சி தொடியம் மதுரைக்காளி - கண்ணகி



தஞ்சை செங்காளத்தியம்மன்



கோவலம் பொட்டல் - கோவலன் வெட்டுண்ட இடம்



காரைக்குடி கொப்புடையம்மன்



சென்னை பம்மல் சமணக் கோவில்



கண்டி பத்தினி தேவாலயம்



இசுறுமுனி தேவாலயம்



நவகழுவ பத்தினி



குருநாகல் வில்வாவ பத்தினி



மடுவ பத்தினி



கப்பலுமூல் பத்தினி



லிண்டமூல் பத்தினி



ஹங்குறாங்கெத்த பத்தினி



மெதகொட பத்தினி



எம்பக்க பத்தினி



கல்பே பத்தினி



நியகம்தொர பத்தினி



ரேனுகல்ல பத்தினி



சீனிகம பத்தினி



கடுவெல றங்கடு பத்தினி



அம்பேபுச பத்தினி



சிங்கமலை பத்தினி



கம்பகா எல்லக்கல பத்தினி



கம்பகா கலகந்த புராண பத்தினி



றஜமகா பத்தினி



வகல்கட கெபிதிகொலாவ பத்தினி



வற்றாப்பளை கண்ணகி



கோப்பாய் பலாணை கண்ணகி



சட்டிபுரம் கண்ணகி



மயிலிட்டிக் கண்ணகி



மந்திசைக் கண்ணகி



வட்டுக்கொட்டைக் கண்ணகி



அச்செழு கண்ணகி



புங்குடுதீவுக் கண்ணகி



சுதுமலைக் கண்ணகி



மட்டுவில்(பன்னித் தலைச்சி) கண்ணகி



காரைநகர் வலந்தலைக் கண்ணகி



அல்வாய் தேவரையாளிக் கண்ணகி



கற்கோவளம் பத்தினியம்மன்



மண்டைதீவு சாம்போடைக் கண்ணகி



எழுதுமட்டுவாள் விலுப்பளை கண்ணகி



வவுனியா கிடாச்சூரி கண்ணகி



வதிரி உல்லியனொலைக் கண்ணகி



குஞ்சப்பரந்தன் பொறிக்கடவை கண்ணகி



சிலாபம் திமிலைக் கண்ணகி



வெள்ளவத்தை வீரமகா கண்ணகி



பட்டினகர் கண்ணகி



பாணமைக் கண்ணகி



தம்பிலுவில் கண்ணகி



வீரமுனைக் கண்ணகி



காரைதீவுக் கண்ணகி



கல்முனைக் கண்ணகி



கல்முனை கடற்கரை கண்ணகி



துறைநீலாவணைக் கண்ணகி



நாவிதன்வெளி மத்தியமுகாம் கண்ணகி



மண்டூர் 14ம் கிராமம் கண்ணகி



மத்திய முகாம் 11ம் கிராமம் பத்தினியம்மன்



கோட்டைக் கல்லாறு கண்ணகி



புதுக்குடியிருப்பு கண்ணகி



செட்டிபாளையம் கண்ணகி



கனுவாஞ்சிக்குடி கண்ணகி



எருவில் கண்ணகி



மகிளூர் கண்ணகி



ஆரையம்பதி கண்ணகி



தாளங்குடா கண்ணகி



கன்னங்குடா கண்ணகி



ஈச்சந்தீவுக் கண்ணகி



மஞ்சந்தொடுவாய் கண்ணகி



மகிழித்தீவுக் கண்ணகி



கொக்கட்டிச்சோலைக் கண்ணகி



முனைக்காடு கண்ணகி



குறிஞ்சாத்திவு கண்ணகி



முதலைக்குடா கண்ணகி - புனரமைப்பு



தாண்டவன்வெளிக் கண்ணகி



புளியந்திவு விடத்தலமுனைக் கண்ணகி



அமிர்தகழி கண்ணகி



சத்துருக்கொண்டான் கண்ணகி



கோவில்போர்தீவுக் கண்ணகி



தும்பங்கேணி கண்ணகி



38ம் கிராமம் கண்ணகி



வந்தாறுமுலைக் கண்ணகி



சந்திவெளிக் கண்ணகி



கோராபெளிக் கண்ணகி



கல்குடா கண்ணகி



வாழைச்சேனை கண்ணகி



இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம் கண்ணகி



நீலாப்பளை கண்ணகி



மூதூர் பத்தினியம்மன்



சம்புக்கனி பத்தினியம்மன்



பாலம்போட்டாறு பத்தினியம்மன்



தம்பலகாமம் கப்பல்துறை கண்ணகியம்மன்



உவர்மலை கண்ணகியம்மன்



10ஆம் நம்பர் பத்தினியம்மன்



நிலாவெளி பத்தினியம்மன்



சும்புபிட்டி பத்தினியம்மன்



திருமலை ஈச்சந்தீவு கண்ணகி



ஆலங்கேணி கண்ணகி



போர்க்காலச் சூழலில் அழிபாடுற்ற கிண்ணியா பத்தினியம்மன்



களாய்வுத் தகவல்கள் மற்றும் இணையத் தகவல்களுடன் ஆய்வுக்கு உதவிய நூல்கள்

1. சிலப்பதிகாரம்
2. மணிமேகலை
3. பதிற்றுப் பத்து
4. கந்தையா, வி.சி. 1968 - கண்ணகி வழக்குரை.
காரைதீவு இந்துசமய விருத்திச் சங்கம்
5. துரை ராஜராம், 2006 - நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம் - நர்மதா வெளியீடு, சென்னை 06.
6. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை. ஆ -1933. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்
7. நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் 1928 - யாழ்ப்பாண வைபவ விமர்சனம், அச்சுவேலி
8. வேலுப்பிள்ளை.க. 1918 - யாழ்ப்பாண வைபவ கைமுதி - ஐயசிறி சாரதா பீடேந்திரசாலை, யாழ்ப்பாணம்
9. புஸ்பரட்ணம் .ப. 2017- இலங்கைத் தமிழர் ஒரு சுருக்க வரலாறு, தமிழ்க் கல்விச்சேவை, சுவற்சலாந்து
10. கந்தையா.வி.சி, 1964 மட்டக்களப்புத் தமிழகம். யாழ்ப்பாணம்
11. நடராசா.எவ்.எக்ஸ்.சி. 1998 மட்டக்களப்பு மான்மியம் - மட்டக்களப்பு
12. கந்தையா வி.சி, 1983 - மட்டக்களப்பு சைவக் கோவில்கள் - இந்துசமயத் திணைக்களம்
13. நவநாயகமூர்த்தி, நா. 2014 - திருக்கோவில் பிரதேச இலக்கியம் அக்கரைப்பற்று
14. பேராசிரியர் மௌனகுரு சி. பதிப்பாசிரியர், 2003 மட்டக்களப்பு தமிழகத்தில் இந்துப் பண்பாடு 2ஆம் உலக இந்து மாநாடு, மட்டக்களப்பு
15. தம்பு கனகசபை 2012 - ஈழத்தமிழரின் வரலாறும் வாழ்வியலும், காயத்திரி பப்ளிக்கேசன், தெகிவளை

16. சாமி பி.எல். 1980- தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, சென்னை
17. கமலநாதன், சா.இ., கமலா கமலநாதன் - 2005 மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம், குமரன் புத்தக இல்லம்
18. வெல்லவூர்க் கோபால் - 2007 மலையாள நாடும் மட்டக்களப்பும் - மனுவேதா, மட்டக்களப்பு
19. வெல்லவூர்க் கோபால் - 3ம் பதிப்பு 2011 மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம் - மனுவேதா
20. வெல்லவூர்க் கோபால்- 2011 கிழக்கிலங்கை வரலாற்று இலக்கியங்கள் - மனுவேதா
21. வெல்லவூர்க் கோபால் - கண்ணகி பற்றிய நம்பிக்கைகள், ஆய்வரங்க உரை, கண்ணகி விழா 2011
22. சற்குணம், 1972 பஸ்துறை ஆய்வுகள் - மட்டக்களப்பு
23. சிங்காரவேலு முதலிஆ. 1965 அபிதான சிந்தாமணி (தமிழிலக்கியக் களஞ்சியம்)- சென்னை
24. நசிம்தீன் பி., 1992- கோவலன் சரித்திரம் - சென்னை
25. நாட்டாரியல் ஆய்வு - பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடு, திருகோணமலை-2001
26. பத்தினிகெல்ல - சிங்கள இலக்கியம்
27. புகழேந்தி எஸ், (2ம் பதிப்பு 1999) செட்டிநாட்டார் வரலாறு - சென்னை
28. ஜெயநாதன், துரை, 1982 -ஆதித் திராவிடரும் அழிந்துபோன சங்கங்களும், சென்னை
29. சிறிகாந்தன், சண்முகராஜா 2013, பௌத்த மரபில் பத்தினி தெய்யோ - புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம்
30. செல்வராசு, சிலம்புநா. 2006 பண்டைச் சமூக உருவாக்கமும் சிலப்பதிகாரத்தின் இலக்கிய அரசியலும் தஞ்சாவூர் அகரம்
31. அரசு, வீ. 2009 - சிலப்பதிகாரப் பனுவலும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியல் வரலாறும், சென்னை
32. அருணாசலம், ப.1971 சிலப்பதிகாரச் சிந்தனை பாரி நிலையம், சென்னை

33. சண்முகசுந்தரம்.சு. 2011 திராவிடத் தெய்வம் கண்ணகி காவ்யா, சென்னை
34. சண்முகலிங்கன், என். 2013 ஈழத்தில் கண்ணகை: மரபுகளும் மாற்றங்களும் புதுச்சேரி
35. சிவஞானம், ம.பொ. 1977 சிலப்பதிகார யாத்திரை, பூங்கொடி பதிப்பகம், சென்னை
36. சிலப்பதிகார ஆய்வுரை 1978 பூங்கொடி பதிப்பகம், சென்னை
37. கண்ணகித் தொன்மம் : சமூக மானிடவியல் ஆய்வு காலச்சுவடு 2013 நாகர்கோவில்
38. பஞ்சாங்கம், க. 1993 சிலப்பதிகார திறனாய்வுகள் ஒரு பார்வை - அன்னம் சிவகங்கை
39. பெருமாள், அ.க. செந்தீ நடராசன் 2015 கேரளத்தில் கண்ணகி வழிபாடு
40. திருச்செல்வம், என்.எஸ்.கே, 2010- தென்னிலங்கையின் புராதன இந்துக் கோயில்கள் - இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்
41. திருச்செல்வம்.என்.எஸ்.கே, 2015 - தென்கிழக்கு இலங்கையின் பண்டைய இந்துசமய வரலாறு - அகில இலங்கை இந்துமா மன்றம்
42. திருச்செல்வம்.என்.எஸ்.கே, 2013 -பாரம்பரியம்மிக்க கதிர்காமம் புனித யாத்திரையும் கந்தசுவாமிக் கடவுளின் புனித பூமியும் அகில இலங்கை இந்து கலாசார பேரவை, கொழும்பு
43. தாக்கூடியினி.கோ, 2013- கண்ணகி பற்றிய நம்பிக்கைகள், மனுவேதா வெளியீடு
44. நவநாயகமூர்த்தி நா. 2002 - ஈழத்தமிழர் வரலாற்றுச் சுவடுகள் - அக்கரைப்பற்று
45. தில்லைநாதன் சா, 2015- மட்டக்களப்பு தமிழர் பண்பாட்டு மரபுகள், குமரன் புத்தக இல்லம்
46. செட்டிபாளையம் கண்ணகையம்மன் ஆலய வரலாறு - ஆலய நிர்வாகம் 1994 மட்டக்களப்பு
47. தொகுப்பு கசபாரெத்தினம், சொ.பிரசாத் 2017 - ஆரையூர் கண்ணகை வரலாறும் வழிபாடும் மறுகா, ஆரையம்பதி

48. சண்முகம் செட்டியார் ஆர்.கே. 1946 சிலப்பதிகாரம் - உரை, புதுமலர் நிலைய வெளியீடு, சென்னை
49. இராமச்சந்திர தீட்சிதர், 1946 -மேற்படி நூலுக்கான மதிப்புரை
50. வையாபுரிப்பிள்ளை. எஸ். 1946 மேற்படி நூலுக்கான முன்னுரை
51. பிச்சமுத்து நா. முனைவர். 2002 - சிலப்பதிகாரம் திறனாய்வு - சமூக வரலாற்றுப் பார்வை, சென்னை.
52. தாழை செல்வநாயகம் 2010 - வாழைச்சேனையின் வரலாற்று விழுமியங்கள், ஆதவன் அச்சகம்
53. சுண ஆறுமுகம் 2008 - கண்ணகையம்மன் பத்ததியும் பாடல்களும் - விபுலம் வெளியீடு
54. பாலசுப்பிரமணியம், எஸ். 2001- தமிழகத்தில் சக்தி வழிபாடு - கட்டுரை பூபாளம் மார்கழி 2001-
55. மட்டக்களப்பில் மறைந்துவரும் கொம்பு விளையாட்டு - கமகேஸ்வரலிங்கம் (மகிழை மகேசன்) நாட்டாரியல் ஆய்வு 2001)
56. வெல்லவூர்க் கோபால் - கிழக்கிலங்கையில் கண்ணகி வழிபாடு - கட்டுரை பூபாளம் -2001வைகாசி)
57. பாண்டிரங்கன்.ந. 2015 - மதுரையில் கண்ணகி, உங்கள் நூலகம், சென்னை
58. Vythianathan, K.R. 1982, Temples and Legends of Kerala
59. Ragava Iyankar, 1978 Some Aspects of Kerala and Tamil Culture
60. Gengatharan, T.K, 2002 -Evolution of Kerala History and Culture - Thiruvananthapuram
61. Rajavaliya - trn.B, Gunasegara
62. Ananda Kumarasamy, 1914, Bronzes from Ceylon -London
63. Gananath Obeyasekera , 1984 The Cult of Goddess Pattiny- Chicago University Press
64. Shanmugalingan, N. 2002, A New Face of Durga - Kalinga Publishers, Delhi
65. Panikkar K.M, 1988 History of Kerala - Thi ruvantram

இணையத்தளங்கள்:

66. Origin & the spread of the Cult of Kannaki (Paththini)-1 Author – virarajendra
67. Origin & the spread of the Cult of Kannaki (Paththini)-2 Author – virarajendra
68. தமிழக சுற்றுலாத் தலம் - தாமரைச் செல்வி - முத்துக்கமலம் இணையத்தளம்
69. <http://bharani.dli.ernet.in/pmadurai/mp141.html>
70. http://www.karmakerala.com/temples/t bagawathi_Temple:
71. http://www.mahadevatemple.com/Abt_Lg...athikaram.html
72. <http://tamil.sakthifoundation.org/kannagi-12.htm>
73. http://www.youtube.com/watch?v=-T3Lv_V08vY
74. <http://www.moothan.com/home/temples/karnakiyamman>
75. Valliya Aarattu – Karnaki Amman Temple
From Wikipedia, the free encyclopedia
76. Thattayil Orippurathu Amman Kshetram
From Wikipedia, the free encyclopedia
77. The Kannaki worship in the present day Kerala,
Karnataka, TamilNadu, and SriLanka
Author-virarajendra-
78. <http://forumhub.mayyam.com/hub/viewtopic.php?t=14203>
79. The Kannaki worship in the present day Kerala, Karnataka,
TamilNadu, and SriLanka
Author-virarajendra-
80. <http://forumhub.mayyam.com/hub/viewtopic.php?t=14203>
81. இலங்கையில் கண்ணகியம்மன் வழிபாடு - பொன். குலேந்திரன்
(இணையத் தளம்)
82. 'A Short History of Madhu Church' supplied by the Bishop of Jaffna to
Mr. E.B. Denham - the author of the Census Report of 1911. (p. 77),
83. Daily News -Retracing the Kannagi legend 12 October 2010.
84. Puhar – wikipedia
85. Pattiny Worship – Divinity of Chasity –Ariyadasa Ratnasinghe
86. A Critical view on the Pattini cult of SriLanka Dr.Mirando Obeyasekera

ஆய்வில் துணைசெய்த நல்லுளங்கள்:

01. பேராசிரியர் எஸ்.ஆர்.கே.பணிக்கர், திரிச்சூர், கேரளா
02. பேராசிரியர் கே.ஆர்.வைத்தியநாதன், கேரளா
03. பேராசிரியர் ரி.கே.கொங்காதரன், கேரளா
04. முனைவர் ஜோசப் அன்ரனி, பாலக்காடு, கேரளா
05. திரு. பி.செல்வகுமார், ஊடகவியலாளர், கொல்லம், கேரளா
06. முனைவர் எஸ்.பாவேந்தன், பங்களுர், கர்நாடகா
07. முனைவர் இர. பாலசுப்பிரமணியம், மதுரை, தமிழ்நாடு
08. கவிஞர் சக்தி, மதுரை, தமிழ்நாடு
09. முனைவர் ரி.சோமசுந்தரம், திருச்சி, தமிழ்நாடு
10. கவிஞர் வளவன், கொங்கு பேரவை, கரூர், தமிழ்நாடு
11. கவிஞர் தாமரைக்கண்ணன், சென்னை, தமிழ்நாடு
12. பாபு குணசீலன், சேலம், தமிழ்நாடு
13. கவிதா பாண்டியராஜன், அரியலூர், தமிழ்நாடு
14. முனைவர் அரு.கிருஷ்ணமூர்த்தி, சென்னை, தமிழ்நாடு
15. கலாநிதி ஜே.எம்.பியதாஸ், கண்டி
16. திரு. பி.ஜே.கருணரத்ன, ஊடகவியலாளர், அவிசாவல
17. திரு. டி.எம்.லொக்குகே, அதிபர், மாத்நை
18. திருமதி அனுலா குமாரி பிரேமரத்ன, விரிவுரையாளர், குருநாகல்
19. திரு.பி.எம்.முத்து பண்டா, கப்புறாளை, பதுளை
20. திரு.எஸ்.ஜெயானந்தமூர்த்தி, சாவகச்சேரி, யாழ்ப்பாணம்
21. திரு.விகிருஷ்ணபிள்ளை, கோப்பாய், யாழ்ப்பாணம்
22. திரு.பா.வேல்முருகன், திருகோணமலை
23. திரு.த.விவேகானந்தம், ஓய்வுநிலை அதிபர், வெல்லாவெளி
24. திரு.இ.மேகநாதன், அதிபர், அரசடித்தீவு
25. பிரம்மபூர் த.கோகுலதேவ சர்மா,
மகிழடித்தீவு கண்ணகியம்மன் ஆலயம்
26. திரு.க.வினாயகமூர்த்தி, ஓய்வுநிலை அரசு அலுவலர், மட்டக்களப்பு
27. சிவசிறி கருநீலாம்பரக்குருக்கள்,
கோவில்போர்தீவு கண்ணகியம்மன் ஆலயம்
28. சிவசிறி இரா.அருளானந்தக்குருக்கள்,
ஈச்சந்தீவு கண்ணகியம்மன் ஆலயம்

29. திரு.சீ.செல்வசிகாமணி, தலைவர்.
சத்துருக்கொண்டான் கண்ணகியம்மன் ஆலயம்
30. திரு.ஐ.சுப்பிரமணியம், ஓய்வுநிலை நிருவாக அலுவலர், எருவில்
31. கலாபூக்ஷணம் தாழை செல்வநாயகம், வாழைச்சேனை
32. சிவசிறி க.கு.முருகமூர்த்தி.
ஓய்வுநிலை தொழில்நுட்பவியலாளர், கல்லடி
33. பூசகர் வ.மாசிலாமணி, அமிர்தகழி கண்ணகியம்மன் ஆலயம்
34. திரு.வெ.சுந்தரமூர்த்தி, ஆசிரியர், செட்டிபாளையம்
35. திரு.ம.சிவசுந்தரம், அதிபர், சந்திவெளி
36. திரு. ச.செல்வநாயகம்,
முன்னாள் காகித ஆலை உத்தியோகத்தர், சந்திவெளி
37. கவிஞர் பூவை சரவணன், கல்முனை
38. கலாபூசணம் நா.நவநாயகமூர்த்தி, ஆய்வாளர், அக்கரைப்பற்று
39. திரு.கு.வேலுப்பிள்ளை, ஓய்வுநிலைத் தபாலதிபர், முதலைக்குடா
40. திரு.மா.சதாசிவம், ஜே.பி, புதுக்குடியிருப்பு
41. திரு.க.யதுகுலராசா, அதிபர், கன்னக்குடா
42. திரு.பே.ஜீவகுமார், நூலகர், மட்டக்களப்பு
43. திரு.வி.செந்தூரன், கொக்குவில், மட்டக்களப்பு
44. திரு.மு.குணபாலரெத்தினம், இலங்கைத்துறை முகத்துவாரம்
45. திரு.வே.தவராசா அதிபர், கங்குவேலி
46. திரு. ப.இராசதுரை, மூதூர்
47. திரு.மா.சித்திரவேல், சம்பூர்
48. திரு.சிகனகசிங்கம், ஈச்சந்தீவு (திருகோணமலை)
49. பிரம்மசிறி த.சாந்தமூர்த்திக் குருக்கள்.
உவர்மலை கண்ணகியம்மன் ஆலயம்
50. திருமதி க.இந்திராணி, 10ஆம் குறிச்சி கண்ணகி கோவில்,
திருகோணமலை
51. திரு.சின்னத்தம்பி அம்பிகாபதி, பூசகர்,
நிலாவெளி பத்தினியம்மன் கோவில்
52. திரு சிவலை தேவராசா, கும்புறுபிட்டி - 05
53. ஆலய நிருவாகம், உவர்மலை கண்ணகியம்மன் ஆலயம்
54. ஆலய அர்ச்சகர்,
மஞ்சந்தொடுவாய் ஆலடி கண்ணகியம்மன் ஆலயம்.

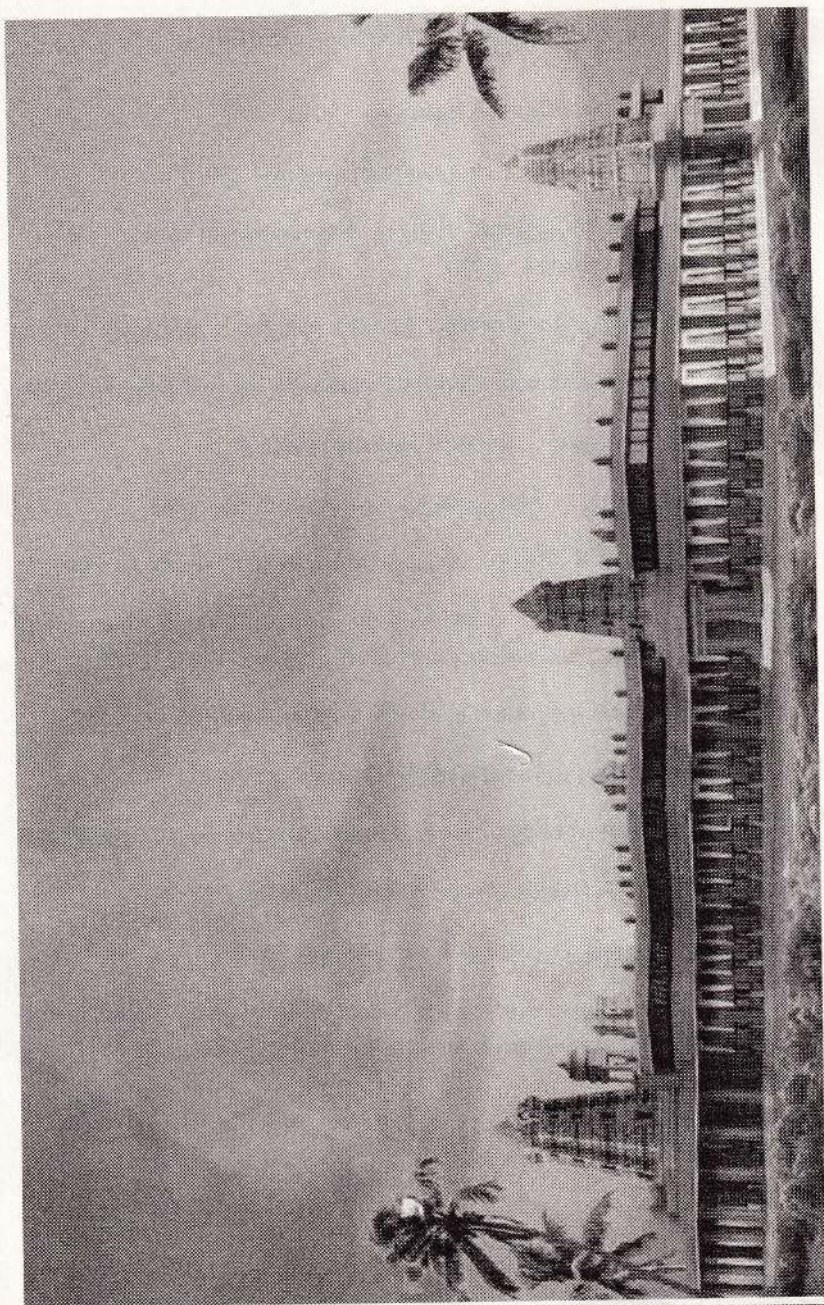
நூலாசிரியரின் நூல்கள் :

01. கன்னிமலர் (கவிதைகள்) - 1965
(சாகித்திய மண்டலச் சிறப்பு விருது - மாணவர் பிரிவு)
02. முல்லை (குறுங்காவியம்) - 1968
03. ஒரு கண்ணீர்க் காவியம் 1972
04. கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரம் - 1992
(கலாசார அமைச்சின் அருள்நெறி விருது)
05. முற்றுப்பெறாத காவியம் -1995
(சாகித்ய விருது - கவிதை இலக்கியம்)
06. இதய சங்கமம் (கவிதைகள்) - 1998 (இந்தியா)
07. நெஞ்சக் கனல் (காவியம்) - 2002 (இந்தியா)
08. தமிழக வன்னியரும் ஈழத்து வன்னியரும் (ஆய்வு) - 2003
09. சுனாமி ஒரு மீள்பார்வை (அறிவியல்) - 2005
10. மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம் (ஆய்வு) - 2005
(சாகித்திய விருது)
11. மலையாள நாடும் மட்டக்களப்பும் (ஆய்வு) -2007
12. வெல்லவூர்க் கோபால் கவிதைகள் - 2009
13. முழுமை பற்றிய சிந்தனைகள் (தத்துவம்) - 2009
14. கண்ணீரால் எழுதுகின்றேன் (இரங்கல்) - 2010
15. கிழக்கிலங்கை வரலாற்று இலக்கியங்கள் - 2011
16. வெல்லாவெளி வரலாறும் பண்பாடும் - 2012
17. மட்டக்களப்புத் தேசம் - வரலாறும் வழக்காறும் - 2016
(சாகித்ய விருது)
18. பிரபஞ்சமும் வாழ்வியலும் - 2017
19. கல்விச் செல்வம் - 2009 தொகுப்பு:
(பேராசிரியர் மா.செல்வராஜா மணிவிழா மலர்)
20. வாழும் மனிதம் - 2015 தொகுப்பு:
(அமரர் நல்லையா நினைவு மலர்)
21. கண்ணகி வழிபாடு - பார்வையும் பதிவும்

குறிப்பு: 'மட்டக்களப்புத் தேசம் வரலாறும் வழக்காறும்' நூல் இலங்கை தேசிய நூலாக்க சபையால் 10 ஆண்டுகளுக்கு உரிமை ஆவணமாக ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

விருதுகளும் பாராட்டுகளும் :

1. இலங்கை அரசின் தேசியக் கலைஞர் -2013
2. கலாபூஷணம் - கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு 2010
3. முதல்வர் விருது (ஆய்வு) -கிழக்கு மாகாணகல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சு -2010
4. கவிக்கோ விருது-கொங்குநாடு கலாசார ஒன்றியம், தமிழ்நாடு - 2000
5. சிறந்த கலைஞர் கௌரவம் - திருச்சி நுண்கலைக் கல்லூரி, தமிழகம்- 2002
6. அருள்நெறி விருது - கலாசார அமைச்சு 1995
7. சாஹித்திய மண்டல சிறப்பு விருது (மாணவர் பிரிவு) 1965
8. சிறந்த ஆய்வாளர் விருது - மட்டக்களப்பு கலாசார பேரவை 2006
9. மாநகர பெள்ளணமிக் கலைநிகழ்ச்சி அமைப்பாளர் சேவையின் பாராட்டு விழா - மட்டக்களப்பு இலக்கிய அமைப்புகள் 1973
10. கவிதை இலக்கியத்திற்கான சாகித்திய விருது -1996
11. ஆய்வு இலக்கியத்திற்கான சாகித்திய விருது - 2006
12. தேனகக் கலைச்சுடர் விருது - மண்முனைவடக்கு கலாசாரப் பேரவை 2010
13. வரலாற்று ஆய்வுக்கான மாகாண சாகித்திய விருது 2017
14. வரலாற்று ஆய்வு நூலுக்கான தேசிய விருது 2017
15. மட்டக்களப்பு தேச வரலாற்றை வெளிக்கொணரும் சேவைக்கான பாராட்டு - கிழக்குப் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறை - 2017





விலை ரூபா - 700.00